

شىنجاڭ ئىزچىلىكى

新疆地方志

● مەن شاھىت بولغان بەزى ئىشلار
● ئالتە شەھەر خاتىرىلىرى
● ئۇزاققا سوزۇلغان ئىسىم دەۋاسى

3

2001

مۇندەرىجە

تارىخىي ئەسلىمە

مەن شاھىت بولغان بەزى ئىشلار س. سەپۈللايىق 1

تارىخ سەھىپىسىدە

ئالتە شەھەر خاتىرىلىرى چوقان ۋەلىخانوف 25

كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتى

ئۇزاققا سوزۇلغان ئىسىم دەۋاسى مەرىم ساقىم 46
«ئۇزاققا سوزۇلغان ئىسىم دەۋاسى» ۋە بىزدىكى كىرىس
..... ئەسەت سۇلايمان 50

يەر ناملىرى تەتقىقاتى

كەلپىنلىكلەر ۋە كەلپىندىكى بىر قىسىم يەر ناملىرى
..... مامۇت قۇربان 52

مەشھۇر شەخسلەر

رىزۋانگۈلنىڭ سۈرىتىنى كىم تونۇيدۇ؟
..... ئىسرائىل تۇردى 58

شىنجاڭدىكى گەسىپلەر

ئۇيغۇر كارۋانلىرىنىڭ قوڭغۇراقلىرى
..... ئابدۇراخمان مامۇت دىيارى 61

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى

يەسىللىك زۇرنال
18 - يىل نەشرى

تومۇمى 56 - سان

2001 - يىللىق
3 - سان

مەسلىھەتچىلەر

ئۇيغۇر تىبابىتى

ئىمىن ئورمان

ئورمانچىلىق دۆلىتى

باش مۇھەررىر: سائىر ئىلى

مۇئاۋىن باش مۇھەررىرلەر:

غوبۇر ھوشۇر ئىيازى

ئابدۇرۇپ ئىلى

تەھرىر ھەيئەت ئەزالىرى

(ئىلىيە نىزىيى بويىچە تىزىلدى)

ئابدۇرۇپ ئىلىيى، ئابدۇشۈكۈر

تۇردى، ئابدۇقىيۇم خوجا، ئائىلەت

تۇردۇن، ئائىلەت ئىمىن، رايىلە،

سائىر ئىلىيى، غوبۇر ھوشۇر

ئىسپازى، غوجا ئەخمەت يۈتۈش،

قادىر ھابىز، قاسىم خوجا، قۇربان

مامۇت

مەسئۇل مۇھەررىر:

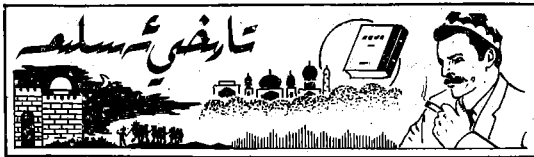
ئائىلىر ئورخۇن

مەن شاھىت بولغان بەزى ئىشلار

سەيدۇلا سەيپۇللايىق

(بېشى ئۆتكەن ساندا)

خەلقچىل ئىنقىلابىي پارتىيە بولغان. 1946 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا گومىنداڭ ھۆكۈمىتى نەنجىڭدا مىللىي قۇرۇلتاي چاقىردى. قۇرۇلتاي ۋەكىللىرى ئىچىدە ئەخمەتجان قاسىمى، ئابدۇكېرىم ئابباسوف قاتارلىق ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى بولغانلىقتىن، ئابباسوف قۇرۇلتايدىكى پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ نەنجىڭدا تۇرۇشلۇق ئىش باشقۇرۇش ئورنىنىڭ مەسئۇلى دۇڭ بىۋۇ بىلەن مەخپىي كۆرۈشۈپ، «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى» نىڭ ئەھۋالىنى دوكلات قىلىش بىلەن بىللە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىك قىلىشىنى ئىلتىماس قىلغان، دۇڭ بىۋۇ ج ك پ مەركىزىي كومىتېتىنىڭ يوليورۇقى بويىچە ئابباسوفقا مەسلىھەتلەرنى بېرىش بىلەن، كېيىنكى ئالاقىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن رادېست ۋاڭ xx (پىڭ گوئەن) نى ئابباسوفقا قوشۇپ شىنجاڭغا ئەۋەتكەن. پىڭ گوئەننىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇشى قىيىن بولغاچقا، 1947 - يىلىنىڭ بېشىدا غۇلجىغا بېرىپ ئىشقا كىرىشكەن. پىڭ گوئەن تېخنىكا جەھەتتىكى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن مەركەز بىلەن ئالاقە ئورنىتالمىغان بولسىمۇ، شىنخۇا ئاگېنتلىقىنىڭ كۈندىلىك خەۋەرلىرىنى قوبۇل قىلىپ، ئىلى گېزىتىنى تەمىنلەپ تۇرغان. «خەلق

7. «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى» 1946 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى بىلەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدىكى تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدا، غۇلجىدا مەخپىي تەشكىلات خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى تەشكىل قىلىندى. بۇ پارتىيىنىڭ تەشەببۇسچىسى ئابدۇكېرىم ئابباسوف ئىدى، ھەيئەت ئەزالىرى ئابدۇكېرىم ئابباسوف (رەئىسى)، سەيپىدىن ئەزىزى، ئەسئەت ئىسھاقوف، مەمتىمىن ئىمىنوف، ئەنۋەر خانىبابا، ئابدۇللا زاكىروف ۋە مەن سەيپۇللايىقتىن تەركىب تاپقانىدى. كېيىنكى يىللاردا ھەيئەت رىياسىتى ئەزالىقىغا ئابدۇكېرىم ئەيسا، لى تەييۇ (خەنزۇ)، داشىچاپ (موڭغۇل) لار قوشۇلدى.

بۇ پارتىيىنىڭ ئالدىغا قويۇلغان ۋەزىپە — بىتىم ئىمزالىنىپ ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، گومىنداڭ ئىدارە قىلىۋاتقان 7 ۋىلايەتتە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى ھەرىكەت ئېلىپ بېرىش ئىدى. بىتىم ئىمزالىنىپ بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئابباسوف، سەيپىدىن ئەزىزى، ئەنۋەر خانىبابالار خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن ئۈرۈمچىگە يۆتكەلدى. ئۇلار ئۈرۈمچىگە بارغاندىن كېيىن، تۇرپان، قەشقەر، خوتەنلەردە بۇ پارتىيىنىڭ تارماق تەشكىلاتلىرىنى قۇرۇپ، بىتىمنى قوغداش يۈزىسىدىن بەزى ھەرىكەتلەرنى ئېلىپ بارغان. بۇ پارتىيە 1947 - يىلىنىڭ باشلىرى ئۈرۈمچىدىكى ئىلغار خەنزۇ ياشلىرى تەشكىللىگەن «كۈرەش» تەشكىلاتى (مەخپىي تەشكىلات) بىلەن بىرلىشىپ

بىر قىسىم كىشىلەر، بولۇپمۇ ئىچكى ئەھۋالدىن خەۋەردار كىشىلەر ئۈچۈن چۈشىنىشلىك ئىدى.

2. خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە ئەخمەتجان قاسىمنىڭ قاتنىشىشى لازىمۇ - يوق؟ دېگەن مەسىلىدە، كۆپچىلىك ئەخمەتجان قاسىمى ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولغانلىقى ئۈچۈن، خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە كىرمىگەنلىكى، ياخشى، ئەمما پارتىيىنىڭ ئىش - پائالىيەتلىرىدىن خەۋەردار بولۇشى كېرەك، دەپ ھېسابلىدى. بۇ مەسىلىدە ئابباسوف ئەخمەتجان قاسىمى بىلەن ئايرىم سۆزلىشىشى ئۈستىگە ئالدى.

3. ئەينى شارائىتتىكى بۇ پارتىيىمىز مەخپىي پارتىيە بولسىمۇ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىلىدا تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسىنى ئەھۋالدىن خەۋەردار قىلىپ قويۇش زۆرۈر ئىدى، شۇڭا كونسۇلخانا بىلەن كۆرۈشۈشنىمۇ ئابباسوف ئۈستىگە ئالدى.

پارتىيە نىزامنامىسىنى ماقۇللاش يىغىنىدىن كېيىن، مەلۇم بىر كۈنى ئابباسوف ماڭا: «مەن كونسۇلخانىغا بېرىپ، خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىنىڭ تەشكىل قىلىنغانلىقىنى كونسۇلغا مەلۇم قىلىشتىن بۇرۇنلا ئۇلار بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ بوپتىكەن، ماڭا بەك قوپال مۇئامىلە قىلدى، بۇ ئىشنى ئۇلارغا كىم يەتكۈزگەندۇ؟» دېدى. مەن بىلمەيدىغانلىقىمنى ئېيتتىم ھەم ئۆزۈممۇ كىمدىن گۇمان قىلىشنى ئۇقماي قالدىم، ئارىدىن بىر - ئىككى ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ئابباسوف بۇ مەسىلە ئۈستىدە يەنە سۆز ئېچىپ: «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى ھەققىدىكى ئىشنى ئا × × ئىنىسى ئارقىلىق چېگرىدىن (ئۇنىڭ ئىنىسى چېگرىغا مال ئۆتكۈزۈپ سودا قىلاتتى) رازۇپىدا ئورۇنلىرىغا خەۋەر بەرگەن، شۇنىڭدىن كېيىن موسكۋا بۇ ئىشنى غۇلجىدىكى كونسۇلخانىدىن سۈرۈشتۈرگەندە، كونسۇلخانا بۇ ئىشتىن خەۋەرسىز بولغاچقا: «ئۇنداق ئىش يوق» دەپ جاۋاب بەرگەنلىكتىن، موسكۋا كونسۇلخانىنى قاتتىق تەنقىد قىلغان بولسا كېرەك، شۇڭا ئۇلار ماڭا ئاچچىقلىنىپ، قوپاللىق قىلغان بولسا كېرەك» دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ توغرىلىق باشقا گەپ - سۆز بولمىدى.

ئىنقىلابىي پارتىيىسى» 1948 - يىلى 8 - ئايدا كەلگەندە ئۆز پائالىيىتىنى پۈتۈنلەي توختىتىپ، يېڭىدىن تەشكىل قىلىنغان «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» تەركىبىگە قوشۇلۇپ كەتتى. «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى» ھەققىدە سەيپىدىن ئەزىزى «ئۆمۈر داستانى» نىڭ 2 - قىسمىدا توختىلىپ ئۆتكەن، مەن شۇ چاغدا بولۇپ ئۆتكەن بەزى ئىشلار ئۈستىدە بىلىدىغانلىرىمنى قوشۇمچە قىلىپ ئۆتمەكچى.

«خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى» نىڭ نىزامنامىسىنى ماقۇللاش يىغىنى 1946 - يىلى 5 - ئايدا، يەنى تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغان ئالدىدا ئېلىپ بېرىلغان. ھەيئەت ئەزالىرى يىغىن ئېچىش ئۈچۈن «باغ سەيلىسى قىلىش» نامى بىلەن جېلىلىۋىزىدىكى نادەم ھاجىنىڭ بېغىغا چىقتۇق، بۇ باغدىكى يىغىندا نىزامنامە ماددىمۇماددا ئوقۇلۇپ، مۇزاكىرە قىلىنىپ ماقۇللاندى. نىزامنامىسى تەستىقلاشتا ھېچقانداق تالاش - تارتىش بولمىدى، شۇنداقتىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك مۇنداق ئىش بار:

1. نىزامنامىدە شىنجاڭنىڭ كەلگۈسى ئىستىقبالى ھەققىدە «پۈتۈن شىنجاڭ ئازاد بولغاندىن كېيىن، ئومۇمىي خەلقنىڭ تەلىپى بويىچە بىر تەرەپ قىلىنىدۇ» دەپ يېزىلغان، بۇ ماددا ئوقۇپ ئۆتۈلگەندىن كېيىن، ئابباسوف: «شىنجاڭ مۇستەقىللىقىنى يازمىدۇق، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە بولىدۇ، دەپمۇ يازمىدۇق، بۇ مەسىلە خەلق تەلىپى بويىچە بىر تەرەپ قىلىنىدۇ، دەپ يېزىلدى» دەپ ئىزاھلاپ ئۆتتى. بۇنىڭغا قارىتا ھېچكىممۇ باشقىچە پىكىردە بولمىدى، يىغىن قاتناشچىلىرى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى غەلبە قىلغاندىمۇ شىنجاڭ ج ك پ نىڭ رەھبەرلىكىدە بولىدۇ، دەيدىغان قاراشتا دەپ بىلەتتى. يەنە بىر تەرەپتىن، تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالانغانلىقى، بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغانلىقىنىڭ ئۆزىمۇ ئۈچ ۋىلايەتتىكى شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىللىق شۇئارىنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى، مۇنداق چۈشەنچە

تەكلىپىنى قويغان. خ ئى پ ھەيئەتلىرى ئابباسوف بىلەن سەيپىدىن ئەزىزنى سۆھبەت ۋەكىللىكىگە كۆرسەتتى. سۆھبەتتە موسكۋا ۋەكىلى خ ئى پ نى تەشكىل قىلىنماقچى بولغان «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىلىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» بىلەن بىرلىشىشنى تەكلىپ قىلدى، خ ئى پ مۇ بۇ تەكلىپكە قوشۇلۇپ پائالىيەتنى توختاتتى. خ ئى پ ئەكسىيەتچىل تەشكىلات بولغان بولسا، موسكۋا ۋەكىلى ھەرگىز ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەت قىلمىغان بولاتتى.

ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، خرۇشچىڭ تەختتىكى چاغلاردا، يەنى جۇڭگو - سوۋېت مۇناسىۋىتى يىرىكلەشكەن مەزگىللەردە سوۋېت ئىتتىپاقى مەتبۇئاتىدا تۇرسۇن رەخموف (ئۇيغۇر، 40 - يىللاردا سوۋېت كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتى ئاسىيا بۆلۈمىدە خىزمەت قىلغان) بىر ماقالە ئېلان قىلغان. ئۇ ماقالىدا «رادىكاللار شىنجاڭنى تاشقىي موڭغۇلىيىدەك مۇستەقىل قىلماقچى» دېگەن مەزمۇن بارلىقى مەلۇم. ئاپتور «رادىكال» دەپ خ ئى پ نى تەشكىل قىلغۇچىلارنى كۆزدە تۇتقانلىقى ئېنىق. 1946 - يىلى تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغاندا، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ پىلانى ئۈچ ۋىلايەتتىكى مۇستەقىللىق شۇئارىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش بولغانلىقتىن، سوۋېت كونسۇلخانىسى خ ئى پ نى تەشكىللىگۈچىلەرنى «ئۆز بېشىمچىلار»، «ئىش تېرىغۇچىلار» دەپ قاتتىق رەنجىگەن ۋە ئەمەلىي ئەھۋالغا قارىماي، خ ئى پ نى «تىنچلىق بىتىمىگە قارشى رادىكاللار ھەرىكىتى» دەپ يامانلىغاچقا، تۇرسۇن رەخموف شۇ كۆز قاراشنى ئاساس قىلغان بولسا كېرەك.

يۇقىرىدىكى مەسىلىدە يەنە شۇنى ئەسكەرتىشكە توغرا كېلىدۇ: بىرى، گەرچە سوۋېت كونسۇلخانىسى 1946 - يىلى خ ئى پ يېڭى قۇرۇلغاندا ئۇنىڭغا قارىتا گۇمانلىق قاراشتا بولغان بولسىمۇ، كېيىنكى يىللاردا خ ئى پ نىڭ ئەمەلىي ھەرىكىتىنى بىلمەي قالارمۇ؟ ئالاھىدى، ئابباسوف ئۈرۈمچىدىكى مەزگىلدە، ئۈرۈمچىدىكى خەنزۇ ياشلارنىڭ ئىلغار تەشكىلاتى بىلەن خ ئى پ نى بىرلەشتۈردى، شۇنداقلا تۇرپان، قەشقەرلەردىمۇ خ ئى پ نىڭ تارماقلىرى قۇرۇلدى.

1947 - يىلى بىتىم بۇزۇلۇپ، ئۈرۈمچىدىن بىر تۈركۈم زىيالىي ياشلار ئىلغا قېچىپ بارغان، بۇ ياشلارنىڭ بىر قىسمى خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە ئەزالىققا قوبۇل قىلىنغان. غۇلجىدىكى سوۋېت كونسۇلخانىسىنىڭ مۇئاۋىن كونسۇلى ۋارالىيېڭ خ ئى پ گە ئەزا بولغان $x \times x$ دىن «سەن خ ئى پ گە ئەزا بولدۇڭمۇ؟ دەپ سورىغاندا ئۇ: «ھەئە، ئەزا بولدۇم» دەپ جاۋاب بەرگەندە مۇئاۋىن كونسۇل «ئۇ ئەكسىيەتچىل تەشكىلات» دېگەن. بۇ گەپنى ئەينى ۋاقىتتا ئاڭلاپ غەلىتە گەپتۇ، دەپ ھەيران قالغاندىم. بۇ گەپتىن خ ئى پ نىڭ باشقا ئەزالىرىنىڭمۇ ھەيران قېلىشى تەبىئىي ئىدى.

1958 - يىلى ئۈرۈمچىدە «يەرلىك مىللەتچىلىككە قارشى تۇرۇش ھەرىكىتى» ئېلىپ بېرىلىۋاتقاندا، چوڭ يىغىندا $x \times x$ غۇلجىدىكى مۇئاۋىن كونسۇلنىڭ «خ ئى پ ئەكسىيەتچىل تەشكىلات» دېگەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

1. ئەگەر سوۋېت ئىتتىپاقى خ ئى پ نى ئەكسىيەتچىل تەشكىلات دەپ تونۇسا، شۇ چاغدىكى ۋەزىيەتتە خ ئى پ نىڭ بىر كۈن مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

2. ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت مەۋجۇت كۈنلەردە، خ ئى پ ئۈرۈمچىدە بەزى پائالىيەتلەرنى ئېلىپ باردى. 1980 - يىللارنىڭ ئاخىرىدا بىر قېتىم بۇ ھەقتە سۆز بولغاندا، سەيپىدىن ئەزىزى ماڭا ئەينى چاغدا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭدىكى كونسۇلخانىسىنىڭ خىزمەتلىرىنى تەكشۈرۈش ئۈچۈن موسكۋادىن كەلگەن $x \times x$ بىلەن ئابباسوف ئىككىسى كۆرۈشكەن چاغدا خ ئى پ ھەققىدە سۆز بولغاندا، ئۇ ئادەمنىڭ خ ئى پ توغرىلىق باشقا ھېچقانداق غەيرىي پىكىر قىلمىغانلىقىنى، خ ئى پ نىڭ مەخپىيەتلىكىنى ساقلاشنى ئېيتقانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەندى.

3. 1948 - يىلى «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىلىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» تەسىس قىلىنىش ئالدىدا، ئىلغا موسكۋادىن ۋاسىلىيېڭ ئىسىملىك بىرسى كەلگەندى، ئۇ ئادەم: «خ ئى پ ئىككى ۋەكىل كۆرسەتسە، سۆزلەشسەك» دېگەن

بەزىلىرى مەركىزىي ئىتتىپاقنىڭ تەشكىلىي ھەيئەت ئەزاسى بولغان، ئابباسوف ئىتتىپاق تەشكىلىي ھەيئەت ئىچىگە كىرگۈزۈلمىگەن. بۇ مەسىلە ئەينى چاغدا بىر قىسىم كىشىلەرنى ھەيران قالدۇرغان. بۇ يەردىكى تۈپ مەسىلە يەنىلا ئىلى كونسۇلخانىسى خ ئى پ نىڭ تىنچلىق بىتتىمىگە قارشى ئەمەسلىكىنى، «مۇستەقىلچى، رادىكاللار تەشكىلاتى» ئەمەسلىكىنى بىلگەن بولسىمۇ، ئاچچىقىدىن يانماي، ئابباسوفنى «ئۆز بېشىمچىلىق قىلدى» دەپ قاراپ، «تىزگىننى تارتىپ» قويماقچى بولغان بولسا كېرەك.

ئابباسوف ئىتتىپاقنىڭ تەشكىلىي ھەيئەت ئەزاسى بولمىغان بولسىمۇ، ئىتتىپاقنىڭ ئاخبارات ئىشلىرىغا مەسئۇل ئىدى.

ئابدۇكېرىم ئابباسوف 1948 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىلىدىكى باش مەسلىھەتچىسىگە بىر پارچە خەت يازغان. بۇ خەتنى ئۇنىڭ ئىسمى خەمىت ئابباسوف ساقلىغانىكەن (خەمىت يېقىنقى يىللاردا ۋاپات بولغان). 90 - يىللىرى بۇ خەتنى خەمىت ئابباسوف ئۇرۇمچىدىكى ئىسمى ئابدۇسالام ئابباسوفقا بەرگەن، ئابدۇسالام خەتنى سەيپىدىن ئەزىزگە ئەۋەتىپ بەرگەن (بۇ خەتنىڭ كۆپەيتىلگەن نۇسخىسىدىن ئۇرۇمچىدە بارلىقىنى ئاڭلىدىم). ئاڭلىشىمچە، ئابباسوف خەتتە ئۆزىنىڭ ئىتتىپاق تاپشۇرغان ۋەزىپىلەرنى تىرىشىپ ئىشلەۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ، ئۆزىگە بولغان مۇئامىلىنىڭ توغرا بولمايۋاتقانلىقىدىن قاتتىق رەنجىگەنلىكى يېزىلغان. يۇقىرىقى ئەھۋاللارنى ئاڭلىغان بەزى كىشىلەر «ئۈچ ۋىلايەتتە ھوقۇق تالىشىش كۈرىشى بولغانمۇ؟» دېگەن گۇماندا بولغان. ئەمەلىيەتتە رەھبەرلىك ئىچىدە ھوقۇق تالىشىش بولغان ئەمەس. ئەخمەتخان قاسىمى رەھبەرلىكى مۇقىم بولۇپ، بىرەر كىشىنىڭ ئۇنىڭ ھوقۇقىغا خىرىس قىلغىنى يوق، ئۇنداق بولۇشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. ئېلىخان تۆرە رەھبەرلىك قىلغان مەزگىلدەمۇ ئۇ «ھوقۇق تالىشىش» سەۋەبىدىن ئاغدۇرۇلمىغان، بەلكى تۈپتىن ئالغاندا ئۇنىڭ ئاغدۇرۇلۇشى ئىدىئولوگىيە جەھەتتىكى زىددىيەتتىن بولغان دېگەن مۇۋاپىق.

يەنە بىرى، ئابباسوف 1946 - يىلى نەنجىڭگە كومىنىدانىڭ مىللىي قۇرۇلتىيىغا قاتنىشىش ئۈچۈن بارغاندا ج ك پ نىڭ نەنجىڭدا تۇرۇشلۇق ۋەكىلى دۇڭ بۇۋۇ بىلەن مەخپىي كۆرۈشۈپ، رادېست پېڭ گوئەننى بىللە ئېلىپ كەلدى. بۇ ئەھۋاللارنى سوۋېت كونسۇلىنىڭ بىلمەسلىكى مۇمكىن ئەمەس.

پېڭ گوئەن 1947 - يىللىرىنىڭ باشلىرى غۇلجىغا ئورۇنلىشىپ، شىنخۇا ئاگېنتلىقىنىڭ خەۋەرلىرىنى قوبۇل قىلىپ، ئىلى گېزىتىنى خەۋەر بىلەن تەمىنلىدى. بۇ ئىشتىنمۇ سوۋېت كونسۇلخانىسىنىڭ خەۋىرى يوقمۇ؟ تىنچلىق بىتتىمى بۇزۇلغاندىن كېيىن، ئىلىدا ئابباسوفنىڭ تەكلىپى بىلەن ساي بويىدىكى نىساخان ئاچىنىڭ (ھوشۇر ئاخۇننىڭ) قورۇسىنى ئىجارىگە ئېلىپ، بىر ئېغىزنى خ ئى پ نىڭ ئىشخانىسى قىلدۇق، يەنە بىر ئېغىز ئۆي پېڭ گوئەننىڭ ياتىقى قىلىندى. بۇ چاغدا بەزىلەر كېلىپ مەندىن (مەنمۇ شۇ ھويلىدا ئولتۇرغان ئىدىم) «ئۇ نېمە قىلىدىغان ئادەم؟ نەدىن كەلدى؟» دەپ پېڭ گوئەننى سۇرۇشتە قىلغانىدى. خەلق ئاممىسى شۇنچىلىك بىلگەن ئىشلارنى كىچىككىسە غۇلجا شەھىرىدىكى سوۋېت كونسۇلخانىسىنىڭ بىلمەي قېلىشى ئەقىلگە سىغمايدۇ. شۇنداق تۇرۇقلۇق مۇئاۋىن كونسۇل 1948 - يىلىنىڭ باشلىرىدا يەنە نېمە ئۈچۈن خ ئى پ گە نىسبەتەن ناتوغرا پوزىتسىيىدە بولىدۇ؟ مېنىڭچە، بىر قاتار ئەھۋاللاردىن قارىغاندا، كونسۇلخانا ئۆزىنىڭ 1946 - يىلىدىكى خاتا مۆلچەرىدىن قايتقان بولسىمۇ، ئۆزلىرىدىن بىسوراق قۇرۇلۇپ قالغان تەشكىلاتقا بولغان ئاچچىقى قايتىمىغان بولۇشى مۇمكىن.

1948 - يىلى 8 - ئايدا غۇلجىدا «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» قۇرۇلغاندا، ئىتتىپاق مەركىزىي تەشكىلىي ھەيئىتىگە ئابباسوفنىڭ كىرمەي قېلىش مەسىلىسىدە شۇ چاغدا ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ يولداشلار ئىچىدە بەزى گەپ - سۆزلەر بولۇپ تۇردى. بۇ ئىتتىپاق شۇ چاغدىكى بىرلىكسەپ خاراكتېرىدىكى ئاممىۋى تەشكىلات ئىدى. ئۇنىڭغا ھەر مىللەت، ھەر ساھە ۋە ھەر خىل تەبىقىدىكى كىشىلەر قاتناشقان، ئۇلارنىڭ

شېڭ شىسەي تۇرمىسىدىن چىققاندىن كېيىن، تېۋىپلىق قىلغاندىن باشقا، دىنىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللانغان. شېڭ شىسەي ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ زۇلۇمى ھەم ئېكسپلاتاتسىيە-سىگە ئۇچرىغان خەلق ئېلىخان تۇرىنىڭ ۋەز - تەبلىغلىرىنى بېرىلىپ ئاڭلىغان. 1944 - يىلى 4 - ئايدا غۇلجىدا گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەش باشلىغان «ئازادلىق تەشكىلاتى» نىڭ باشلىقى بولغان. خەلق قوزغىلىڭى غەلبە قىلىپ، 1944 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى غۇلجا شەھىرى ئازاد بولغاندا، ۋاقىتلىق شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى قۇرۇلۇپ، ئېلىخان تۆرە ئۇنىڭ رەئىسى بولغان. تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدا ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى ئېلىخان تۆرىگە «مارشال» ئۇنۋانىمۇ بەرگەن. 1946 - يىلى 6 - ئايدا كەلگەندە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئېلىپ كېتىلگەن. 1976 - يىلى 91 يېشىدا تاشكەنتتە ۋاپات بولغان. ئېلىخان تۆرە سۆزگە ماھىر، ناتىقلىق قابىلىيىتى بولغانلىقتىن، ئىنقىلاب باشلىنىشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭ گومىنداڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى ئېلىپ بارغان تەشۋىقاتلىرى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىگە قارشى غەزەبتىن تاشالماي تۇرغان خەلق ئاممىسىنىڭ كۈچلۈك قوللىشىغا ئېرىشىپ، ئۇنىڭ ئابروپىنى ئۆستۈرگەن. ئېلىخان تۆرە ھەققىدە سۆز بولغاندا، ئۇنىڭ ئۆتكەن ۋەزىپىلىرىنى ۋە خىزمىتىنى سوۋېت تەرەپنىڭ قوللىشىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭ خەلق ئىچىدىكى ئابروپى ۋە ھۆكۈمەتتىكى ئورنىنىڭ قانچىلىك يۇقىرى بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەينى چاغدىكى سوۋېت ھۆكۈمىتى ئۇنىڭغا تازا ئېشىنىپ كەتمىگەن. شۇڭا ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنىڭ گومىنداڭ بىلەن بولغان تىنچلىق بېتىمى ئىمزالىنىشى بىلەنلا ئۇنى سوۋېت ئىتتىپاقىغا قايتۇرۇپ كەتتى دەپ چۈشىنىشكە بولىدۇ. ئەمما، ئۇنىڭ بارلىق ئىش - ھەرىكىتى سوۋېت تەرەپنىڭ قوللىشى بىلەن بولغانلىقى يۇقىرىدىكى «سوۋېت ئىتتىپاقى ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ» دېگەن قارشىمغا زىت كېلەتتى. ئەينى چاغدا ئېلىخان تۆرە ھەققىدە مېنىڭ ئاڭلىغىنىم مۇنداق بولغان:

ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىكى ئىچىدە بەزىبىر ئۇششاق زىددىيەتلەرنى يوق دېگىلى بولمايدۇ. جەمئىيىتىمىزدە گەپ تاپمىسا، غەيۋەت قىلمىسا يېگەن ئاش - نېنى تېنىگە سىڭمەيدىغان ئادەملەر بار. بەزى غەيۋەتلەر ياكى ئۇششاق زىددىيەتلەرنىڭ بولۇشى مۇقەررەر. 1948 - يىلى بىر قېتىم غۇلجىدا غېنى مەس ھالدا گېنېرال ئىسھاقبەكنىڭ ئالدىنى توسۇپ قالايمىقان سۆزلىگەن ئەھۋال بولغان. بۇنى ھوقۇق تالىشىش دېگىلى بولمايدۇ، بۇ نادانلىق، مەنمەنلىك، مەستلىكنىڭ نەتىجىسىدە كېلىپ چىققان بىر كۆرۈنۈشتىنلا ئىبارەت.

8. ئېلىخان تۆرە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ئىشلار
ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپتە ئوتتۇرىغا چىققان ھەم بىر مەزگىل (1944 - يىلى 12 - ئاي — 1946 - يىلى 6 - ئاي) رەھبەرلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن تارىخىي شەخس ئېلىخان تۆرە زادى كىم؟ قانداق قىلىپ رەھبەرلىك ئورنىغا چىقىپ قالغان؟ بۇ ھەقتە بىلگەن - ئاڭلىغانلىرىم تۆۋەندىكىچە:

ئېلىخان تۆرە شاكرخان تۆرە ئوغلى 1885 - يىلى ھازىرقى قىرغىزىستاننىڭ توقماق (بالا ساغۇن) شەھىرىدە تۇغۇلغان. ئۇ، ئەرەبىستان ۋە بۇخارا لاردا ئوقۇپ، ئەرەب، پارس، تۈركىي تىللىرىنى ھەم تېبابەت ئىلمىنى ئىگىلىگەن. 1929 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىدىن شىنجاڭغا كېلىپ، غۇلجا شەھىرىدە ئولتۇراقلىشىپ تېۋىپلىق كەسپى بىلەن شۇغۇللانغان. 1937 - يىلى شېڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىنغان. ئېيتىشلارغا قارىغاندا ئېلىخان تۆرە شېڭ شىسەي تۇرمىسىدە 4 يىل ياتقاندىن كېيىن، 1941 - يىلىنىڭ مەلۇم بىر كۈنى تۇرمىدىن قويۇپ بېرىلگەن.

تۇرمىدىن قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرە غۇلجىغا بېرىپ يەنە تېۋىپلىق قىلغان. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا ئۇ غۇلجىدا خېلى ئۇستا تېۋىپ سانىلىپ، خەلق ئىچىدە مەلۇم ئابروپىغا ئىگە بولغان. ئېلىخان تۆرە تېۋىپلا بولۇپ قالماستىن، يۇقىرى سەۋىيىلىك دىنىي ئۆلىما ھېسابلىنىدىكەن. شۇڭا ئۇ

بىر قەۋەتلىك، ئاستى - ئۈستى تاختايلىق، قاغالتىردا يېپىلغان ئىمارەتلەر ئىدى. ئېلىخان تۆرە شۇ كورپۇسلارنىڭ بىرىدىكى بىر ئېغىز ئۆيىنى ئىشخانا قىلغانىكەن. بۇ ئۆيىنىڭ بېزىلىشى ئىشخانىغا ئوخشىمايتتى، تاختاي ئۈستىگە گىلەم سېلىنغان بولۇپ، ئېلىخان تۆرە گىلەم ئۈستىگە سېلىنغان كۆرپىدە ئولتۇرۇپ، ئالدىغا يۇمىلاق شىرە قويۇۋاپتۇ، شىرەنىڭ ئۈستىگە قويۇلغان قەغەز، قەلەم، سىياھلار شۇ شىرەنىڭ ئۈستىگە ئۈستىلى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ تۇراتتى. ئېلىخان تۆرەنىڭ بۇ ئىشخانىسى ماڭا خۇددى قازىخاننىڭ تويۇلۇپ كەتتى.

بىز ئىشخانىغا كىرگەندىن كېيىن قائىدە بويىچە سالام بەردۇق. سەيپىدىن ئەزىزى ئېلىخان تۆرەگە مېنى قىسقىچىلا تونۇشتۇردى، ئېلىخان تۆرە «شۇنداقمۇ؟» دېگىنىچە ماڭا كۆز ئەينىكىنىڭ ئۈستىدىن قاراپ قويدى، ئاندىن «ياخشى، ياخشى ئىشلەيلى» دەپ بىر نەچچە ئېغىزلا گەپ قىلغاندىن كېيىن، بىز قايتىپ چىقتۇق. ئېلىخان تۆرەنىڭ ماڭا يەر ئاستىدىن قاراپ قويۇشى مېنى ئەجەپلەندۈردى. ئەينى ۋاقىتتا ئېنىق بىر نەرسە دېيەلمىسەممۇ، تۆرە مەھەللىسى غۇلجىدىكى «تائالىيە» مەكتىپى ئەتراپىدا بولغانلىقى ئۈچۈن، 1941 - يىلى مېنىڭ ئۇ مەكتەپكە بىر مەزگىل مۇدىر بولغانلىقىمنى ۋە 1943 - يىلى سوۋېتكە كەتكەنلىكىمنى ئېلىخان تۆرە بىلىشى قالمىدۇ، شۇڭا ماڭا سىزلىق قارىغان بولسا كېرەك، دېگەن ئويغا كەلدىم.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە ئېلىخان تۆرەنىڭ شۇنچە يۇقىرى مەرتىۋە - ئابرويغا ئىگە بولالىشى، ئۇنىڭ كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ئازاب - ئوقۇبىتى، غەزەپ - نەپرەتنى چۈشىنىپ، گومىنداڭ ھاكىمىيەتكە قارشى ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئۆزىنىڭ دىنىي بىلىمى ۋە ناتىقلىقىغا تايىنىپ، جامائەت سورۇنلىرى ۋە مەسچىتلەردە ئىنقىلابىي تەشۋىقاتنى دىن بىلەن باغلاپ، قۇرئاندىن ئايەت - ھەدىسلەرنى كەلتۈرۈپ چۈشەندۈرۈشلىرى ئاممىنى جەلپ قىلغانلىقىدىن بولغان. ئېلىخان تۆرەنىڭ بۇ خىل تەشۋىقاتلىرى شۇ

1945 - يىلى 3 - ئايدا سوۋېت ئىتتىپاقىدا (ئالمۇتىدا) داۋالنىپ ۋەتەنگە قايتىش ئالدىدا، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇشلۇق كونسۇلدا ئىشلەپ قايتقان بىر دىپلوماتىيە خادىمى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم، ئۇ كىشى ئىلىدىكى ئەھۋاللارنى سۆزلەپ، مەندىن «ئېلىخان تۆرەنى تونۇمسىز؟» دەپ سورىدى. مەن: «غۇلجىدىكى «تۆرە مەھەللىسى» دېگەن مەھەللىنى بىلىمەن، لېكىن ئۇنداق ئىسمى بار ئادەمنى تونۇمايمەن» دېدىم. شۇ چاغدا ئۇ كىشى: «ئۇ دېگەن بىر شەيتان... ئەنگلىيىنىڭ جاسۇسى» دېدى. مەن بۇ گەپكە ھەيران قالدىم. شۇ چاغدا مەندە «ئېلىخان تۆرەگە سوۋېت ئىتتىپاقى ئىشەنمەيدىكەن» دېگەن قاراش پەيدا بولدى، شۇنداقلا، ئەگەر ئۇ جاسۇس بولسا، نېمە ئۈچۈن ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىگە رەئىس بولدى؟ دېگەن سۇئالغا پەيدا بولماي قالدىم. بۇ مەسىلىدە ئۆزۈممۇ ئېنىق چۈشەنچىگە ئىگە ئەمەس ئىدىم. كېيىنكى كۈنلەردە بۇ مەسىلىگە مۇنداق قارىغانىدىم: سوۋېت ئىتتىپاقى ئەسلىدە ئېلىخان تۆرەگە ئىشەنگەن، بىراق ئېلىخان تۆرە رەئىس بولغاندىن كېيىن يەنىلا ئۇ ئىدىئولوگىيە جەھەتتە ئىتتىپاقلىشىش مۇمكىن بولمايدىغان بىر شەخس بولغاچقا، ئۇنىڭدىن ۋاقىتلىق پايدىلانماقچى بولغان. 1946 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت بىلەن گومىنداڭ ئوتتۇرىسىدا تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغاندا، ئېلىخان تۆرە ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت ئەزاسى دەپ بېكىتىلگەن بولسىمۇ، كېلىشىم ئىمزالىنىش ئالدىدا سوۋېت ئىتتىپاقىغا مەخپىي ئېلىپ كېتىلگەن.

1945 - يىلى باھار ئايلىرىدا ئېلىخان تۆرەنىڭ ناھايىتى چوڭ ئابرويغا ئىگە شەخسكە ئايلانغانلىقىنى كۆردۈم. مائارىپ نازارىتىگە خىزمەتكە كىرىپ، بىر نەچچە كۈندىن كېيىن سەيپىدىن ئەزىزى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ ئېلىخان تۆرەنىڭ قېشىغا بىللە بارىدىغان بولدۇق. بىز ئېلىخان تۆرەنىڭ ئىشخانىسىغا كىرىش ئۈچۈن مەركىزىي ھۆكۈمەت بىناسى (سابىق ۋالىي مەھكىمىسى) غا باردۇق. بۇ بىنا چوڭ بىر قورۇغا جايلاشقان بولۇپ، خېلى بالدۇر سېلىنغان رۇس پاسوندىكى بىر قانچە كورپۇسلۇق،

دېنىي تەقۋادارلار تەشۋىقاتىنى كۈچەيتىشكە، دېنىي ئىمتىيازلارنى قولغا كەلتۈرۈشكە ئۇرۇنۇپ باققان. مەسىلەن: ئىنقىلاب يېڭى باشلانغان ۋاقىتتا، يەنى 1944 - يىلىنىڭ ئاخىرى 1945 - يىلىنىڭ باشلىرىدا «ئىدارە - جەمئىيەت كادىرلىرى ناماز ئوقۇسۇن»، «ئاياللار يۈزىنى يېپىپ يۈرسۇن» دېگەندەك گەپلەر ئوتتۇرىغا چىققان بولسىمۇ، ئەمەلىيەت ئۇلارنىڭ ئېيتقىنىدەك بولمىدى، چۈنكى ئايال ئىشچى - خىزمەتچىلەر، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ يۈزىنى چۈمبەل بىلەن يېپىۋېلىشى 1944 - يىلىدىن ئىلگىرىمۇ ئىلمىدا يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ خىل تەلەپ ئايرىم شەخسلەرنىڭ پىكرى ئىدى. بەزى ئايرىم دېنىي مۇتەئەسسەپلەردە بۇ خىل ئىدىيە بولسىمۇ، ئاشكارا ئوتتۇرىغا چىقالمايتتى. 1947 - يىلى كۈزدە ئابلىمىت داموللا تۇرپانى (غۇلجىغا يېڭى بارغان) ئىسىملىك بىر موللا بىر كۈنى كوچىغا چىقىپ، قولىغا دەررە ئېلىپ، يۈزى ئوچۇق بىر ئايالنى ئۇرماقچى بولۇپ قوغلىغاندا، كىشىلەرنىڭ قاتتىق نارازىلىقىنى قوزغىغان، دېنىي نازارەت بۇ موللانى ئەيىبلەپ، بۇ خىل ھەرىكەتلەرنى قاتتىق چەكلىگەن. ئۇرۇشنىڭ دەسلىپىدە ئېلىخان تۆرە جەڭچىلەرگە سۆز قىلغاندا: «ئۆلسەك شېھىت، قالساق غازى» دېگەننى تەشۋىق قىلغان. ئەمما بۇ سۆز تېزلا يوقالغان. بۇ سۆزنى ئاڭلىغان رۇسلار جەڭ مەيدانىدا ئۇيغۇر جەڭچىلەرگە: «جەڭدە سەن ئالدىدا مېڭىشىڭ كىرەك، چۈنكى ساڭا ئۆلسەڭمۇ پايدا بار، تىرىك قالساڭمۇ پايدا بار. سەن ئۆلسەڭ غاز بولسەن، بىز ئۆلسەك ئۆردەكمۇ بولالمايمىز» دېگەنسىكەن. ئون نەچچە ئەسىر بۇرۇن چىققان «غازات» شۇئارىنى XX ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى ئىلى شارائىتىدا قانداقمۇ ئەمەلگە ئاشۇرۇش مۇمكىن بولسۇن. ئەينى چاغدا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا ياردەم بېرىۋاتقان سوۋېت تەرەپىنىڭمۇ ئۇنداق شۇئارلارغا يول قويماسلىقى تەبىئىي.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئەينى يىللاردا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى قارىلاپ، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپدارلىرىنى ھەدەپ «قىزىل پاچاقلار»، «دېنىي يوقىتىدىغانلار» دەپ تىللاش بىلەن ئالتايدا ئوسمان

مەزگىلدە مۇسۇلمانلارنى قوزغىتىش، ئۇلارنى ئىنقىلابقا سەپەرۋەر قىلىشتا مەلۇم رول ئوينىماي قالغان. بولۇپمۇ غۇلجا شەھەر ئەتراپىدىكى ھەرەمباغ، ئايرودروم ئۇرۇشلىرىدا ئۇ: «ھۇببۇل ۋەتەن، مەنەل ئىمان (ۋەتەننى سۆيۈش - ئىماننىڭ جۈملىسى)»، «بىر جەڭچىنىڭ بىر كېچە پوستانا تۇرۇشى، يۈز يىل قىلغان ئىبادەتكە تەڭ»، «جەڭگە قاتنىشالمىساڭمۇ، ئىككى سائەت پوستانا تۇرساڭ، خۇدا ساڭا جەننەتنىڭ ئىشىكىنى ئېچىۋېتىدۇ، ئەگەر شۇنداق بولمىسا، خۇدا قازى، پەيغەمبەر شاپائەتچى بولۇپ تەختكە چىققاندا سېنىڭ تۆمۈر تىرىقىڭ مېنىڭ ياقامدا بولسۇن!» دېگەن سۆزلەرنى قىلغان. ئېلىخان تۆرە جەڭچىلەرگە، خەلق ئاممىسىغا سۆز قىلغاندا، كىچىك قۇرئاننى قولغا ئېلىۋېلىپ، كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «مېنىڭ دېگەنلىرىم ئاللانىڭ سۆزى، سىلەر بۇنى ئەقىل قۇلىقىڭلار بىلەن ئاڭلاڭلار» دەپ تەكىتلەيدىكەن.

ئەينى ۋاقىتتا، شىنجاڭ نوپۇسىنىڭ %90 تىن كۆپرەكىنى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مىللەتلەر تەشكىل قىلاتتى. شۇڭلاشقا شىنجاڭدا ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن ياكى زېڭىشىن، جىن شۇرېنلارمۇ شىنجاڭنى ئىدارە قىلىشتا دىندىن پايدىلانغان. شېڭ شىسەي خەلقنى قاتتىق باشقۇرغان بولسىمۇ، دېنىي مەسىلىدە يەنىلا يول قويۇشقا مەجبۇر بولغان. مەسىلەن: ئۆشەر - زاكات، ۋەخپە يەر، ئۆي - مۈلۈك قاتارلىقلاردىن يىغىلىدىغان كىرىمنىڭ بىر قىسمىنى مائارىپ ئىشلىرىغا ئىشلەتكەن بولسىمۇ، بىر قىسمىنى دېنىي ئىشلار راسخوتىغا قالدۇرغان. مەكتەپلەردىمۇ ھەپتىدە بىرنەچچە سائەت دېنىي دەرس ئۆتۈشكە يول قويغان. مەلۇم دائىرە ئىچىدە دېنىي مەھكىمە، قازىخانلارمۇ ھەق - تەلەپ دەۋا ئىشلىرىنى بېجىرەتتى. 1944 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى دەۋرىدە خەلقنىڭ ئاڭ سەۋىيىسى ۋە مايىللىقىدىن ئالغاندا، دېنىي شۇئارلاردىن پايدىلىنىشنى چەتكە قېقىشقا بولمايتتى، ھەر قانداق جايدا، ھەر قانداق بىر دېنىي تەقۋادارنىڭ ھەر قانداق شارائىتتا دېنىي تەشۋىق قىلىشقا تىرىشىشى تەبىئىي. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىمۇ ئايرىم

ئەسلىگە كەلتۈرۈش ھەققىدىكى ئۇقتۇرۇشى ئېلان قىلىنىشى بىلەن، ئىلى، تارباغاتاي قاتارلىق جايلاردا ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن قېچىپ كەلگەنلەردىن باشقا، يەرلىك پۇقرالاردىن بىر تۈركۈم كىشىلەرمۇ سوۋېت گراژدانلىق پاسپورتى ئالغان. ئەتىياز پەسلىدە ئىلى دەرياسىدا ئاسسىرتتىن بېلىق پەيدا بولغان، بېلىقچىلار ئىلى دەرياسىدىن ھەر بىرى نەچچە ئون كىلوگرام كېلىدىغان بېلىقلارنى تۇتۇپ، بازاردا سېتىشقا باشلىغان. نەتىجىدە بازاردا بېلىق ئەرزىن بولۇپ كەتكەن، بۇ ھەقتە سۆز بولغاندا سوۋېت كونسولى: «بۇ بېلىقلار سوۋېت ئىتتىپاقىدا (بالقاش كۆلىدە) بېقىلغان بېلىقلار ئىدى، بۇ پىل ئەتىيازدا ئىلى دەرياسىغا قويۇلغان سىم توساق ئۈزۈلۈپ كەتكەچكە، بۇ بېلىقلار يۇقىرى ئۆرلەپ، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن بۇ تەرەپكە ئۆتۈپ قالغان بېلىقلار» دەيتۇ. ئېلىخان تۆرە بۇ گەپنى ئاڭلاپ: «قېچىپ ئۆتۈۋالغان بۇ بېلىقلارنىمۇ گراژدانلىققا ئۆتكۈزۈۋالسىڭىز بولغىدەك» دەپ چاقچاق قىلىپ، نارازىلىقىنى بىلدۈرگەن، دېيىشىدۇ.

(3) سوۋېت ھۆكۈمىتى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىن بۇرۇن چېگرىنىڭ بىر قانچە جايلىرىدا غەيرىي رەسمى سودا پونكىتلىرى تەسىس قىلغان، بۇ پونكىتلارغا ئېلىپ بېرىلغان مال - چارۋىلارغا تاۋار ئالماشتۇرۇپ بېرىلەتتى. شۇنىڭ بىلەن چېگرىدىكى ئەتكەسچىلىك سودىسى (كانتارباندا) باشلانغان، ھەتتا بەزى ئات - كالا ئوغرىلىرى ئوغرىلىغان ماللارنى چېگرىغا ئېلىپ بېرىپ تاۋارغا ئالماشتۇرۇپ، ئوغرىلىق ئىزلىرىنى يوقاتقان. بۇ خىل ئەھۋال موڭغۇلكۈرە ناھىيىسىنىڭ سۈمبە دېگەن چېگرا سودا پونكىتىدا سېزىلگەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرە قازاقىستان ھۆكۈمىتىگە خەت يېزىپ، بۇنداق بولمىغۇر ئىشنىڭ تەكرارلانمايلىقىنى تەلەپ قىلغان. . .

(4) 1945 - يىلىنىڭ باشلىرى بولسا كېرەك، ئېلىخان تۆرە گەنسۇ ئۆلكىسىدىكى مابۇفاغا خەت يېزىپ ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىپتۇ، دېگەن گەپلەرمۇ تارقالغان (بۇ ئېلىخان تۆرىنىڭ ئىشى بولماستىن، كوللېكتىپ رەھبەرلىكنىڭ ماقۇللۇقى

ئىسلامنى، ساۋەندە قابىھەكنى قۇتۇرتىپ، ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى قوراللىق ئىسيان كۆتۈرگۈزۈپ، خەلقنى بىر مۇنچە خانىۋەيران قىلغانلىقى ھەممىگە ئايان. ئەينى چاغدا تېخىمۇ كۆپ ئاممىنى قولغا كەلتۈرۈپ، ئىچكى - تاشقى دۈشمەنلەرنى يېڭىپ غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن بەزى دىنىي تەشۋىقاتلارنىڭ ئوتتۇرىغا چىققانلىقىنى چۈشىنىشكە بولىدۇ. شۇ دەۋردە ئېلىخان تۆرە ئۈستىدە بەزى گەپ - سۆزلەرمۇ تارقالغان. مەسىلەن:

(1) بەزىلەر ئېلىخان تۆرە گومىنداڭغا قارشى ئىنقىلاب قىلىش ھەققىدە قىزغىن تەشۋىقات ئېلىپ بېرىۋاتقان كۈنلەردە ئۇ: «بىز ئىنقىلاب قىلغان بىلەن سوۋېت ھۆكۈمىتى بەربىر بىزگە ھوقۇق بەرمەيدۇ» دەپ ئارشاڭ ناھىيىسىگە بېرىۋالغان، غۇلجىدىكى سوۋېت كونسۇلخانىسى ئارشاڭغا مەخسۇس ئادەم ئەۋەتىپ: «ئازاد بولغاندا ھاكىمىيەتنى ئۆزەڭلار تۇتىسىلەر» دېگەندىن كېيىن، ئىلىغا قايتىپ كېلىپ، خىزمىتىنى داۋاملاشتۇرغان» دېيىشىدۇ. ھەتتا بەزى گەپ - سۆزلەرگە قارىغاندا، غۇلجا ئازاد بولغاندىن كېيىن، ئازادلىق تەشكىلاتى ئەزالىرىنىڭ ھۆكۈمەت تەركىبىگە كىرىشى سوۋېت كونسۇلخانىسىنىڭ ئارشاڭدا ئېلىخان تۆرىگە بەرگەن كاپالىتى ئىكەنلىكى. بۇنىڭ ئەكسىچە يەنە بىر خىل سۆزمۇ تارقالغان: ئېلىخان تۆرە تەشۋىقاتى جىددىي ئېلىپ بېرىۋاتقان كۈنلەردە، گومىنداڭ تەرەپنىڭ تىنىتىش (ئاختۇرۇش - تۇتۇش) ئىشلىرى كۈچەيگەنلىكتىن، ئېلىخان تۆرە چۆچۈپ كېتىپ جىمجىتلا ئارشاڭ ناھىيىسىگە قېچىپ بېرىۋالغان، ئىلىدىكى سوۋېت كونسۇلخانىسى ئادەم ئەۋەتىپ، بىر مۇنچە خىزمەتلەرنى ئىشلىگەندىن كېيىن، ئىلىغا قايتىپ كېلىپ خىزمىتىنى داۋاملاشتۇرغان، دېيىشىدۇ.

(2) ئېلىخان تۆرە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىلىدا گراژدان قوبۇل قىلىشىغا نارازىلىق بىلدۈرگەن، دېگەن گەپ - سۆزلەرمۇ تارقالغان. 1946 - يىلىنىڭ باشلىرىدا سوۋېت ئىتتىپاقى ئالىي سوۋېتىنىڭ ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن چەت ئەللەرگە قېچىپ كەتكەن سوۋېت گراژدانلىرىنىڭ سوۋېت پۇقرالىقىنى

بىلەن مەقسەتلىك يېزىلغان خەت. ئەينى ۋاقىتتا، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى مابۇفاڭنىڭ ئاتلىق قىسمىدىن 75 - جۈننى شىنجاڭغا ئېلىپ كېلىپ، ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى تۇرۇشتا ئۇلاردىن پايدىلانماقچى بولغان. ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ مابۇفاڭنىڭ تەقۋادار مۇسۇلمانلىقىدىن پايدىلىنىپ، مابۇفاڭغا سالام خەت يېزىپ، ئۇنىڭ شىنجاڭغا ئەسكەر ئەۋەتمەسلىكىنى قولغا كەلتۈرۈشنى ئۈمىد قىلغان. (5) ئېلىخان تۆرە تىنچلىق بىتىمىگە رازىمۇ؟ 1946 - يىلى ياز پەسلى كىرىشى بىلەن (5) - 6 - ئايلاردا) ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى بىلەن تىنچلىق بىتىم ماددىلىرى ئۈستىدە ئاساسەن كېلىشىپ بولغانىدى. ئاڭلىشىمىزچە، تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدا، ئېلىخان تۆرە ئۆز يېقىنلىرىدىن بىر نەچچىسىگە ئۆزىنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە قارشى ئىكەنلىكىنى، مۇستەقىللىق ئۈچۈن داۋاملىق كۈرەش قىلىش لازىم ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ، ھۇشيار بولۇشنى ئېيتقانمىش. ئېلىخان تۆرەنىڭ بۇ نارازىلىق سۆزلىرىنى مەلۇم بىر ئاخباراتچى باش ساقچى ئىدارىسىگە مەلۇم قىلغان. ئەھۋالدىن تولۇق خەۋەردار كىشىنىڭ ئېيتىشىچە، ئېلىخان تۆرەنىڭ سۆز - ھەرىكىتى ھەققىدىكى مەلۇمات ساقچى ئىدارىسىنىڭ رازۇپىدا بۆلۈم باشلىقى قاسىم قىسىمىنىڭ خىزمەت ئۈستىلىنىڭ تارتىمىسىدا ساقلانغان، بىر كۈنى يېرىم كېچىدە باش ساقچى ئىدارىسىنىڭ سوۋېتلىك مەسلىھەتچىسى ئېلى ئەپەندى قاسىم قىسىمىنىڭ ئىشخانىسىنى مەخپىي تەكشۈرۈشكە ئالاھىدە ئادەم ئەۋەتىپ (ئىشخانا ۋە تارتىمىنىڭ ئاچقۇچىنى ئېلى ئەپەندى ئۆزى بەرگەن)، مەلۇماتنىڭ كۆپىيىشىنى ئېلىۋالغان. ئېلىخان تۆرە ھەققىدىكى بۇ ئاخباراتنىڭ كېلىش مەنبەسى قانداق؟ ئاخباراتنى مەخپىي تەكشۈرۈش، كۆچۈرۈپ ئېلىشنىڭ نىمە زۆرۈرىيىتى بار؟ بۇ سىرنى پەقەت سوۋېتلىك مەسلىھەتچى ئېلى ئەپەندىلا بىلىشى مۇمكىن. ئېلىخان تۆرەنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە قارشى چىقىشى تامامەن مۇمكىن، چۈنكى ئۇ، 1944 - يىلىدىن تارتىپ مۇستەقىللىق ئۈچۈن

كۈرەش قىلغان. شۇنداقلا ئۇ گومىنداڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى تۇرۇشتا گەرچە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمىنى قوبۇل قىلىشمۇ، ئىدىئولوگىيە جەھەتتىن كوممۇنىزمغا قارشى شەخس ئىكەنلىكى شۈبھىسىز. ئېلىخان تۆرە ھەققىدە ئاڭلىغان يۇقىرىدىكى بەزى گەپلەرگە ئاساسەن، مەندە «ئېلىخان تۆرە سوۋېت ئىتتىپاقى ئىشەنمەيدۇ» دېگەن كۆز قاراش شەكىللەنگەن. مېنىڭ بۇ قارىشىمنى تۆۋەندىكى ئىككى مەسىلە يەنىمۇ كۈچەيتتى. بىرى، سېپىت ھۆججەتنىڭ كىملىكى مەسىلىسى، يەنە بىرى، ئېلىخان تۆرەنىڭ ئاغدۇرۇلۇش مەسىلىسى.

1) سېپىت ھۆججەت كىم؟

1946 - يىلى باھاردا، ئېلىخان تۆرەنىڭ يېنىدا سېپىت ھۆججەت ئىسمىلىك بىر ئادەم پەيدا بولۇپ قالدى، ئۇ مەركىزىي ھۆكۈمەت قورۇسىدا تۇراتتى. ئۇ ئېلىخان تۆرە بىلەن ئەركىن كۆرۈشۈش شارائىتىغا ئىگە ئىدى. ئاڭلىشىمىزچە، شۇ كۈنلەردە موڭغۇلكۈرەدىكى كۆۋرۈك يېنىدا ئۇچىسىغا گىمناستىيۇركا، پۇتغا يىپىڭى خۇرۇم ئۆتۈك كىيگەن بىر كىشى پەيدا بولغان، ئۇ «مەن بۇخارا ئەمرىنىڭ شاھزادىسى بولىمەن، ئىلگىرى ئافغانىستاندا تۇراتتىم، ئىسمىم سېپىت ھۆججەت، مەن ئىلىدا شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانلىقىنى ئاڭلاپ، بۇ يەردە خىزمەت قىلاي دېگەن نىيەتتە جەنۇبىي شىنجاڭغا كېلىپ، ئاندىن مۇزداۋان ئارقىلىق نىڭخېر جاپادا ئىلىغا قېچىپ كەلدىم» دەپتۇ. سىرتتىكى كىشىلەر بۇ ئادەمنىڭ ئىسمىنى بىلمىسىمۇ، «بىر ئافغان كەپتۇ» دېيىشەتتى. سېپىت ھۆججەتنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىدىن قارىغاندا، ئۇ مەخسۇس تەربىيەلەنگەن ئادەم بولۇپ، سىياسىي، ھەربىي ۋە تېخنىكا ئىشلىرىغا ماھىر، بىر نەچچە خىل تىلنى بىلىدىغان، بولۇپمۇ ئەرەب، پارىس تىللىرىنى ياخشى بىلىدىغانلىقى مەلۇم. ئۇ ئېلىخان تۆرە بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىنلا، ئېلىخان تۆرەنىڭ قولىدا قۇرئان تۇتۇپ ئۆرە تۇرغان رەسىمىنى تەخمىنەن ئېگىزلىكى بىر يېرىم مېتىر، كەڭلىكى 80 سانتىمېتىرچە قىلىپ ماي بويىقتا سىزىپ چىققان ھەم ئۇنى ئېلىخان تۆرەگە تەقدىم قىلغان. دەل شۇ

مۇمكىن ئەمەس ئىدى، جەنۇبىي شىنجاڭدىن شۇنچە ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ، تاغ ئاتلاپ قېچىپ كەلگەن ئادەم موڭغۇلكۈرەگە يېڭى خۇرۇم ئۆتۈك، يېڭى كىيىملەر بىلەن كېلەلمەدۇ؟ ئافغاندىن كەلگەن «شاھزادە» ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىگە كىرىشى بىلەنلا توپتوغرا تۈرمىگە كىرىشى كېرەك ئىدى. ئەمما سېپىت ھۆججەت ئۇدۇل ئېلىخان تۆرىنىڭ بېقىنىغا ئورۇنلىشىپ، ھۆرمەتكە سازاۋەر مېھمان سۈپىتىدە كۈتۈلگەن. مانا مۇشۇنداق ئەھۋاللارغا قاراپ سېپىت ھۆججەتنىڭ قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى ھەممە ئادەم پەرەز قىلالسا كېرەك، شۇنداقلا بۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇشتىن غەلىتىلىك ھېس قىلماي قالسا كېرەك.

(2) ئېلىخان تۆرىنىڭ ئاغدۇرۇلۇشى

1946 - يىلى ئۈرۈمچىدە تىنچلىق سۆھبىتى ئاخىرلىشىپ 11 ماددىلىق تىنچلىق بىتئىمى ئىمزالىنىش ئالدىدىكى كۈنلەر ئىدى، غېنىنىڭ مېنى «كېلىپ كەتسۇن» دەپ ئېيتىپ بېرىشى بىلەن، مەن ئىشتىن چۈشۈپ غېنى باتۇرنىڭ ئۆيىگە باردىم، ئۇ يەردە تۇرسۇن تاھىر (باش ساقچى كادىرى)، مەھمۇت پارماش، رەفىق بايچۇرىن، ھوشۇر باتۇر، ھاشىر ۋاھىدى (بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەربىي)، ئەلقەم ئەختەم قاتارلىق ئون نەچچە ئادەم بار ئىكەن. ھە دېگەندە غېنى باتۇر ئېلىخان تۆرى ھەققىدە شىكايەت قىلىشقا باشلىدى، ئېنىقراق قىلغاندا تىللاشقا باشلىدى، ئاخىرىدا «كىم ئۇ تۆرىنى باشلىق قىلىپ سايلاپتۇ، مەن ھازىرلا بېرىپ ئۇنى ئالدىمغا سېلىپ قامچىلاپ تۇرۇپ، ئىدارىسىدىن ھەيدەپ چىقىرىمەن» دېدى. بىرنەچچە يىل دەھال ئۇنى قوللىدى. ساقچى ئەترەت كوماندىرى ھوشۇر باتۇر غېنىغا: «سەن بارمىغىن، بۇيرۇق قىلساڭ 200 ئەسكىرىمنى باشلاپ بېرىپ، ھازىر ئۇنى تۇتۇپ كېلىمەن.» دېدى. بۇ گەپلەرنى تۇيۇقسىزلا ئاڭلىغانلىقىم ئۈچۈن ھەيران بولۇپ جىم ئولتۇردۇم. غېنى ئۆزى ئېيتقاندىكى قالايمىقانچىلىق چىقىرىشى مۇمكىن ئىدى. شۇ ئارىدا غېنى: «ئەپەندىم گەپ قىلمايسەنغۇ؟ بىر نەرسە دەپ باققىسە!» دېدى. مەن شۇ ئانلا جاۋاب بېرىپ: «ئېلىخان تۆرىنى ئورنىدىن قالدۇرۇشقا قوشۇلمەن، ئەمما ھازىر دېگەن ئۇسۇلۇقلار ياخشى ئەمەس»

كۈنلەردە ئېلىخان تۆرىنىڭ رادىئو قوبۇللىغۇچىسى بۇزۇلۇپ، رېمونتچى تاپالماي تۇرغاندا، ئۇنى تىزلا ياساپ بەرگەن، ئاپتوموبىللارنى رېمونت قىلىپ ماشىنىلارنى قورۇ ئىچىدە ھەيدەپ ئۆزىنىڭ تېخنىكا ماھارىتىنى نامايەن قىلغان. مەركىزىي ھۆكۈمەت قورۇسىدىكى ھەربىيلەرگە، جۈملىدىن ئېلىخان تۆرىنىڭ مۇھاپىزەتچىلىرىگە ھەربىي قوراللارنى ئىشلىتىشنى ئۆگەتكەن ۋە ئۇلارنى ھەربىي مەشىق قىلدۇرغان. دېمەك سېپىت ھۆججەت ئۇستازىم، يۇقىرى ماھارەتلىك تېخنىك، شوپۇر ھەم تەربىيە كۆرگەن يۇقىرى دەرىجىلىك كەسپىي ھەربىي ئىدى.

مەلۇم ۋاقىت — ئىككى ئايچە ئۆتكەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرى ئۆزى ئۆزبېك مەسچىتىدىكى بىر قېتىملىق جۈمە نامىزىدىن كېيىن خەلققە «سېپىت ھۆججەت جاھانگىرلارنىڭ ئىشپىيىنى ئىكەن» دەپ سۆزلىگەن، شۇ ئارىدا ساقچى ئورۇنلىرى سېپىت ھۆججەتنى تۇتۇپ كەتكەن. دە، بىر نەچچە كۈندىن كېيىنلا سوۋېتتە ئېلىپ چىقىپ كەتكەنلىكى مەلۇم بولغان. بىراق كۆپ كىشىلەر بۇ ئەھۋاللاردىن خەۋەرسىز ئىدى. تېخى كېيىنكى يىللاردا ئۈچ ۋىلايەتكە قاتناشقان بەزى كادىرلار ئۈچ ۋىلايەتتىكى بەزى مەسلىھەتچىلەر، جۈملىدىن سېپىت ھۆججەتنىڭ زادى قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى مەندىن سورىغانىدى. سېپىت ھۆججەت زادى قانداق ئادەم؟ دېگەن سوئالغا شۇ چاغدىكى ئىلى باش ساقچى ئىدارىسىنىڭ سوۋېتلىك مەسلىھەتچىسى (پولىكوۋنىك دەرىجىلىك) ك گ ب ئوفىتسېرى ئېلى ئەپەندى ئېنىق جاۋاب بېرەلمىشى مۇمكىن.

ئەينى چاغدىمۇ سوۋېت ئىتتىپاقى ئېلىخان تۆرىگە ئىشەنمەيدۇ، شۇڭا ئۇلار كۆزىتىش ئۈچۈن سېپىت ھۆججەتنى مەخسۇس ئەۋەتكەن، سېپىت ھۆججەت تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنى ئۆتەپ بولغاندىن كېيىن ئېلىپ كەتكەن، دەپ قارايدىغانلار بولغان. مەن سېپىت ھۆججەتنىڭ بۇخارا ئەمىرىنىڭ شاھزادىسى ئىكەنلىكىگە، جەنۇبىي شىنجاڭدىن قېچىپ كەلگەنلىكىگە ئىشەنمىگەن. چۈنكى ئۇ چاغلاردا ئادەم ئەمەس ئۇچار قۇشۇم ئۆتەلمەيدىغان مۇز داۋاندىن ئۆتۈش، يەنە كېلىپ پىيادە ئۆتۈش ئەسلا

چىقىدىغانلىقى، قانچە تېز ئىستېپا بەرسە شۇنچە ياخشى بولىدىغانلىقى يېزىلغان. ئەنسى سەھەردە بۇ خەت غېنىنىڭ ئۆيىگە يەتكۈزۈپ بېرىلگەن.

بۇ خەتنى شۇ ۋاقىتتىلا ھاشىر ۋاھىدى مەركىزى ھۆكۈمەتتىكى ھەربىي پوچتىخانغا ئېلىپ بېرىپ، پوچتىخاندا ئۆزىگە كەلگەن خەت بار - يوقلۇقىنى ئاقتۇرۇپ كۆرگەن بولۇپ، شۇ كۈنلۈك خەتلەرنىڭ ئارىسىغا قوشۇپ قويغان، خەت شۇ كۈنلا ئېلىخان تۆرىنىڭ قولىغا تەگكەن.

ئېلىخان تۆرە خەتنى ئوقۇپ كۆرگەندىن كېيىن، ئۆز يېقىنلىرىدىن بىر قانچىسىگە كۆرسەتكەن. ئۇلار بۇ خەتنى كۆرۈپ: «بۇ خەلنىڭ ئىشى ئەمەس، ئايرىم بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئىشى» دېيىشكەن بولسىمۇ، ئېلىخان تۆرە شەھەر كامىندان تۇرىسىغا ئۇقتۇرۇش قىلىپ، چۈشتىن كېيىن كوچىلارغا ئاتلىق چارلىغۇچىلارنى چىقارغان. مەن چارلاپ يۈرگەن ئەسكەرلەرنى كۆردۈم، ئەتىسىدىن باشلاپ «ئېلىخان تۆرە ئارشاڭغا كېتىپتۇ»، «ئېلىخان تۆرە يوقاپ كېتىپتۇ» دېگەن پاراڭلار تارقىلىشقا باشلىدى. ئېلىخان تۆرىنىڭ سوۋېتكە ئېلىپ كېتىلگەنلىكىنى خەلق تېزلا بىلىپ كەتتى.

ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئېلىخان تۆرە ئىشتىن چۈشۈپ، نامسىز خەتنى كۆرۈپ، سوۋېتلىك مەسئۇل خادىمغا (2 - نومۇرلۇق ئۆيدىكى) كۆرسەتكەندە، ئۇ خادىم ئۇنى ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ شوپۇرى بىلەن مۇھاپىزەتچىسىنى قايتۇرۇۋەتكەن. تۈن يېرىمدا قورغاس چېگرىسىدىن بىر كىچىك ماشىنا كېلىپ ئۇنى سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئېلىپ كەتكەن. كېيىنكى كۈنلەردە ئۇقۇشمىزچە، شۇ چاغدا ئېلىخان تۆرىنىڭ يېقىنلىرى بۇ مەسىلىنى خېلى غۇلغۇلا قىلىشقانكەن. ئېلىخان تۆرە ئېلىپ كېتىلگەندىن كېيىن، ھېكمىبەگ خوجا ئىلى ۋىلايىتىگە ۋالىي بولدى. ئېلىخان تۆرە ئاغدۇرۇلۇشتىن بىر قانچە كۈن ئىلگىرى ھېكمىبەگ خوجا غۇلجىدىن توققۇزتارا ناھىيىسىگە كەتكەن. ئېلىخان تۆرىنىڭ ئاغدۇرۇلۇشى، ھېكمىبەگ خوجىنىڭ توققۇزتاراغا كېتىشى، قايتىپ كېلىپلا ۋالىي بولۇشى، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئالدىن پىلانلانغان ئىشلار بولۇشى

دېدىم. غېنى باتۇر: «ئەمىسە قانداق قىلساق بولىدۇ؟ بىر نېمە دەپ باققىنا» دەپ تۇرۇۋالدى. بىر ئاز جىمجىتلىقتىن كېيىن: «ئىسمىمىز خەت يېزىپ ئۇنى ئىستېپا بېرىشكە زورلاش لازىم» دېگەن يەرگە كەلدۇق. بەزىلەر: «ئۇ ئىستېپا بېرەرمۇ؟» دېيىشتى. ئاخىرىدا «ئاۋۋال خەت يېزىپ كۆرەيلى، ئىستېپا بېرىشكە ئۈنمىسا، يەنە ئويلىنىپ كۆرمەيمىزمۇ» دېيىشتۇق. غېنى باتۇر دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ قامچىسىنى ئالدى - دە، «20 مىنۇتتىن كېيىن كېلىمەن، دەرۋازىدىن چىقىشقا رۇخسەت يوق» دەپلا ئالا ئېتىغا مىنىپ، مۇھاپىزەتچىسى قۇربان شاڭخونى ئەگەشتۈرۈپ، ئاتنى چاپتۇرغىنىچە قورۇدىن چىقىپ كەتتى. مەن ئويلىنىپ: «بۇ ئىش غېنى باتۇرنىڭ ئىشى ئەمەس، چوقۇم بىرەر ئورۇننىڭ غېنى باتۇرغا تاپشۇرغان ۋەزىپىسى؛ ئولتۇرغا چۈشكەن پىكىر غېنىگە ئالاھىدە تۈيۈلدى بولغاي، شۇڭا ئۇ ھازىر يوليورۇق سورىغىلى كەتتى» دەپ قارىدىم. غېنى باتۇر دېگەندەك 20 مىنۇتلاردىن كېيىن ئېتىنى چاپتۇرغىنىچە قورۇغا كىرىپ كەلدى، ئات قارا تەرگە چۆمگەندى. ئۇ ئاتتىن چۈشۈپلا: «ھەممىڭلار ئۆيگە كىرىڭلار!» دېدى. ھەممەيلەن ئۆيگە كىرىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، غېنى بىزگە مۇنداق دېدى: «بۇ ئىشنى بايا دېيىشكىنىمىزدەك قىلىمىز، xxx خەتنى سەن يېزىپ چىقىپ، ئەتە ئەتىگەندە ماڭا يەتكۈزۈپ بەر» دېدى. xxx خەتنى باشقا بىرسى يازسۇن دېسە، غېنى ئۈنمىدى. ئەلەمگە قاراپ: «ئەلەم، سەن گېزىتخانىدا ئىشلەيسەنغۇ؟ ئۇنى، بۇنى يازسەنغۇ؟ سەن xxx كە ياردەملەشكىن» دېدى. كېيىنكى ئەھۋالنىڭ مۇنداق بولغانلىقى مەلۇم: كەچتە ئەلەم ئەختەم xxx ئىزدەپ كەلگەن، xxx ئۇنى بىرەر ئولتۇرۇشقا بېرىپ قايتىپ كېلەلمەي قالغان بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ، خەتنى ئۆزى يالغۇز يېزىپ چىققان. خەتتە ئالدى بىلەن ئېلىخان تۆرىنىڭ خىزمەتلىرى ئاز - تولا مەدھىيىلىنىپ، ئاخىرىدا خەلق ئىچىدە نارازىلىقنىڭ كۆپلۈكى، شۇڭا ئېلىخان تۆرىنىڭ تېزىدىن خىزمىتىدىن ئىستېپا بېرىشى كېرەكلىكى، ئىستېپا بەرمىسە، قانلىق ۋەقە كېلىپ

قويۇشى ۋە بىر يېرىم يىل رەھبەرلىك ئورنىدا تۇرۇشى ئۇنىڭ ئابرويىنى ئۆستۈرگەن.

3. مېنىڭچە، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئېلىخان تۆرگە دەسلىپىدە ئىشەنگەن، شۇنداقلا گۇمانلانغان، كېيىن ئىشەنمىگەن ھەمدە شىنجاڭ رايونىدا رەھبەرلىك قىلىش سالاھىيىتى يوق دەپ قارىغانلىقتىن، تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش بىلەنلا، سوۋېت ئىتتىپاقىغا قايتۇرۇپ كەتكەن.

9. جاڭ جىجۇڭ ۋە مەسئۇتلارنىڭ ئىلىغا بېرىشى

تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىپ يول ئېچىلغاندىن كېيىن، ئۈرۈمچىدىن ئىلىغا نۇرغۇن تىجارەتچىلەر باردى. گومىنداڭ ئەمەلدارلىرىدىن گېنىرال جاڭ جىجۇڭ، مەسئۇت سەبرى قاتارلىقلارمۇ ئىلىغا باردى.

جاڭ جىجۇڭ ئەپەندى ئىلىغا كەلگەندە ئەخمەتجان قاسىمى باشلىق ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئۇنى ياخشى كۈتۈۋالدى. بىر كۆڭۈلسىزلىك شۇ بولدىكى، جاڭ جىجۇڭ ئەپەندى غۇلجا شەھىرىدىكى باغ سەيلىسى (ھازىرقى غۇلجا خەلق باغچىسى) گە بارغاندا، ئامما ئىچىدىن ئايرىم كىشىلەر گېنىرال جاڭ جىجۇڭغا قارىتىپ شاپاق ئاتقان. جاڭ جىجۇڭ ئەپەندى بۇ ئىشقا قانداق قارىغانلىقى نامەلۇم.

1946 - يىلى كۈزدە، مەسئۇت سەبرى تۇغقان يوقلاش، يۇرتىنى كۆرۈش نامى بىلەن غۇلجىغا بارغان. بۇ ئادەم ئەسلى ئىلىلىق بولۇپ، 1932 - يىلى ئىلىدىن تۈركىيىگە كەتكەن. كېيىنكى يىللاردا قايتىپ كېلىپ نەنجىڭدا گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ئەمەلدارى بولغان. ئۇ ئىلىغا تۇغقان يوقلاش نامى بىلەن كەلگەچكە، يەرلىك ئورۇنلارنىڭ ئانچە كارى بولمىغانىدى. يەنە بىر تەرەپتىن، خەلق ئىچىدە بۇ ئادەمنى گومىنداڭ ئەمەلدارلىرى پانتۇركىست دەپ تۇنۇغاچقا، كىشىلەر ئانچە يېقىنلىشىپ كەتمىدى.

مەسئۇت سەبرى ئەينى چاغدا گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ شىنجاڭ ئۆلكىسىدىكى باش تەپتىش ئەمەلدارى بولۇپ، تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىپ بىرىنچى قېتىم ئىلىغا كەلگەن ئەمەلدار بولغاچقا، ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىدا خىزمەت قىلغانلىقىم ئۈچۈن مەن مۇنداق ئىككى ئىشقا ئارىلاشتىم. بىرى، مەسئۇت سەبرىنى

مۇمكىن.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇ ئىش ئېسىمگە كەلسە، ئۆزۈمچە كۈلۈپ قويمىمەن. 1990 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقى پارچىلىنىپ كەتكەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرە ھەققىدە ئاڭلىغانلىرىم:

1. ئېلىخان تۆرە ئەسلىدە سوۋېت ئادىمى بولۇپ، ئۇ 1929 - يىلى شىنجاڭغا كەلگەن، شىنجاڭغا كېلىشتىن بۇرۇن قىرغىزىستاننىڭ ئىسسىق كۆل بويىدىكى قاراقول شەھىرىدە ياشىغان. مىللىتى ئۆزبېك، ئاكىسى ئالىمخان تۆرە ئۆزبېكىستان كىتاب مۇھىم ئەمەلدار بولغان.

2. بەزىلەر ئېلىخان تۆرە 1929 - يىللاردا سوۋېت ئىتتىپاقىدىن قېچىپ كەلگەن دېسە، بەزىلەر ئۇنى سوۋېت ئىتتىپاقىدا جىنايەت ئۆتكۈزۈپ، قولغا ئېلىنغاندا تۈرمىدىن قېچىپ، شىنجاڭغا كەلگەن دەيدۇ. ئۇنىڭ شىنجاڭغا قانداق كەلگەنلىكى ئېنىق ئەمەس.

3. ئېلىخان تۆرە ئىلىدا ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت رەئىسى بولغان كۈنلەردە، تاشكەنتكە ئادەم ئەۋەتىپ ئالاقە باغلىغانىكەن دېگەن گەپلەرمۇ بار.

4. ئېلىخان تۆرە سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئېلىپ كېتىلگەندىن كېيىن، تاشكەنتتە مەلۇم ۋاقىت تۇتۇپ تۇرۇلغاندىن كېيىن، يەنە دىنىي خىزمەتلەرنى ئىشلىگەن دېيىشىدۇ. ئېلىخان تۆرە ۋاپات بولغاندا، زور داغدۇغا بىلەن دەپنە قىلىنغان، دېگەندەك گەپلەرمۇ بار.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئەھۋاللارغا ئاساسەن ئېلىخان تۆرە زادى كىم؟ دېگەن مەسىلىگە ئېنىق جاۋاب بېرىش تەس. شۇنداقسىمۇ، مۇنداق قىياس قىلىشقا بولىدۇ دەپ قارىغانىم:

1. ئېلىخان تۆرە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئادىمى، ئۇنداق بولمىغاندا، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلىپىدە مەخپىي تەشكىلات باشلىقى ۋە ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت رەئىسى بولالمايدۇ.

2. خەلق گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن جاق تويۇپ، زۇلۇمغا چىدىماي تۇرغان چاغدا، ئېلىخان تۆرىنىڭ مىللىي ۋە دىنىي شۇئارلارنى ئوتتۇرىغا

ئەزالىرىمىز كۈچىدا تەشۋىقات ۋارىقى چاپلاۋاتقاندا ساقچىلار ئەزا ھاكىم چاپپار (80 - يىللارنىڭ ئاخىرلىرىدىكى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ مۇدىرى) نى تۇتۇۋالغان، ئەتىسى ئەھۋال ئېنىقلانغاندىن كېيىن قويۇپ بەرگەن. دېمەك، مەسئۇت ئەپەندىنى بىر قېتىم «ھۆرمەت» قىلىپ ياشلارغا دوكلات بېرىشكە تەكلىپ قىلىپ، ئارقىدىنلا ئۇنى غۇلجىدىن قوغلاپ چىقارغان.

10 . ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىدا

11 ماددىلىق بىتىمدا: . . . ئۈچ ئاي ئىچىدە ناھىيىلەردە سايلام ئۆتكۈزۈپ، ناھىيىلىك كېڭەش ئەزالىرىنى، ناھىيە ھاكىملىرىنى سايلاش، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى ھەمدە ۋالىيلارنى سايلاش؛ ئۇلارنى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت تەستىقلاش لازىم دېگەن بەلگىلىمىلەر بولغان. كېلىشىمىدە يەنە، ناھىيىلەر سايلانغان ئۆلكىلىك كېڭەش ھەيئىتى خەلقنىڭ ئارزۇلىرىنى ئاساس قىلغان ھالدا، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت خىزمىتىنى تەكشۈرىدۇ ۋە ياردەملىشىدۇ دەپ يېزىلغان.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆلكە بويىچە بىتىم ئاساسىدا ئېلىپ بېرىلغان بۇ سايلامغا تۈرلۈك بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرىنى ئېلىپ بارغان بولسىمۇ، ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى يەنىلا سايلاپ چىقىلدى. ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىقىغا سايلانغان كىشىلەر ئۆقتۈرۈش بويىچە 1947 - يىلى 5 - ئايدا ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنى ئېچىش ئۈچۈن ئۈرۈمچىگە توپلاندى. مەنمۇ غۇلجا ناھىيىسىنىڭ كېڭەش ئەزاسى بولۇپ سايلانغاچقا، ئۈرۈمچىگە يىغىنغا كەلدىم. ھەرقايسى ۋىلايەتلەردىن كەلگەن ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى تۇرىدىغان ئورۇن ئالدىن ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى. ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنى قىزىل سىفەن (ھازىرقى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئورنىدا) گە ئورۇنلاشتۇرغان بولۇپ، يىغىن ئورنىمۇ شۇ يەردە ئىدى. خوتەن، ئاقسۇ، قاراشەھەر ۋىلايەت ۋەكىللىرى شەھەر ئىچىدىكى باشقا جايلارغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان. ئوقۇشىمىزچە، يەتتە ۋىلايەتنىڭ ۋەكىللىرىنى، بولۇپمۇ جەنۇبىي شىنجاڭ ۋەكىللىرىنى ئۈچ ۋىلايەتنىڭ تەسىرىدىن ساقلاپ

بىر قېتىم ياشلارغا دوكلات قىلىپ بېرىشكە تەكلىپ قىلىپ ئەسئەت ئىسھاقوف (شۇ چاغدىكى ئىلى ۋالىي مەھكىمىسىنىڭ باش كاتىپى) ئىككىمىز مەسئۇتنىڭ ئۆيىگە باردۇق. ياشلار تەشكىلاتى نامىدىن ئۇ كىشىنىڭ بىر قېتىم نۇتۇق سۆزلەپ بېرىشىنى ئىلتىماس قىلىۋىدۇق، ئۇ دەرھاللا ماقۇل بولدى. نۇتۇق «ئۇيغۇر - قازاق - قىرغىز كۈلۈبى» دا ئېلىپ بېرىلدى. يىغىنغا ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرىدىن 400 دىن ئارتۇق كىشى قاتناشتى. مەسئۇت سەبىرى ئىككى سائەتكە يېقىن سۆز قىلدى. ئۇنىڭ سۆزى ئاساسەن مائارىپنىڭ مۇھىملىقى، مائارىپقا ئەھمىيەت بېرىش ھەققىدىكى سۆزلەر ئىدى. شۇ ئارىدا كۈلۈبقا قارىغۇچى قالايمىقان ئادەملەرنىڭ كۈلۈبقا كىرىشىنى توساش ئۈچۈن ئىشكەك قۇلۇپ سېلىپ قويۇپتۇ، يىغىن ئاياغلاشقاندىن كېيىن قۇلۇپنى كۆرۈپ ھەيران قالدۇق . . . ئەمما ئىشكەك قارىغۇچى تېزلا كېلىپ ئىشكىنى ئېچىپ بەردى. قالايمىقانچىلىقىمۇ كۆرۈلدى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن تۇيۇقسىزلا ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرى ئارىسىدا مەسئۇت سەبىرى غۇلجىدا بىر ئىلمىي جەمئىيەت قۇرماقچى بوپتۇ، دېگەندەك مېش - مېش گەپلەر ئاڭلاندى. بۇ ئىش مەقسەتلىك ھالدا پانتۈركىزىملىق تەشكىلات قۇرۇشقا ھەرىكەت قىلغانلىق دەپ ھېسابلاندى (يېقىنقى يىللاردا شۇ مەزگىلدە مەسئۇت سەبىرى دىنىي نازارەتتە يىغىن ئاچقاندا ئىلمىي جەمئىيەت تەشكىل قىلىنىپ، ئۇنىڭ باشلىقلىقىغا داموللا رازى سايلانغانلىقىنى ئاڭلىدىم). بۇ ئىلمىي جەمئىيەتنىڭ تەشكىل قىلىنغانلىقىنى سىرتقا ئېلان قىلىشقىمۇ ئۈلگۈرمەي تۇرۇپ، ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان. چۈنكى شۇ چاغدا (1946 - يىلى كۈزدە) بۇ ئىشنى توسۇش ئۈچۈن ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرىدىن بىر نەچچە كىشى مەسئۇتقا قارشى تەشۋىقات ۋارىقى تەييارلاپ، شاپىگرافتا بىر نەچچە نۇسخا بېسىپ كېچىدە شەھەردىكى نوۋبېگورد قاتارلىق نۇقتىلىق ئورۇنلارغا چاپلىغان. تەشۋىقات ۋارىقىدا «مەسئۇت غۇلجىدىن تېز يوقال، بولمىسا ئاقسۇۋەتكە ئۆزەڭ مەسئۇل» دېگەندەك سۆزلەر بار ئىدى. شۇنىڭ بىلەن مەسئۇت سەبىرىمۇ تېزلا غۇلجىدىن يوقالدى. شۇ قېتىم

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىنىڭ ئېچىلىشىغا ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن توسقۇنلۇق قىلغانلىقتىن، يىغىن ئېچىش مۇمكىن بولماي قالدى. دەل ئەكسىچە گومىنداڭ تەرەپ يىغىنىنىڭ ئېچىلماي قېلىشىغا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنى جاۋابكار قىلماقچى بولدى. ئېسىمدە قېلىشىچە، شۇ چاغدا يىغىنغا مۇناسىۋەتلىك بەزى تالاش - تارتىشلار بولغان، ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى يىغىنغا قاتنىشىش ئۈچۈن كەلگەن بىر نەچچە ئاز سانلىق مىللەت كېڭەش ئەزالىرىنىڭ سالاھىيىتىنى گومىنداڭ تەرەپنىڭ ئېتىراپ قىلمايدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان. مەسىلەن: ئۈچ ۋىلايەتتىن كەلگەن شىبە، داغۇر، خۇيزۇ ئۈچ مىللەتتىن بولغان ئۈچ نەپەر ۋەكىلنى ئېتىراپ قىلغىلى تۇنمىدى، ئۇلار: «سايلام بەلگىلىمىسىدە: ئۇ مىللەتلەرنىڭ ۋەكىللىرى شۇ مىللەتنىڭ مەركىزىي مەدەنىيەت ئۇيۇشمىلىرى كۆرسىتىپ بېرىدۇ دېيىلگەن، بۇ ئۈچ ۋەكىل ئۈرۈمچىدىكى مەركىزىي ئۇيۇشمىلار تەرىپىدىن كۆرسىتىلگەن ئەمەس» دەپ تۇرۇۋالدى. بىز: «شىبە، داغۇر مىللەتلىرىنىڭ %99.5 ى ئىلى ۋە تارباغاتايدا ئولتۇراقلاشقان، شۇڭا بۇ ئىككى ۋەكىل چوقۇم ئىلى - تارباغاتاي رايونىدىن بولۇشى كېرەك؛ ئىلىدا 30 مىڭدەك خۇيزۇ بار، شۇڭا ئۆلكە بويىچە تۆت خۇيزۇ ۋەكىلنىڭ بىرى ئىلىدىن بولۇشى لازىم. ئۆز خەلقى بىلەن ئالاقىسى بولمىغان، بىلىمىگەن، تونۇمىغان، ئۈرۈمچىدە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر ئۇ مىللەتكە ۋەكىل بولسا بولمايدۇ، خەلق ئۆزلىرى ئىشەنگەن كىشىلىرىنى ۋەكىل قىلىشى لازىم» دېدۇق.

بەلگىلىمە بويىچە 50 مىڭدىن ئارتۇق نوپۇسى بار ناھىيىلەردىن ئىككى ۋەكىل سايلاندىغان بولغاچقا، ئىلىدا بىر، قەشقەردە ئىككى ناھىيە نوپۇسقا قاراپ بىردىن كېڭەش ئەزاسىنى ئارتۇق سايلانغان، گومىنداڭ تەرەپ بۇنىمۇ ئىتىراپ قىلمىغان.

ۋەكىللەر مەسىلىسىدە گومىنداڭ تەرەپ يەنە «ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئىچىدە ھەربىي مەمۇرىي ئەمەلدار بار ئىكەن، بۇ سايلام قوللانمىسىغا توغرا كەلمەيدۇ» دېدى. ئەمەلىيەتتە ئۈچ ۋىلايەت

قېلىش مەقسىتىدە ئايرىم جايلارغا ئورۇنلاشتۇرغاندەكەن. گەرچە يىغىن ۋەكىللىرىنىڭ تۇرىدىغان ئورنى باشقا - باشقا جايلاردا بولسىمۇ، باشقا ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئامال تېپىپ ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، ھېسداشلىق قىلاتتى. يەتتە ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ بەزىلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى قوللايدىغانلىقى، لېكىن ئۆزلىرىنىڭ ئامالسىز ئىكەنلىكىنى ئېيتىشنى. ئايرىم ۋەكىللەر گومىنداڭ تەرەپتىن ئورۇنلاشتۇرۇلغان شەھەر ئىچىدىكى ياتاقلارغا بارماي، قىزىل بىناغا ئورۇنلاشقاندى. ئۇ چاغدىكى ئۈرۈمچى شەھىرى كىچىك شەھەر بولغاچقا، پۈتۈن شەھەردە 40 - 50 كىشىلىك ياتاق بار بىرەر مېھمانخانا يوق ئىدى. شۇڭا ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنى قىزىل بىناغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇشى مۇمكىن. ۋاقىتلىق تاختاي كارىۋات قويۇلغان سىنىپلار ياتاق ئورنىدا ئىشلىتىلگەن، مەكتەپنىڭ يىغىن زالى چوڭ يىغىن زالى قىلىپ تەييارلانغاندى.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆز ئىشپىيونلىرىدىن يىغىن تەييارلىق خىزمەتچىسى، كۈتكۈچى قىلىپ ئورۇنلاشتۇرغان؛ ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ ياتاقلىرىغا، ئورۇن - كۆرپىلىرىنىڭ ئاستىغا ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى ھەر خىل، ھەر رەڭدىكى تەشۋىقات ۋاراقلىرىنى تاشلاپ قوياتتى؛ يەتتە ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئىچىدىكى بەزىلەرگە مۇكاپات پۇللىرىنى بېرىش، مەنسەپ ۋەدە قىلىش ئىشلىرىنى ئېلىپ باردى. مەسىلەن: كورلا ۋەكىلى ئوسمان ياقۇپ بىر كۈنى مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ، بىر باغلام پۇلنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «تۇرمۇشۇڭغا ئىشلەتكىن دەپ ماڭا بۇ پۇلنى بەردى، ئۇقۇشام باشقا ۋەكىللەرگە پۇل تارقىتىپتۇ، يالغۇز ماڭا پۇل بەرگەنلىكىگە قارىغاندا، مېنى سېتىۋالماقچى بولسا كېرەك» دېگەندى. بىر نەپەر بۈگۈر ۋەكىلى (دىنىي زات) گە ئۈچ ۋىلايەتكە ئېخىپ كەتمەي، گومىنداڭ تەرەپنىڭ گېپىنى ئاڭلىسا، يىغىندىن كېيىن بۈگۈر ناھىيىسىگە ھاكىم قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىشقان. لېكىن ئۇ كىشى نارازى بولغانلىقتىن، شۇ ھامان يۇرتىغا قايتۇرۇۋېتىلگەنلىكىنىمۇ ئاڭلىغاندۇق.

ۋەكىللىرى ئىچىدىكى ھەربىيلەر سايلامدىن بۇرۇن ھەربىي خىزمەت قىلغانلار ئىدى. ئۈچ ۋىلايەتتە ئۇرۇش يىللىرىدا ھەربىي خىزمەت قىلمىغانلار ئاز ئىدى. بىز نېمە ئۈچۈن سايلام مەزگىلىدە ئۇرۇمچىدىن ئەۋەتىلگەن سايلام ھەيئەت مەسئۇلى مەمۇرىي خادىملارنى سايلاشقا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتمايدۇ؟ سايلانغان ئەزالارنىڭ ئانكىتتىكى ئۆز ۋاقتىدا ئۇرۇمچىگە ئېلىپ كەتكەن تۇرۇغلۇق، نېمە ئۈچۈن نەچچە ئايغىچە ئۆزلىرىنىڭ سايلانغۇچىلار ھەققىدىكى پىكىرنى بىزگە ئۇقتۇرمايدۇ؟ دەيمىز. رەسمىيىتى تولۇق بولمىغان (ئالماشقان) ئاقسۇ ۋەكىلىنىڭ رەسمىيەتلىرىنى ئىككى كۈن ئىچىدە تولۇقلىيالايدىكەنۇ، رەسمىيىتى تولۇق بولمىغان قەشقەر ۋەكىلىنىڭ رەسمىيىتى نېمە ئۈچۈن ۋاقتىدا سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ؟ قەشقەرنىڭ تېلېگرافى ئاپپاراتلىرى بۇزۇلۇپ قالغانمۇ - يە؟ بۇ يەردە قەشقەر ۋەكىللىرىنى چەتكە قېقىش بولۇۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى.

ۋەكىللىك سالاھىيىتى ھەققىدىكى بۇ تالاش - تارتىشلار دەسلەپكى تالاش - تارتىشلار ئىدى. يىغىن جەريانىدىكى تۈپ زىددىيەت گومىنداڭ تەرەپتىن ئۆلكە رەئىسى قىلىپ مەسئۇتنىڭ بېكىتىلگەنلىكى بولدى. بۇنىڭغا ئۈچ ۋىلايەتنىڭ يول قويۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. مۇشۇنداق تالاش - تارتىش داۋام قىلىۋاتقان كۈنلەردە خەلق ئىشلىرى نازىرى ۋاڭ xx (جالالىدىن ھاجى) ئۆمەك باشلىقلىرى يىغىنى چاقىردى (مەن ئىلى ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئۆمىكىنىڭ باشلىقى بولغاچقا، يىغىنغا قاتناشقاندىم)، شۇ كۈنى چوڭ يىغىن باشلىنىدىكەن دېگەن مەش - مەش گەپلەرمۇ بولغانىدى، لېكىن رەسمىي ئۇقتۇرۇش قىلىنغىنىنى ئۇقىمىدۇق. ئەمما شەھەر ئىچىگە چۈشكەن خوتەن، يەكەن، ئاقسۇ ۋەكىللىرى چوڭ يىغىنغا قاتناشماقچى بولۇپ كېلىشكەنكەن، ئۇلار چوڭ يىغىن زالىغا كىرىپ كېتىشتى. مەن ئۆمەك باشلىقلىرى يىغىنغا كىردىم. بۇ يىغىندا نازىر ۋاڭ چوڭ يىغىن ھەققىدىكى بەزى چۈشەندۈرۈشلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ بولغاندىن كېيىن، يىغىن جەريانىدا تۆۋەندىكى تۆت مەسىلە ئۈستىدە پىكىر بېرىشكە

بولمايدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى:

(1) شىنجاڭدىكى دۆلەت ئارمىيىسىنىڭ سانى ۋە ئورنى ھەققىدە (مەقسىتى - گومىنداڭ ئارمىيىسىنىڭ جىنايى قىلمىشلىرىنى سۆزلەشنى چەكلەش).

(2) ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت رەھبەرلىرىنىڭ ئۆزگەرگەنلىكى ھەققىدە (مەقسىتى - مەسئۇتنىڭ رەئىس بولغانلىقىغا قارشى تۇرۇشنى چەكلەش).

(3) مەركىزىي ھۆكۈمەت بىلەن شىنجاڭنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە (مەقسىتى - ئۈچ ۋىلايەتنى ھوقۇق دەۋاسى قىلماڭلار، دېمەكچى).

(4) بىتىم ۋە سىياسىي پروگراممىغا خىلاپلىق قىلماسلىق ھەققىدە (مەقسىتى - ئۆزىنى بىتىمگە سادىق كۆرسىتىپ، باشقىلارنىڭ بۇ ھەقتە پىكىر قىلىشىنى توسماقچى).

ۋەكىللىرىنىڭ پىكىر بېرىشىنى چەكلەشتەك بۇنداق شەرتلەرگە شۇ يىغىندىلا نارازىلىق بىلدۈردۈم ھەم: «ئەگەر بۇنداق شەرتلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى. كەن، مەسىلە ھەل بولمىغىچە چوڭ يىغىنغا كىرمەيمىز» دەپ ئۇ يىغىندىن چىقىپ كەتتىم. گومىنداڭنىڭ «ئۈچ ۋىلايەت كېڭەش ئەزالىرى چوڭ يىغىنغا كەلمەي، يىغىننىڭ ئېچىلىشىغا توسقۇنلۇق قىلدى» دېگەن بۆھتانىنى چاپلىشى ئېنىق ئىدى. شۇڭا مەن ئۇدۇل چوڭ يىغىن زالىغا كىرىپ، چوڭ يىغىنغا مۇناسىۋەتلىك بەزى مەسىلىلەر تېخىسى ھەل بولمىغانلىقتىن، باشقا ۋەكىللىرىنىڭ (ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ) يىغىنغا كىرمەيدىغانلىقىدىن ئۇلارنى خەۋەردار قىلىپ قويۇپ چىقىپ كەتتىم.

شۇ كۈنلەر گومىنداڭ ھۆكۈمىتى تۇيۇقسىزلا مەسئۇت سەبىرنىڭ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتكە رەئىس بولغانلىقىنى ئېلان قىلغان كۈنلەر ئىدى. گېنېرال جاڭ جىجۇڭ (غەربىي شىمال مەمۇرىي ھەيئەت مۇدىرى، قوشۇمچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسى) مەسئۇتنىڭ رەئىس بولۇشىنى ھېچكىم بىلەن مەسلىھەت قىلمايلا، ئۆزى بېكىتىپ، نەنجىڭغا مەلۇم قىلىپ تەستىقلىغان. مەسئۇت سەبىرنى بۇنداق تۇيۇقسىز رەئىس قىلىشقا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ نارازى بولدى. مەسئۇت سەبىرى قاتارلىق ئۈچ ئەپەندى

قىلىش پەقەت مۇمكىن بولمايدىغان ئىش» دېگەن. ۋەكىللەر بۇ نۇقتىغا قارىتا: خەلقچىل ھۆكۈمەت ئېلان قىلغان پەرمان ئەمەلىي ئەھۋالغا مۇۋاپىق كەلمىسە، پۇقرالارنىڭ پەرماننى ئۆزگەرتىشنى تەلەپ قىلىپ، ھۆكۈمەتكە ئىلتىماس سۈنۈش ھوقۇقى بولىدۇ... ھۆكۈمەت خەلقنىڭ توغرا تەلپىنى قوبۇل قىلمىسا، ئۇ دۆلەت خەلقچىل دۆلەت بولالمايدۇ... جۇڭخۇا مىنگو زۇڭلىنىڭ تەلىماتى بويىچە، دۆلەتنى ئىدارە قىلغۇچى ھۆكۈمەت ئەمەسمۇ؟... ھۆكۈمەت خەلق پىكرىنى قوبۇل قىلمىسا، نېمىشقا خەلققە ۋەكىل سايلىتىدۇ؟ خەلق ۋەكىللىرىنى يىغىنغا چاقىرىشنىڭ نېمە ئەھمىيىتى بار؟ دەپ يازغان.

(3) جاك جىجۇڭنىڭ جاۋابىنىڭ ئۈچىنچى نۇقتىسىدا: «مەسئۇتنىڭ رەئىس بولۇشى — ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ سىياسىي ھوقۇقىغا ئەھمىيەت بېرىش ئاساسىدا كۆرۈلگەن مۇۋاپىق چارە» دېيىلگەن. ۋەكىللەر بولسا: مەسىلە يۇرتداش، مىللەتداش، قانداش زاتنىڭ ھۆكۈمەت رەئىسى بولۇشىدا ئەمەس. مەسىلە 11 ماددىلىق بىتىم ۋە سىياسىي پروگراممىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىدا؛ مەسىلە ئومۇميۈزلۈك خەلقچىللىقنى قوللىنىپ، ئۆلكىمىزدە ئەبەدىي تىنچلىقنى ئورنىتىپ، خەلقىمىزنى يۈكسەك بەخت - سائادەتكە ئېرىشتۈرۈشتە؛ كىم بېرىلگەن ھوقۇقنى رەت قىلىدۇ، كىم شېكەرنى ئاچچىق دەيدۇ؟ دەپ يازغان.

(4) گېنېرال جاك جىجۇڭنىڭ جاۋابىدا: «ئۈچ ۋىلايەتنىڭ پەۋقۇلئاددە ئەھۋالى تېخى يوقالغان ئەمەس» دەپ يېزىلغان. ئەمەلىيەتتە ئۈچ ۋىلايەت شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى تارقىتىۋېتىلىپ، ئاپپاراتلىرى ئەمەلدىن قالغانىدى. ئۈچ ۋىلايەتتە گومىنداڭنىڭ بايرىقى ئېسىلىپ، ۋىلايەت ئىدارىلىرى ئۆلكىگە بويىسۇنۇپ ئىشلەۋاتاتتى. ۋەكىللەرنىڭ خېتىدە بۇ پاكىتلار سۆزلىنىپ، ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى سانىنىڭ ساناقتىن ئۆتمىگەنلىكى، ئۈچ ۋىلايەتكە گومىنداڭ چېگرا ساقچى ئەسكەرلىرىنىڭ بارمىغانلىقى ئەمەلىيەت، لېكىن بۇ مەسىلە جەنۇبىي شىنجاڭدا ئىككى يۈك مۇسۇلمانلاردىن بولغان

(مەسئۇت، ئىمىن، ئەيسا) 1946 - يىلى بىتىم ئىمزالىنىش ئالدىدا نەنجىڭدىن شىنجاڭغا كەلگەن بولۇپ، گومىنداڭ تەرەپ بۇ ئۈچىنچىلىك ئۇيغۇر مىللىتىدىن ئىكەنلىكىدىن پايدىلىنىپ، ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى كۈرەشتە ئۇلاردىن پايدىلانماقچى بولغان، گومىنداڭنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارى مەسئۇتنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ «كوممۇنىزمغا قارشى ئاتاقلىق پانتۇركىست» دەپ قارىغاچقا، ئۇنىڭ رەئىس بولۇشىغا قارشى چىققان. شۇنىڭدىن كېيىن، قەشقەر، تۇرپان، ئىلى قاتارلىق جايلاردا مەسئۇتنىڭ رەئىس بولغانلىقىغا قارشى نامايىشلار بولغان.

بىر قىسىم ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى مەسئۇتنى ئۆلكە رەئىسى قىلماسلىقىنى تەلەپ قىلىپ جاك جىجۇڭغا خەت يازغاندا، ئۇ بۇنى رەت قىلدى، شۇنىڭ بىلەن 68 ۋەكىل ئىمزا قويۇپ جاك جىجۇڭغا ئوچۇق خەت يېزىپ، يەنە بىر قېتىم مەسئۇتنى ئۆلكە رەئىسى قىلماسلىقىنى تەلەپ قىلدى. جاك جىجۇڭ ئەپەندىنىڭ ۋەكىللەرگە يازغان جاۋاب خېتىنىڭ نۇقتىلىق مەزمۇنى مۇنداق، ۋەكىللەرنىڭ قايتا يازغان خېتىنىڭ نۇقتىلىق ئىدىيىسى تۆۋەندىكىدەك:

(1) جاك جىجۇڭ ئەپەندى جاۋاب خېتىدە: «ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت تەركىبىنىڭ ئۆزگىرىشى تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا تەسىر يەتكۈزمەيدۇ» دېگەن. ۋەكىللەر: مەسئۇتنىڭ رەئىسلىكى ئېلان قىلىنىشى بىلەن جەمئىيەتتە غۇلغۇلا پەيدا بولدى؛ ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە بولغان ئىشەنچىسى تەۋرىنىپ قالدى، نارازىلىق نامايىشلىرى بولۇۋاتىدۇ... يۇقىرى ئابرويلىق، ھەربىي ھوقۇقلۇق جاك جىجۇڭ ئەپەندى رەئىس بولغان كۈنلەردە جەنۇبىي شىنجاڭدا ھەربىيلەرنىڭ بىتىمگە قارشى ھەرىكەتلىرى بولغانلىقىنى ھەممىمىز كۆرگەن، ئەھۋال شۇنداق ئىكەن، ھېچقانداق ھەربىي ھوقۇقى يوق كىشى رەئىس بولسا، تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا كىم كاپالەتلىك قىلالايدۇ؟ - دېگەن مەزمۇندا رەددىيە بەرگەن.

(2) جاك جىجۇڭ ئەپەندى جاۋابىدا: «مەركەزنىڭ قارار - پەرمانىنى ئۆزگەرتىشنى تەلەپ

ئىمىر باقى، ئابدۇكېرىم ھاشىم، مۇسا-سايت، مۇھەممەت تۇرسۇن (قىرغىز)، مۇھەممەت ھەسەن (قىرغىز)، ئىسمائىل ئىبراھىم، ئىبراھىم ئىسمائىل، ئوسمان داموللا، ئابدۇراخمان قارى ھاجى، ئەھمەت قازى، ئابدۇرېشىت ئەلەم، يۈسۈپ قارى ھاجى، ئەھمەت خۇيجاڭ، تۇردى ئابدۇرېھىم، نەمەت ئەشرەپ، روزى ئەييۈپ، سىدىقخان خوجا (تاجىك)، دۆلەت كەلدى (تاجىك)، ئابدۇراخمان روزى (خىزمەتچى)، خوتەندىن ئوسمان تۇردى، ئاقسۇدىن سەمەتخان، قاراشەھەردىن ئوسمان ياقۇپ، تۇرپاندىن سىراجىدىن زەپەر، مۇھەممەت زەئىدى قاتارلىقلار بار.

ئىلىغا بارغان يەتتە ۋىلايەت ۋەكىللىرى غۇلجىدا قىزغىن قارشى ئېلىندى ۋە مۇۋاپىق خىزمەتلەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئۇلارنىڭ بىر قىسمى شىنجاڭ تىنچلىق بىلەن ئازاد بولغاندىن كېيىن، 1949 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرى خىزمەت ئۆمىكىگە قاتنىشىپ، مۇز داۋان ئارقىلىق جەنۇبىي شىنجاڭغا قايتىپ، ھەر ساھەلەردە مەسئۇل خىزمەتلەرنى زىمىنىگە ئېلىپ ئىشلىدى. بىر قىسىم ئەزالىرى ئۈرۈمچىگە كېلىپ خىزمەتكە كىرىشتى.

11. تىنچلىق بىتىمىنىڭ بۇزۇلۇشى
1947 - يىلى 6 - ئايدا ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرىنىڭ يىغىنىنى ئېچىش مۇمكىنچىلىكى بولمىغانلىقتىن، ۋەكىللەر جايلىرىغا قايتىپ كېتىشتى. ئۈرۈمچىدە ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەركىبىدە خىزمەت قىلىۋاتقان ئەخمەتجان قاسىمى باشلىق ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى خىزمەت قىلىش ئىمكانىيىتى بولمىغانلىقتىن، 8 - ئايدا غۇلجىغا قايتتى. شۇنىڭ بىلەن بىتىم بۇزۇلۇپ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتمۇ مەۋجۇت بولماي قالدى.

بىتىم نېمە ئۈچۈن بۇزۇلدى؟ بۇنىڭ بىر قاتار سەۋەبلىرى بار. تۈپ مەسىلە بىتىم تۈزگۈچىلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا مەقسەت - مۇددىئالىرى بار: ئۈچ ۋىلايەت ئۆزىنىڭ ئىنقىلاب مېۋىلىرىنى قوغداپ قېلىش بىلەن تىنچلىق بىتىمى ۋە ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ سىياسىي پروگراممىسى بويىچە يەتتە ۋىلايەت خەلقىنىڭ دېموكراتىك ھوقۇقلاردىن بەھرىمەن بولۇشىنى قولغا كەلتۈرۈپ، گومىنداڭنىڭ زۇلۇمىنى

ئامانلىق ساقلاش قىسمىنىڭ تەشكىل بولۇشى بىلەن ھەل بولىدىغان مەسىلە؛ بىتىمنى ئىجرا قىلىشقا ئىككى تەرەپ ئوخشاش مەسئۇل بولۇشى لازىم دەپ كۆرسەتتى. بۇ مەسىلىدە ۋەكىللەر تىنچلىق بىتىمىنىڭ تولۇق ئەمەلگە ئېشىشى ئۈچۈن ئىككى خىزمەت گۇرۇپپىسى تەشكىللەپ، ئىككى تەرەپكە ئەۋەتتى. بۇ خىزمەت گۇرۇپپىسىغا پەۋقۇلئاددە ھوقۇق بېرىپ، جايلاردىكى تىنچلىق بىتىمىگە ئەمەل قىلىمغانلارنى بىر تەرەپ قىلىپ، بىتىمنى تولۇق ئىجرا قىلىش بىلەن ئىشلارنى تاماملاپ قايتسۇن، دەپ تەلەپ قويدى.

(5) ئاخىرىدا تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىنىڭ مۇھىملىقى تەكىتلىنىپ، ھېچبولمىغاندا گېنېرال جاڭ جىجۇڭنىڭ سايلامغا قەدەر ئۆلكە رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئۆزى ئۆتەپ تۇرۇشىنى قايتا تەلەپ قىلغان. ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنى گومىنداڭ تەرەپنىڭ ئۆز ھاكىمىيىتىنى «دېموكراتىك ھاكىمىيەت» دەۋىلىشىغا بىردىنبىر دەسمايە ئىدى. ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىنىڭ ئۆلكە باشلىقلىرىنى سايلاش ھوقۇقى يوق، پەقەت خىزمەت تەكشۈرۈش، خىزمەتلەرگە ياردەم بېرىش ۋەزىپىسىلا بولغان. دېمەك، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى خەلقنىڭ پىكىر - تەلەپلىرىنى ئاڭلاشقا جۈرئەت قىلالمىغان.

ۋەكىللەر ئۈرۈمچىدە يىغىنىنىڭ ئېچىلىشىنى ئىككى ئايغا يېقىن كۈتۈپ ياتقان بولسىمۇ، يىغىن ئېچىش مۇمكىن بولمىغانلىقتىن، ئۆز جايلىرىغا قايتىپ كەتتى. ۋەكىللەر قايتقان مەزگىلدە، قەشقەر ۋەكىلىدىن 25 ى، قاراشەھەر ۋەكىلىدىن بىرى، ئاقسۇ ۋەكىلىدىن بىرى، تۇرپان ۋەكىلىدىن ئىككىسى، جەمئىي 30 ۋەكىل گومىنداڭچىلارنىڭ سۈيقەستىگە ئۇچراپ قېلىشتىن ئېھتىيات قىلىپ، ئۆز جايلىرىغا قايتماي، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى بىلەن بىللە ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ غۇلجىغا كەتتى (شېڭ شىسەي دەۋرىدىكى توختام بويىچە قۇمۇل - ئالمۇتا ئارىلىقىدا قاتنايدىغان نۆۋەتچى ئايروپىلان بار ئىدى). شۇ چاغدا غۇلجىغا ئۆتۈپ كەتكەن ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى: قەشقەر ۋىلايىتىدىن سىدىق مۇساپىنى، ئابدۇرېھىم لېتىپ، خەلپەت سۈزۈك ھاجى، ئەسەت ياقۇپ، سويى سەلەي، ئابلىز نىياز،

خىلاپلىق قىلدى، بۇ ھەقتە پاكىت ناھايىتى كۆپ بولسىمۇ، تۆۋەندىكى بىر نەچچە پاكىتلارنى قىسقىچە ئېيتىپ ئۆتمەكچىمەن.

(1) تىنچلىق بىتىمىنىڭ 11 - ماددىسىدا،

ئەينى ۋاقىتتا ھەر ئىككى تەرەپتىن قولغا ئېلىنىپ قانداقتا تۇتۇپ تۇرۇلۇۋاتقانلارنى، بىتىم ئىمزالىنىپ 10 كۈن ئىچىدە، بىرلا ۋاقىتتا تەك قويۇپ بېرىش ۋە ئۇلارنىڭ بېسىمغا ئۇچرىماسلىقىغا كاپالەتلىك قىلىش بەلگىلەنگەن. ئەمەلىيەتتە گومىنداڭ تەرەپ بۇ ماددىنى پۈتۈنلەي ئىجرا قىلمىدى، مەھبۇسلارنى قويۇپ بېرىش ۋە بېسىمغا ئۇچراتماسلىق ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ھەتتا قورالنى تاشلاپ يۇرتىغا قايتقانلارنىمۇ ئۆلتۈردى. مەسىلەن: تاشقورغان تەرەپتە، تىنچلىق بىتىمى بويىچە قولىدىكى قوراللارنى تاشلاپ، يۇرتىغا قايتىش ئالدىدا تۇرغان پارتىزانلارنى ئايروپىلان بىلەن بومبا تاشلاپ قىردى. قورال تاشلاپ يۇرتىغا قايتقان ئاممىنى تۈركۈملەپ تۇتقۇن قىلدى ھەم ۋەھشىيلەرچە ئۆلتۈردى. ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئىچىدە يېڭىسارلىق تاشقورغان پارتىزانلىرىغا پۈتكۈزۈلگەن بولغان ھەسەن ھاجى ۋە ئۇنىڭ سەبداشلىرىدىن ساۋۇت قارى، تۇرسۇناخۇن قاتارلىقلارنى مەخپىي ئۆلتۈردى؛ ئاقسۇ ۋىلايىتىدە ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى بىلەن مۇناسىۋىتى بار دەپ گۇمان قىلىنغان 338 كىشى قەتلە قىلىندى. بۇلارنىڭ ئىچىدە ۋەتەنپەرۋەر شائىر لۇتپۇللا مۇتەللىپ، مۇندىردىن غوجا باشلىق 20 ئىلغار ياش، ئۈچتۈرپاندا ئۆلتۈرۈلگەن 18 ياش بار. قەشقەر، يەكەن، خوتەنلەردە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى تەرىپىدىن ھەر خىل قەيىھ ۋاسىتىلەر بىلەن قەتلە قىلىنغان ھەر مىللەت كىشىلىرى تېخىمۇ كۆپ. شۇ چاغدا، جەنۇبىي شىنجاڭدا گومىنداڭ تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن ئادەم 2000 دىن ئاشقان، دېگەن خەۋەرنى ئاڭلىغاندىم. سېسىق نامى يۈر كەتكەن يەكەن ۋالىسى جاللات جۇ فاڭگاڭ ۋە ئۇنىڭ ژاندارمىلىرى قورال تاشلاپ يۇرتىغا قايتقانلارنى تۇتقۇن قىلىپ، ئۇلارنى باغلاپ قويۇپ، تىرىك تۇرغۇزۇپ يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ يېپىشتەك ئىنسان قىلىپىدىن چىققان ۋەھشىي ئۇسۇللار بىلەن ئۆلتۈرگەن، دېمەك، بىتىم ئىمزالىنىپ، تېخى سىياھ قۇرۇماي تۇرۇپلا تىنچلىق بىتىمى گومىنداڭ

چەكلەشنى مەقسەت قىلغان، گومىنداڭ تەرەپ ھەر خىل ئامال - چارىلار ئارقىلىق ئۈچ ۋىلايەتنى بېسىپ، چەكلەپ ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۇنى يوقىتىۋېتىشنى مەقسەت قىلغان.

گومىنداڭ تەرەپ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنى دائىم دېگۈدەك «ئالاھىدە بۆلۈۋالدىڭلار»، «شەرقىي تۈركىستان قۇرۇش نىيىتىدىن يانمىدىڭلار» دەپ ئەيىبلەشكە ئۇرۇندى. لېكىن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئۈچ ۋىلايەتنىڭ مۇستەقىللىق دەۋاسى قىلمايدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ ئەمەس، شىنجاڭنىڭ جۇڭگودىن ئايرىلىپ كەتمەيدىغانلىقىنىڭ خەلقئارا كاپالەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنىمۇ بىلىدۇ.

گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن ئۈچ ۋىلايەت خەلق ۋەكىللىرىنىڭ تىنچلىق سۆھبىتى باشلانغان دەسلەپكى سۆھبەتلەردىلا، گېنېرال جاك جىجۇڭ ئەپەندى ئەخمەتجان قاسىمنىڭ تەلەپلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، «ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ تەلپىنىڭ مۇستەقىللىق ئەمەس، ئاپتونومىيە ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ» دېگەن (جاك جىجۇڭنىڭ «ئۈرۈمچى سۆھبىتى» دېگەن ئەسلىمىسىدىن). 1946 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا نەنجىڭدا گومىنداڭ ھۆكۈمىتى قۇرۇلتاي ئاچقاندىمۇ، يىغىنغا قاتناشقان ۋەكىللەر شىنجاڭنىڭ ئاپتونومىيە ھوقۇقى بولۇشىنى تەلەپ قىلغان. گومىنداڭ تەرەپ بۇ ئەھۋالنى بىلىپ تۇرسىمۇ، يەنە يوق يەردىن پۇتاق چىقىرىپ، ھە دېسلا زۇلۇمغا قارشى پىكىر - تەلەپ قويغان، تىنچلىق بىتىمىنىڭ توغرا ئىجرا قىلىنىشىنى تەلەپ قىلغانلارنى «شەرقىي تۈركىستانچى» دەپ ئەيىبلەمەكچى بولدى.

گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئەسلىدە تىنچلىق بىتىمى ئىمزالاش ۋاقتىدىلا سەمىمىي بولغان ئەمەس. پەقەت ۋاقىتنى قولغا كەلتۈرۈشنىلا مەقسەت قىلغان. شۇ چاغدا، ئۈرۈمچىدە گومىنداڭ ئارمىيىسى يوق دېيەرلىك بولۇپ، گەنسۇدىن يۆتكەلگەن مابۇفاڭنىڭ 5 - ئاتلىق كورپۇسى تېخى شىنجاڭغا يېتىپ كېلەلمىگەن، ئۈرۈمچىدىكى گومىنداڭچىلار ساراسىمگە چۈشۈپ قالغان ۋاقىت ئىدى. تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغاندىن كېيىن، گومىنداڭ تەرەپ ئىزچىل ھالدا تىنچلىق بىتىمىگە

تەرىپىدىن دەپسەندە قىلىندى.

(2) تىنچلىق بىتىمىنىڭ 1 - ماددىسىدا شىنجاڭ خەلقىنىڭ ئۆزلىرى ئىشەنگەن يەرلىك كىشىلەردىن مەمۇرىي خادىملارنى سايلاش ھوقۇقى بولىدىغانلىقى كۆرسىتىلگەن. بىراق گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى خەلقنىڭ دېموكراتىك ئاساستا سايلام ئۆتكۈزۈشىگە ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىپ، سايلامغا بۇزغۇنچىلىق قىلدى. جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ بەزى جايلىرىدا سايلام باشلىنىشتىن ئىلگىرىلا گومىنداڭچىلار ئۆزلىرىنىڭ ئادەملىرىنى، جاسۇسلىرىنى ناھىيىلىك ھۆكۈمەتكە، ساقچى ئورۇنلىرىغا مەقسەتلىك ئورۇنلاشتۇرغان. ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەرىپىدىن ھەرقايسى ۋىلايەتلەرگە ئەۋەتىلگەن سايلام ھەيئەتلىرى سايلام خىزمىتى ئېلىپ بارغاندا يەرلىك گومىنداڭ ئەمەلدارلىرى ساقچى، جاسۇسلىرىنى، بەگ، بوجاڭ، لۈكچەكلەرنى ئىشقا سېلىپ، دېموكراتىك سايلام ئۆتكۈزۈش ھەققىدە تەشۋىقات ئېلىپ بارغانلارنى ئۇرغان، ئۇلارغا تەھدىت سالغان. بولۇپمۇ ئەكسىيەتچىلەر تەشكىللىگەن چوماقچىلار گۇرۇپپىلىرى ئۇلارنى كالتەكلەپ ئۇرۇپ ناکا قىلغان، بەزىلىرىنى ئۆلتۈرگەن. خوتەن، كۇچا قاتارلىق جايلاردا گومىنداڭ قوراللىق كۈچلىرى سايلام تەشۋىقات يىغىنلىرىنى ئوققا تۇتۇپ ئادەم ئۆلتۈرگەن. 1946 - يىلى 11 - ئاينىڭ 19 - كۈنى كۇچاننىڭ ھورۇنباغ مەيدانىدا ئېچىلغان ئاممىۋى يىغىننى ئوققا تۇتۇپ، نەق مەيداندىلا ئۈچ كىشىنى ئۆلتۈرۈپ، تۆت كىشىنى يارىلاندىرغان ھەم ئەزىز يۈسۈپ باشلىق ئون نەچچە كىشىنى تۇتقۇن قىلغان. بەزى جايلاردا خەلق ئاممىسى ئۆزلىرى ياقىتىرىدىغان كىشىلەرنى ھاكىملىققا سايلىغاندا، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ھەرخىل رەزىل ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، بېسىم ئىشلىتىپ، تەھدىت سالغان، شۇڭا بەزى ناھىيە ھاكىملىرى قېچىپ كېتىشكە مەجبۇر بولغان.

يەكەن ۋىلايىتىدە بىتىمنى قوغدىغان، دېموكراتىك سايلامنى تەشۋىق قىلغان نۇرغۇن كىشى گومىنداڭ تەرىپىدىن قاتلىنىپ قالغان. يەكەن ۋالىيسى جۇ فاڭگاڭ ئۆز دائىرىسىدىكى خەلقنى خالىغانچە قاماش،

ئۆلتۈرۈش بىلەنلا قالماستىن، ھەتتا ئۈرۈمچىدىن خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن يەكەنگە بارغان مائارىپ تەپتىش خادىمى ئەنۋەر يۈسۈپنى قولغا ئېلىپ، ئىز دېرىكىنى يوقىتىۋەتكەن. شۇ كۈنلەردە يەكەندىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئىلغار زىيالىي ياش ئىمىن ئىسلامۇ جۇفاڭگاڭ تەرىپىدىن تۈرمىگە قامىلىپ، ئىز دېرەكسىز يوقالغان. ئۆلكىلىك سايلام ھەيئىتىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن يېزىلاردا سايلام تەشۋىقاتى ئېلىپ بېرىۋاتقانلاردىن تۇرسۇن ھەسەن، مەھمۇت نۇر، ئابدۇقادىر قارى، توختى نىياز، مۇھەممەت ئۆمەرئەلى، مەمتىمىن توختى قاتارلىق بىر تۈركۈم كىشىلەرنى تۇتۇپ، تۈرمىگە تاشلاپ، «تاشيول ياساشقا قارشى چىققانلار» دېگەن قالدۇقنى كىيگۈزگەن. ھەر خىل بەدىئىيات بىلەن قولغا ئېلىنغان ئادەملەرمۇ ئاز ئەمەس.

(3) گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى 1947 - يىلى 25 - فېۋرال قانلىق ۋەقەسىنى پەيدا قىلدى. ئەسلىدە ئۈرۈمچىدە 200 چە كىشى (ئۇيغۇرلار) نامايىش قىلىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت ئالدىغا بېرىپ، جېۋچۈندىكى قاتناش ۋەقەسىدە ئۆلگەن بىر ئۇيغۇر ئىشچىنىڭ جەسەتىنى ئۈرۈمچىگە ئالدۇرۇپ كېلىشىنى تەلەپ قىلدى، بۇ ۋەقەدىن كېيىنلا 22 - فېۋرال ئابلىھەت مەخسۇم باشلىغان بىر نەچچە مىڭ كىشى تىنچلىق بىتىمىنىڭ تولۇق ئىجرا قىلىنىشىنى تەلەپ قىلىش مەقسىتىدە نامايىش قىلىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە 50 نەچچە خىل تەلەپنى ئوتتۇرىغا قويدى. گومىنداڭ تەرەپ بۇ نامايىشنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ تەشكىللىگەن، بىزمۇ «نامايىشقا نامايىش ئارقىلىق جاۋاب قايتۇرىمىز» دەپ، يىغىن ئېچىپ قارار قىلىش ئارقىلىق بىر قېتىملىق «كەڭ كۆلەملىك نامايىش» ئۇيۇشتۇردى. ئەسلىدە ئابلىھەت مەخسۇمنىڭ نامايىشى خەلق ئۆزى تەشكىللىگەن نامايىش بولۇپ، ئۇلار ئوتتۇرىغا قويغان 72 خىل تەلەپمۇ ھەر خىل شوتارغا ئوخشاپ قالغانىدى. گومىنداڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت باش كاتىپى ليۇ مىڭچۈن، گومىنداڭ فىزىقە مەسئۇللىرىنى يىغىپ، 25 - فېۋرال نامايىشىنى تەشكىللىدى. شۇ كۈنكى نامايىشتا ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىنى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت بىناسىدا قورشاشقا

ۋىلايەتنىڭ مۇناسىۋەتلىك خادىملىرى گومىنداڭ تەرەپتىن راسخوت تەلەپ قىلىپ، ئۈرۈمچىدىكى مالىيە نازارىتىنىڭ ئىشكى ئالدىدا ئايلاپ - ئايلاپ ياتتى. ئامال بولمىغان شارائىتتا راسخوتنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئاساسەن ئۆزى ھەل قىلدى.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان مەسىلىلەر بىتىمنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا دائىر ئاساسىي مەسىلىلەردىن ئىبارەت. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپتە بىتىمگە خىلاپ كېلىدىغان تۆۋەندىكى ئىككى ئىشنىڭ بولغانلىقى ھەممىگە مەلۇم. بىرى، 1947 - يىلى ئالتاي سايلام ھەيئىتىنىڭ باشلىقى تۈركىستان (خەنزۇچە ئىسمى تۇدېزى) دۆربىلىجىگە بارغاندا، كەچتە كىنوخانىدا ئۈرۈمچىدىن تەييارلاپ ئېلىپ بارغان تەشۋىقات ۋاراقلىرىنى تارقاتقان، كىنوخانىدىكى ئامما تەشۋىقات ۋارىقى تارقىتىشقا قارشى تۇرغان، نەتىجىدە پەيدا بولغان ماجىرادا ئامما تۈركىستاننى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغان. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپمۇ بۇ خاتالىقنى تەكشۈرۈپ بىر تەرەپ قىلىشقا قوشۇلغان. يەنە بىرى، 1945 - يىلى چۆچەك ئازاد بولۇش ھارپىسىدا، چۆچەكتىكى گومىنداڭ ھەربىي، مەمۇرىي ۋە ساقچى ئەمەلدارلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرى بولۇپ 1400 دەك كىشى سوۋېت ئىتتىپاقىغا قېچىپ كەتكەن، بىتىم ئىمزالانغاندىن كېيىن ئۇلار قايتىپ كېلىپ، چۆچەك ئارقىلىق ئۈرۈمچىگە ماڭغاندا، چۆچەك خەلقى ئۆز ۋاقتىدىكى گومىنداڭ ھەربىي، ساقچىلىرىدىن «ئۈچ ئالىمىز» دەپ، 30 نەچچە كىشىنى قوغلاپ، ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغان. بۇ مەسىلىدىمۇ ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرى بۇ خاتالىقنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، بۇ مەسىلىنى بىر تەرەپ قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن.

گومىنداڭ تەرەپ يۇقىرىقىلاردىن سىرت ئالتايدا ئوسمان ئىسلامنى كۈشكۈرتۈپ، ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى سالدېيۇ، لېكىن ئۈچ ۋىلايەت بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى بولمىغان تۇرپان قوزغىلىڭىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغىدى دەپ، بىتىمنىڭ بۇزۇلۇشىنى ئۈچ ۋىلايەتكە دۆڭگەپ قويدى.

ئوسمان ئەسلىدە ئالتاي تاغلىرىدا ھەرىكەت قىلىپ يۈرگەن كىچىك قوراللىق گۇرۇھ ئىدى. 1943 - يىلى يازدا تاشقى موڭغۇلىيىدىن بىر قىسىم قورال ۋە قالقاي قاتارلىق 4 مەسلىھەتچى كەلگەندىن

ئېلىپ، تەھدىت سالىدى. ناھايىتى بىرنەچچە كىشى ئۆلتۈرۈلۈپ، قانلىق ۋەقە كېلىپ چىقىپ، ۋەزىيەت جىددەيلىشىپ كەتتى. 25 - فېۋرالدىكى بۇ ناھايىتى قوشۇن ئىچىدە پۇقراچە كىيىنگەن، قوينىغا قورال يۇشۇرۇۋالغان گومىنداڭ ھەربىيلىرى، ساقچىلىرى، جاسۇسلىرى بار بولۇپ، ئاتالمىش بۇ ناھايىتىچىلارنىڭ تۇتۇلغان شوئارلىرى ئالدىن تەييارلاپ بېرىلگەن «گومىنداڭنى ھىمايە قىلىمىز!»، «ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ئالاھىدە بولۇۋېلىشىغا يول قويمايمىز!»، «شىنجاڭ ئۇيغۇرلارنىڭلا شىنجاڭنى ئەمەس!» دېگەندەك يامان غەرەزلىك شوئارلار ئىدى. (4) بىتىم ئىمزالانغاندىن باشلاپ گومىنداڭ تەرەپ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپكە داۋاملىق ئىشپىيون، جاسۇسلارنى ئەۋەتتى. ئەۋەتىلگەن جاسۇسلاردىن 90 نەچچىسى ئاشكارىلاندى. بۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ئويغىنىپ، ئۆزىنى ئۆزى مەلۇم قىلغانلار ئىدى. گومىنداڭ ئەۋەتكەن جاسۇسلار ئالتاي، ساۋەن، قوبۇقسار قاتارلىق جايلاردىن ئۆزلىرىگە مۇناسىپ ئادەملەرنى تېپىپ ئۇلارنى قورال - ياراغ ۋە باشقا لازىمەتلىكلەر بىلەن تەمىنلىدى، بۇ باندىتلار تېگىشلىك دەككىسىنى يەپ، مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى رايونلارغا قېچىپ بېرىۋالدى.

(5) 11 ماددىلىق بىتىمنىڭ 10 - ماددىسىدا ۋە قوشۇمچە ھۆججەتتە كۆرسىتىلگەن ھەربىي ئىشلار مەسىلىسىدە ئۈچ ۋىلايەت ئارمىيىسى 12 مىڭ بولىدىغانلىقى ھەققىدىكى مەزمۇنلار ئەمەلىيەتتە ئىجرا قىلىندى. جەنۇبىي شىنجاڭدا مۇسۇلمانلاردىن ئىككى ئامانلىق ساقلاش پولىكى تەشكىل قىلىش ھەققىدىكى مەزمۇن گومىنداڭ تەرەپتىن ئىجرا قىلىنىدى. بۇنداق ۋەزىيەتتە، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپمۇ گومىنداڭنىڭ چېگرا ساقلىغۇچى قىسىملىرىنى ئۈچ ۋىلايەت رايونلىرىغا بېرىپ ۋەزىيەت ئۆتەشكە يول قويايلىتى. (6) تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغاندىن كېيىن، ئۈچ ۋىلايەتنىڭ بارلىق كىرىم - چىقىملىرىغا گومىنداڭ تەرەپ مەسئۇل بولۇشى كېرەك ئىدى. ئەمما گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۈچ ۋىلايەتنىڭ مەمۇرىي، مائارىپ راسخوتىنى، ھەتتا ھەربىي قىسىملارنىڭ تەمىناتىنى بېرىشتىن باش تارتتى. ئۈچ

قىلىشىغا قارشى تۇرۇپ، «ئاياللار ئائىلە ئىشلىرىنى قىلىشى كېرەك»، «كىنو قويۇلمىسۇن، ئۇ دېگەن جىن - شەيتانلارنىڭ ئىشى» دېگەن. ھەتتا روزا تۇتىمىغان، ناماز ئوقۇمىغان، ھاراق ئىچكەنلەرنى شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە دەرىجە بىلەن ئۇرۇش ھەققىدە ئۇقتۇرۇش تارقىتىشنى تەلەپ قىلغان، ئوسمان ئىسلامنىڭ بۇنداق ھەرىكەتلىرىگە ئۈچ ۋىلايەتنىڭ يول قويۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. خەلق ئاممىسىنىڭمۇ بۇ خىل تەلەپلەرگە قوشۇلماسلىقى تەبىئىي ئىدى. ئوسمان ئىسلامنىڭ خالىغانچە ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا ئۇرۇنۇشى ئاقىمىغاندىن كېيىن، ئۇ ئۆز تەبىئىي بويىچە گومىنداڭنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتتى. دىننى دەستەك قىلىۋېلىپ ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى تۇرۇپ، گومىنداڭغا تايىنىپ ئالتايىنى ئىگىلەپ، ئالتايىنى ئۆزى بىلگەنچە باشقۇرۇش خام خىيالىدا بولدى. گومىنداڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا ئوسماننى تېپىۋېلىش خۇددى گۆھەر تېپىۋالغاندەك ئىش ئىدى، شۇڭا ئۇلار ئوسماننى قوللاپ، ئۇنىڭغا ياردەم بېرىپ، ئۈچ ۋىلايەتكە ھۇجۇم قىلدۇردى. ئوسمان ۋالىيلىقىنى تاشلاپ ئۆز ئاۋۇلىغا قايتقاندىن كېيىن، 1945 - يىلىنىڭ ئاخىرى 1946 - يىلىنىڭ باشلىرىدا ھەرىكەتكە كېلىپ، بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ يېقىنلىرى، كونا قەدىناسلىرى بىلەن ئالاقە باغلاپ، مەخپىي ھالدا ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى تەشكىللەش ئىشلىرىنى ئېلىپ باردى، يەنە بىر تەرەپتىن، ئۈرۈمچىگە ئادەم ئەۋەتىپ، گومىنداڭ تەرەپ بىلەن ئالاقە باغلىدى. گومىنداڭ تەرەپمۇ ئۈرۈمچىدىن ئوسمانغا ئالاقچى، رادېست گۇرۇپپىسى ئەۋەتكەن، ئاز - تولا قورال، گەزمال، چاي، شېكەر قاتارلىق نەرسىلەرنى ئەۋەتكەن. 1947 - يىلى 1 - ئاينىڭ 17 - كۈنى ئوسمان ئۈرۈمچىگە لاتىنى باشچىلىقىدىكى ۋەكىللەر گۇرۇپپىسى ئەۋەتىپ، گومىنداڭدىن ھەربىي ياردەم سورىغان. گومىنداڭ تەرەپ بۇ قېتىم ئۇنى دەرھال 200 تۈگىگە ئارتىلغان 400 دانە مىلتىق، 30 پىلىموت، بىر قىسىم ئوق بىلەن تەمىنلىگەن، شۇنداقلا ئاسلىبەك بىلەن قابىدۇشنى ئىككى پەي پىلىموتچى ئەسكەر بىلەن، ما تىيەنۇنى 200 قوراللىق ئەسكەر بىلەن ئوسمانغا ياردەمگە ئەۋەتكەن.

كېيىن، گومىنداڭغا قارشى كۈرەش باشلىغان. شۇنىڭدىن كېيىن ئوسمان بىلەن دەلىللىغان سۇگۇربايىق پارتىزانلىرى بىرلىكتە ئالتايدا گومىنداڭغا قارشى ئۇرۇش قىلغان. 1944 - يىلى ئىنقىلاب ئىلىدا غەلىبىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، ئىلىدىن ئەۋەتىلگەن مىللىي ئارمىيە قىسىملىرى ئوسمان، دەلىللىغان پارتىزانلىرى بىلەن بىرلىكتە 1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ باشلىرىدا گومىنداڭ كۈچلىرىنى ئالتايدىن قوغلاپ چىقىرىپ، ئالتايدا ئۈچ ۋىلايەت ھاكىمىيىتى تەشكىل قىلىنغاندا، ئوسمان ئالتايغا ۋالىي، دەلىللىغان سۇگۇربايىق مۇئاۋىن ۋالىي ھەم قوشۇمچە ئالتاي ھەربىي قىسىملىرىنىڭ مەسئۇلى قىلىنغان. لېكىن ئوسمان ئىش ئورنىغا كەلمىگەن. بىر نەچچە قېتىم تەكلىپ قىلىنغاندا سارسۇمبە (ئالتاي) گە كېلىپ، ئاز ۋاقىت شەھەردە تۇرغان بولسىمۇ، يەنە يامانلاپ ئۆز يۇرتىغا بېرىۋالغان، شۇنداقلا ئۈرۈمچىدىكى گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن ئالاقە باغلاشقا كىرىشكەن. ئوسمان نېمە ئۈچۈن گومىنداڭ تەرەپكە ئېغىپ ئاسىيلىق قىلىدۇ؟

ئوسمان ئىسلام ساۋاتسىز كىشى بولۇپ، ئالتايىنى ئىگىلەپ، چەكسىز ھۆكۈمران بولۇشنى، ئۆز ئالدىغا خان بولۇشنى ئارزۇ قىلغان. ئۇنىڭ قازاق خەلقىنىڭ قەدىمكى ئۆرپ - ئادىتى بويىچە، ئاق كىمىزگە ئولتۇرۇپ، خانلىققا ئولتۇرۇش رەسمىيىتى بېجىرگەنلىكى ئۇنىڭ مۇددىئاسىغا ئىسپات بولالايدۇ. ئوسماننىڭ دىنىي جەھەتتە بىلىمى بولمىسىمۇ، قاتتىق ئىسلام مۇرىتى بولغاچقا، خۇراپاتلىقلارغا قاتتىق ئىشەنگەن، ئۇ ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن ئوتتۇرىغا چىققان «كوممۇنىستلار دىنىنى يوقىتىدۇ... ئاياللارنى ئومۇمىي قىلىدۇ...» دېگەن سۆزلەرگە قاتتىق ئىشەنگەن، چۈنكى، ئۇنىڭ ئەتراپىدا 1930 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە سوۋېت ئىتتىپاقىدىن قېچىپ كەلگەن قاپاس موللىدەك ئىشەنچلىك مەسلىھەتچىلىرى بولغان. شۇڭا ئۇ «ئۈچ ۋىلايەت قىزىللىشىپ كەتتى... ئۇلار دىننى يوقىتىدۇ» دېگەن. ئوسمان ئالتايدا ۋالىيلىققا تەيىنلىنىپ، ئالتايدا بىرنەچچە ھەپتە تۇرغاندا، ئاياللارنىڭ ئىدارە - جەمئىيەتلەردە خىزمەت

گومىنداڭنىڭ قورال ياردىمىگە ئېرىشكەن ئوسمان 1947 - يىلى باھاردا ئىسيان كۆتۈردى. دەلىلغان ئاتلىق پولكى ئوسماننى تار مار قىلدى. ئوسمان بەيتىك (تاشقىي موڭغۇلىيە چېگرىسى) تەرەپكە قېچىپ بېرىپ، تاشقىي موڭغۇلىيە چېگرا قىسىملىرى بىلەن توقۇنۇشۇپ «بەيتىك ۋەقەسى» نى تۇغدۇرۇپ، دۇنيانىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. يەنە شۇ كۈنلەردە ئۈرۈمچىدە تۇرۇۋاتقان ئوسماننىڭ ئادەملىرى قونانباي بىلەن قۇرمان گېنېرال سۇڭ شىلەن ۋە ئامېرىكىنىڭ ئۈرۈمچىدىكى كونسۇلى ماكان بىلەن كۆرۈشتى ۋە ماكان بىلەن ئۇنىڭ تەرجىمانى سىجىتلەرنى بەيتىككە باشلاپ باردى. ماكان بەيتىككە تۆت كۈن تۇرۇپ قايتتى. يۇقىرىقىلار گومىنداڭ تەرەپنىڭ بىرلەشمە ھۆكۈمەت مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان كۈنلەردە تىنچلىق بىتىمىگە قارشى ئېلىپ بارغان ھەرىكەتلەرنىڭ بىر قىسمى.

ئوسمان ئىسلام ئۈچ ۋىلايەت تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىنىپ، بەيتىككە قاچقاندىن كېيىنمۇ، ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى ھەرىكەتلەرنى توختاتمىدى. 1948 - يىلى 8 - ئايدا گومىنداڭنىڭ ياردىمى بىلەن ئالتايغا يەنە 800 ئاتلىق ئەسكەر بىلەن كۆلەملىك ھۇجۇم قىلدى، بىر قىسىم قەبىلە باشلىقلىرىمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلدى. بۇنداق ئەھۋالدا دەلىلغان سۇڭۇر بايىق نەچچە يۈز ھەربىي، مەمۇرىي خادىمنى باشلاپ، ئالتايدىن چېكىنىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى ئارقىلىق چۆچەككە كەتتى. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئىلىدىن، چۆچەكتىن 2000 دىن ئارتۇق ئەسكەر تەييارلاپ، ئالتايغا ھۇجۇم قىلىپ، بىر ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە سارسۇمبىنى ئالدى، كەينىدىنلا پۈتۈن ئالتاي ۋىلايىتىنى قايتۇرۇۋالدى. ئوسمان ئالتايدا سارسۇمبىنى ئىگىلىۋالغان ۋاقىتتا، كەڭ تۈردە بۇلاڭ - تالاڭ ۋە ئۇرۇپ چېقىش ئىشلىرىنى ئېلىپ باردى. ئۇ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، يەنە گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى رايونلارغا بېرىپ جان ساقلىدى. گومىنداڭ ھۆكۈمىتى گۇچۇڭدا ئوسمان ئۈچۈن ئالتاي ۋالىي مەھكىمىسى قۇرۇپ بېرىپ، ئوسمان بىلەن ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنى تەمىنلىدى، ئوسمانغا 1000

كىشىنى ئەسكەرلىككە تۇتۇشقا رۇخسەت قىلدى ھەمدە يېڭى ئەسكەرلەرگە تەلىم - تەربىيە بېرىش نامى بىلەن گۇچۇڭغا 40 ئوفىتسېر ئەۋەتتى. ئوسماننى ئۈرۈمچىگە تەكلىپ قىلىپ زىياپەت بېرىپ، ئۇنى كۆككە كۆتۈرۈپ ماختىدى. ئوسمان يەنە گومىنداڭ تەرەپنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ئۈرۈمچىدە تۇرۇشلۇق ئامېرىكا كونسۇلى بىلەن كۆرۈشۈپ، دوست تارتىشتى. ئوسمان گۇچۇڭدا تۇرغان كۈنلىرىدە ئالتايغا ئادەم ئەۋەتىپ، داۋاملىق ئىغۋاگەرچىلىك ھەرىكىتى ئېلىپ باردى.

11. تۇرپان خەلق قوزغىلىڭى

گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئۆزى تىنچلىق بىتىمىگە قارشى نۇرغۇن ھەرىكەتلەرنى قىلىپ تۇرۇپ، «تىنچلىق بىتىمىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بۇزدى» دېمەكچى بولدى، ھەتتا «تۇرپان قوزغىلىڭى بىتىمىنىڭ بۇزۇلۇشىدا ئاساسىي سەۋەب بولدى» دەپ كۆرسىتىشكە ئۇرۇندى.

1947 - يىلى 7 - ئاينىڭ باشلىرىدا تۇرپان، پىچان، توقسۇن خەلقى گومىنداڭغا قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈردى. قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولۇپ، قوزغىلاڭچىلارنىڭ بىر قىسمى ئابدۇراخمان مۇھىتىنىڭ باشچىلىقىدا يۇلتۇز ئارقىلىق ئىلىغا ئۆتۈپ كەتتى. شۇ قوزغىلاڭ مۇناسىۋىتى بىلەن بۇ ئۈچ ناھىيىدىن 300 دېكە كىشى قۇربان بولدى. شۇ چاغدا گومىنداڭ ئۆلكىلىك ھەربىي گارنىزونىنىڭ قوماندانى بولغان سۇڭ شىلەنمۇ ئازادلىقتىن كېيىن يازغان ئەسلىمىسىدە («شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 3 - ساندا) «تۇرپان قوزغىلىڭىنى ئۈچ ۋىلايەت قوزغىغان»، «ئۈچ ۋىلايەت ياشلار تەشكىلاتى كادىر ئەۋەتكەن... بۇنى ئەسىرگە چۈشكەنلەر ئىقرار قىلدى» دېگەندەك ئويدۇرما سۆزلەرنى قىلغان. گومىنداڭچىلارنىڭ ئۆزى خالغانچە پاكىتلارنى بۇرمىلايدىغانلىقىنى، شۇنداقلا ئىقرار قىلىدۇرۇش ئۈچۈن ھەر قانداق ۋەھشىي جازا ئۇسۇللىرىنى قوللىنىشتىن يانمايدىغانلىقىنى ھەممە ئادەم بىلىدۇ. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ تىنچلىق بىتىمىگە ئەمەل قىلىپ، بىتىمنى توغرا ئىجرا قىلىش ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان مەزگىلدە، تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيىنى قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە ھەرىكەتلەندۈرۈشى

بارغان. ئۇلار گومىنداڭنىڭ ئاستانا يېزا ساقچى باشلىقى رەجەپ توختىغا خەۋەر بەرگەن. ئاستاندا قوراللىق ھەم قورالسز مىڭدەك كىشى سىڭگىم ئېغىزىدىكى گومىنداڭ ئەسكەرلىرىنىڭ پوتەيلىرىگە ھۇجۇم قىلغان. پىچان قوزغىلاڭچىلىرىمۇ كېلىپ ئۇلارغا ياردەملەشكەن، لېكىن قوزغىلاڭچىلار قورال - ياراغنىڭ كەملىكى ۋە ناچارلىقى، جەڭ تەجرىبىسىنىڭ ھەم تەشكىل - ئىنتىزامىنىڭ بولمىغانلىقىدىن مەغلۇپ بولغان. ئەسلىدە ئابدۇراخمان مۇھىتى بىرلەشمە ھۆكۈمەتتىكى ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىنىڭ تەلىپى بويىچە تىنچلىق بىتىمىنى قاتتىق قوغداپ كەلگەن. قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش نىيىتىدە بولۇۋاتقانلارنى نەسەت بىلەن توسقان، قوزغىلاڭنى توسۇپ قېلىش يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن.

ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئەينى ۋاقىتتىمۇ بىتىم مەزگىلىدە ھەم كېيىنكى يىللاردا تۇرپان قوزغىلىڭى بىلەن مۇناسىۋىتىنىڭ يوقلۇقىنى ئېيتقاندى. تۇرپان ئىنقىلابى ھەرىكىتى شەرەپلىك ئىش بولغاچقا، ئۈچ ۋىلايەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، 50 - يىللاردىن كېيىنمۇ ئۇنىڭ بىلەن مۇناسىۋىتىنىڭ بارلىقىنى يوشۇرۇپ يۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى.

12. ئىتتىپاق تەشكىلاتى

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ بۇزغۇنچىلىقلىرى تۈپەيلىدىن، تىنچلىق بىتىمى ۋە بىتىم ئاساسىدا قۇرۇلغان بىرلەشمە ھۆكۈمەت مەۋجۇت بولۇپ تۇرالماي، بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەركىبىدە تۇرۇپ، بىللە ئىشلەش ئىمكانىيىتى قالمىغان ئەھۋالدا، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئىلىغا قايتتى. يەتتە ۋىلايەتتىن كەلگەن كۆپلىگەن كېڭەش ئەزالىرى ۋە ھەرقايسى جايلاردىن ئۈچ ۋىلايەتتىكى قوللىغان ئىلغار كىشىلەر ۋە ياشلار ئىلىغا توپلاندى. بىتىم بۇزۇلۇپ بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن، يەنى خەلق ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ غەلبىسى يېتىپ كېلىش ئالدىدا، ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ئىچكى ئىشلىرىنى تەرتىپكە سېلىپ، ئىشلەپچىقىرىشنى ئىلگىرى سۈرۈپ، ئىنقىلاب مېۋىلىرىنى قوغداش، شۇ ۋاقىتتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ھەر خىل پارتىيە تەشكىلاتلىرىنى بىر مەركەزگە ئۇيۇشتۇرۇش، ھەر مىللەت خەلقىنى

مۇمكىن ئەمەس، ھەربىر ئەقىل ئىگىسى ئەينى ۋاقىتتا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە تەشەببۇس قىلىشنىڭ ئۆزى خەلقنى قىرغىنچىلىققا تۇتۇپ بېرىش ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە خەلقى ئىچىدە، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تەسىرىنىڭ كۈچلۈك بولغانلىقى ئەمەلىيەت. گومىنداڭ تەرەپنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە خىلاپ قىلمىشلىرىنى كۆرگەن خەلق تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىدىن گۇمانلانغان. خەلق ئىچىدە بىرەر تال قورالغا ئىگە بولۇش ئارزۇسىدا بولغانلار گومىنداڭ ھەربىيلىرىدىن مەخپىي سىلىق، تاپانچا، ئوق دېگەندەك نەرسىلەرنى سېتىۋالغان. بىر تال ئاپتوماتى مەھەللىدىكى تۆمۈرچى ئۇستا ياسىغان. يەنە 10 نەچچە تال قورالنى قوزغىلاڭغا قاتناشقان ساقچىلار كۆتۈرۈپ چىققان، مەسىلەن: تۇرپان شەھەر غەربىي دەرۋازا ساقچىخانا باشلىقى ئابدۇجېلىل 10 نەچچە قوراللىق ساقچىنى باشلاپ، قوزغىلاڭچىلار سېپىگە قوشۇلغان. ئابدۇجېلىل توقسۇندىكى بىر جەڭدە گومىنداڭنىڭ قولغا ئەسىرگە چۈشۈپ قالغاندا، گومىنداڭ جاللاتلىرى ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپ ئېلىپ، توقسۇن بازىرىغا ئېسىپ قويغان. ئابدۇجېلىل ئەسلى ئۇچتۇرپانلىق يىگىت بولۇپ، ئۇنىڭ چىرايى سېرىق، كۆزى كۆك بولغاچقا، گومىنداڭچىلار ئۇنى ئۈچ ۋىلايەت ئەۋەتكەن رۇس قىلىپ كۆرسەتمەكچى بولغان. مەلۇم بولۇشىچە، شۇ چاغدىكى تۇرپان ناھىيىسىدىكى قوزغىلاڭچىلارنىڭ قولىدا تۈرلۈك قوراللاردىن 105 تال (بۇنىڭ ئىچىدە ئىككىسى ئاپتومات) بولغان.

تۆت سوقما دېگەن جايدىكى بىر ماجىرادا گومىنداڭ ھەربىيلىرى ئۆز تەرەپدارلىرىغا بىر نەچچە تال قورال تارقاتقان. بۇنى كۆرگەن ياڭخىيلىق ئىمىن ئاخۇن (ئىمىن شاڭجاڭ) بىر نەچچە قوراللىق ئادەم باشلاپ كېلىپ، ئۇلارنى قورشىۋېلىپ، ئۇلارنىڭ قوراللىرىنى تارتىۋالغان. گومىنداڭچىلار تۇرپان ھاكىمى ئابدۇراخمان مۇھىتىنى قەستلەپ يوقاتماقچى بولغان. بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان ئابدۇراخمان مۇھىتى مۇئاۋىن ھاكىم باۋۇدۇن يۈسۈپ بىلەن كېچىدە شەھەر سېپىلىدىن ئارغامچا بىلەن سېپىرىلىپ چۈشۈپ، پاقابۇلاق تەرەپكە قېچىپ

ئەخمەتجان قاسىمى ئۆلكىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ھەم ئىتتىپاق رەئىسى نامىدا رەھبەرلىك قىلغان. ئازادلىقتىن كېيىن 1950 - يىلى ئىتتىپاق مەركىزىي كومىتېتى غۇلجىدىن ئۈرۈمچىگە كۆچۈپ كېلىپ، پۈتۈن شىنجاڭ بويىچە ئىتتىپاق تەشكىلى قۇرۇلدى. ئىتتىپاقنىڭ نامىمۇ «شىنجاڭ خەلق دېموكراتىيە ئىتتىپاقى» قىلىپ ئۆزگەرتىلدى. ئىتتىپاقنىڭ باش ئىجرائىيە ھەيئىتى تەشكىللىنىپ، سەيپىدىن ئەزىزى باشلىق بولدى. ئىتتىپاق تەشكىلاتلىرى جۇڭگو كومپارتىيىسى رەھبەرلىكىدە، ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدە ئۆگىنىش - تەشۋىق - تەربىيە ئىشلىرى ئېلىپ باردى. يەتتە ۋىلايەتتە بولسا، جايلاردىكى ھەر مىللەت مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىلىرى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ خىزمىتى ئىتتىپاققا ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى. ئۇيۇشمىلارنىڭ بارلىق ئىشچى - خىزمەتچىلىرى، كۈلۈپ، سەنئەت ئۆمەكلىرى ۋە ئۇلارنىڭ باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپلەر ئىتتىپاق رەھبەرلىكىگە ئۆتكۈزۈلدى.

1952 - يىلىدىن باشلاپ شىنجاڭ يېزىلىرىدا ئىسلاھات ئېلىپ بېرىلىپ، بۇرۇنقىدەك تۆشرە - زاكات ۋە ۋەخپە يەرلەرگە تايىنىپ مەكتەپ باشقۇرۇشقا خاتىمە بېرىلدى. ئىتتىپاق قارمىقىدىكى بارلىق مەكتەپلەر ۋە ئۇلارنىڭ خىراجىتى ھۆكۈمەت ھېسابغا ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى. 1953 - يىلى باش ئىجرائىيە ھەيئىتى ئۆز ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىپ بولدى، دەپ قارىلىپ ئىتتىپاقنىڭ تارقىتىلغانلىقى ئېلان قىلىندى. جايلاردىكى ئىتتىپاق تەشكىلاتلىرىنىڭ مالىيە ھېساباتى بوغۇلۇپ، ئېشىنغان نەق پۇلنى ئىتتىپاق باش ئىجرائىيە ھەيئىتىگە تاپشۇرۇپ بېرىش ئۇقتۇرۇلدى. قەشقەر، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇدىكى ۋىلايەتلىك ئىتتىپاق كومىتېتلىرىنىڭ ئېشىنغان پۇلنىڭ بىر قىسمى «خەلق باغچىسى» قۇرۇلۇشىغا ۋە ئۆز جايلارىغا ئىشلىتىلگەندىن سىرت، قالغان قىسمى باش ئىجرائىيە ھەيئىتىگە ئەۋەتىپ بېرىلدى. جايلاردىكى ئىتتىپاق تەشكىلاتلىرىدىن يىغىلغان ئىقتىساد ئۈرۈمچىدىكى ھازىرقى «خەلق كۈلۈبى» قۇرۇلۇشىغا ئىشلىتىلدى.

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

تېخىمۇ ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ، خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ شىنجاڭغا كىرىشىنى قارشى ئېلىپ، ئىدىيە جەھەتتىن تەييارلىق كېرەك ئۈچۈن، 1948 - يىلى 1 - ئاۋغۇستتا غۇلجىدا «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىلىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» تەسىس قىلىندى. «ئىتتىپاق» تەسىس قىلىش يىغىنىغا يەنە شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن، ۋەكىللىك خاراكتېرىغا ئىگە كېڭەش ئەزالىرى، تەرەققىيپەرۋەر ھەر مىللەت مۇتئەۋەرىلىرى - مۇقاتناشتى. يىغىندا «ئىتتىپاق» نىڭ پروگرامما خاراكتېرلىك مۇراجىئەنامىسى ماقۇللىنىپ، ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان رەھبەرلىك قاتلىمى سايلاپ چىقىلدى. رەھبەرلىك تەركىبىگە ئۈچ ۋىلايەت مەسئۇل كادىرلىرى، ھەر مىللەت، ھەر تەبىقە ۋەكىللىرى كىرگۈزۈلدى، خ ئى پ ئۆز ئىشنى توختىتىپ ئىتتىپاققا قوشۇلدى، «ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى» مۇ ئەمەلدىن قىلىپ، ئىتتىپاقنىڭ ياشلار بۆلۈمى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى.

ئىتتىپاقنىڭ تۆۋەندىكى ئاساسىي قاتلاملاردا يەرلىك تەشكىلاتلىرى قۇرۇلدى.

ئىتتىپاق باش ئىجرائىيە كومىتېتى رەئىسلىكىنى ئۆلكىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ئەخمەتجان قاسىمى ئۈستىگە ئالدى. ۋىلايەت، ناھىيىلەردە ۋالىي، ھاكىملار قوشۇمچە ئىتتىپاق رەئىسى بولدى. ھەر مىللەت، ھەر ساھەدىن بولۇپ، ئىتتىپاققا ئەزا بولغانلارنىڭ سانى 77 مىڭدىن ئاشتى. ئىتتىپاق تەشكىلى ئۆز نىزامنامىسىدا، ئۆزىنى سىياسىي ۋە ئاممىۋى تەشكىلات دەپ ئاتىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئادەتتىكى ئاممىۋى تەشكىلاتلاردىن پەرقى شۇكى، ئىلىدىكى بۇ ئىتتىپاق تەشكىلاتىدا ھەممىگە رەھبەرلىك قىلىش ھوقۇقى بار ئىدى. چۈنكى تىنچلىق بىتىمى بۇزۇلۇپ، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئۈرۈمچىدىن ئىلىغا قايتقاندىن كېيىن، ئۈچ ۋىلايەتكە قارىتا بىر تۇتاش رەھبەرلىك قىلىش مەمۇرىي ئورگىنىنى تەشكىللەش بىتىمىگە خىلاپ ھېسابلانغاچقا، ئەخمەتجان قاسىمى ئۆلكىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى نامىدا رەھبەرلىك قىلغان. 1948 - يىلى ئاۋغۇستتا، ئىتتىپاق تەشكىل بولغاندىن كېيىنمۇ،

ئالتە شەھەر خاتىرىلىرى

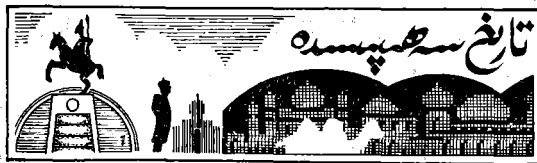
چوقان ۋەلىخانوف

(بېشى ئۆتكەن ساندا)

تەيىنلەيتتى.

ھاكىمبەگلەر بولۇپمۇ چېگرىغا يېقىن شەھەرلەرنىڭ ھاكىمبەگلىرى ئاساسەن ئەڭ ئاۋۋال مانجۇ خانغا تەۋەلىك بىلدۈرگەن قۇمۇل، تۇرپان ۋاڭ جەمەتلىرىدىن تاللىنىپ تەيىنلەنەتتى. ھاكىمبەگنىڭ يېنىدىكى ئىشكناغا بەگلەر ۋە شۇ دەرىجىلىك مەنەپىتىكى بەگلەرمۇ مانجۇ خان تەرىپىدىن تەيىنلەنەتتى. ئادەتتىكى بەگلەرنى جياڭجۇن ياكى مەسلىھەتچى ئامباللار تەيىنلەيتتى. يەرلىك بەگلەرگە ئەمەل بېرىش — ئامبال دارىنلارنىڭ بايلىق توپلاشتىكى بىردىنبىر پۇرسىتى ھېسابلىنىدۇ. ھەر يىلى يىل ئاخىرىدا مەلۇم بىر يۇرتنىڭ ھاكىمبەگى پۈتكۈل ئالتە شەھەرلىكلەر نامىدىن بېيجىڭ خان ئوردىسىغا سوۋغا - سالام ئاپىرىدۇ. قايسى ھاكىمبەگنىڭ بېرىشىنى ئىلى جياڭجۇنى بەلگىلەيدۇ. ھاكىمبەگلەر ھەر ئايدا ئىككى قېتىم ئامبالغا سوۋغا - سالام ئاپىرىپ ھال سورايدۇ.

چاغان بايرىمىدا ھاكىمبەگلەر يەنە ئىلى جياڭجۇننىڭ بايرىمىنى مۇبارەكلەپ سوۋغا - سالام ئاپىرىشىدۇ. يەنە چىڭ ئوردىسىغا سوۋغا - سالام يەتكۈزۈلىدۇ. يەرلىك كىشىلەرنىڭ بىزگە ئىنتايىن نومۇس قىلغان ھالدا ئېيتىپ بېرىشىچە، ھەريىلى چاغاندا ئامباللار ھاكىمبەگلەرنى ۋە باشقا كىچىك بەگلەرنى يىغىپ، پادىشاھنىڭ سۈرىتىگە قارىتىپ تازىم قىلدۇرىدىكەن.

3. ئالتە شەھەرنىڭ مەمۇرىي ۋە سىياسىي

ئەھۋالى

ئالتە شەھەر چىڭ ئىمپېرىيىسىنىڭ بىر قىسمى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئىلى جياڭجۇن مەھكىمىسىگە قارايدۇ.

جياڭجۇن — بۇ ئۆلكىنىڭ ئەڭ چوڭ مۈلكىي ھۆكۈمرانى ھەم ئۆلكىدىكى بارلىق ھەربىي قىسىملارنىڭ باش قوماندانى. جياڭجۇن مەھكىمىسىگە ئۈچ مەسلىھەتچى ئامبال مەھكىمىسى يەنى جياڭجۇننىڭ يېنىدا تۇرىدىغان ئىلى مەسلىھەتچى ئامبىلى، ئۆلكىنىڭ شىمالىدىكى تارباغاتاي مەسلىھەتچى ئامبىلى ۋە ئۆلكىنىڭ جەنۇبىدىكى يەكەن مەسلىھەتچى ئامبىلى قارايدۇ. مانجۇ قوشۇنلىرى خوجىلارنى ئالتە شەھەردىن قوغلاپ چىقارغاندىن كېيىن، بۇرۇنقى ھۆكۈمرانلىق قىلىش تەرتىپىنى ساقلاپ قالدى. ئالدى بىلەن ئۇلار چېگرىنى قوغداپ، يۇرتنى تىنچلاندۇرۇش مەقسىتىدە، ھەرقايسى شەھەرلەرگە، ئىستېراتېگىيەلىك ئورنى مۇھىم جايلارغا، چېگرا بويلىرىغا ھەربىي قىسىملارنى ئورۇنلاشتۇردى. ھاكىمبەگلەر ھەربىي قىسىم قوماندانلىرىغا بويسۇنىدۇ. مەسلىھەتچى ئامبال ھەربىي قىسىم بىلەن ھاكىمبەگلەر ئۈستىدىن نازارەت قىلىدۇ. پۈتكۈل ئالتە شەھەرگە مەسئۇل مەسلىھەتچى ئامبالنىڭ ئورنى دەسلەپتە يەكەندە ئىدى، كېيىن قەشقەرگە يۆتكەلدى. 1765 - يىلى ئۇچتۇرپانغا يۆتكەلدى، كېيىن يەنە يەكەندە تۇرىدىغان بولدى.

مانجۇ ھۆكۈمرانلىرى ئالتە شەھەرنىڭ يەرلىك ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا ئانچە ئارىلىشىۋالمايتتى. يەقەت ھاكىمبەگلەرنىلا مانجۇ خان ئوردىسى ۋەزىپىگە

مەزىن، مۆتۈۋەللىلىرى (ئۆشۈرە - زاكات يىغىشقا مەسئۇل) ۋە كىچىك خانىقالارنىڭ ئىماملىرىمۇ مەخسۇس دىنىي ۋەزىپىدىكى ئۆلىمالار ھېسابلىنىدۇ. ئۆلىمالارنىڭ دىنىي ئىشلارنى باشقۇرۇشتىن سىرت، ياشلارغا ئىسلام تەربىيىسى بېرىش ۋەزىپىسىمۇ بار. مەدرىسەلەردە دەرس بېرىدىغان ئۆلىمالار مۇدەررىس دېيىلىدۇ. چوڭراق يېزىلارنىڭ ئۆز ئالدىغا ئەلەم، قازى، مىراب، مىڭبېگى ۋە يۈزبېگى دېگەندەك مۈلكىي ۋە دىنىي ئەمەلدارلىرى بار. كىچىك يېزىلارنى مىراپبەگ بىلەن مىڭبېگى باشقۇرۇپ كېتەلەيدۇ. يېزا بەگلىرى شەھەردىكى ھاكىمبەگكە بويسۇنىدۇ. قەشقەردە ھۆكۈمەت مالىيىسىدىن مائاش ئالىدىغان بەگلەر 61، دىنىي ۋەزىپىدىكىلەر 55، يەكەندە بەگلەر 36، دىنىي ۋەزىپىدىكىلەر 95. بەگلەرنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىك تەرتىپى ئىلگىرىكى خانلار دەۋرىدىمۇ، خوجىلار دەۋرىدىمۇ ھەم ھازىرقى مانجۇ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدىمۇ ئوخشاش بولۇپ، ئاساسەن ئۆزگىرىش بولمىدى. مانجۇلار كېلىشتىن ئىلگىرى ھاكىمبەگلەرنى خەلق سايلاپ چىقاتتى ھەم خالىغان چاغدا يەنە خەلق ئېلىپ تاشلىيالايتتى، ھەتتا ھاكىمبەگلەرگە ئۆلۈم جازاسى بېرىشكىمۇ بولاتتى. ئەمما ئۇ چاغدىكى ھاكىمبەگلەرنىڭ ئەمەلىي ھوقۇقى ۋە تەسىر كۈچىمۇ بار ئىدى. ئۇلار دۆلەتمەن ھەم خەلق ئىچىدە ئابرويلىق بولۇپ، ياسىداق ئارىغىماقلارغا مىنىپ، تۇغ - ئەلەملەرنى لېپىلدىتىپ ماڭىدىغان بولسا، ناغرا - سۇناي سادالىرى ئىچىدە، ئاۋام خەلق كەينىدىن بىللە ماڭاتتى. خەلق ھاكىمبەگلەرنى ھۆرمەتلەپ ئۆيلىرىگە مېھمانغا چاقىرىشاتتى. ھازىرقى ھاكىمبەگلەرنىڭ بىسىر يەرلىرى ئامبال دارىنلارغا ئوخشاپ قالىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمىكىن ئۇلار ئامبال دارىنلارنىڭ سىزىقىدىن چىقالمايدۇ. ئۇلار دەبدەبە بىلەن يولدىن ئۆتسە، لەشكەرلەر يولدىكى ھەممە ئادەمنى قوغلاپ يېقىن يولاتمايدۇ. ھازىر ئىلگىرىكىگە ئوخشايدىغىنى پەقەت نەغمە - ناۋا. ئالتەشەھەر بەگلىرىنىڭ قەسىرلىرىنىڭ يېنىدا مەخسۇس ياسالغان مۇنارلار بولۇپ، بەگلەر چۈشلۈك تاماقتا ئولتۇرغاندا ئاشۇ مۇنارلاردىن ناغرا - سۇنايلار ياڭراپ ئىشتەي نەغمىسى قىلىپ

ئالتەشەھەردىكى ھەرقايسى شەھەرلەر ھاكىمىيەت ئىشلىرى جەھەتتە، بىر - بىرىدىن پۈتۈنلەي ئايرىلىپ كەتكەن ئايرىم گەۋدە. ھەربىر شەھەرنىڭ ئۆز ئالدىغا ھاكىمبېگى، ئىشىكباغىسى ۋە خەزىنىچى بېگى بار. باشقۇرۇشقا ۋە باج - سېلىق يىغىشقا ئاسان بولۇش ئۈچۈن، ھەرقايسى شەھەرلەرگە قاراشلىق يۈزلۈك ۋە مىڭلىقلار تەشكىل قىلىنغان. يۈزلۈكلەرنىڭ باشلىقى يۈزبېگى، مىڭلىقلارنىڭ باشلىقى مىڭبېگى دېيىلىدۇ. مىڭبېگىلەر مىراپبەگلەرگە قاراشلىق بولىدۇ. مىراپبەگلەرنىڭ ھوقۇقى چوڭ بولۇپ، ئۇلار يىل بويى جېدەل - ماجىرالارغا سەۋەب بولىدىغان سۇ ئىشلىرىغا مەسئۇل بەگلەردۇر.

مانجۇ ھۆكۈمىتى شەھەرلەردە ئامانلىقنى قوغدايدىغان ساقچىلارنى ئورۇنلاشتۇرغاندىن سىرت، يەرلىك پاشىپا بەگلەردىن تەشكىل تاپقان داڭزا دېيىلىدىغان ئامانلىق قوغداش مەھكىمىسىنى قۇرۇپ چىققان.

ئالتەشەھەردە خانلىق تەرىپىدىن قۇببەمونچاق ئىنئام ئېلىپ بەگ دەپ ئاتىلىدىغان كىشىلەر كۆپ بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ۋەزىپىسى يوق بەگلەر ناھايىتى كۆپ. ئۇنداق كىشىلەرنىڭ ھۆكۈمەت ئىشلىرىغا ئارىلىشىش ياكى ئارىلىشالماسلىقى ئۇلارنىڭ ئامبال ۋە ھاكىمبەگلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ قانداق بولۇشىغا مۇناسىۋەتلىك. ئۇلار تېخى ئۆز ئالدىغا يانچى ئىگىلىيەلەيدۇ. ئامبالنىڭ تۇڭچىلىرى، دورغا بەگلەر، مىراخوربەگلەر (ئامبال، ھاكىمبەگلەرنىڭ ئات - ئۇلاغلىرىنى باشقۇرىدىغانلار)، كىچىك بەگلەرنىڭ خوجىدارلىرى ۋە باشقا ئۇششاق - چۈششەك بەگلەر ئاشۇ خىلدىكى بەگلەرگە كىرىدۇ. ئامبال، ھاكىمبەگلەرنىڭ چاكارلىرىمۇ خېلى ھوقۇقى بار كىشىلەر ھېسابلىنىپ، ئۇلار دارازا دېيىلىدۇ.

ئالتەشەھەردە ئەدلىيە ھوقۇقى يۇقىرى دەرىجىلىك دىنىي ئۆلىمالارغا بېرىلگەن. ئەلەم ئاخۇنۇم — ھەم دىنىي رەھبەر ھەم باش سوتچى. ئەلەم ئاخۇننىڭ قول ئاستىدا قازىلار بىلەن مۇپتىنلار بولىدۇ. يەنە چوڭ مەسچىتلەرنىڭ ئىمام، خاتىپ،

بېرىدۇ.

ئالتەشەھەردىكى ھەرقايسى جايلارنىڭ خەزىنىگە تاپشۇرىدىغان باج - سېلىقلىرى تەكشى ئەمەس. ھۆكۈمەت رەسمىي نوپۇسقا ئالغان دېھقانلار چىققان ھوسۇلنىڭ يېرىمىنى، باشقا دېھقانلار ھوسۇلنىڭ ئوندىن بىرىنى غەللە - پاراق ھېسابىدا تاپشۇرىدۇ. تىجارەتچى ۋە ھۈنەرۋەنلەر باج - سېلىق ھېسابىدا پۇل تۆلەيدۇ. يىغىلغان ئالتۇن - كۈمۈشلەرنىڭ بىر قىسمى بېيجىڭغا ئەۋەتىپ بېرىلىدۇ. بەزىدە دېھقانلار ئاشلىق ئورنىغا پاختا، رەخت دېگەندەك نەرسىلەرنى بەرسىمۇ بولىدۇ.

ئالتەشەھەرنىڭ مانجۇ ھۆكۈمىتىگە قانچىلىك باج تاپشۇرىدىغانلىقى توغرىسىدا ئېنىق مەلۇماتقا ئىگە ئەمەسمىز. ئالتەشەھەردە بىر مەزگىل تۇرغان بىر خەنزۇ ساياھەتچى «غەربىي دىياردا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىم» دېگەن بىر كىتاب يازغان بولۇپ، كىتابقا تۇتۇن سېلىق ۋازارىتىنىڭ بىر سانلىق مەلۇماتى قوشۇمچە قىلىنغان. بۇ مەلۇماتتا، ئالتەشەھەرنىڭ تۆلەيدىغان باج - سېلىقى خاتىرىلەنگەن ئىكەن. بۇ ساياھەتچى ئالتەشەھەردە تۇرغان كىشى بولغاچقا، يۇنىڭغا ئىشىنىشكە بولاتتى. بىراق، ئىياكىنىق ئەپەندى بۇ كىتابنى «جۇڭغارىيە ۋە شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نام بىلەن رۇسچىغا تەرجىمە قىلىپ نەشىر قىلغان. تەرجىمە نۇسخىسىدىكى سانلىق مەلۇماتلار كىتابتىكى سانلار بىلەن ئۇدۇللاشمىغان. بىز قەشقەرىيىدە يەرلىك ئاھالىلەردىن سوراپ توپلىغان سانلىق مەلۇماتلار ئەسلى كىتابتىكىگە ئاساسەن يېقىنلىشىدۇ. شۇڭا بىز يەرلىك ئالتەشەھەرلىكلەردىن ئىگىلىگەن سانلارنى ئاساس قىلدۇق. يەرلىك كىشىلەرنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە: يەكەندىن يىلىغا 61 مىڭ تاي (توپ) گەزلىمە، 31 مىڭ تاغار بۇغداي، 30 مىڭ تەڭگە پۇل (ئېيىغا 2500 تەڭگە) يىغىلىدىكەن. ھېلىقى كىتابتا، ئالتەشەھەردىن يەنە 35 مىڭ 370 سەر كۈمۈش دېھقان بېجى، 1649 سەر كۈمۈش تاپاۋەت بېجى، 30 سەر ئالتۇن، 800 گىن (ئېغىرلىق بىرلىكى بولسا كېرەك-ت) ياغ، 15 مىڭ گىن پاختا 3000 گىن مىس، 1432 دانە تاغار، 1297 باغلام

ئارغامچا يىغىلىدۇ دېيىلگەن. قەشقەردىنلا 3600 سەر كۈمۈش، 1400 تاغار ئاشلىق يىغىلاتتى. يۇقىرىقىلارنىڭ ھەممىسى بۇرۇنقى ئىشلار بولۇپ ھازىر ھۆكۈمەت بۇنداق كۆپ ئالۋاڭ سېلىقلارنى يىغالمايدۇ. ھازىر مۇھاجىرلار بىلەن قىرغىزلار باجنى قوقان ئاقساقلىغا تاپشۇرىدۇ. چاي سودىگەرلىرىمۇ باجنى ئىچكىرى ئۆلكىلەردە ياكى ئۈرۈمچىدە تۆلەپ بولۇپ كېلىدۇ. ئالتەشەھەرلىكلەر چەتتىن يىپەك رەخت ۋە بۆز رەخت ئەكرەسە %10، باشقا تاۋارلاردىن %5 باج ئېلىنىدۇ. چارۋا مال، ئولتۇراق ئۆي، مال - مۈلۈك سودىسىدىن 100 سەر كۈمۈشكە 3 سەر كۈمۈش باج ئېلىنىدۇ. ئالتەشەھەردە باج - سېلىق مىڭلىق، يۈزلۈك تەۋەسىدىكى ئائىلىلەرنى دەرىجىلەرگە بۆلۈپ دەرىجە پەرقى بويىچە يىغىلىدۇ. بۇنداق باج - سېلىق ئېلىش ئۇسۇلى ئۆتكەن ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا مانجۇلار ئالتەشەھەردە ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى تىكلەگەندە يولغا قويۇلغان. ھازىر ئائىلىلەرنىڭ سانى كۆپەيگەنلىكتىن باج - سېلىق يىغىش ئۇسۇلىغا ئازراق ئۆزگەرتىش كىرگۈزدى. ھازىر بۇرۇنقىدەك يىلدا بىر قېتىم ئېلىنىدىغان سېلىقنى ئايدا بىر قېتىم ئېلىشقا ئۆزگەرتكەن. بۇنىڭدا ھاللىق دېھقان ئائىلىلەردىن ئادەم بېشىغا 6 تەڭگىدىن 12 تەڭگىگىچە، نامرات ئائىلىلەردىن 1 تەڭگىدىن 3 تەڭگىگىچە ئېلىنىدۇ. 6 تەڭگىدىن تۆلەيدىغان ئائىلىلەر يىلىغا 2 خو (3 پۇت)، 10 تەڭگە تۆلەيدىغانلار 4 خو، 12 تەڭگە تۆلەيدىغانلار 15 خو ئاشلىق تاپشۇرىدۇ. نامرات ئائىلىلەردىن ئېيىغا 1 تەڭگە تۆلەيدىغانلار يىلىغا 10 خو، 2 تەڭگە تۆلەيدىغانلار 20 خو ئاشلىق تاپشۇرىدۇ. يۇقىرىقى سېلىقلار ھۆكۈمەتنىڭ بەلگىلىمىسى بولۇپ، يەرلىك بەگلەر يەنە ئۆز ئالدىغا ھەسسەلەپ سېلىق چاچاتتى. شەھەرلەردىكى ئوقەتچى، ھۈنەرۋەنلەرمۇ سېلىقتىن خالىي بولالمايتتى. شەھەرلەردە ئېيىغا 6 تەڭگە جان بېجى تۆلەيدىغانلار ئۈچ تەڭگىدىن 4 تەڭگىگىچە، 1 تەڭگە جان بېجى تۆلەيدىغانلار 12 تەڭگە، 2 تەڭگە جان بېجى تۆلەيدىغانلار 20 تەڭگە، 3 تەڭگە جان بېجى تۆلەيدىغانلار 30 تەڭگە تاپاۋەت

تەرەپنىڭ ياردىمىنى كۈتۈشتىن باشقا ھېچ ئىسلاھ قىلالمايدۇ.

ئالتەشەھەردىكى ئامبال دارىنلارنىڭ روھى چۈشكۈن بولۇپ، دائىم بىر نەرسىدىن ئەنسىرىگەندەك ھالەتتە تۇرىدۇ. ھەتتا قىرغىزلار ھۆكۈمەتنىڭ كارۋانلىرىنى بۇلاپ كەتسىمۇ ئامال قىلالمايدۇ. بۇنداق ئەھۋاللار پەقەت ئالتەشەھەردىلا ئەمەس، شىمال تەرەپتىمۇ يۈز بېرىپ تۇرىدۇ. ئاڭلىشىمىز-چە، چۆچەكتە بۇلاڭچىلار شەھەرنىڭ قاق ئوتتۇرىسىدىلا سودا كارۋانلىرىنى بۇلاشقا باشلاپتىكەن، سودىگەرلەر ئامباللاردىن ياردەم سورايتۇ، ئامباللار سودىگەرلەرگە «ئەڭ ياخشى بۇلاڭچىلارنىڭ چىشىغا تەگمەڭلار» دەپ نەسەھەت قىپتۇ. دەمەك بۇ يۇرتلاردا خانلىق قوشۇنلىرى تاشقى دۈشمەن بىلەن ئىچكى مالىمانچىلىققا تاقابىل تۇرۇش ئىقتىدارىغا ئىگە ئەمەس. ئەگەر ئۇرۇش بولۇپ قالسا، ئىچكىرىدىكى قوشۇنلار بىلەن ئىلى جياڭجۈنى قوشۇنلىرى ياردەم بېرىپ بولالمايدۇ. ئەينى چاغدا جاھانگىر خوجا قوزغىلىڭىنى باستۇرۇشتا خانلىق ئارمىيە بىلەن ئىلى جياڭجۈنى قىسىنلىرى ياردەمگە كەلگەندى. ئەمما كېيىنكى بىر قانچە قېتىملىق قوزغىلاڭلاردا ئىچكىرىدىن قوشۇن چىقىدى. ئىلى جياڭجۈنى ئۆزىنىڭ بىخەتەرلىكىنى كۆزلەپ ئەسكەر ئەۋەتىدى. پەقەت 1847 - يىلىدىكى قوزغىلاڭدا قالماقلار بىلەن تارانچىلاردىن چىرىك تۇتۇپ ئەۋەتتى. ئۇرۇش تەييارلىقى يۈزىسىدىن مانجۇ ھۆكۈمىتى لەنجۇدا زاپاس ئارمىيە ساقلىدى ھەم قۇمۇل، ئۈرۈمچىلەردە ئاشلىق ئىسكىلاتلىرى سالىدى.

ئالتەشەھەر بىلەن مانجۇ خان ئوردىسى زۆرۈرىيەت بولسا ئايدا بىر قېتىم، بولمىسا 4-5 ئايدا بىر قېتىم ئالاقىلىشالايدۇ. قوزغىلاڭلارنى تىنچىتىش ئۈچۈن يولغا چىققان خان قوشۇنلىرىمۇ ئالتەشەھەرگە ئالتە ئايدا ئاران يېتىپ كېلەلەيدۇ. غۇلجا تەرەپ بىلەن 18-20 كۈندە بىر قېتىم ئالاقىلىشالايدۇ. شۇڭا ئىلى جياڭجۈنىنىڭ ئالتەشەھەرگە ئەسكەر ئەۋەتكىنىنىڭ پايدىسى يوق. ئەھۋال يۇقىرىقىدەك بولغاچقا يەرلىك خەلقلەر تاشقى كۈچ بىلەن بىرلىشىۋالالسا مانجۇ قوشۇنلىرى ھەرگىز تەڭ

بېجى تاپشۇراتتى.

يۇقىرىدىكى سانلىق مەلۇماتلاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئالتەشەھەر خەلقىنىڭ ئۈستىدىكى سېلىقلارنىڭ تۈرى كۆپ ۋە سانلىقى ئېغىر ئىدى ھەم ھەر خىل كىرىملىك ئائىلىلەرگە چېچىلىشىمۇ تەقسىمات ئۇسۇلى توغرا ئەمەس ئىدى. بۇ سېلىقلارغا يەرلىك ھۆكۈمرانلارنىڭ رەڭگا رەڭ ئالۋان - ياساقلىرى قوشۇلۇپ خەلقنىڭ يىلىكىنى قۇرۇتۇپ ھالىدىن كەتكۈزۈۋەتكەندى.

باچ - سېلىقتىن كىرگەن كىرىمنى يەرلىك ئامباللار ھەربىي خىراجەتكە سەرپ قىلىشىمۇ يەنىلا يەتكۈزەلمەيتتى. چىڭ ئوردىسى ئىلى جياڭجۈنىگە ھەر يىلى 2 مىليون سەر كۈمۈش (4544 پۇت 74 قىداق) ئەۋەتىپ تۇراتتى. بۇ پۇلنىڭ يېرىم مىليون سېرى ئالتەشەھەرنىڭ ھەربىي خىراجىتىگە كېتەتتى. كېيىنكى يىللاردا ئىچكى جۇڭگودا ئۇرۇش پارتلاپ يۇقىرىدىن كېلىدىغان تەمىنات ئۈزۈلۈپ قالغاچقا، ئالتەشەھەر ئامباللىرى ئوردىغا ئەۋەتىلىدىغان سېلىق كىرىمىنىڭ بىر قىسمىنى ئەۋەتمەي يەرلىكنىڭ ئىشلىرىغا ئىشلەتتى.

يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئالتەشەھەردە 1500 دەك ھۆكۈمەت ئەسكىرى بار. يەرلىك پۇقرالارنىڭ ئەسكەر بولۇش مەجبۇرىيىتى يوق. ئۇلار دېھقانچىلىق قىلىدۇ. بۇيرۇتلار چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. بۇ يۇرت مانجۇلار قولىغا ئۆتكەن دەسلەپكى چاغلاردا ئالتەشەھەرلىك-لەرنىڭ ئۆز ئارمىيىسى بولىدىغان، كېيىن مانجۇلار يەرلىك ئارمىيىدىن ئەنسىرەپ ئۇنى تارقىتىۋەتكەن. باشقا جايلاردىكى مانجۇ قوشۇنلىرىغا ئوخشاش ئالتەشەھەردىكى قوشۇنلارمۇ ئاددىي قوراللار بىلەن قوراللانغان. ئاز بىر قىسىم ئەسكەرلەردىلا مىللىتى بولۇپ، كۆپ سانلىقلىرى يەنىلا نەيزە، ئوقيا دېگەنلەرنى ئىشلىتىدۇ. سېپىل مۇداپىئەسىدە زەمبىرەك بولمىغاچقا، ئۇنىڭ ئورنىدا ئۈچ ئادەم بىرلىشىپ ئاتىدىغان ئېغىر تىپتىكى مىللىتىلارنى ئىشلىتىدۇ. ئەسكەرلىرى تولىمۇ بوشاڭ، ئەپپۈنكەش ھەم كېسەلمەن. بىرەر قوزغىلاڭ پارتلاپ قالغۇدەك بولسا، ئەسكەرلەر سېپىل ئىچىگە بېكىنىۋېلىپ ئىلى

مۇنداق سەۋەبلەر بار: بىرى، ئالتەشەھەرلىكلەر بىرىبىرى بىلەن ھەرگىز چىقىشالمايدۇ. يەنە بىرى، ھەر قېتىم قوزغىلاڭ پارتىغاندا قوقانلىقلار قول تىقىدۇ. قاچانكى مۇشۇ سەۋەبلەر تۈگىسە، بۇ ئۆلكە جۈملىدىن ئالتەشەھەرنىڭ مانجۇ خانلىقىدىن ئايرىلىپ چىقىپ مۇستەقىل بولۇپ كېتىشىدە گەپ يوق.

يۇقىرىقى ئىككى سەۋەبى تېخىمۇ چوڭقۇرراق مۇھاكىمە قىلىپ بېقىشقا ئەرزىيدۇ. ھەددى - ھېسابسىز ئالۋان - سېلىقلار، ئامبال، ھاكىمبەگ، بەگلەرنىڭ خىيانەتچىلىك، پارخورلۇق ۋە مۇشتۇمزورلۇقى ئالتەشەھەر خەلقىنىڭ غەزەپ - نەپرەتنى قوزغاپ، ئۇلارنى ھۆكۈمرانلارغا چىش - تىرنىقى بىلەن ئۆچ قىلىۋەتكەن.

ئالتەشەھەرنىڭ ھازىرقى ۋەزىيىتى مانجۇ ھۆكۈمرانلىرىغا پايدىسىز بولغاچقا، ئۇلار ئىشنى ئوڭ قىلاي دېسە، ئالدى بىلەن ئالتەشەھەرلىكلەرگە يۇمشاق قوللۇق قىلىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇشى كېرەك ئىدى. بىراق ھۆكۈمرانلار بۇ نۇقتىنى ھېس قىلىش ئۇپاقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە يەرلىك خەلقنى قانلىق باستۇرۇۋاتىدۇ. خەلق كۈنلەرنىڭ بىرىدە خوجىلارنىڭ قايتىپ كېلىپ ئۆزلىرىنىڭ قان قىساسىنى ئېلىپ بېرىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈپ، زۇلۇمغا سەۋرى قىلىپ تۇرۇۋاتىدۇ. مانجۇ ھۆكۈمىتى ھەر بىر قوزغىلاڭدىن كېيىن چوڭ قىرغىنچىلىق ئېلىپ بارىدۇ، ئاياللارغا باسقۇنچىلىق قىلىدۇ، مەسچىتلەرنى چاقىدۇ. قوزغىلاڭدا خەلق زىيان تارتقىنى بىلەن، يۇرت ئىچىدە ئىناۋىتى بار بەگلەر مەيلى ئۇلار قوزغىلاڭغا قاتناشقان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر يەنىلا يۇقىرى ئەمەلگە ئېرىشىپ، داۋاملىق يۇرت سورايدۇ. مانجۇلارنىڭ بۇ قىلمىشى تۈركىيە سۇلتانلىرىنىڭ بويسۇندۇرۇلغان ئەللەرگە قاراقچىلار ئاتاماننى باش ۋالىي (گوبىرئاتور) قىلىپ تەيىنلەپ ئەۋەتكىنىگە بەكمۇ ئوخشاپ قالىدۇ. ئاتۇشتىكى سۇتۇق بۇغراخان مازىرى شەيخىنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى ئەھۋالى بولسا باشقا گەپ. ئۇ شەيخنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى تاسادىپىي بولماستىن، ئەينى چاغدىكى قەشقەر بايۋەچچىلىرى ئۇنىڭغا ھەسەتخورلۇق قىلىپ، ئامبالدىن ئۆلتۈرۈپ بېرىشىنى تەلەپ قىلغان.

كېلەلمەيدۇ.

ھەربىي ئىستراتېگىيە جەھەتتىن قارىغاندا، ئاقسۇنىڭ ئورنى ئىنتايىن مۇھىم. بۇ شەھەر ئالتەشەھەرنى ئىلى ۋە ئىچكى جۇڭگو بىلەن تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان قاتناش تۈگۈنىگە جايلاشقان. ئاقسۇدىن قالسا چېگرا شەھەرلەردىن قەشقەر، ئىچكى قاتناش تۈگۈنلىرىدىن بارچۇق ۋە بۈگۈرلەرنىڭ ئورنى مۇھىم. ئالتەشەھەرنىڭ ئۈچ تەرىپىنى ئوراپ تۇرغان ئېگىز تاغلار تەبىئىي توساق بولغاچقا، بۇ توساقلاردىن ئۆتمەك تەس. قىش پەسلىدە بۇ تاغلارنى قار بېسىپ كەتكەچكە، تېرەك داۋىنىدىن باشقا تاغ يوللىرى ئېتىلىپ قالىدۇ.

قۇرۇم، بولور تاغلىرىنىڭ يولى بەك خەتەرلىك بولغاچقا، مانجۇ ھۆكۈمىتى ئۇ يەردىن ئانچە ئەنسىرەپ كەتمەيدۇ. شۇڭا ئۇ يەردىكى تاغ ئېغىزلىرىنى ئازغىنە ئەسكەر ساقلاپ تۇرۇۋاتىدۇ. قەشقەر چېگرا شەھەر بولغاچقا، ئۇ يەرنىڭ مۇداپىئەسىنى كۈچەيتىش مۇھىم بولسىمۇ، لېكىن ھازىر مانجۇ ھۆكۈمىتى قەشقەرنى ئوبدان قوغدىيالمىي قالدى. ئوتتۇرا قىسىمدىكى شەھەرلەرمۇ تىنچ بولمىغاچقا، قەشقەردىكى چېگرا مۇداپىئە ئەسكەرلىرى ئاشۇ شەھەرلەرگە يۆتكەپ كېتىلدى. 1825 - يىلىدىن كېيىن مانجۇلار ھەر قايسى شەھەرلەردە سېپىل سوقۇپ شەھەر مۇداپىئەسىنى كۈچەيتتى. بۇ سېپىللار ئانچە پۇختا بولمىغىنى بىلەن، ئۇنىڭ يەنىلا رولى بار. ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار شەھەرلەرگە ھۇجۇم قىلغاندا، ئاشۇنداق سېپىللاردىن بۆسۈپ كىرەلمەي، شەھەرنى مۇھاسىرگە ئېلىپ، سېپىل ئىچىدىكىلەرنى ئاشلىقتىن قىيناش تاكتىكىسىنى قوللىنىپ شەھەر ئالدىدىن ئۇرۇشلار دائىم كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ.

ئالتەشەھەرلىكلەر مانجۇ خاندانلىقىغا بېقىنىدۇ دېسە، بەزىدە ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ. ئۇلار ئىچكىرىدىن چىققان مىللەتلەرنى يەكلەيدۇ، شۇنداقلا ھەر قېتىملىق قوزغىلاڭلارغا ئاكتىپ قاتنىشىدۇ. شۇڭا ھازىر ئالتەشەھەر ھەربىي كۈچكە تايىنىپلا ئىدارە قىلىنىۋاتىدۇ. ئالتەشەھەردە خوجىلار قوزغىلىڭىنىڭ داۋاملىق مەغلۇب بولۇپ مانجۇ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ سەلتەنەت سۈرۈپ كېتىۋېرىشىدە

ئۇزاق تۇرالماي ئەمىلىدىن ئېلىپ تاشلىنىپتەكەن. بەگلەر 6 - دەرىجىلىك ھاكىمبەگلىككە ئېرىشكەن ھامان ئۆزگىرىپ، ئۆز خەلقى ئۈچۈن ئىشلەشتىن باش تارتىدۇ. ئادالەتنى ياقلايدىغان بەگلەر تۆۋەن دەرىجىلىك بەگلەر ئارىسىدىن ۋە يېزا بەگلىرى ئارىسىدىن ئانچە-مۇنچە چىقىپ قالىدۇ. ئاتۇش يېزىلىرىنىڭ مىڭ بەگلىرىدىن خالىق بەگ بىلەن تاھىر بەگلەر ئەنە شۇنداق خەلقپەرۋەر بەگلەر ئىدى. ئالتەشەھەردە مانجۇ خانلىق قىسىملىرى نىسبەتەن ئاجىز. ئۇلار يەرلىك خەلق بىلەن قوقان كۈچلىرىدىن ئىبارەت مۇھاسىرىنىڭ ئىچىدە پايدىسىز ئورۇندا تۇرىدۇ. ئاشۇنداق ئەھۋالدىمۇ خوجىلار قوزغىلاڭلىرىنىڭ داۋاملىق مەغلۇپ بولۇۋېرىش سەۋەبلىرى ئۈستىدە يەنىمۇ ئويلىنىپ بېقىشقا توغرا كېلىدۇ.

ئالتەشەھەرلىكلەر خېلى بۇرۇنلا ئاق تاغلىقلار ۋە قارا تاغلىقلاردىن ئىبارەت ئىككى مەزھەبكە بۆلۈنۈپ كەتكەن. بۇ ئىككى مەزھەب ئەسلىدە دىنىي مەزھەب بولسىمۇ، ھازىر سىياسىي گۇرۇھقا ئايلىنىپ كەتتى. ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتمۇ بارغانسېرى ئۆتكۈرلىشىپ كېلىشتۈرگىلى بولمايدىغان دەرىجىگە يەتتى.

ئالتەشەھەردە قارا تاغلىقلار باش كۆتۈرۈپ، ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن جۇڭغارلار ۋە مانجۇلارغا قارشى ئۇرۇش قىلغاندا، ئاق تاغلىقلار مانجۇلار بىلەن بىرلىشىۋېلىپ، قارا تاغلىقلارنى يۇرتتىن قوغلاپ چىقىرىپ، ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىۋالغان. 1758 - يىلى ئاق تاغلىق خوجىلار مۇستەقىللىق كۈرىشىنى باشلىۋىدى، قارا تاغلىقلار جىم تۇرۇۋالدى. قارا تاغلىقلار ئۆزلىرىنىڭ يەنە بىر دۈشمىنى بولغان مانجۇلارنىڭ كۈچىيىپ كېتىشىنىمۇ خالىمايتتى. بۇ ئىككى مەزھەب پەيدا بولغان چاغلاردا، بىر تەرەپ كىشىلىرى بېشىغا ئاق تەقىيە، يەنە بىر تەرەپ كىشىلىرى قارا تەقىيە كىيۋالاتتى. ئاق تاغلىق ۋە قارا تاغلىق دېگەن شۇنىڭدىن قالغان. قوقانلىقلار قەشقەردىن بارغان مۇھاجىرلارنى تاغلىق دېيىشىدۇ. ھازىر بۇ ئىككى مەزھەب مۇرتلىرىنى باش كىيىمىگە قاراپ ئايرىغىلى بولمايدۇ. ئىككى

ئالتەشەھەردە مانجۇ چېرىكلىرى يوللاردا ئاتتىن چۈشۈپ ئۆزلىرىگە تازىم قىلىمىغانلارنى كۆرسە تۇتۇۋېلىپ دۇمبالايتتى. بازارلاردا نەرسە - كېرەك سېتىۋالسا، ئاشپۇزۇللاردا تاماق يېسە، مۇتەئەسلىك قىلىپ ھەق تۆلىمەيتتى. مانجۇ ھۆكۈمىتى قەشقەردە خوجىلار ھەققىدە پاراڭ سېلىشنى چەكلىگەن بولۇپ، ئاغزىدىن «خوجا» دېگەن گەپ چىقىپ كەتكەنلەرنىمۇ باشقا يۇرتلارغا پالىۋېتىدۇ. ئەسلىدە «خوجا» سۆزى تۈركچە «ئەپەندىم» دېگەنلىك بولاتتى. شۇ ئىشلاردىن كېيىن قەشقەرلىكلەر «خوجا» دېيىشنىڭ ئورنىغا «ئاخۇن» دېگەن ئاتالغۇنى ئىشلىتىدىغان بولدى. ئالتەشەھەرنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ھاكىمبەگلىرى قۇمۇل، تۇرپان ۋاڭ جەمەتىدىن قويۇلىدىغان بولغاچقا، بۇ ھاكىمبەگلەر يەرلىك خەلقنىڭ ھايات - مائاتى بىلەن كارى بولماي، ئۆز نەپسىگە چوغ تارتىپ، ئامبال دارىنلارغا خۇشامەت قىلىش بىلەن ئۆتىدۇ، خەلقنى رەھىمسىز جازالايدۇ. شۇڭا نۇرغۇن ئالتەشەھەرلىكلەر يۇرتىنى تاشلاپ باشقا يۇرتلارغا چىقىپ كېتىدۇ. ئامباللار يەرلىك ھاكىمبەگلەرنىڭ خىيانەتچىلىك، پارىخورلۇقىنى ئويىدىن بىلىسىمۇ بىلمەسكە سالىدۇ. ئالتەشەھەردە ئۇزاق مۇددەت ۋەزىپە ئۆتىگەن بىر خەنزۇ ئەمەلدار ئۆزىنىڭ «غەربى دىيار ھەققىدە مەلۇمات» دېگەن ئەسىرىدە، «كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى بوزەك قىلىدۇ، بەگلەر زورلۇق - زۇمبۇلۇق قىلىپ مال - دۇنيا توپلاشقا ئادەتلىنىپ كەتكەن. نامراتلار ئازراقلا بىر نەرسىگە ئېرىشسە، ئۇلارنى قۇرۇقداپ قويغىلى ئون بەگ قاراپ تۇرىدۇ» دەپ يازغىنىدەك ئەھۋاللار ئالتەشەھەردە ناھايىتى كۆپ ئۇچرايدۇ. ئامباللار يەرلىك بەگلەرگە كۆڭلىدە غۇم ساقلىسىمۇ، ھەسەت قىلىسىمۇ دەردىنى ئىچىگە يۇتۇپ يۈرىدۇ. چۈنكى ئۇلار يەرلىك بەگلەرگە ئايانمىسا ئەلنى باشقۇرالمىدۇ. ئامباللار يەرلىك بەگلەر بىلەن خەلقنىڭ بىرلىشىۋېلىشىدىن ئۆلگۈدەك قورقىدۇ. مانجۇلار قەشقەرلىكلەرگە ھەرگىز ئىشەنمىگەنلىكىدىن، ئادەتتە قەشقەردىن يۇقىرى دەرىجىلىك بەگلەر چىقمايدۇ. بىر چاغلاردا قەشقەردىن قۇتلۇق بەگ ئىسىملىك بىر ھاكىمبەگ چىقىپتەكەن، ئەمما ئۇ

تاغلىقلارنى خېيماۋى دەپلا چۈشەنەتتى.
 ئالتەشەھەردە پۈتكۈل مىللەتنىڭ ئومۇميۈزلۈك قوزغىلالماسلىقى ۋە خوجىلار قوزغىلاڭلىرىنىڭ داۋاملىق مەغلۇپ بولۇۋېرىشىدىكى ئاساسىي سەۋەبى يەنىلا مۇشۇ ئىككى گۇرۇھتىكى خوجىلارنىڭ ئۆزئارا پېتىشالماسلىقىدىن كۆرسەك بولىدۇ.

ھەرقانداق ئەلدە شۇنداق بىر كىشىلەر باركى، ئۇلارنىڭ مۇقىم بىر غايىسى، كۆز قاراش، تەشەببۇسلىرى بولمايدۇ. ئۇلار پەقەت جاھاننىڭ ئوڭتەي - توڭتەي بولۇپ كېتىشىنى، تىنچ تۇرماسلىقىنى ئارزۇ قىلىشىدۇ.

قەشقەردە ياكى پۈتكۈل ئالتەشەھەردە ئاشۇ خىلدىكى كىشىلەر ناھايىتى كۆپ بولۇپ، دەرۋىش، بەڭگى، قىمارۋاز، ماكانسىز سەرگەردانلار ئەنە شۇنداق كىشىلەرنىڭ قاتلىمىنى شەكىللەندۈرگەنلەر ھېسابلىنىدۇ. بىرەر قوزغىلاڭنىڭ شەپسى چىقىشى ھامان ئۇنداقلار قاراملىق بىلەن ئالدىدا مېڭىپ، ئامبال دارىن، بەگ - دورغىلارنىڭ ئەدەپىنى بېرىدۇ. ناۋادا خوجىلار مەغلۇپ بولۇپ، قېچىپ كەتكۈدەك بولسا، يەنە ئاشۇ يالاڭتۇشلەر خوجىلارنىڭ مال - مۈلكىنى بۇلاپ - تالاپ، مانجۇلارغا يانتاياق بولىدۇ. شۇڭا ھازىرقى ئالتەشەھەرنىڭ ۋەزىيىتىنى مانجۇ ھۆكۈمىتىگىمۇ، خوجىلارغىمۇ پايدىلىق دېگىلى بولمايدۇ.

ئەمدى قوقاننىڭ ئىچكى ئەھۋالى ۋە ئۇنىڭ ئالتەشەھەرگە كۆرسىتىۋاتقان تەسىرىنى سۆزلەپ ئۆتىمىز.

قوقانلىقلارنىڭ ئالتە شەھەرگە تەسىر كۆرسىتىلىشىدىكى سەۋەب، بىر تۈركۈم قەشقەر خوجىلىرىنىڭ قوقانغا قېچىپ بېرىپ، پەيت كۈتۈپ ياتقانلىقىدا.

شەرقتىكى ئىسلام ئەللىرىدە ئۆزلىرىنى مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ ئەۋلادى دەپ ئاتايدىغان خوجىلارنىڭ ئورنى يۇقىرى بولۇپ، كاتتا نوپۇزغا ئىگە. ئۇلار ئۆزلىرىنى سەئىد، خوجا، شەيخ، ئەمىر دېگەن ناملار بىلەن ئاتىشىپ، يۇقىرى دىنىي ئىمتىيازلارغا ئېرىشىۋالغان. ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىدە دىنىي ئۆلىمالار ئىككى خىلغا بۆلۈنىدۇ.

مەزھەبىنىڭ مۇرتلىرى ئۇرۇشۇپ قالغاندا، بىر - بىرىنى «سېنىڭ پىرىڭگە لەنەت» دەپ تىللىشىدۇ. ئاق تاغلىقلاردا قانچىلىك ئادەم بار، قارا تاغلىقلاردا قانچىلىك ئادەم بار، بۇنى بىلگىلى بولمايدۇ. قەشقەر، ئاقسۇ، كۇچالاردا ئاق تاغلىقلار كۆپ بولسا، يېڭىسار، يەكەن، خوتەنلەردە قارا تاغلىقلار كۆپرەك. قەشقەرنىڭ ئۆزىدىمۇ ئوخشاش ئەمەس. قەشقەر شەھىرى بىلەن ئۇنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپىدىكى يېزىلاردا ئاق تاغلىقلار كۆپ بولسا، غەربىي جەنۇبتىكى يېزىلاردا قارا تاغلىقلار كۆپ. قەشقەردىكى مۇھاجىرلار بىلەن شالغۇتلار گۇرۇھى ئايرىلمايدۇ. قايسى مەزھەبىنىڭ خوجىسى قوزغىلاڭ كۆتۈرسە شۇنىڭغا قاتنىشىۋېرىدۇ. ئالتەشەھەردە ئاق تاغلىقلارنىڭ سانى كۆپرەك، ئەمما ئازراق ئىمكانىيىتى بار ئاق تاغلىقلار قوقانغا چىقىپ كېتىپ ئۆز خوجىلىرىنىڭ يېنىدا پاناھلىنىدۇ. شۇنداق چاغلاردا ئىككى گۇرۇھتىكىلەرنىڭ سانى ئاساسەن تەڭلىشىپ قالىدۇ. ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان ئاتۇشلۇق شەيخ ئاخۇن بولسا ئاق تاغلىق خوجىلارنىڭ تىپىك ۋەكىلى.

قەشقەردىكى ئاپپاق خوجا مازىرى ئەتراپىدا ھازىرمۇ ئاق تاغلىق خوجىلارنىڭ مۇرتلىرى ناھايىتى كۆپ. تېخى بۇ مازارنىڭ بىر سوپىسى مانجۇ ئامبىلى تەرىپىدىن قوقانغا ئەلچىلىككە ئەۋەتىلگەن. قارا تاغلىق سوپى - ئىشانلار ھازىرمۇ مەرغىلاندىكى پىرلىرىغا سوۋغا - سالام ئەۋەتىپ تۇرىدۇ. خانئېرىق يېزىسىغا ئەلەم بولۇپ تۇرۇۋاتقان بىر سوپى دانىيال خوجىنىڭ پۇشتى بولۇپ، ئۇ قەشقەردىكى قارا تاغلىقلارنىڭ كاتتىسى ھېسابلىناتتى. قارا تاغلىقلار بۇ سوپىغا كارامەت چوقۇنىدۇ.

ئەينى چاغدا ئاپپاق خوجا ئەۋلادلىرى ھېسابلىنىدىغان ئاق تاغلىق خوجىلار قەشقەردە ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىگەندە، مانجۇ ھۆكۈمدارلىرى قارا تاغلىق خوجىلارغىمۇ مۇۋاپىق ئورۇن بېرىپ، ئۇلارنىڭ ئىمتىيازىغا چەك قويىمىغان. چۈنكى، ئۇ چاغدا مانجۇلار بۇ ئىككى مەزھەبىتىكى خوجىلارنىڭ زىددىيىتىدىن پايدىلىنىشنى تېخى بىلمەيتتى. مانجۇلار پەقەت ئاق تاغلىقلارنى بەيماۋى، قارا

خەلقنىڭ روھىي دۇنياسىغا كۆرسىتىدىغان تەسىرىنى سەل چاغلغىلى بولمايدۇ. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى خوجىلار تۆۋەندىكى بىرقانچە خىلغا بۆلۈنىدۇ.

(1) ساھىپزادىلەر: ساھىپزادىلەر فەررۇخىيلار دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ تەسىرى ئەڭ كۈچلۈك بولغان خوجىلار جەمەتى. بۇ جەمەتتىكى خوجىلار مىيانلارنىڭ ئەۋلادى. بۇ خوجىلار ئاتا تەرەپ ئەجدادىنى نېرسى خەلىپە ئۆمەرگە، بېرىسى ئىمام رايانغا تۇتاشتۇرىدۇ. ئانا جەمەت ئەجدادىنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى پاتىمەگە ئايرىدۇ. بۇلار پىشاۋۇردىن كۆچۈپ كەلگەن جەمەت. بۇ جەمەتتىكى خوجىلاردىن مىيان فازىل ئۆلىما قادىر بۇخارادا، ئۇنىڭ ئىنىسى مىيان بۇرۇك (كاتتا ھەزرەت) قوقاندا، يەنە بىر ئىنىسى مىيان مۇھەممەد خېلىل ئىشان 1842 - يىلى بىزنىڭ روسىيە ئەلچىسى بولغان. بۇخارا ئەمىرىنىڭ ساھىپزادىلەردىن ئالغان خوتۇندىن تۇغۇلغان بىر ئوغلى ھازىر ئاچچىدا بولۇپ، ئۇ ئافغانىستاندىكى دوست مۇھەممەتكە تەسىر كۆرسىتىۋاتىدۇ. ساھىپزادىلەر جەمەتىدىكى خوجىلارغا ھەزرەت دېگەن نام بېرىلگەن.

(2) قەشقەر خوجىلىرى: قەشقەر خوجىلىرى ئاساسەن قوقان بىلەن مەرغىلانغا قېچىپ كېلىپ پاناھلىنىۋاتقان خوجىلارنى كۆرسىتىدۇ. قوقاندىكىلىرى سامساق خوجىنىڭ ئەۋلادى بولۇپ، ئاق تاغلىق خوجىلارغا تەۋە. مەرغىلاندىكىلىرى ئابدۇللا خوجا، خان خوجىنىڭ مۇرتلىرى بولۇپ، قارا تاغلىقلارغا تەۋە. قارا تاغلىق خوجىلارغا «تۆرە» نامى بېرىلگەن.

(3) تۈركىستان خوجىلىرى: بۇ خوجىلارمۇ قەشقەر خوجىلىرىغا ئوخشاش ھەقىقىي سەئىدلەر دەپ قارىلىدۇ. بۇ خوجىلار ئۆزلىرىنى پاتىمەنىڭ ئەۋلادى دەپ ھېسابلايدۇ. ئۇلار تۈركىستان شەھىرىدە، ھەزرەتتە ۋە كۆچمەن قىرغىزلار ئارىسىدا پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ.

(4) كاسان خوجىلىرى: بۇلار كاسان بىلەن نەمەنگاندىكى خوجىلارنى كۆرسىتىدۇ. بۇلارمۇ سانى كۆپ جەمەتلىك خوجىلاردۇر.

(5) مەيدان خوجىلىرى: مەيدان خوجىلىرى

بىر خىلى مۇرتلارنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشكەن ھەتتا چوڭ دىنىي ۋەزىپىدىكىلەرگىمۇ تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان ئاتا مىراس خوجا ئەۋلادلىرى يەنى سەئىدلەر. يەنە بىر خىلى، شەيخۇلىئىسلام ۋەزىپىسىگە تەيىنلىگەن قازى، مۇدەررىس دېگەندەك دىنىي ئۆلىمالار. بىرىنچى خىلدىكىلەر سەئىدلەر (خوجىلار)، خەلىپىلەر، ئەۋلىيا - ئەنبىيالارنىڭ پۇشتى دېگەنلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. خوجىلارنىڭمۇ يۇقىرى - تۆۋەنلىك دەرىجىسى بولۇپ، دەرىجە ئورنى كەسكىن پەرقلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ ئەڭ كاتتىسى خوجا كالان دېيىلىدۇ. خوجا كالاننىڭ ئاستىدا ئىشان نەقىب (باش سوپى)، ئىشان سەدىر (باش ئىشان) دېگەندەك ھەر دەرىجىلىك سوپىلار بولىدۇ. مۇنداق ناملارغا پەقەت سەئىد ئەۋلادى بولغان كىشىلەرلا ئېرىشەلەيدۇ.

ئىككىنچى خىلدىكى ئۆلىمالار شەيخۇلىئىسلام بېكىتكەن دىنىي ۋەزىپىدىكى ئۆلىمالار بولۇپ، ئەمىرلىكتە بىر شەيخۇلىئىسلام، ئىككى قازى كالان، بىر قازى ئەسكەر (ھەربىي سوتنىڭ سوتچىسى)، بىر رەئىس (شەرىئەتنىڭ ئىجراسىنى نازارەت قىلغۇچى) ۋە بىرمۇنچە قازى - قۇززات (سودىيەلەر)، ئەلەملەر (قازىنىڭ ھۆكۈمىنى بېكىتكۈچىلەر)، يەرلىك قازىلار ۋە مۇپتىلار تەسىس قىلىنغان بولىدۇ. يەنە ئىمام، خەلىپە، خاتىپ ۋە ئادەتتىكى موللارمۇ ئىككىنچى خىلدىكى ئۆلىمالارغا تەۋە كىشىلەردۇر.

ئوتتۇرا ئاسىيادا دىن كۈچلۈك ھەم يېڭىلىققا ئىنتىلىش يوق. شۇڭا خوجا، ئىشانلار بۇ يەردە يىلتىز تارتىپ، ئىناۋەت تېپىۋالغان. سوپى - ئىشانلار مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ «مېنىڭ ئەۋلادلىرىم قانداق كىشى بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۇلارنى ھۆرمەتلەڭلار، ئۇلارنى ھۆرمەتلىگىنىڭلار مېنى ھۆرمەتلىگىنىڭلار بىلەن باراۋەر» دېگەن ھەدىسىنى مىسال كەلتۈرۈپ، ئۆز خوجىلىرىنى كۆككە كۆتۈرۈشىدۇ. يۇقىرىقى ھەدىس بولغانلىقى ئۈچۈن خوجىلارغا ئۆلۈم جازاسى بېرىلمەيدۇ. خوجىلار ئەمىرلەرنىمۇ ئۆز گېپىگە كىرگۈزەلەيدۇ. خەلقىمۇ خوجىلارنى ئەۋلىيا دەپ بىلىدۇ. شۇڭا ئوتتۇرا ئاسىيادا خوجىلارنىڭ ھاكىمىيەت ئىشلىرى ۋە

ئوش ئەتراپىدا تەختى سۇلايمان (سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ تەختى) دەپ ئاتىلىدىغان بىر چوڭ تاش بار. كىشىلەر مۇشۇ تاشنىڭ يېنىدا سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئەسەف ئەلەيھىسسالام بىلەن يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسى بار دېيىشىدۇ. ئوش شەھىرى ھەققىدە يېزىلغان دىنىي كىتابلاردا دېيىلىشىچە ئوش — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ نەزىرى چۈشكەن شەھەر ئىكەن. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھايات چېغىسىدا ساھابىلەرگە: ھاياتىڭلاردا بىر قېتىم بولسىمۇ ئوش شەھىرىگە بېرىپ تاۋاپ قىلىپ كېلىڭلار دېگەن ئىكەن. ئوش شەھىرىگە ھەر يىلى باشقا جايلاردىن تۈركۈم - تۈركۈملەپ تاۋاپچىلار كېلىپ تۇرىدۇ. ھەتتا بەزىلەر ئائىلىسى بىلەن كۆچۈپ كېلىپ تاۋاپ قىلىشىدۇ. خوجىلار ئۆلۈم جازاسىدىن ۋە ئالۋاڭ - ياساقلاردىن كەچۈرۈم قىلىنغان. ساھىبزادىلەر بىلەن قەشقەر خوجىلىرى ئاللاننىڭ نەزىرى چۈشكەن كىشىلەر دەپ قارالغاچقا، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئەمىرلەر (خانلار) ئۇلارنىڭ پەتۋاسىغا بەك ئىشىنىدۇ. بۇ ئەمىرلەر خوجىلارغا قول بېرىپ، ئۇلارغا مۇرت بولغان. بۇخارا دىكى ئەڭ چوڭ خوجا ھېسابلىنىدىغان خوجا كالان ساھىبزادىلەر جەمەتىدىن چىققان بولسا، قوقاندىكى ئەڭ چوڭ خوجا ساھىرخان تۆرە قەشقەر خوجىلىرىدىن چىققان. 1842 - يىلى روسىيەدە ئەلچى بولۇپ تۇرغان مىيان مۇھەممەد خېلىل ئۆزى ئىشان نەقىب (باش سوپىسى) دەرىجىسىدىكى خوجا دېيىلىدۇ. ئىشان سەدىر (باش ئىشان) دەرىجىسىدىكى بىر خوجا 1829 - يىلى پېتىربورگدا ئەلچى بولۇپ ۋەزىپە ئۆتىگەن. دېمەك، خوجىلار دۆلەتنىڭ سىياسىي، دىپلوماتىيە ئىشلىرىغا بىمالال ئارىلىشالايدۇ. خوجىلارنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىكلىرى باي بولغىنى بىلەن، كىچىك خوجىلار نامرات بولۇپ، ئۇلار تۇمار پۈتۈپ سېتىش، يۇۋاش كەمبەغەللەرنى ئالداش ۋاسىتىلىرى بىلەن جان باقىدۇ.

ئوتتۇرا ئاسىيادا قەشقەر خوجىلىرىنىڭ بۇرۇنقى بوۋىسى مەخدۇم ئەزەم پادىشاھ قاتارىدا ھۆرمەت قىلىنغىنى بىلەن، ئۇنىڭ ھازىرقى ئەۋلادلىرىغا،

ئالاتاۋ قىرغىزلىرى ئارىسىدىكى خوجىلارنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خوجىلار جەمەتمۇ ئاز ئەمەس. ئۇلار چېچەك كېسىلىگە شىپا بولىدىغان بىر خىل ئۆسۈملۈكنى تېرىشنى كەسپ قىلغاچقا، چەكە خوجىلار (تېرىغۇچى خوجىلار) دەپ ئاتىلىدۇ.

6) خەلىپە ئۆمەر ئەۋلادىدىكى خوجىلار: بۇلار تاشكەنت شەھىرىدە ياشايدىغان خوجىلاردۇر. يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە ھەر خىل جەمەتتىكى خوجىلار بولۇپ، ئۇلارنىڭ سانىنى بىلىپ بولغىلى بولمايدۇ.

قوقان بىلەن ئالتەشەھەردە كىشىلەر ئۇلۇغ بىلىدىغان گۈمبەزلىك مازارلارغا قارايدىغانلارنى شەيخ دەپ ئاتايدۇ. بۇ شەيخلەر ئۆزلىرىنى ئاشۇ مازارلارغا كۆمۈلگەن شەيختلارنىڭ ئەۋلادى ياكى مۇرتى دەپ قاراپ، بىر ئۆمۈر ئاشۇ مازارلارنى باقىدۇ. مازارغا تاۋاپ قىلغىلى كەلگەن مۇخلىسلارنىڭ سەدىقە - پىتىرلىرىنى ئېلىپ تۇرىدىغان بۇ شەيخلەرنىڭ بەزىلىرى كاتتا بايلارغا ئايلىنىپ كەتكەن بولىدۇ. بۇ مازارلارنىڭ ناھايىتى ھەيۋەتلىك گۈمبەزلىرى ئوتتۇرا ئەسىردىكى ياۋروپا مۇناسىۋىتىدىن قېلىشمايدۇ. مازارلارنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا ۋەخپە يەرلەر ۋە چارۋا ماللار بولىدۇ.

ئوتتۇرا ئاسىيادىكى داڭلىق مازارلار مۇنۇلار: ئۆرگەنچ (خىۋە خانلىقىدا) تىكى پالۋان ئەھمەد جەمىشى مازىرى، بۇخارا ئەتراپىدىكى باھاۋۇدۇن نەقىشەندى مازىرى بىلەن جاھان خوجا مازىرى، تۈركىستاندىكى خوجا ئەھمەت يەسەۋى مازىرى قاتارلىقلار. بۇ يەردە يەنە مال - دۇنيا توپلاش ئۈچۈن بەرپا قىلىنغان يالغان مازارلارمۇ خېلى بار.

مەرىغلاننىڭ جەنۇب تەرىپىدە شاھىمەردان مازىرى دېگەن بىر مازار بولۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار ھەزرىتى ئەلنى مۇشۇ يەرگە دەپنە قىلغان دەپ ئىشىنىدۇ. ھەزرىتى ئەلنىڭ كۆفە چۆللۈكىدە شەھىت بولغانلىقى پاكىت بولسىمۇ، ئەمما كىشىلەر ئاللا تاڭالا ئاسماندىن بىر ئاق تۆگىنى چۈشۈرۈپ، ھەزرىتى ئەلنىڭ مازىرىنى مۇشۇ يەرگە يۆتكىگەن دەپ، ئۆز قاراشلىرىنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلاشقا تىرىشىدۇ.

«شاهزادە» گە تەڭ كېلىدىغان «تۆرە» نامى بېرىلگەن.

ھازىر قوقان بىلەن مەرغىلاندا تۇرۇۋاتقان قەشقەر خوجىلىرىنىڭ ئەۋلادلىرى 200 كىشىدىن ئاشىدۇ. مەرغىلاندىكى قارا تاغلىق خوجىلار ھازىرچە قوزغىلاڭ كۆتەرمەي جىم تۇرۇۋاتىدۇ. ئاق تاغلىق خوجىلارنىڭ تەسىرى قارا تاغلىقلاردىن كۈچلۈك ھەم ئۇلارغا قىرغىزلار يانتايلىق بولىدۇ. ئەنجان، شەھرى خان، قاراسۇ يېزىلىرىدا 50 مىڭغا يېقىن قەشقەرلىك مۇھاجىر بولۇپ، ئۇلار ھەر قاچان ئاق تاغلىق خوجىلارنىڭ گېيىنى ئاڭلايدۇ. شەھەرلەردىمۇ قەشقەر مۇھاجىرلىرى ئاز ئەمەس. تاشكەنت ئەتراپىدا قەشقەر مۇھاجىرلىرى پەرىيا قىلغان يېڭى-شەھەر دەپ ئاتىلىدىغان بىر يېزا بار. 56 مىڭدىن ئوشۇق بۇ مۇھاجىرلار ئاق تاغلىق خوجىلار ئۈچۈن پۈتكۈل دۇنياسىنى ھەتتا جېنىنىمۇ ئايمايدۇ. باي، دۆلەتمەن ئاق تاغلىقلار ئاساسەن قوقاندا پاناھلىنىدۇ.

كىشىلەر خوجىلارغا ھەددىدىن زىيادە چوقۇنىدۇ. ھەممەيلىن بەدەخشان ئەمىرلىكىنىڭ گۇمران بولغانلىقىنى ئۇلارنىڭ ئاكا-ئۇكا خوجىلارنى ئۆلتۈرگەنلىكىدىن بولغان دەپ قارايدۇ. بۇ گەپ - سۆزلەر كىشىلەرنىڭ خوجىلارغا بولغان چوقۇنۇشىنى تېخىمۇ كۈچەيتىپ، خۇددى بارس ئەپەندى ئېيتقاندەك: «مانجۇلارنى تېخىمۇ ئالاقزادە قىلىپ، ئۇلارنى خوجىلاردىن قورقىدىغان قىلىۋەتتى».

ئالاتاۋ قىرغىزلىرىنىڭ ماشاق قەبىلىسى ئاپتەكە ئۇچراپ ھالاك بولغاندا، بارلىق قىرغىزلار بۇ قىسمەتنى ماشاق قەبىلىسىنىڭ ئەينى چاغدا جاھانگىر خوجىنى مانجۇلارغا تۇتۇپ بەرگەنلىكىدىن كۆرۈشتى. ھازىر قوقانلىقلار جاھانگىر خوجىنىڭ تۇرالغۇسىدا مەسچىت سېلىپ دۇئا - تىلاۋەت قىلىشۋاتىدۇ.

ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار خوجىلارنىڭ ھەممە ئىشىنى قەتئىي توغرا دەپ ئىشىنىدۇ. خوجىلار زىناخورلۇق قىلسا، ھاراق ئىچسە، كوچىلاردا ئاياللارنى تۇتۇۋېلىپ چۈمبىلىنى ئېچىۋەتسە، كىشىلەرگە ئۇلار ساۋابلىق ئىش قىلىۋاتقاندەك تۇيۇلىدۇ. ھېچكىم ئۇلارنى توسۇشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ. بولۇپمۇ قەشقەرلىكلەر خوجىلارنى كاتولىك مۇخلىسلىرى

پاپانى ھۆرمەتلىگەندەك ھۆرمەتلەيدۇ. ئۇلار خوجىلارنى بارلىق ئىنسانلاردىن پاك ئىنسان دەپ قارايدۇ.

مانجۇ خانىدانلىقى قوقانلىقلارنىڭ ئالتەشەھەرگە نەقەدەر چوڭ تەسىر كۆرسىتەلەيدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىدۇ. بەدەخشان ئەمىرى سۇلتان شاھ بۇرھانىدىن بىلەن خوجا جاھاننى ئۆلتۈرۈپ كالىسىنى ئۆتكۈزۈپ بەرگەندىن كېيىن، مانجۇلار بۇنىڭغا رەھمەت ئېيتىش يۈزىسىدىن ھەر يىلى سۇلتان شاھقا سوۋغا - سالام ئەۋەتىپ تۇردى. بۇنداق سوۋغا - سالام ئەۋەتىش تاكى قۇندۇز ئەمىرى بەدەخشاننى مۇنقەرز قىلغانغا قەدەر داۋام قىلدى. تاشقى سودىغا سەل قارايدىغان مانجۇ خان ئوردىسى ئالتەشەھەرنىڭ تاشقى سودا بېجىسى يىغىش ھوقۇقىنى قوقان تەرەپكە ئۆتكۈزۈپ بەرگەندىن كېيىن، يەنە قوقان خانىغا دائىم سوۋغا - سالام ئەۋەتىپ تۇردى. مانجۇلار مۇشۇ شاپاكتەلەرنىڭ بەدىلىگە قوقان ئەمىرىدىن خوجىلارنىڭ قوقاندىكى ھەرىكەتلىرىنى چەكلەش ھەققىدە ۋەدىگە ئېرىشكەندى. ئەمدى قوقان تەرەپنىڭ بۇ ۋەدىگە ئەمەل قىلغان ياكى قىلمىغانلىقىنى يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتتۇق. مانجۇ خانىدانلىقى ئالتە شەھەرنى ئۆزىگە قوشۇۋالغاندىن كېيىنلا قوقان بىلەن سودا قىلىشنى باشلىغانىدى.

ئەينى چاغدىكى قوقان خانلىرىدىن ئېردەنى، ناربوتالار مانجۇلارنىڭ ئالتەشەھەردىكى ھۆكۈمرانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى. بېيجىڭ خان ئوردىسى قوقاندا تۇرۇشقا ئەلچى ئەۋەتتى. قوقانمۇ ئالتەشەھەرنىڭ مەسلىھەتچى ئامبىلى بىلەن ئالاقە ئورناتتى. ئەمما 1825 - يىلىدىن كېيىن ئىككى تەرەپنىڭ مۇناسىۋىتى ئۈزۈلۈپ قالغاندىن كېيىن، قوقانلىقلار مانجۇلارنىڭ ئاجىزلىقىنى چىڭ تۇتۇۋېلىپ، خوجىلار مەسلىھىتىنى دەستەك قىلىۋېلىپ، مانجۇلارغا بېسىم ئىشلەتتى، نەتىجىدە 1831 - يىلىدىكى شەرتنامە تۈزۈلدى. شەرتنامە بويىچە ئالتەشەھەردىكى چەت ئەل مۇھاجىرلىرىنىڭ ھەممىسىنى قوقاننىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق ئاقساقىلى باشقۇرىدىغان، تاشقى سودىدىن كىرىدىغان باجغا قوقان تەرەپ ئىگە بولىدىغان بولدى.

پاناھلىنىشى بەكمۇ ماس كەلگەچكە، قوقان ھۆكۈمرانلىرى بۇنداق ئوبدان پۇرسەتتىن ناھايىتى ياخشى پايدىلىنىۋاتىدۇ. ئالتەشەھەر خەلقىنىڭ تۆتتىن بىر قىسمى يەنى 145 مىڭغا يېقىن ئاھالە قوقانلىقلارنىڭ باشقۇرۇشىدا تۇرۇۋاتىدۇ. شۇڭا قوقانلىقلار مانجۇ ھۆكۈمىتىدىن قىلچە تەپ تارتمايدۇ. قوقان ئاقساقلى خەنزۇچە شاڭخو (سودا بېشى) دېيىلىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئاقساقال بۇيەردە بىر گوبىرئاتور (باش ۋالى) نىڭ رولىنى ئويناۋاتىدۇ.

تەكەببۇر ۋە سۆلەتۈز قەشقەر ھاكىمبەگلىرى دەسلەپكى چاغلاردا قوقان ئاقساقىلىنى ئانچە كۆزگە ئېلىپ كەتمەيتتى. ئاقساقال بىلەن ئالاقە قىلغاندا «سەنلەپ» سۆزلەيتتى. كېيىن بايخان ئىسىملىك بىر ئاقساقال كېلىۋىدى، ھاكىمبەگلەر ئۇنىڭغا تەكەببۇرلۇق قىلالىدى. بايخان قەشقەرگە كېلىپلا ئەنجانلىقلارنىڭ ھاكىمبەگلەرگە ئاتتىن چۈشۈپ تازىم قىلىشىنى چەكلەپ، قەشقەرلىكلەرنىڭ ئۆزلىرىگە ئاشۇنداق يوسۇندا تازىم قىلىشىنى تەلەپ قىلدى. بىر كۈنى بايخان ئۆزىگە ئاتتىن چۈشۈپ تازىم قىلىمىغان بىر كىچىك بەگنى تازا قامچىلاپ، پۇخادىن چىققاندىن كېيىن، يىگىتلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ قايتىپ كېلىشىدە، مەيدە كېلىۋاتقان ھاكىمبەگكە ئۇچراپ قالدى. بايخان بىلەن ئۇنىڭ يىگىتلىرى ئاتلىق بولغاچقا، بىر يىگىتنىڭ ئېتى ھاكىمبەگىنىڭ مەپسىگە ئازراق تېگىپ كەتتى. بۇ ئىشتىن قاتتىق غەزەپلەنگەن ھاكىمبەگ ساقچىلارنى ئىشقا سېلىپ، قوقانلىق يىگىتلەرنى تۇتماقچى بولدى. جېدەل ئۇلغىيىپ چوڭ ۋەقەگە ئايلاندى. قوقانلىقلار ئۆي-ماكانلىرىنى قوغداش ئۈچۈن قوللىرىغا قىلىچ، مىلتىقلارنى ئېلىشتى. ئامبالار بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتىدىن ئەنسىرەپ، قوقانلىقلارنىڭ غەزىپىنى بېسىش ئۈچۈن ھېلىقى بەگنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىدى.

قەشقەرلىكلەر چەت ئەل مۇھاجىرلىرىنى يەكلىمەي ئۇلارنىڭ ئىززىتىنى قىلىدۇ. جاھاندا ئۆز ئىززىتىنى بىلمەي قالىدىغان شۇنداقمۇ كىشىلەر باركى، سەن ئۇلارغا يول قويۇپ، ئىززىتىنى قىلساڭ، ئۇ سېنى ئاجىز چاغلان، جاھاندىكى جېمى

قەشقەردە تۇرۇشلۇق ئاقساقال (سودا ۋەكىلى) نى قوقان خانى ئۆزى تەيىنلەيتتى ھەمدە تاشقى سودا بېجىنى ئاقساقالغا ھۆددىگە بېرەتتى. ئاقساقالمۇ ئالتەشەھەرنىڭ باشقا شەھەرلىرىدىكى كىچىك ئاقساقاللارغا باجنى ھۆددىگە بېرەتتى. دەسلەپكى ئاقساقال سودىگەرلەردىن تەيىنلەنگەنىدى. كېيىن ھەربىيلەر ئارىسىدىن تەيىنلىنىدىغان بولدى. باش ئاقساقال قەشقەردە تۇرىدىغان بولۇپ، ئۇنىڭ يېنىدا زاكاتچى (باچكىر)، خەزىنچى، مىرزا (كاتىپ) ۋە ئەسكەرلىرى بارىدى. ئالتەشەھەردە قوقانلىقلارنىڭ سودا-سېتىق ئىشلىرى ناھايىتى راۋاجلانغان بولۇپ، قوقانلىقلار ئالتەشەھەرنىڭ باشقا يەرلىرىدىن تاپىدىغان ئومۇمىي پايدىنى خوتەندىن تاپىدىغان پايدىغا تەڭ قىلمايدۇ. ئاقساقال ھەرقايسى يېزىلارغا باج يىغىش ئۈچۈن دىۋان بەگكە بىر مۇنچە ئەسكەر قوشۇپ ئەۋەتىدۇ. قىرغىزلارنىڭ چوڭ باغىش قەبىلىسىدىكى ھەرقايسى ئۇرۇقلارنىڭ ئەلبەگلىرىمۇ ئاقساقاللارغا زاكات يىغىپ بېرىدۇ. ئاقساقالنىڭ قەشقەردە ساقچىلىرى، قازى ۋە ئىماملىرى بار.

ئاقساقالنىڭ كىرىمىنىڭ قانچىلىكىكى نامەلۇم. ئاقساقال باج ئالغاندا مۇسۇلمان سودىگەرلىرىنىڭ تاپقان پايدىسىنىڭ 40 دىن بىرىنى، يەھۇدى ۋە ھىندىلاردىن 10 دىن بىرىنى ئالىدۇ. شالغۇتلار قوقانلىقلار قاتارىدا باج تاپشۇرىدۇ. پاختا بىلەن ئاشلىققا ئون پاتمانغا بىر پاتمان زاكات ئېلىنىدۇ. مېۋىلىك، كۆكتاتلىق باغلاردىنمۇ زاكات ئېلىنىدۇ. قىرغىزلار 40 قويغا بىر قوي زاكات بېرىدۇ. بىز قەشقەردىكى چېغىمىزدا زاكاتچىلارنىڭ بىر كۈندە 900 تىللا (كۈمۈش پۇل ھېسابىدا 4500 سوم) زاكات يىغقانلىقىنى كۆرگەنىمىز بار. ئەمما ئاقساقال قوقان خانغا يىلىغا 800 ياكى 1000 تىلانى سوۋغا-سالام سۈپىتىدە ئەۋەتىپ، ئىشنى بولدى قىلىدۇ. بىز قەشقەردىكى چاغدا ئاقساقال بولغان نۇرمۇھەمەت داداخا قوقان خانغا 30 ئات، 18 يامبۇ، 18 جۇۋا، چاي، فار-فۇر قاچىلار ۋە يىپەك رەختلەرنى سوۋغا قىلىپ ئەۋەتكەنىدى.

قەشقەردە قوقانلىقلار ۋە شالغۇتلارنىڭ كۆپ بولۇشى بىلەن خوجىلارنىڭ قوقانغا چىقىپ

قىلىۋېتەتتى. بىز بىر بازار كۈنى كوچىدا چېرىكلەرنىڭ ئوتۇنچى دېھقانلارنىڭ ئېشەكلىرىنى يامۇلغا ھەيدەپ ئاپىرىپ، ئوتۇنلىرىنى تارتىۋېلىپ، ئېشەكلىرىنى ھەيدىۋەتكەنلىكىنى، بىچارە دېھقانلارنىڭ ھەپتە-ھەپتەلەپمۇ ئېشەكلىرىنى تاپالماي، نالە - پەريات ئوقۇۋاتقانلىقىنى ئۆز كۆزىمىز بىلەن كۆردۈك. نەسىردىن ئاقساقال بۇنداق زورلۇق - زومبۇلۇقلارنى بىر ئامال قىلىپ توختىتىۋالايلىتى.

بىر كۈنى غەرق مەس بولۇپ، خۇدىنى يوقاتقان بىر شىبە ئەسكەر كارۋان سارىيىمىزغا ئاتلىق ئوسۇپ كىرىپ، خېلى ئىناۋىتى بار بىر قوۋانلىق بۇرادىرىمىزگە بىر قامچا سالىدى. غەزەپلەنگەن باشقا قوۋانلىقلار ھېلىقى ئەسكەرنى ئاتتىن تارتىپ چۈشۈرۈپ، راسا دۇمبالغاندىن كېيىن، داڭزا (ساقچىخانا) غا ئاپىرىپ بەردى. ئاشۇنداق ئىش بىرقانچە قېتىم تەكرارلانغاندىن كېيىن ئەسكەرلەر كوچىلاردا ئەسكىلىك قىلالمايدىغان بولدى.

نەسىردىن ئاقساقال يەرلىكلەرنىڭ مەمۇرىي ئىشلىرىنىمۇ ئارىلىشىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ قەتئىي تەلپ قىلىشى بىلەن قەشقەردىكى بىرقانچە چوڭ پائىدەسەنلەر تاقىۋېتىلدى. پائىدەسەنلەرنىڭ شەھەرگە كىرىشى چەكلەندى. ئاقساقال ئۆزى تەقۋادار مۇسۇلمان بولغاچقا، ھاكىمبەگدىن تەلپ قىلىپ، قەشقەردە دىنىي ئىشلارنى نازارەت قىلىدىغان رەئىس قويغۇزدى. بىر بەگنى مەخسۇس دىنىي ئىشلارغا مەسئۇل قىلىپ بېكىتتى. بۇ بەگ بېشىغا سەللە يۆگەپ، قولىدا تەسۋىي سېرىگەن ھالدا جامائەت ئالدىغا چىققىنىدا پۈتكۈل خالايق ھەيرانۇ - ھەس بولۇپ داڭ قېتىپ تۇرۇپ قېلىشتى.

بۇ بەگ ئۇزۇنغا قالماي مەنسۇدىن ئېلىپ تاشلاندى. ھاكىمبەگ رەئىسنىڭ دىنىي كىشى ئىكەنلىكىدىن پايدىلىنىپ، ئۇنىڭغا ئەنجىلىقلارنىلا جازالانغۇسى كەلدى. لېكىن ئاقساقال بۇنىڭغا كۆنمىدى. ئۇ ھاكىمبەگ ئەنجىلىقلاردىن ئالالمايۋاتقان كونا ئۆچىنى ئاشۇ رەئىسنىڭ قولى ئارقىلىق ئالغۇسى كېلىۋاتىدۇ، دەپ توغرا ئېيتقانىدى. ئەھۋال راست ئۇنىڭ دېگىنىدەك بولۇپ

ئەسكىلىكنىڭ ھەممىسىنى قىلىپ، بېشىڭغا چىقىۋالدى. ئۇنداق كىشىلەرگە يول قويۇش ئاقىلانلىق ئەمەس. ئۇنداقلارنى دەل ۋاقتىدا ئەدەپلەپ دەككىسىنى بېرىش كېرەك. قوۋانلىقلار ئەنە شۇنداق كىشىلەر جۈملىسىگە كىرىدۇ. كىشىلەر بىزگە مۇنداق بىر ۋەقەنى سۆزلەپ بەردى: 1845 - يىلى نادەمخان ئىسىملىك بىر سودىگەر قەشقەردە ئاقساقال بولۇپ تۇرغاندا، تىللا ئىسىملىك بىر قىرغىز ئۆزىنىڭ بىر دۈشمىنىنى قوغلاپ، ئالتەشەھەر چېگرىسىغا ئىچكىرلەپ كىرىپ قايتۇ. بۇ قىرغىز قوقان پۇقراسى بولغاچقا، چېگرا قاراۋۇللىرى ئۇنى توسۇشقا جۈرئەت قىلالماي ھۆكۈمەت ئارقىلىق نادەمخان ئاقساقالغا خەۋەر قىلىپ، تىللانى چېگرىدىن چىقىرىۋېتىشنى تەلپ قىپتۇ ھەمدە ئاقساقالنىڭ كۈچ چىقىرىپ قوراللىق قىرغىزلارنىڭ چېگرىدىن كىرىشىنى توسۇپ بېرىشى ئۈچۈن ئۇنىڭغا سوۋغا - سالام بېرىپتۇ. ئاقساقال شۇنىڭدىن باشلاپ سوۋغاتقا كۆنۈپ قېلىپ، ئەمەلىيەتتە ئۆزى قىرغىزلارنى چېگرىدىن كىرىشكە قۇتتىرىدىغان بولۇۋاپتۇ.

خوجىلارغا يانتايىق بولىدىغان قوۋانلىقلارنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق ئاقساقالنىڭ قانات ئاستىغا ئېلىشى بىلەن بىخىرامان يۈرۈشلىرىنىمۇ مانجۇ ھاكىمىيەتكە ئېغىر تەھدىت ئىدى. مانجۇلار قوۋانلىقلارنىڭ خوجىلار يېغىلىقىغا قاتناشقانلىقىنى بىلىشىمۇ، ئۇلارنى سۈرۈشتە قىلىشقا پېتىنالمىتتى. بىز قەشقەردىكى چاغدا ۋەزىپە ئۆتەۋاتقان ئىككىلا ئاقساقال بىلەن مۇناسىۋىتىمىز ياخشى بولغاچقا، ئۇلارنىڭ مانجۇلارغا قارشى ھەرىكەتلىرىنى بىز ياخشى بىلەتتۇق. ئىلگىرىكى ئاقساقال نەسىردىننىڭ يېنىدىكى زاكاتچى، ھۈدەيچى، خەزىنىچى دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى يېغىلىققا قاتناشقانلار ئىدى.

نەسىردىن ئاقساقال ھاكىمبەگ بىلەن پەقەت چىقىشالمايتتى ھەم دائىم ئامبال، دارىنلارنىڭ ھەيۋىتىدىن پايدىلىنىپ بەگلەرنى قورقۇتاتتى. مانجۇ چېرىكلىرى بازار كۈنلىرى كوچىلاردا ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ كىشىلەرگە ھەيۋە قىلاتتى. تېز يول بوشاتىمىغانلارنى قامچىلاپ، يۈز - كۆزلىرىنى قان

چىقتى، لېكىن رەئىس ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتمەي جىمجىتلا غايىپ بولدى. نەسىردىن ئاقساقالنىڭ ئورنىغا كەلگەن نۇرمۇھەممەت داداخا ئادەمگەرچىلىكى بار، شۇ ئەلدە ئۇزۇن تۇرۇپ، يەرلىك خەلقنىڭ سىر-ئەسىرلىرىنى ياخشى بىلگەن كىشى ئىدى. شۇڭلاشقا ئۇ قەشقەرلىكلەر ئۈچۈن بىلىم ۋە مەدەنىيەتنىڭ بەلگىسى بولۇپ ھېسابلىنىدىغان كۆرۈنۈشتىكى سىپايىگەرچىلىك ئەنئەنىسىنى ساقلاپ قالدى. ئۇ ھاكىمبەگ ۋە باشقا يەرلىك ئەمەلدارلار بىلەن ئاپاق-چاپاق بولۇشۇپ، ئۆزئارا سوۋغا-سالام بېرىشىپ تۇردى. مانجۇلارنىڭ يېڭى يىل بايراملىرىدا ئامبالغا سوۋغات ئەۋەتىپ تۇردى (بۇنىڭدىن ئىلگىرىكى ئاقساقاللارنىڭ ھېچقايسىسى بۇنداق قىلىشنى خالىمايتتى). نۇرمۇھەممەتكە پەقەت بىرلا ئىش قولايىسىزلىق تۇغدۇرۇپ تۇراتتى. كېيىنكى مەزگىلدە قوقانلىق ئاقساقالغا قارشى بۇخارالىق بىر تۈركۈم كۈچلۈك ئۆكتىچىلەر پەيدا بولدى. بۇخارالىقلارنىڭ كۆپىنچىسى يەكەندە سودا قىلاتتى. بۇ خەقنىڭ كاتتىلىرى 1857-يىلىدىكى يېغىلىقتىن پايدىلىنىپ قوقانلىقلاردىن پۈتۈنلەي ئايرىلىپ چىقىپ، كامىلىنى ئۆز ئالدىغا ئاقساقال قىلىپ سايلاپ، كەشىرلىكلەر ۋە بەدەخشانلىقلار بىلەن بىرلىشىپ، يەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ خوجىلارغا قارشى كۈرەشلىرىگە ياردەملىشىدۇ. ۋەلىخان تۆرە قېچىپ كەتكەندىن كېيىن، بارلىق ئەنجانلىقلار تۇتقۇن قىلىنغاندا، بۇخارالىقلارنىڭ بىرسىمۇ دەخلى-تەرۈزگە ئۇچرىمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە تاشمىلىق يېزىسىنىڭ بېگى سادىقبەگ شۇ كەمگىچە قوقان ئاقساقىلىغا باج تۆلەپ كېلىۋاتقان بىر نەچچە تاغلىق تاجىكىنى ئۆزىگە قوشۇۋالىدۇ. نەسىردىن ئاقساقال بىلەن نۇرمۇھەممەت داداخا ئالتەشەھەر زېمىنىدىكى بارلىق چەت ئەللىكلەرنىڭ قوقان ئاقساقىلىغا بويسۇنىدىغانلىقى ھەققىدىكى كېلىشىمگە ئاساسەن، بۇخارالىق كامىلىنى تۇتۇپ بېرىش ۋە تاجىكلارنى ئۆز ئىختىيارلىقىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. مانجۇلار بۇ تەلەپكە ياق دېيەلمىگەن بولسىمۇ دەرھال تۇتۇش قىلماي ۋاقىتنى كەينىگە سوزۇۋەرگەندە، يېڭى ئاقساقال بىلەن بىللە قەشقەرگە كەلگەن قوقان

ئەلچىسى مەتكېرىمباي يۇقىرىقى تەلەپنى قەتئىي ئورۇنلاپ بېرىش لازىملىقىنى، بولمىسا قوقان بىلەن مانجۇ خانلىقىنىڭ مۇناسىۋىتىنىڭ بۇزۇلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ تەھدىت سالغان. بۇ دەۋاننىڭ نەتىجىسى قانداق بولغانلىقى نامەلۇم. شۇنداقلا بۇخارالىقلارنىڭ ئالتە شەھەردىكى نوپۇسىنىڭ ئازلىقىنى مانجۇ خانلىقى بىلەن بۇخارا ئەمرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا رەسمىي ئالاقىنىڭ ئورنىتىلغانلىقىنى نەزەردە تۇتقاندا، بۇ دەۋاننىڭ ئاخىرى بۇخارالىقلارغا پايدىسىز بولىدۇ دەپ پەرەز قىلىشقا بولىدۇ. بۇنداق ۋەقەلەر بۇرۇن قوقاندىمۇ يۈز بەرگەنمەن. ئۇ چاغدا ۋەقەگە چېتىلىپ ئەيىبلەنگەن جاۋابكارنىڭ پۈت - قوللىرىغا زەنجىر - كىشەنلەر سېلىنىپ، چېرىكلەر ئارقىلىق قەشقەردىكى خوتەن ئاقساقالىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىنگەنمەن. بۇنداق ۋەقەلەرنىڭ يۈز بېرىۋاتقانلىقى ئەمەلىيەتتە مانجۇلارنىڭ سەۋرى - تاقىتى تۈگىگەن ئەھۋال ئاستىدا قوقانلىقلارغا ئاز - تولا چەك قويۇشقا باشلىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەتتى. جاھانگىر خوجا ئىسياندىن كېيىن مانجۇلار قوقانلىقلارنى جازالاش ئۈچۈن ئۇلار بىلەن بولغان سودا ئالاقىسىنى توختاتتى ھەمدە بۇخارا ئەمرىدىن ياردەم سوراش ۋە ئۇلارنى قوقانلىقلارغا قارشى قويۇش مەقسىتىدە بۇخاراغا ئەلچى ئەۋەتتى. بۇخارا ئەمرى مانجۇلارنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى. بەلكىم تەقۋادار مۇسۇلمان ھېسابلىنىدىغان بۇخارا ئەمرى بۇددىست مانجۇلار بىلەن بىر يولدا مېڭىشنى توغرا تاپمىغان بولۇشى مۇمكىن. بۇنداق بولۇش يەنە بۇخارانىڭ مانجۇ ئېلىگە يىراق بولغانلىقى ھەم مانجۇلار ئەلچىسىنىڭ بۇخاراغا دۈشمەن بولغان قوقان، قۇندۇز قاتارلىق ئەللەردىن ئۆتۈشىگە توغرا كېلىدىغانلىقىدەك سەۋەبلەرمۇ بولۇشى مۇمكىن. مانجۇلار قۇندۇز ئەمرىلىكى بىلەنمۇ دوستلۇق ئالاقىسى ئورنىتىشقا ئۇرۇنۇپ كۆرگەن ۋە ئەمىر مۇراتبېكىنىڭ ئەلچىلىرىمۇ مانجۇلار يېرىگە بارغانىدى. ئەمما قۇندۇز ئەمرى خوجىلارنى تىزگىنلىمەيدىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ئالاقىسى ئۇزۇلۇپ قالدى. 1830 - يىلىدىكى ۋەقەلەر مانجۇلارغا قوقانلىقلارنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە خەۋپ كەلتۈرۈۋاتقانلىقىنى

مۇراسىمغا ئاناپ 200 سەر يامبۇ بىلەن شاي، مانا، فار - فۇر قاچا دېگەندەك نەرسىلەرنى سوۋغات سۈپىتىدە ئېلىپ بارغانىدى. شۇ ئەلچىدىن كېيىنلا مانجۇلار قوقانغا يەرلىك بەگلەردىن ئەلچى ئەۋەتىشنى باشلىغان ۋە قوقان ئەلچىلىرىنى قەشقەر ئامبىلى قوبۇل قىلىدىغان بولغانىدى. مانجۇلارنىڭ قوقانغا يەرلىك دىندار بەگلەردىن ئەلچى ئەۋەتىشىنىڭ پايدىسى بار ئىدى. چۈنكى يەرلىك بەگلەر قوقانغا بارسا ھۆرمەتكە سازاۋەر بولالايتتى. بولمىسا مانجۇ ئەلچىلەر قوقاندا ئېغىر كەمسىتىلىشكە ئۇچراپ، ھەر خىل قائىدە - يوسۇنلارنى ئورۇنلاشقا مەجبۇر قىلىناتتى، ھەتتا قوقان خانى مانجۇ ئەلچىلىرى بىلەن سۆھبەتتە بولسا، ئىسمىنى ئاتىماي «كاپىر» دەپ ئاتايتتى. قوقان ئەلچىلىرى قەشقەردىكى ھاكىمبەگ قەسىرىنىڭ يېنىدا تۇراتتى. ھاكىمبەگ قوقان ئەلچىسى ۋە ئۇنىڭ نەۋكەرلىرىنىڭ تۇرمۇش ئىشلىرىغا كېڭەشچىلىك قىلاتتى. قوقانلىقلار ئۆرپ - ئادەت، قائىدە - يوسۇنلارنى ئانچە مۇھىم دەپ قارىمايدۇ. ئۇلار سوۋغا - سالام ئېلىشىنىلا بىلىدۇ، ئالغاندىمۇ ئاز نەرسىگە قانائەت قىلمايدۇ. ئۇلار شۇنچىلىك ئەركىن ھالەتتە يۈرسىمۇ، يەنە ئالتەشەھەر چېگرىسى ئىچىدە ئۆتەشكە تېگىشلىك مەجبۇرىيەتلىرىنى ئۆتەشتىن باش تارتىدۇ. يەنە كېلىپ ئۇلار 1831 - يىلىدىكى كېلىشىمنىڭ مەزمۇنىدىكى ئۆزىگە مۇناسىۋەتلىك ماددىلارغا خىلاپلىق قىلىدۇ، ۋەدىسىدە تۇرمايدۇ. بۇنى ئاز دەپ، مانجۇلاردىن كېلىشىمنى قاتتىق ئىجرا قىلىشنى تەلپ قىلىپ يولسىزلىق قىلىدۇ. مانجۇ ھۆكۈمىتىنىڭ بۇ ئىشتا شۇقەدەر سەۋرچانلىق سىياسىتىنى يولغا قويۇشى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ. قوقانلىقلار بارلىق ئىسيانلارغا ئاكتىپ قاتنىشىدۇ. ئىلگىرى قەشقەرنى خوجىلارغا ئېلىپ بەرگەنلەرمۇ قوقان خانلىقىنىڭ قەشقەردىكى ۋەكىلى بولغان ئاقساقاللار ئىدى. بۈگۈنكىدەك ئەھۋال ئاستىدا، ئالتەشەھەردە تىنچلىقنىڭ ئورنىتىلىشىدىن گەپ ئاچماق نەس. قوقان ھۆكۈمىتى بۇ ئىشلارغا ئانچە دىققەت قىلىپ كەتمەيدۇ. چۈنكى بۇنداق ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشى ئىككى ئەلنىڭ بارىدى - كەلدى مۇناسىۋىتىگە ۋە قوقانلىقلارنىڭ ئىلگىرىكى

ناھايىتى ئېنىق تونۇتۇپ قويغانىدى. شۇڭا مانجۇلار بۈگۈنكىدەك ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانىدى. قوقانلىقلاردىن ئەنسىرەپ كۆنۈپ كەتكەن مانجۇلار گەرچە قوقان خانلىقىنىڭ بىر قەدەر ئاجىز ۋە تۇراقسىز ۋەزىيىتىنى بىلىمۇ، ئەمما ئۇلارغا يول قويۇپ، ئۇلارنىڭ مانجۇلارغا قارشى ھەرىكەتلىرىنى توسۇۋالماي قالدى. قوقانلىقلار بۇ خىل بوشلۇقتىن پايدىلىنىپ ھەرقانداق چەكلىمىگە ئۇچرىماستىن ئۆزى خان، ئۆزى بەگ بولۇۋېلىشقانىدى. مانجۇلار ئوتتۇرا ئاسىيا خانلىقلىرىنى كۆڭۈل بۆلۈشكە ئەرزىمەيدىغان ياۋايى خەلقلەر دەپ قارىغانلىقتىن، ئۇلار ھەققىدىكى بىلىملىرىمۇ ئىنتايىن ئاز. مانجۇلار كىچىك بۇخارا (قەشقەر) دىن تارتىپ تاكى مەككىگە سوزۇلغان مۇسۇلمانلار شەرقىنى قارا - قويۇقلا «خۇي خۇي» دېگەن نام بىلەنلا ئاتايدۇ ياكى ئاسىيالىقلارنىڭ ھەممىسىنى ئەنجانلىقلار دەپ ئاتىشىدۇ. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە پارسلار، كابۇللىقلارمۇ ئەنجانلىقلار ھېسابلىنىدۇ. كېيىن مانجۇلار ئالتەشەھەرنىڭ تىنچ بولۇش - بولماسلىقى قوقانغا مۇناسىۋەتلىك بولۇپ قالغانلىقىنى بارغانسېرى چۈشىنىپ يېتىپ، ئۆزلىرى ياۋايىلار دەپ ئاتىغان بۇ ئەللەرگە دىققەت قىلىشقا ۋە بۇ ئەللەردىكى ۋەقەلەرنى كۆزىتىپ تۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. ھازىر مانجۇلار بۇخارانى خاۋ خەن، قوقاننى ئەندېجەن دەپ ئاتىشىپ، بۇ ئىككى ئەلنى پەرقلىندۈرەلەيدىغان بولدى. قوقان بىلەن بۇخارانىڭ چىقىشالمايدىغانلىقىنى مانجۇلار ئوبدان بىلىدۇ ھەم قوقانلىقلارمۇ بۇ ئىشلارنى يوشۇرۇپ ئولتۇرمايدۇ. مانجۇلار قوقاندىكى ئەھۋاللارنى ئىگىلىگەندىن كېيىن، قوللانغان بىردىنبىر چارىسى ئىككى ئەل ئوتتۇرىسىدىكى بۇرۇنقى ئالاقە تەرتىپىنى ئۆزگەرتىش بىلەنلا چەكلەندى. ئىلگىرى قوقانغا ئەۋەتىلىدىغان ئەلچىلەر مانجۇلاردىن تەيىنلىنەتتى. قوقاندىن كەلگەن ئەلچىلەرنى مەسلىھەتچى ئامبال ئۆزى قوبۇل قىلاتتى. قوقانغا مانجۇلاردىن تەيىنلىنىپ ئەۋەتىلگەن ئاخىرقى ئەلچى شىرئەلى خاننىڭ تەختكە چىقىشىغا ئۈلگۈرۈپ بارغانىدى. مانجۇ ئەلچىسى دۈشمەن قولىدا ئۆلگەن مەدەلىخاننىڭ نەزىرىسىگە ۋە يېڭى خاننىڭ تەختتە ئولتۇرۇش

قوۋانلىققا قارىتىپ قامچىسىنى شىلتىپ بېرىۋىدى، بىر ئاڧغان يىگىتى بەگكە بىر مۇشت سالىدى. شۇنىڭ بىلەن بەگنىڭ چاكارلىرى يوپۇرلۇپ كېلىپ ماجىرانى كېڭەيتتى. بىردەمدىلا ئەتراپىنى ئادەملەر قاپلاپ كەتتى. بىز بىر ئاماللارنى قىلىپ سىرتتىن كىرگەنلەرنى ھەيدەپ چىقىرىۋېتىپ ئىشكىنى تاقىۋالدۇق. بۇ ئىشتا ئاڧغانلارنىڭ باتۇرلۇقى ھەممىزنىڭ دىققىتىنى تارتتى. كىشىلەر ساراينى قورشىۋېلىپ ھويلىغا تاش ئېتىپ، ئۇزاقچە بىزنى ئاۋارە قىلدى. كېيىن ئاقساقالنىڭ ئەرز قىلىشى بىلەن يەرلىك ھۆكۈمەت سۈرۈشتە قىلىپ، ھېلىقى بەگ ئەيىپلەندى ۋە دەرىھە بىلەن ئۇرۇش جازاسىغا بۇيرۇلدى. يەنە بىر قېتىم، يېڭىساردىكى سودا ئاقساقالى شۇ يەردىكى ئىشىك ئاغا بەگنى قاتتىق ئۇرغانىكەن، ئىشىك ئاغا بەگ ھاكىمبەگنىڭ قەسىرىگە قېچىپ كېلىپ مۆكۈنۋالغاندا، قوۋانلىقلار ئۇنى قوغلاپ كېلىپ ھاكىمبەگنىڭ قەسىرىنى قورشىۋېلىپ خېلى ئاۋارە قىپتۇ. بۇ قېتىم ئىشىك ئاغا بەگ ئەيىپلىنىپتۇ. ئامبالنىڭ يېنىدا تۇرىدىغان تىلماچنىڭ بىر نەچچە بالىسى مەس بوپقېلىپ، ئىككى قوۋانلىق ھارۋىكەشنى بىزگە سالام قىلمىدىكەن، دەپ قاتتىق ئۇرۇپتۇ. نەتىجىدە بارلىق مۇھاجىرلارنىڭ تەلپى بويىچە، ئاقساقال ئامبالنىڭ ئالدىغا ئەرز قىلىپ بارماقچى بولغاندا، ھېلىقى تىلماچ ئابروپلۇق بىر قوۋانلىق باينى ئارىغا سېلىپ، 6 سەر يامبۇ تۆلەپ، بۇ ئاۋازچىلىقتىن قۇتۇلۇپ قاپتۇ ۋە جامائەت ئالدىدا ئاقساقالدىن ئەپۇ سورايتۇ. يۇقىرىقى ۋەقەلەرگە قارايمۇ يەرلىك بەگلەرنىڭ قوۋانلىقلارنى ئۈچ كۆرىدىغانلىقىنى ئاسان بىلىۋالغىلى بولىدۇ. ئەمما ئاۋام خەلقىنىڭ قوۋانلىقلارغا بولغان قارشى بەگلەرنىڭكىگە ئوخشىمايدۇ. خەلق قوۋانلىقلارنى ئۆزلىرى ئۈچ كۆرىدىغان مانجۇ ھۆكۈمىتىگە قارشى تۇرۇشتىكى ياخشى كۈچ دەپ قارايدۇ ۋە قوۋانلىقلارنى ئۆزلىرىگە يولباشچى دەپ بىلىدۇ. چۈنكى بىرەر ئىسيان بولۇپ قالسا، قوۋانلىقلار داۋاملىق باشلامچى بولۇپ ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە يەرلىك خەلق بىلەن مۇھاجىرلارنى بىر بىرىگە باغلاپ تۇرىدىغان نىكاھ ئۈستىگە قۇرۇلغان تۇغقانچىلىق

ئىمتىيازلىرىغا چوڭ جەھەتتىن تەسىر كۆرسىتىپ بولالمايدۇ. ناۋادا يۇرت تىنچىپ، مانجۇلار سوۋغا - سالاملىرىنى ئازايتسا ياكى توختاتسا قوۋانلىقلار خوجىلارنىڭ 1847 - يىلىدىكىگە ئوخشاش غازات ئۇرۇشى قوزغىشىنى چەكلىمەيدۇ، ئەكسىچە ئۇلارنى رىغبەتلەندۈرىدۇ. ئەگەر خوجىلارنىڭ كۈچى كۈچىيىپ كېتىپ، ئىسيان ئومۇمىي خەلقنىڭ ھەرىكىتىگە ئايلىنىپ، قوۋانلىقلارنىڭ مەنپەئىتى زىيانغا ئۇچرىسا، قوۋانلىقلار ئىشنى بۇزۇپ، كەشىنى توغرىلاپ (قېچىشنى پىلانلاپ)، خوجىلار ھەرىكىتىنى نەس باستۇرىدۇ. مانجۇلار ئىسيان دەپ ئاتالغان ھەرىكەتلەرنىڭ ھەممىسىنى قانلىق باستۇرۇپ، قوۋانلىقلارغا ئۆزلىرىنى كۆرسىتىپ قويدۇ. دېمەك، جاھان تىنچ چاغلاردا قوۋانلىقلار مانجۇلارنىڭ سوۋغا - سالاملىرى ۋە باجدىن مەنپەئەت ئالسا، مالىمانچىلىق مەزگىلىدە خەلقنى قاقتى - سوقتى قىلىپ، خوجىلاردىن سوۋغا - سالام ئېلىپ، دۇنيا يىغىۋالدى. دېمەك، داۋاملىق تۈردە مانجۇلار بىلەن يەرلىك بەگلەرگە قارشى تۇرۇپ ئۇلارغا تەھدىت سېلىش، ئۆز ئېلىنىڭ ئەركىنلىكى ئۈچۈن توختىماي كۈرەش قىلىش — خوجىلار بىلەن قەشقەرلىكلەرنىڭ ئاساسىي كۈرەش مەنتىقىسى بويىچە بولغانىدى. مانجۇلار بۇ مەنتىقىنى ئوبدان چۈشەنگەچكە، قوۋانلىقلارنى چىش - تىرنىقىچە ئۆچ كۆرىدۇ. بىر قېتىم يېڭىشەھەر (مەنچىڭ) گە چاي سېتىۋېلىش ئۈچۈن كىرگىنىمىزدە، ئۇيەردىكى مانجۇ (خەنزۇ) ئاھالىسى بىزنى دۈشمەن قاتارىدا كۆرۈپ ناھايىتى سوغۇق مۇئامىلىدە بولدى. بىز ئاران دېگەندە دۇكانغا كىرىپ قۇتۇلۇپ قالدۇق. بىزنىڭ يېڭىشەھەرگە كىرىشىمىزنى خوجىلار ئىسياندىن كېيىن قوۋانلىقلارنىڭ تۇنجى قېتىم بۇ شەھەرگە قەدەم بېسىشى دېيىشكە بولاتتى. شەھەر ئاھالىلىرى بىزنى كۆرۈپ قاتتىق ئالاقزادە بولۇشۇپ، تەرەپ - تەرەپتىن بىزگە قاراپ، «ئوغرىلار» دېيىشىپ قىيا - چىيا قىلىشىپ كەتتى. قوۋانلىقلار بىلەن يەرلىك بەگلەر پات - پات تۇتۇشۇپ قالاتتى. بىر كۈنى بىز چۈشكەن سارايدا بىر داڭدار بەگ بىلەن بىر قوۋانلىق ئۇرۇشۇپ قالدى. قەشقەرلىك بەگ

باشقۇرۇشىغا قارايدۇ. پەرغانە ۋادىسىدىكى قىرغىزلارمۇ ئۆزلىرىگە يېقىن جايدىكى بەزى ئايماقلارغا سېلىق تۆلەپ، شۇ ئايماقتىكى ئەسكەرلەر سانىغا كىرگۈزۈلگەن. ئۇلار تامامەن قوقان خانلىقىنىڭ باشقۇرۇشىغا قارايدۇ. ئۇلار ئەدەبىيەت، ئىچكىلىك، مۇندۇ، مۇنۇلۇر قەبىلىلىرى ۋە نايمان قەبىلىسىنىڭ بىر قىسىم كىشىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۆزلىرىنى قوقاننىڭ ھامىلىقىدا دەپ قارايدىغان قىرغىزلار ئەنجان ۋە تاشكەنت ئەمىرلىرىگە تەۋەلىك بىلدۈرگەن بولۇپ، پامىر ۋە كوئىنلۇن تاغلىرىدىكى چارۋىچى قىرغىزلار ئاشۇ خىلدىكى قىرغىزلارغا كىرىدۇ. قوقان ھۆكۈمىتى قىرغىزلارنى نازارەت قىلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئارىسىغا ئالاھىدە بەگلىرىنى تەيىنلەپ ئەۋەتكەن.

ياقا يۇرت دەپ ئاتالغان تاغلىقلار بىلەن نارىن دەرياسى ۋادىسىدىكى كۆچمەن قىرغىزلار قۇرتقا، توققۇزتارا، جۇمتال قەلئەلىرىنى باشقۇرىدىغان ئەنجان ئەمىرىگە قارايدۇ. قوقان خانلىقى يۇقىرىقى قىرغىز قەبىلىلىرىنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن چولاققورغان، ئەۋلىيا ئاتا، سۇلىققورغان، مەركە، بىشكەك ۋە توقماق قەلئەلىرىنى سالدۇرغان. يەنە پامىر تاغلىرىدىكى بولۇر قىرغىزلىرىنى باشقۇرىدىغان بوستانتېرەك ۋە تاشقورغان قەلئەلىرى بار. خوتەن تەرەپكە سوزۇلغان قىرغىزلار ئارىسىغا بەزىدە مەرغانلاردىن بەزىدە ئوشتىن ئەسكەر بېرىپ زاكات يىغىپ كېلىدۇ. چوڭباغش قەبىلىسى زاكاتنى قەشقەردىكى قوقان ئاقساقالىغا تاپشۇرىدۇ. قانداقلا بولمىسۇن قىرغىزلار ئارىسىدا قوقان ئەمىرلىرىنىڭ پەرمانلىرى ئانچە ئۆتمەيدۇ. بولۇپمۇ كېيىنكى چاغلاردا قىرغىزلار قوقانغا ئانچە بېقىنمايدىغان بولغانىدى.

مەلىبەگ قىرغىز ۋە قىپچاقلارنىڭ قوللىشى بىلەن تەختكە چىقتى. قوقاننىڭ ھازىرقى ۋەزىرى ئالمىبەگ داتخامۇ ئالاتاۋ قىرغىزلىرىدىن چىققان كىشى. يەنە نۇرغۇنلىغان قىرغىز بەگ ۋە سەركارىدىلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتىدۇ. قىرغىزلارنىڭ مۇسۇلماندارچىلىق قائىدىلىرى ئانچە چىڭ ئەمەس. ئۇلارنىڭ دىنىي بىلىمى كەم، ئۇنىڭ

مۇناسىۋىتىمۇ مەۋجۇت. يەرلىك بەگلەر مەنەسپكە ئولتۇرۇپ مال دۇنياغا يېتىشكەن ھامان ھاكاۋۇرلىد. شىپ، خەلقنى ئۆزلىرىگە يېقىن يولاتمايدۇ. ئەكسىچە، خېلى ئابرويى بار قوقانلىقلارمۇ جەمئىيەتتىكى ھەرقايسى قاتلام كىشىلەر بىلەن ھېچقانداق ياتىسىماي، بىمالال ئارىلىشىپ ئۆتۈۋېرىدۇ. ئالاتاۋ قىرغىزلىرىنىڭ خوجىلار ئىسيانلىرىغا قاتنىشىپ تۇرۇشمۇ قوقان بىلەن مانجۇلارنىڭ ئالاقىلىرىگە تەسىر كۆرسىتىپ كەلمەكتە. قىرغىزلار ئالتەشەھەردىكى ئاقسۇدىن خوتەنگىچە بولغان چېگرا بويلىرىدىكى يۇرتلارغا تارقىلىپ ماكانلاشقان بىر خەلق بولغاچقا، ئۇلار X VI ئەسىردىن بۇيان ئالتەشەھەرنىڭ تەقدىرىنى تولا ئۆزگەرتىپ، ئايمىقى ئۈزۈلمەس ئېغىر كۈلپەتلەرنى پەيدا قىلىۋاتقان ماجىرالارنىڭ ھەممىسىگە ئارىلىشىپ كېلىۋاتىدۇ.

ئالاتاۋ قىرغىزلىرى بىر قانچە دۆلەتنىڭ زېمىنىدە ياشىشىمۇ يەنىلا قوقان خانلىقىغا بېقىنىدۇ. ئەمما 1852 - يىلىدىن بۇيان بىزگە (روسىيەگە) تەۋەلىك بىلدۈرۈپ قويۇپ، ھازىرغىچە قوقانلىقلارغا ئۆشۈر - زاكات، مانجۇلارغا سېلىق تۆلەپ كېلىۋاتقان بۇغا قەبىلىسىدىكى قىرغىزلار بىلەن تاشمىلىقتىكى مانجۇلارغا تەۋە 500 ئائىلىلىك قىرغىزنىڭ ئەھۋالى بولسا باشقىچىرەك. قىرغىزلارنى قوقان بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنىڭ ئوخشىماسلىقىغا ئاساسەن قوقان ھۆكۈمرانلىقىدىكى قىرغىزلار ۋە قوقان ھامىلىقىدىكى قىرغىزلار دەپ ئىككى خىلغا بۆلۈشكە بولىدۇ. بۇلارنىڭ ئالدىنقىسى ئۆزبېكلەر بىلەن تەڭ ئىمتىيازغا ئىگە بولۇپ، بەزى ۋەزىپىلەرنى ئۆتەيدۇ، ھەربىي ۋە مۈلكىي ھوقۇقلارغا ئېرىشەلەيدۇ. كېيىنكىسى بولسا پەقەت قوقانغا زاكات تاپشۇرۇپ قويۇپ، ئۇرۇش بولۇپ قالسا ئەسكەرلىككە ئادەم چىقىرىپ بېرىدۇ.

قوقان خانلىقى ھەربىي ئىشلار ۋە مەمۇرىي باشقۇرۇش جەھەتتىن بىرقانچە ئەمىرلىك (ئۆلكە) لەر ۋە ھەربىي ئايماقلارغا بۆلۈنگەن. ئالاتاۋ قىرغىزلىرى ئۆزلىرى تۇرۇۋاتقان جايلىرىغا ئاساسەن مەرغانلار، ئوش، ئەنجان، نەمەنگان ۋە تاشكەنت ئەمىرلىرىنىڭ

بۇنى ئولجىغا ئىگە بولۇشنىڭ دەسمايىسى قىلىۋالغان. كۆكشال دەرياسى بويىدىكى شېرىك قەبىلىسىنىڭ تۈردەكە ئىسىملىك بىر قەبىلە باشلىقى تۇرپان (ئۇچتۇرپان بولۇشى مۇمكىن - ت) ئامبىلىنى قورقىتىپ پايدا ئېلىش ئۈچۈن، بىر سارت (ئۇيغۇر) نى تۇتۇپ ئەكىلىپ، بېشىغا سەللە يۆگەتكۈزۈپ خوجا قىياپىتىدە كۆرسىتىپ، شەھەر سېپىلى ئىچىگە كىرگۈزۈپ پاراكەندىچىلىك سالغان. ئۇ قىرغىز كېيىن مانجۇلاردىن قىزىل قۇببە مونچاقلىق مەنسەپ قالىپقى بىلەن نۇرغۇن سوۋغا - سالاملارنى ئالغاندىن كېيىن بولدى قىلغان. قىرغىزلار خوجىلارغا چوڭ بىر پايدا يەتكۈزۈپ بېرىلمىسىمۇ، ئۇلارنىڭ خوجىلارغا ئەگىشىشى ئۆزلىرى ئۈچۈن پايدىلىق بولۇشى مۇمكىن. خوجىلار يېنىپ كېلىشى ھامان قىرغىزلار قوقانغا بېقىنىشىدىن قۇتۇلۇپ، خوجىلارنىڭ سىزغان سىزىقىدىن چىقماس بولۇۋالدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى «غازات» قىلىمىز دەپ ئۆزىنى ئۇرۇپ تۇرىدۇ ۋە بۇزۇك خان (جاھانگىر خوجىنىڭ ئوغلى) نىڭ تەختكە چىقىشىنى تۆت كۆزى بىلەن كۈتۈشىدۇ. مانجۇلار قىرغىزلارنى قوقانلىقلار كۈشكۈرتكەن دەپ قارايدۇ. ھەم شۇنداق ئويلىغانسېرى قوقان خانلىقى شۇنچە كۈچىيىپ كېتىۋاتقاندا ھېس قىلىشىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمىكىن ھازىر مانجۇلار قىرغىزلارغا سوۋغا - سالام ئەۋەتىپ ئۇلارنى ئۆزلىرىگە تارتىشنىڭ كويىدا بولماقتا. بۇنىڭ ئۈچۈن قىرغىز قەبىلىلىرى ئارىسىغا ئۆز جاسۇسلىرىنى ئەۋەتمەكتە. مانجۇلار تىبەت بىلەن بولغان ئالاقىسىنى كۈچەيتىپ، ئۆزلىرىنىڭ بۇ يەردىكى تەسىر دائىرىسىگە ئىنگىلىزلارنى كىرگۈزمەسلىكىنىڭ چارىلىرىنى قىلىپ ھۇشيارلىقنى ئاشۇرماقتا.

يەكەن ئامبىلى گىلدەتلەرنىڭ ئەلچىلىرىنى كەمدىنكەم قوبۇل قىلىدىغان ۋە ئۇلار ئەكەلگەن كۈمۈش، چاي قاتارلىق سوۋغا - سالاملارنى قايتۇرۇۋېتىدىغان بوپقالدى.

مانجۇ ئىمپېرىيىسىنىڭ ئۆز زېمىنىغا چەت ئەللىكلەرنى كىرگۈزمەسلىك توغرىسىدىكى پەرمانلىرى ئالتە شەھەردە پەقەت ئىنگىلىزلار بىلەن

ئۈستىگە شامان دىنىنىڭ قالدۇقلىرى ساقلىنىپ قالغان. ئۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى كىتاب ئوقۇپ بىلىم ئېلىشنى خالىمايدۇ. ئۇلارنىڭ خوجىلار ئىسيانلىرىغا قاتنىشىشىمۇ ئولجا بۆلۈشۈشنى مەقسەت قىلغان دېيىشكە بولىدۇ. بۇ خەلق دىنىي بىلىمى ئاز بولغانىڭ ئۈستىگە يەنە يەرلىك ئادەت - ئۇدۇملارغا زىيادە ئىشىنىدۇ. بىز تەڭرى تاغلىرىدا قىرغىزلارنىڭ قالماق قەبىلىسىدىن ئايرىلىپ چىققان كىچىك بىر قەبىلىنى ئۇچرىتىپ قالدۇق. بۇ بىر باي قەبىلە بولۇپ، بۇ قەبىلىدىكىلەر ئۆزلىرىنىڭ باي بولۇشىنى بۇرۇنقى زامانلاردا مەمەكە ۋە شوپاق دېگەن ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ بۇرھانىدىن، خان خوجىلارغا خىزمەت قىلىپ ئۇلارنىڭ دۇئاسىنى ئالغانلىقىدىن بولغان دەپ قارايدىكەن. بۇ قىرغىزلار ئاشۇ خوجىلاردىن تەۋەرۈك قالغان بىر زەنجىرلىك چىدەرنى ئۇلۇغلاپ ساقلايدىكەن. ئۇلار بىزنىڭ ئاغرىپ قالغان ئاتىنى مۇشۇ چىدەر بىلەن چېتىپ قويسا ساقىيىپ كېتىدۇ دەپ ئىشەندۈرمەكچى بولۇشتى.

قىرغىزلار بۇرۇندىن باشلاپ خوجىلارغا ئەگىشىپ ئۇلارنىڭ ئىسيانلىرىغا پائال قاتنىشىۋاتىدۇ ھەم بۇنىڭدىن كېيىنمۇ داۋاملىق قاتنىشىدىغاندەك تۇرىدۇ. جاھانگىر خوجا زامانىدا ساياق، شېرىك، باسسز ۋە بۇغا قەبىلىسىدىكى قىرغىزلار خوجىلارغا ئەگىشىپ پىدائى بولۇشقان بولسا، چوڭباغىش قەبىلىسىدىكىلەر مانجۇلار بىلەن يوشۇرۇن ئالاقە قىلىپ تۇرغان. چوڭباغىشنىڭ ئىسمائىل ئىسىملىك بىر قەبىلە باشلىقى جاھانگىر خوجا بىلەن چىقىشالمايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ «قارا تاغلىق» ئاتىلىپ قالغان. خوجىلارغا ئەگەشكەن قىرغىزلار ئاساسلىقى تەڭرىتاغلىرىدىكى قىرغىزلارنى كۆرسىتىدۇ. بۇغا، سارباغىش ۋە سولتى قەبىلىلىرى خوجىلار ئىسيانغا بىۋاسىتە قاتناشمىغان. 1846 - يىلى تەۋەككۈل خوجا غازات ئۈچۈن ئۆشەر، زاكات يىغماق بولۇپ يۇقىرىدىكى قىرغىز قەبىلىلىرى ئارىسىغا كەلگەندە، قىرغىزلار ئۇنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى قىلىپ، ئۆشەر - زاكات يىغىپ بېرىپ ئۆزىنى قويمىغان. مانجۇلارنىڭ خوجىلاردىن ئەنسىرەيدىغىنىنى قىرغىزلار ئوبدان بىلگەچكە، ئۇلار

بىر قېتىملىق ئىسياننى كەلتۈرۈپ چىقىرىش بىلەن خۇلاسلىنىۋاتىدۇ خالاس. خوجىلار غەلبە قازىنىش ئۈچۈن ئاق تاغلىقلار بىلەن قارا تاغلىقلار ئوتتۇرىسىدىكى ئىتتىپاقسىزلىقنى تۈگىتىپ، ئاداۋەتلىرىنى ئۈتتۈپ كېتىشى لازىم ئىدى. ئەمما بۇنداق قىلىش ئىنتايىن بىر مۇشكۈل ئىش. قوقانلىقلار ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئىتىنى كۆزلەپ ھەمىشە خوجىلارغا ئىككى يۈزلىمىچىلىك قىلىدۇ. شۇڭا بۇ يۇرتلاردا پات ئارىدا ئىسيانلارنىڭ تۈگەيدىغانلىقىغا بىر نېمە دېمەك تەس. كىچىك بۇخارا ئىككى ئىستىقبالىسىز ھەم مۇشكۈل ئەھۋالنى يەنە يېقىنقى مەزگىللەردە يۈز بېرىپ ئۆتكەن بىر قاتار ۋەقەلەرمۇ ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ.

1857 - يىلى يەرلىك بەگلەر خوجىلارنىڭ تۇيۇقسىز ھۇجۇملىرىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن قولدىن كېلىدىغان ھەممە ئاماللارنى قىلىپ كۆردى. مانجۇ خانلىقى: يەرلىك ھۆكۈمەتلەر ئۆز تەۋەسىدىكى شەھەرلەرنى تاشقى دۈشمەندىن ئۆزلىرى قوغدىشى كېرەك، دۈشمەندىن قورقۇپ شەھەرنى تاشلاپ قاچقان بەگلەر بىردەك ئۆلتۈرۈلۈدۇ، دەپ پەرمان چۈشۈرگەنىكەن. قارىغاندا بۇ پەرمان ئارقىلىق بىر قىسىم لايغىزەل، ھاڭخۇاقتى بەگلەر قاتتىق ئەدەپلىنىدىغاندەك قىلىدۇ. دېمىسىمۇ ئالتەشەھەردىكى بەگ - ئامباللار پەقەت پارخورلىق قىلىپ خەلقنى شىلىپ يېيىشىنلا بىلىدۇ. خوجىلار باستۇرۇپ كەلگۈدەك بولسا ھېچقانداق قارشى تەدبىر تۈزمەي، مانجۇ قەلئەلىرىگە مۆكۈنۈۋالىدۇ. ھاكىمبەگلەر تىزلىنىپ گۇناھلىرىنى تىلشىدۇ ياكى ئىلى تەرەپكە قېچىپ بېرىپ جان ساقلاشنىڭ كويىغا چۈشىدۇ.

بۇ يېڭى پەرماننىڭ چىقىرىلىشى بەگلەرنى ھەقىقەتەن مۇشكۈل ئەھۋالدا قويغانىدى. ئەگەر شەھەرنى خوجىلار ئىگىلىسە، ئۇ بەگلەر يا خوجىلارنىڭ جازاسىدىن، يا مانجۇلارنىڭ جازاسىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايتتى. ئىشقىلىپ ئۇلار ئۆلۈم تەھدىتىدىن قۇتۇلالمايتتى. شۇڭا ئۇلار ھەر ئىككىلا خەۋىتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن مۇنداق ئامال - چارىلەرنى ئىشلىتەتتى.

رۇسلارغا قارىتىلغان. چۈنكى ئىلگىرى بىر قىسىم ئەرمەنلەر قەشقەرگە كەلگەن بولۇپ، ئۇلار سالغان چېركاۋ ھازىرمۇ ئۇ يەردە بار. جەمئىيەتتە ھىندىستان ھۆكۈمىتى (ئىنگلىزلار) كىچىك بۇخاراغا ئادەملىرىنى ئەۋەتىپ خوجىلارنى كەشمىرگە چاقىرتىپ تۇتىشىش ۋە خوجىلارغا ياردەم بېرىش توغرىسىدا ئالاقە ئەۋەتىپ تۇتىشىش دېگەن گەپلەر تارقىلىپ يۈرگەچكە، مانجۇلار ئىنگىلىزلاردىن تېخىمۇ ئەنسىرەشكە باشلىغانىدى. بۇ گەپلەرنىڭ راست - يالغانلىقىغا ھازىرچە بىر نېمە دېگىلى بولمايدۇ. كىشىلەر 1855 - يىلىمۇ ياكى 1856 - يىلىمۇ ئىشقىلىپ ئىككى يىلنىڭ بىرىدە بىر قېتىم ئىنگىلىزلار يەكەنگە كەلگەن ھامان قايتۇرۇۋېتىلگەن دېيىشىدۇ. بىز قەشقەردىكى چېغىمىزدا ئىلگىرى خوتەندە قازاغا ئۇچرىغان بىر ياۋروپالىقنىڭ ئىز - دېرىكىنى قىلىش ئۈچۈن چەت ئەلدىن مەخسۇس پايلاقچى كەپتۇ، دەپ ئاڭلىغاندۇق. ھېلىقى ياۋروپالىقنىڭ قازاغا ئۇچرىغان ۋاقتى ۋە باشقا ئالامەتلىرىگە قارىغاندا، ئۇنى دەل گېرمانىيىلىك ئالىم ئادولوف شلاگىنتۇپىننىڭ ئۆزى دەپ جەزملەشتۈرۈشكە بولاتتى. مانجۇ ھۆكۈمىتى ئۇ كىشىنى ئىسيانچىلار ئۆلتۈرۈپتۇ، ئۇ ئىشلاردىن بىز خەۋەرسىز دەپ ئۆزىگە ئالدى. ئالتەشەھەردىكى مانجۇ ھۆكۈمىتىگە رۇسلارنىڭ قانچىلىك خەۋپلىك تۇيۇلىدىغانلىقىنى بىزنىڭ كارۋان قەشقەرگە يېتىپ كەلگەندە، بىزگە قىلغان مۇئامىلىسىگە قاراپمۇ بىلىۋالغىلى بولاتتى.

بىز يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان پاكىتلارغا قاراپ ھازىرقى ئالتەشەھەرنىڭ ناھايىتى مۇشكۈل ۋەزىيەتتە قالغانلىقىنى، بۇ ۋەزىيەتنىڭ مانجۇلارغا قانداق پايدىسىز بولسا خوجىلارغىمۇ شۇنداق پايدىسىز بولۇۋاتقانلىقىنى ئېنىق كۆرۈۋالالايمىز. مانجۇ ھۆكۈمىتى قوللىنىۋاتقان تەدبىرلەرنىڭ ھېچ بىر ئۈنۈمى بولمايۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ سىياسەتلىرى بۇ يۇرتقا تىنچلىق ئېلىپ كېلەلمەيدۇ. بۇ سىياسەتلەر ھەربىر ئىسياندىن كېيىن خەلقنى رەھىمسىزلىرىچە جازالاش، بۇ ئارقىلىق خەلقنىڭ ھۆكۈمەتكە ئىشەنمەسلىك كەيپىياتىنى ئۆستۈرۈش، ئاندىن يەنە

بار دېيىشىدىن كەينى. ئەمما مەن پەقەت بىرلا زەمبىرەكنىڭ بارلىقىنى كۆردۈم. قەشقەر ھۆكۈمىتى قوقان تەرەپتىكى ئىشلارغا ئالاھىدە دىققەت قىلىدىغان بۈيۈك تەكشۈرۈش بولۇپمۇ ئوش شەھىرىدە تۇتۇپ قېلىنىپ تېخىچە قايتۇرۇلمىغان كارۋانلاردىن خەۋەر كەلمىگەنسىمۇ قەشقەر تەرەپ تېخىمۇ سەگەكلەشتى. قەشقەردىن قوقانغا ئەۋەتىلگەن جاسۇسلار ئۈزۈلدۈرمەي خەۋەر ئەۋەتىپ تۇراتتى. بۇ خەۋەرلەرنىڭ مەزمۇنى قەشقەر تەرەپكە پايدىسىز بولسا كېرەك. شەھەر دەرۋازىسىدىكى ئەمەلدارلار تېخىمۇ كۆپەيتىلىپ، بىر بەگنىڭ مەسئۇلىقىدا قوقان تەرەپتىن كەلگەنلەر قاتتىق تەكشۈرۈلىدىغان بولدى. شەھەر ئىچىدىمۇ ئامانلىق كۈچەيتىلىپ، كېچىلەردە پانۇس كۆتۈرگەن ئاتلىق چارلىغۇچىلار چارلاشنى كۈچەيتتى. قەشقەردە 1857 - يىلىدىن باشلاپ كەچ سائەت 9:00 لاردىن كېيىن يول يۈرۈش مەنئى قىلىنغانىدى. جېسەكچىلەر شەھەر كوچىلىرىدا ئامانلىق ساقلايتتى. كېيىن ئاڭلىشىمىزچە، قەشقەرنىڭ بۇنداق جىددىيلىشىپ كېتىشىگە قوقان تەرەپتىن ۋەلىخان تۆرە قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ، دېگەن خەۋەرنىڭ كېلىشى سەۋەب بولغانىكەن.

ئەلنى تىنچلاندۇرۇش مەقسىتىدە يولغا قويۇلۇۋاتقان تەدبىرلەر ئىچىدە مارت ئېيىنىڭ 5 - كۈنى چىقىرىلغان بىر پەرىمان قەشقەرلىكلەرنىڭ يادىدىن ھەرگىز چىقماستىكى مۇمكىن. ھىجرىيە شەئبان ئېيىنىڭ 15 - كۈنى كېلىدىغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئەنئەنىۋى بارائەت ئايىمى قەشقەردە ئالاھىدە داغدۇغا بىلەن ئۆتكۈزۈلەتتى. بۇ چاغدا يىراق - يېقىندىن كەلگەن تاۋايچىلار ھازىرقى خوجىلارنىڭ ئەڭ چوڭ بوۋىسى دەپ ئاتالغان ئاپپاق خوجىنىڭ مازىرىغا توپلىناتتى. گويى پۈتكۈل قەشقەر خەلقى تەۋرەپ كەتكەندەك مىخ - مىخ ئادەملەر مازار يېنىدىكى چوڭ باغقا يىغىلىدۇ. ئاشپەز، باققال، ناۋاي دېگەندەكلەر ئۆز ھۈنەرلىرى بىلەن بۇ جايىنى تېخىمۇ ئاۋاتلاشتۇرۇۋېتىدۇ.

كەچ كىرىشى بىلەنلا چىراقلار يېقىلىپ ئەتراپنى يورۇتۇپ دۇئا - تىلاۋەت باشلىنىدۇ. دۇئا - تىلاۋەت

1. خوجىلارنىڭ توپلىغان بايلىقلىرى ۋە ئەسكىرىي ئورۇنلاشتۇرۇش ئەھۋالىنى ئىگىلەش ئۈچۈن قوقان خانلىقىغا خۇسۇسەن ئوش (سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ تەختىنى قويۇلغان شەھەر دەپ قارىلىدۇ) قەلئەسى ۋە تېرەكتى، ئۆزكەنت، نارىن دەريالىرى بويلىرىدىكى قىرغىزلارنىڭ قەبىلە باشلىقلىرىنىڭ يېنىغا جاسۇسلارنى ئەۋەتىپ ئورۇنلاشتۇراتتى.

2. شەھەر ئەتراپىدىكى دېھقانلاردىن 1000 كىشىلىك جاساق تەشكىللەيتتى. بۇلارنىڭ 500 ى ئاستىن ئاتۇش، ئۈستۈن ئاتۇش، بەشكېرەم، ئاغۇ يېزىلىرىنىڭ دېھقانلىرىدىن تەشكىللەنەتتى ۋە شەرقىي شىمال تەرەپتىكى چىگرىنى قوغدايتتى، يەنە قالغان قىسمى غەربىي شىمال چىگرىدىكى تاغلاردا قاراۋۇللۇق قىلاتتى. جاساققا تىزىملىغانلار پالتا، نەيزە، مىلىتلار بىلەن قوراللىنىۋاتتى. پالتا تۇتقانلار نەيزە بىلەن مىلىتق تۇتمايتتى، مىلىتق تۇتقانلار پالتا بىلەن نەيزە تۇتمايتتى. ئۇرۇش يۈز بېرىپ قالسا ئۇلار ئۆز ئاتلىرىغا مىنىشىپ ئۆز كىيىملىرى بىلەن كېلەتتى. ئۇلارنىڭ ئەسكىرىي نام - ئەمىلى ۋە دەرىجىسىنى مۇرسىگە تىكىپ قويۇلغان خەنزۇچە خەت چۈشۈرۈلگەن قىزىل لاتا (پاگون) غا قاراپ پەرقلەندۈرۈشكە بولاتتى.

3. خوجىلار باستۇرۇپ كەلسە خەلقنى تېز قوراللىنىدۇرۇش ئۈچۈن تۆمۈرچىلەرگە مەخسۇس بۇيرۇتۇپ سوقۇتۇرۇلغان پالتا، نەيزە دېگەندەك قوراللار شەھەر دەرۋازىلىرى بىلەن ساقچى ئورۇنلىرىغا يىغىپ ساقلىناتتى، تۆمۈرچىلەر بۇ قوراللارنىڭ بىر قىسمىنى ئالۋاڭ سۈپىتىدە ھەقسىز سوقۇپ بېرەتتى. تۆمۈرنى ھۆكۈمەت چىقىراتتى.

4. شەھەر سېپىلىنى داۋاملىق مۇھاپىزەت قىلىدىغان قاراۋۇللار قويۇلۇپ بەگلەر، ئامباللار ھەتتا دىنىي ئۆلىمالارمۇ نۆۋەت بىلەن سېپىلغا چىقىپ نۆۋەتچىلىكتە تۇراتتى. ئەگەر دۈشمەننىڭ شەپقىسى ئاڭلانغۇدەك بولسا، قاراۋۇللار تېز كۈچەيتىلىپ، چوڭ - كىچىك بەگلەرنىڭ ھەممىسى سېپىلدىن چۈشەلەيتتى. كىشىلەر شەھەر سېپىلىنىڭ 6 چوڭ مۇنارىدا خوجىلاردىن قالغان 4 دانە توپ (زەمبىرەك)

ئاخىرلىشىپ يەنە بىر ھەپتىگىچە باغ سەپلىسى بولىدۇ.

5 - مارت كۈنى ھاكىمبەگ مانجۇلارنىڭ ئەمرى بويىچە ئېلان چىقىرىپ، شەئباننىڭ 15 - كۈنى ھەرقانداق كىشىنىڭ ئاپپاق خوجا مازىرىغا بارماسلىقىنى، ئەگەر كىمدە كىم پەرمانغا خىلاپلىق قىلسا دەررە بىلەن ئۇرۇش جازاسىغا تارتىلىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى. ھەتتا كىشىلەرنىڭ كوچىلاردا توپلىشىپ مېڭىشىمۇ چەكلەندى.

شۇ چاغدا مانجۇلارنىڭ خەلقى بېسىش ئۈچۈن چىقارغان بۇ پەرمانغا ئاۋام خەلق بىردەك نارازى بولغانىدى. ھەم كىشىلەر بۇنداق ئۇلۇغ جايغا ھاقارەت كەلتۈرگەن ئاسىي بەندىلەرنى ئاپپاق خوجىنىڭ روھى ئۇرىدۇ، دېيىشكەندى.

1857 - يىلدىكى ئىسياندىن كېيىن مانجۇ ھۆكۈمىتى ئالتەشەھەردىكى ھۆكۈمرانلىق تەرتىپىگە يېڭى مەزمۇن قوشتى، يەنى ئىسيان ئەھۋالىنى ۋاقىتتا، تېز ھەل قىلىشقا ئاسان بولسۇن ئۈچۈن قەشقەر ئامبىلىغا ئىلى جياڭجۈنى بىلەن بىۋاسىتە ئالاقىلىشىش ھوقۇقى بېرىلدى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى قەشقەر ئامبىلى يەكەن مەسلىھەتچى ئامبىلى ئارقىلىقلا ئىلىنى جياڭجۈنىگە ئەھۋال مەلۇم قىلالايتتى، ۋەلىخان تۆرىنىڭ قوقاندىن قېچىپ چىققانلىقى راست بولۇپ، بىز بۇنى كېيىن بىلدۈرۈم.

ئوكتەبىر ئېيىدا خۇدايارخاننىڭ ئاكىسى مەللەبەگ مەرغىلانغا بېرىپ ئىنىسىغا قارشى لەشكەر تارتتى. بۇ چاغدا قوقاندىكى قەشقەرلىكلەر ئۇنىڭغا ئاۋاز قوشۇپ غازاتقا تەييارلاندى. تىللاخان ئىسىملىك بىر بەگ ئۆزى بىلەن بىرگە قەشقەردىن چىققانلارنى توپلاپ تۇنجى بولۇپ مەللەبەگنىڭ بايرىقى ئاستىغا ھازىر بولدى. قوقاندىكى مالىمانچىلىقتىن پايدىلىنىپ قەشقەرگە قارىتا يەنە بىر قېتىملىق غازات ئۇرۇشى قوزغاش ئۈچۈن قېچىپ چىققان كىچىك خان تۆرىمۇ قوقان شەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئېلىۋالغان مەللەبەگنىڭ بارگاھىغا يېتىپ باردى. ئۇزاق ئۆتمەي ۋەلىخان تۆرىمۇ مەللەبەگنىڭ يېنىغا بېرىپ قوشۇلدى. مەللەبەگ ئۇنىڭغا بۇنچۇق (مونچاق؟) تەقدىم قىلىپ، ئەگەر قوقاننى ئىشغال قىلالسا

ئۇنىڭغا خوجا كالانلىق نامىنى بېرىپ پۈتكۈل قەشقەرلىكلەرگە باش قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ ھەم كېلەر يىلى ئەتىيازدا ۋەلىخان تۆرىنىڭ قەشقەرنى ئېلىشىغا ياردەملىشىش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ قەشقەرگە بىللە بارىدىغانلىقى توغرىسىدا ۋەدە بېرىپتۇ. مەللەبەگ خانلىق تەختكە چىقىپ، نۇرۇمۇھەممەت دانخا قەشقەرگە ئاقساقال بولۇپ كەلگەن ھامان، ۋەلىخان تۆرىمۇ قوقاندىن قېچىپ چىققاندىن، ئۇ تۇتۇلۇپ قېلىپ قايتا قوقانغا يالاپ ئېلىپ بېرىلپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مەللەبەگ خان ۋەلىخان تۆرىنىڭ «بۇنچۇق» لۇق نام ئەمىلىنى تارتىۋېلىپ، كاتتاخان تۆرىگە ئېلىپ بېرىپتۇ ۋە بارلىق خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ ھەرىكىتىنى نازارەت قىلىش ئىشىنى كاتتاخان تۆرىگە تاپشۇرۇپتۇ. مەللەبەگ يەنە ئاپپاق خوجا ئەۋلادلىرىنى كۈندە 3 قېتىم كېلىپ كاتتاخانغا سالام بېرىپ تۇرۇش، كەلمىگەنلەرنى ئۆزىگە مەلۇم قىلىپ تۇرۇشنى ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. ئارقىدىنلا ئۇ يەنە بۇنىڭدىن كېيىن خوجا ئەۋلادلىرىدىن قوقاندىن ئىجازەتسىز ئايرىلىدىغانلار كۆرۈلسە ئۇلارنى چىگرىدىن قوغلاپ چىقىرىدىغانلىقى ياكى زىندانغا تاشلايدىغانلىقى توغرىسىدا پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. ۋەلىخان تۆرىنىڭ قوقاندىن قاچقانلىقى راست، ئەمما قەشقەرگە يېقىنلاپ كەلگەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان پاكىت يوق. مەللەبەگ خاننىڭ خوجىلارنىڭ پاراكەندىچىلىكىنى توسقانلىقى ۋە كاتتاخان تۆرىنى ئاپپاق خوجا ئەۋلادلىرىغا داھىي قىلىپ بېكىتىپ قويغانلىقى راست. ۋەلىخان تۆرى قەشقەرگە بارغۇدەك دېگەن خەۋەرنى قەشقەردىكى ئاقساقال قوقان بىلەن مانجۇلارنىڭ سۆھبىتىدە مانجۇلارنى يول قويۇشقا مەجبۇرلاش ئۈچۈن تارقانخان خەۋەر بولۇشى مۇمكىن. قەشقەر بەگلىرى قوقانلىقلارغا ئىشەنمەيتتى. ۋەلىخان تۆرىنىڭ قوقاندىن قېچىپ چىققانلىق خەۋىرى خەلق ئارىسىدا كۈچلۈك نەسىر پەيدا قىلدى. بەزىلەر ۋەلىخان تۆرى ئالاتاۋ قىرغىزلىرى ئارىسىغا قېچىپ بېرىپتۇ، دېيىشەتتى. شەھەر چاسولىرىدا، ئاشخانلاردا ئاياللار بىلەن بالىلارنىڭ ئاغزىدىن خوجام پات ئارىدا قايتىپ كېلىدىكەن، دېگەن گەپلەر تارقىلىپ يۈرەتتى.

قالغان، تەبىئىتى رەھىمسىز بىر كىشى ئىدى. كىچىكخان تۆرىنى قانداقتۇر بىرەر خىسلەتكە ئىگە ئادەم دېگىلى بولمايتتى. ئۇ بىر قانچە قېتىملىق غازات ئۇرۇشىغا باش بولغان بولسىمۇ ھەممىدە مەغلۇپ بولغان. بىرىنچى قېتىمقىدا قۇرتقا قەلئەسىنىڭ بېگى ئۇنى تۇتۇۋېلىپ قوۋانغا ئەۋەتۋەتكەن. كېيىن ئۇ 1847 - ۋە 1857 - يىلدىكى ئىسيانغا قاتناشقان بولسىمۇ بىراق ھېچبىر نام - ئاتاققا ئىگە بولالمىغان.

جاھانگىردىن بۇزۇكخان تۆرە ئىسىملىك يالغۇز ئوغۇل قالغان. ئۇ چوڭ خوجىنىڭ ئەۋلادى بولغاچقا مەخدۇم ئەزەم دېگەن نامغا ئېرىشەلگەن. يېشى 38 لەرگە ئۇلاشقان مۇلايىم بۇ كىشىنى ھەممەيلەن ئوقۇمۇشلۇق ھەم پەزىلەتلىك زات دەپ تەرىپلىشىدۇ. ۋەلىخان تۆرىمۇ قەشقەرنى ئېلىشتا بۇزۇكخاننىڭ نامىدىن پايدىلانغان. كىچىك بۇخارالىقلار ھازىر بارلىق ئۈمىدىنى ئاشۇ كىشىگە باغلىماقتا، قىرغىزلارمۇ ئاشۇ شاھزادە باشلايدىغان غازات ئۇرۇشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتمەكتە. قەشقەرلىكلەر يەنە ئاپپاق خوجا جەمەتىدىن بولغان تۇردى خوجا ئىسىملىك بىر كىشىنىڭ تەرىپىنى قىلىشىدۇ. تۇردى خوجا ئەينى چاغدا مانجۇلار ئالتە شەھەرنى ئىستىلا قىلغاندا ئەسىرگە ئېلىنىپ بېيجىڭغا ئېلىپ كېتىلگەنمىش ۋە بېيجىڭدا تۇرۇپ «گۇڭ» نامىنى ئالغانمىش. 1856 - يىلى تۇردى خوجا جەمەتكە مەنسۇپ بىر كىشىنىڭ جەستى ئاپپاق خوجا مازىرىغا قويۇش ئۈچۈن ئېلىپ كېلىنىپتۇ. جەستى ئەكىلىشكە مەسئۇل بولغان ئادەم تۈركىي تىلدا سۆزلىشەلمەيدىكەن، كىيىن كىيىملىرىمۇ مانجۇلارنىڭ كىيىملىرىدىن پەرقلەنمەيدىكەن.

«چەت ئەل ئېكسپېدىتسىيىچىلىرىنىڭ غەربى يۇرت ھەققىدىكى ساياھەت خاتىرىلىرى» (خەنزۇچە) ۋە 1985 - يىلى ئالمۇتدا نەشر قىلىنغان «چوقان ۋەلىخانوف تالاندا ئەسەرلىرى» (قازاقچە) ناملىق كىتابتىن تەرجىمە قىلىندى.

تەرجىمە قىلغۇچى: مەمتىمىن ئۆمەر

تەرجىمە مۇھەررىرى: ئابلىز ئورخۇن

قەشقەر خەلقى ۋەلىخان تۆرىدىن بەكمۇ قورقاتتى. شۇڭا ئۇنىڭ قەشقەرگە قايتا كېلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ ھەممەيلەن ئەندىشىگە چۈشتى. كىشىلەر «تۆرەم كەلسە ھەممىزنى بۇغۇزلاپ تاشلاشتىن يانمايدۇ»، «ئەمدى قانداقمۇ قىلارمىز» دەپ ئۇھ تارتىشتى، شەھەرنى قوغداش ئۈچۈن چېرىكلىككە تۇتۇلغان دېھقانلار قوللىرىدىكى قوراللارنى كۆرسىتىپ «بۇنى بىزگە نېمىشقا تارقىتىپ بېرىدىغاندۇ! راستىنلا خوجىلارغا قارشى تىخ كۆتۈرەرمىزمۇ؟ بىز دېگەن مۇسۇلمان. شۇڭا ھەرگىز گۇناھقا پاتقۇمىز يوق» دەپ غۇدۇرۇشتى. يۇقىرىقى كەيپىياتتىنلا يەنە خوجىلار كەلگۈدەك بولسا ئاشۇ 1857 - يىلدىكى ئوخشاشلا جىق كۈچ چىقارمايلا شەھەرنى تارتىۋېلىشنىڭ چوقۇملىقىنى كۆرۈپ يەتكىلى بولاتتى.

خاتىرىلىرىمىزنىڭ ئاخىرىدا بىز كەلگۈسىدىكى ئىسيانلارغا باش بولۇش ئېھتىمالى بولغان بىر قىسىم خوجىلار توغرىسىدا ئاز - تولا مۇلاھىزە يۈرگۈزۈپ باقايلى.

ئەينى چاغلاردا مانجۇلارنىڭ جازا يۈرۈشىدىن قورقۇپ قېچىپ كەتكەن سامساق خوجىنىڭ يۈسۈپ خوجا، باھاۋۇدۇن خوجا ۋە جاھانگىر خوجا دېگەندەك ئۈچ ئوغلى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ چوڭى يۈسۈپ خوجا 1830 - يىلى بۇخارادىن قايتىپ كېلىپ ئىسيان كۆتۈرگەندى. ئوتتۇراچىسى 1825 - يىلدىكى ئىسياندا ئۆلگەندى. ئەڭ كىچىكى بولغان جاھانگىر خوجا ئالتە شەھەرگە ھۆكۈمران بولۇشنى كۆڭلىگە پۈككەن بولسىمۇ ئاخىرى مانجۇلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەندى.

يۈسۈپ خوجىدىن كاتتاخان تۆرە نامى بىلەن ئاتالغان ئىشانخان تۆرە، ۋەلىخان تۆرە ۋە كىچىكخان تۆرە دېگەن ئوغۇللار قالغاندى. ئۇلارنىڭ چوڭى بولغان ئىشانخان تۆرە 1847 - يىلدىكى ئىسياننى تەشكىللىگەن بولۇپ، ئۇ بىر ئاجىز، نەزەر دائىرىسى تار، گالۋاڭراق كىشى ئىدى. ئۇ يۇرت سورىغان چاغدا ھەرەمخانغا ئاياللارنى يىغىۋېلىپ ئەيشى - ئىشرەتكە بېرىلىپ كەتتى. ۋەلىخان تۆرە تىرىشچان، ئەقىللىق بولغىنى بىلەن، ئەپپۇن چېكىشكە كۆنۈپ

ئۆزاتقا سوزۇلغان ئىسىم دەۋاسى

مەريەم ساقىم

(شىنجاڭ تېببىي ئۇنىۋېرسىتېتى خىمىيە كەڭەشچىسىدىن)

خاچىئوبى شەھەرلىك ئائىلە سوت كولىگىيىسىگە ئەرز سۇنغان. 8 - ئاينىڭ 17 - كۈنى سوت كولىگىيىسى يېپىق سوت ئۆتكۈزگەن. ساتو ئەر - ئايال ۋە ئىبلىس ئۇچى سوتقا قاتناشقان، سوت ئىسىم تاللاش مەقسىتىدە، بۇ ئىسىمنىڭ جەمئىيەتتىكى ئىنكاسى، بالىنىڭ كەلگۈسىگە كۆرسىتىدىغان تەسىرى، بالا چوڭ بولغاندا بۇ ئىسىمغا بولغان پوزىتسىيىسى قاتارلىق مەسىلىلەرنى چۆرىدەپ سوئال قويغان. دادا بولغۇچى «رومانتىك خىياللىرىم ۋە گۈزەل چۈشلىرىمنىڭ ئىنكاسى بولغان بۇ ئىسىمنى، بالىنىڭ كەلگۈسى غەلىبىلىك ۋە ئۇتۇقلۇق بولسۇن دېگەن ئارزۇدا قويدۇم. دۇنيا بەرپا بولغاندىن بېرى ئىبلىس، ئالۋاستىسى، يالماۋۇزلار ھەر خىل سېھرىگەرلىكلەرنى ئىشلىتىپ دۇنيانى بويسۇندۇرغان ئىشلار بولغان، شۇڭا ئۇلاردا ۋەھشىيلىكلەر ئۈستىدىن غالىب كېلەلەيدىغان قۇدرەتمۇ بار دەپ ئويلايمەن. ئىنسان دۇنياغا بىرلا قېتىم كېلىدۇ ۋە ئۆمرىدە بىر ئىسىم بىلەن ئاتىلىدۇ. بىرلا ئاڭلىغان كىشى ھەرگىزمۇ ئونتۇپ قالمايدىغان، تارىختا تېخى قويۇلۇپ باقمىغان بۇ ئىسىمنى قويۇشنى خالىدىم. بالام ئىبلىس دېگەن بۇ يامان نامنى ياخشى نامغا

1993 - يىلى ياپونىيە توكيو ئاكىشىما شەھىرىدە ئاشخانا ئاچىدىغان 30 ياشلىق ساتو (佐藤) دېگەن كىشى 7 - ئاينىڭ 30 - كۈنى تۇغۇلغان تۇنجى ئوغلىغا ئاكۇما * (恶魔 AKuma) دەپ ئات قويغانلىقى سەۋەبىدىن تېلېۋىزىيە، گېزىت - ژۇرنال، رادىئو قاتارلىق تەشۋىقات ۋاسىتىلىرىدە بىر مەھەل قاتتىق غۇلغۇلا، بەس - مۇنازىرە پەيدا بولۇپ، پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ دىققەت - ئېتىۋارىنى قوزغىغانىدى.

ساتو ئاكىشىما شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى ئاھالىنى روپخەتكە ئېلىش ئىشخانىسىغا ئوغلىنىڭ ئىسمى تولدۇرۇلغان جەدۋەلنى سۇنغاندا، شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى بۇ ئىسىم بالىنىڭ كەلگۈسىگە يامان تەسىر كۆرسىتىشى ۋە يامان ئاقسۆۋەت كەلتۈرۈش ئېھتىماللىقىنى ئويلىشىپ، باشقا ئىسىم تاللاش توغرىسىدا مەسلىھەت بەرگەن ۋە بۇ ھەقتە ياپونىيە قانۇن مىنىستىرلىكىگە يوليورۇق سوراپ دوكلات سۇنغان.

دۆلەتلىك ئاھالىنى روپخەتكە ئېلىش قانۇنىنىڭ «بالىلارغا ئىسىم تاللاشتا، كۆپ ئۇچرايدىغان ۋە كۆپ ئىشلىتىلىدىغان خەتلەردىن ئىسىم قۇراشتۇرسا بولىدۇ، دېگەن بەلگىلىمىسىگە ئاساسەن، دادا بولغۇچى «恶 ۋە 魔 خەتلىرى دائىم ئىشلىتىلىدىغان خەت، ئىسىم تاللاش بەلگىلىمىسىگە خىلاپلىق قىلغان بېرىم يوق» دەپ بۇ مەسلىھەتكە قايىل بولماي، توكيو

* ئاكۇما (恶魔 AKuma) نىڭ لۇغەت مەنىسى ئىبلىس، ئالۋاستى، ياۋۇز، يالماۋۇز، ۋەھشىي دېگەن مەنىدە، ماقالىدا ۋەكىل خاراكتېرىدە ئىبلىس دەپ ئېلىندى.

پەيدا قىلغاچقا، خەلق رايى سىتاتىستىكا قىلىنغان، ئىككى كۈن ئىچىدە ئاممىسىدىن 130 پارچە خەت تاپشۇرۇۋېلىنغان. بۇ ئىسىمغا قارشى پىكىردىكى خەتلەر 109 پارچە بولۇپ مەزمۇنلىرى تۆۋەندىكىچە: «ئۆز بالىسىغا مېھرى - مۇھەببىتى بار ئاتا - ئانا ئۆزىنىڭ بالىسىنى ئىبلىس، ئالۋاستى، يالماۋۇز دەپ چاقىرىشنى خالارمۇ؟»، «بۇ ئىسىمنى تاللىغان دادا قورۇق نام - ئابروي چىقىرىشنى مەقسەت قىلغان ئوخشايدۇ، بۇ ئىسىمنى قويۇش، بالىسىنى ئويۇنچۇق قاتارىدا كۆرگەنلىك ئەمەسمۇ؟!»، «بۇ ئاتا - ئانا، ئۆزلىرىنىڭ ھوقۇقىنى قالايمىقان ئىشلىتىپتۇ، ئىنسانغا مۇناسىپ ئىسىم تاللىماپتۇ»، «ئاتا - ئانا ئۈچۈن ئۆز بالىسىغا ئىسىم تاللاش، ئارزۇ - ئارمان، ئۈمىد، تىلەكلەرنىڭ ئىنكاسىدۇر. بۇ دادا نېمىنى ئويلىغاندۇ؟ بۇ ئىسىم بىلەن ئۆز بالىسىغا تولىمۇ ئېغىر بىر يۈكنى ئارتىپ قويغانلىقىنى ھېس قىلىنغانىدۇ، مېنىڭچە بۇ تولىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلىك»، «بالا چوڭ بولۇپ مەكتەپتە ئوقۇش، ئىبلىس - ئالۋاستى بىلەن كىمىنىڭمۇ دوست بولۇپ بىللە ئوينىغۇسى كېلەر، بۇ بالغا ئازاب بېغىشلىماي قالارمۇ؟ بۇ ئۆز بالىسىنى خورلاش ئەمەسمۇ؟»، «دادا بولغۇچى بۇ ئىسىمنى شۇنچىۋالا ياخشى كۆرگەن بولسا، ئۆزىنىڭ ئىسمىنى (ئىبلىس) قا يۆتكەپ ئالسىلا بولماسمىدى»، «بۇ بالا چوڭ بولۇپ دوختۇر بولدى دەيلى، بىمار قانداقمۇ ئىبلىس - ئالۋاستىنىڭ ئالدىغا كىرىپ كېسىلىنى كۆرسەتكۈسى كېلىدۇ»، «بالا تۇغۇلغاندا گەپمۇ قىلالمايدۇ، نېمىنى ئويلايدۇ، نېمىنى خالايدۇ، ھەرگىزمۇ بىلدۈرەلمەيدۇ. بىراق ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇنىڭدا مۇستەقىل خاراكتېر، پىكىرلەر يېتىلىدۇ. بەلكىم دادا بىلەن بالا تامامەن باشقا - باشقا خاراكتېر، پىكىردە بولۇش ئېھتىمالىمۇ بار. شۇڭا دادا بولغۇچى، بالىسىنىڭ كەلگۈسى ئۈستىدە ئەتراپلىق، ئەستايىدىل ئويلىنىمسا بولامدۇ؟»، «مەن قانۇن مىنىستىرلىكى خەلق ئىشلار مەھكىمىسىنىڭ بۇ ھەقتىكى ماقالىسىنى ئوقۇدۇم، ئۇنىڭدا ئىسىم تاللاش ھوقۇقىغا مەمۇرىيەت ئارىلىشىدۇ؟ قانچىلىك دەرىجىدە ئارىلىشىلايدۇ؟ دېگەندەك بەلگىلىمىلەر يوق. بىراق ھوقۇقىنى

ئۆزگەرتەلەيدىغان قالىتىس ئادەم بولسۇن دەيمەن» دەپ جاۋاب بەرگەن. بۇ مەسىلە توغرىسىدا قانۇن مىنىستىرلىكىنىڭ خەلق ئىشلار مەھكىمىسى تۆۋەندىكىدەك پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان:

ئىنسان كەمسىتىلىدىغان مەنىدىكى خەتتىن قۇرۇلغان ئىسىمنى ئېتىراپ قىلىشقا بولمايدۇ. بۇ ئىسىمنىڭ بالىنىڭ كەلگۈسىگە ناچار ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈش مۇمكىنلىكىنى قىياس قىلغىنىمىزدا، ئاتا - ئانا ئىسىم تاللاش ھوقۇقىنى قالايمىقان ئىشلەتتى دەپشكە بولىدۇ. بالا «ئىبلىس، ئالۋاستى» دەپ چاقىرىلسا، جەمئىيەتتە ھاقارەت ۋە كەمسىتىلىشكە ئۇچراش ئېھتىماللىقىنى ئىسنىكار قىلىشقا بولماس، شۇڭا بۇ ئىسىمنى قويۇشنى مۇۋاپىق ئەمەس، دەپ قارايمىز. بۇ غۇلغۇلا - غەۋغالار بىلەن بەش ئايىمۇ ئۆتۈپ كەتكەن، بەش ئايدىن بېرى بالىنىڭ ئىسمى رويخەتكە ئېلىنماي، ئىسىم كاتەكچىسى بوش تۇرىۋەرگەن، ئاتا - ئانىسى بالىسىنى «ئاكۇما (ئىبلىس)» دەپ چاقىرىۋەرگەن. بۇ ئىسىمنى دادا بولغۇچى تاللىغان، ئانا بولسا دادا بولغۇچىغا «سەن ئويلاپ تاپقان ئىسىم، مەن ھەرگىزمۇ قارشى ئەمەس» دېگەن. دادىنىڭ ئاتا - ئانىسى قوشۇلمىغان بولسىمۇ، بالىنىڭ رايى ئۈچۈن: «ھەقىقىي ئىبلىسنىڭ ئەكسچە ياخشىلىقنىڭ سىمۋولى بولۇپ، بىزنىڭ ئارىمىزدا ياخشى ئىنسان سۈپىتىدە ئىبلىس ئوبرازىنى ئۆزگەرتەلەيدىغان ئىنسان بولۇشنى تىلەيمىز» دېگەن.

بۇ مەسىلىدە ئىسىم تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچى كەسىپ ئەھلىلىرىنىڭ كۆز قاراشلىرىمۇ ئاڭلاپ ئۆتۈلگەن. ئۇلار «ئۆز بالىسىغا ئىسىم تاللاش ئاتا - ئانىنىڭ ئىشى. ھۆكۈمەتنىڭ ئارىلىشىشى توغرا بولمىغان ئىش. بىراق مەسىلە شۇكى، بالا ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانىدا خىلمۇ خىل ھېسسىيات داۋانلىرىدىن ئاتلاپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ. شۇلاردىن ئوڭۇشلۇق ئۆتەلمەيدۇ - يوق، بۇنىڭغا قارىتا ئاتا - ئانىدىمۇ مەلۇم ئىدىيىۋى تەييارلىق ۋە جاۋابكارلىق بولۇشى كېرەك» دېيىشكەن.

بۇ خەۋەر دۆلەت خاراكتېرلىك چوڭ غۇلغۇلا

قالايمىقان ئىشلىتىش ئەھۋالى كۆرۈلگەندە ئاگاھلاندۇرۇش ۋەزىپىسى بولىدۇ، دېيىلگەن. ھەقىقەتەنمۇ ئۆز بالىسىغا ئىسىم قويۇش، ئانا - ئانىنىڭ ھوقۇقى، بۇ قېتىمقى ئىسىم قويۇش مەسىلىسىدە قانۇن مىنىستىرلىكى خەلق ئىشلار مەھكىمىسىنىڭ مەسلىھەت پىكرىگە قايىل بولدۇم. بۇ قېتىمقى ئىسىم تاللاش غۇلغۇلىسىغا مۇناسىۋەتلىك بىر ماقالىدا مۇنداق سۆزلەر يېزىلغان: «ياپونىيىنىڭ سابىق باش مىنىستىرى 田中角荣 (تاناكا كاكۇئېي) تەختتە ئولتۇرۇپ، راسا شۆھرەت تېپىۋاتقان مەزگىلىدە خىيوگو ئوبلاستىدا ئولتۇرۇشلۇق 田中 (تاناكا) فامىلىلىك بىر ئائىلىدە بىر ئوغۇل تۇغۇلغان. ئانا - ئانىسى بالىسىغا 角荣 (كاكۇئېي) دەپ ئىسىم قويغان. لېكىن سابىق باش مىنىستىر لوككېد (Lockheed) سەتچىلىكى ۋەقەسىدە قولغا ئېلىنىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇ بالا مەكتەپتە ساۋاقداشلىرى تەرىپىدىن بوزەك قىلىنىپ تولىمۇ بىچارە ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانىكەن. 1982 - يىلى تاناكا ئائىلىسى بالىسىنىڭ كاكۇئېي (角荣) دېگەن ئىسمىنى يۆتكىۋېتىش ئىلتىماسىنى، كويې شەھەرلىك ئائىلە سوت كولىگىيىسىگە سۇنغان، سوت «بۇ ئىسىم، بالىغا روھىي جەھەتتىن قاتتىق زەربە ۋە ئازاب كەلتۈرگەچكە، ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ» دەپ تەستىق سالغان.

ساپپورو شەھەرلىك تەپتىش مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى مۇخبىرلارغا مۇنداق دېگەن: «دۇنياغا كۆز ئاچقان بالا كىمگە تەئەللۇق؟ دۆلەتكىمۇ، جەمئىيەتكىمۇ، ئانا - ئانىسىغىمۇ؟ ھېچقايسىسىغا تەئەللۇق ئەمەس! بالا ئۆزى - ئۆزىگە تەئەللۇق، تۇغۇلغىنىدا ئۇ ھېچنەرسە دېيەلمىسىمۇ، لېكىن ئۇ پۈتۈنسۈرۈك جىسمانىي، روھىي دۇنياسى بولغان ئىنسانغا تەئەللۇق بولىدۇ. ئانا - ئانا بالا مېنىڭ پۇشتۇم، ئانا - ئانىلىق ھوقۇقىمىز بىلەن قانداق ئىسىم قويۇش بىزنىڭ ھەققىمىز دېسە بولامدۇ؟ ئانا - ئانىنىڭ ئۆز بالىسىغا ئازاب بېغىشلايدىغان، ئۇنى خورلايدىغان، ئىبلىس - ئالۋاستى دەپ چاقىرىدىغان ھەقىقىي يوق. چۈنكى ئۆز بالىسىغا دىل ئازارى بېرىدىغان، ئۇنى خورلايدىغان

ئىسىم قويغان ئانا - ئانا شۇ بالا ئالدىدا جىنايەتچىدۇر، ئۆز بالىسىغا ئىسىم قويۇش، ئانا - ئانىنىڭ ھوقۇقى دەپ، شۇ ھوقۇقنى قالايمىقان ئىشلىتىدىغان ئانا - ئانىلارغا شۇنى دېگۈم كېلىدۇ، تۇغۇلغان بالىغا ئۆزلىرىنىڭ گۈزەل ئارزۇ - ئارمانلىرى، تىلەك - ئۈمىدلىرى مۇجەسسەملەنگەن ئىسىم تاللاش ئاتا - ئانا ئۈچۈن ئېيتقاندا ئىنتايىن چوڭ ۋەزىپە، ئاشۇ بالىنى تەربىيەلەپ جەمئىيەتكە چىقىرىش ئۇلارنىڭ مەسئۇلىيىتىدۇر. بالىنىڭ ئىستىقبالىغا تەسىر يەتكۈزىدىغان، ئازاب بېغىشلايدىغان ئىسمىنى قويغان ئانا - ئانىنى، بالا چوڭ بولۇپ ئەرز قىلسا، شۇ ئانا - ئانىنى قانۇن جازالاش كېرەك. ئۆز بالىسىنى ئىبلىس - ئالۋاستى، يالماۋۇز دەپ چاقىرسا، يۈرىكى ئاغرىمايدىغان ئانا - ئانا بولارمۇ؟ شۇ ئانا - ئانا 365 كۈن ئۆز بالىسىغا نىسبەتەن ھاقارەتلەش جىنايىتى ئۆتكۈزگەن بولىدۇ. بالا ئانا - ئانىنىڭ مۈلكى، نېمە قىلسام بولىدۇ، دەيدىغان خىياللار ۋە بۇرۇنقىسى زامانلاردىكى فېئوداللىق كۆز قاراشلاردىن قۇتۇلمايۋاتقان، كۆڭلى نامرات كىشىلەرنى سەگەكلەشتۈرۈپ قويۇشىمىز كېرەك دەپ ئويلايمەن. ئۆز بالىسىغا ئىسىم قويۇش ئانا - ئانىنىڭ ھوقۇقى ۋە خاھىشى، دۆلەتنىڭ ئارىلىشىش ھوقۇقى يوق، قانداق ئىسىم تاللاش قانۇندا چەكلەنمىگەن، ھېچكىمنىڭ ئارىلىشىش ھوقۇقى يوق دەپ قارساق، ئۇ چاغدا ئىنسانىيەت دۇنياسى نېمىگە ئوخشاپ قالار، ھەجۋىيلىك ۋە مەسخىرىۋازلىقتىن باشقا نېمە بۇلار...»

شۇنداق قىلىپ ئاخىرى ساتو تۇنجى ئوغلى 10 ئايلىق بولغاندا، ئاكىشىما شەھەرلىك ھۆكۈمەتكە بېرىپ ئوغلىغا يېڭى ئىسىم تاللاپ، رويخەتكە ئېلىش رەسمىيىتىنى ئۆتكەن. شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن ئانا - ئانا - بالا ئۈچى شەھەر باشلىقى بىلەن كۆرۈشتى ۋە «ئۇزۇنغىچە ئاۋارچىلىق كەلتۈردۇق» دەپ سالام - سائەت قىلدى.

بالىسىنىڭ ئىسمىنىڭ ئاھاڭى يەنىلا ئاكۇما بولۇپ خېتى 亚驱 Aku بولدى، بۇنى 亚区马 Akuma دەپ ئوقۇسا بولىدۇ.

خەت يېزىپ قالسا ئوغلغا كۆيۈنۈش، ئەنسىرەش مېھرىبانلىق ھېسسىياتىنى ئىپادە قىلىدىكەن. مومىسى: «ئوغلۇمنىڭ تۇرمىدىن چىقىشى تېخى بالدۇر. تۇرمىدىن چىقسام بالىنى ئۆزەم تەربىيەلەيمەن دەيدۇ. بىراق، بالا بەكمۇ ئازاپلىنىدۇ. زەھەرلىك چېكىملىككە ئادەتلەنگەن ئادەملەرنىڭ 8 ئۇلۇشىنىڭ قايتا جىنايەت ئۆتكۈزۈش ئېھتىماللىقى بار دېيىشىدۇ. شۇڭا قايتىپ چىققاندىن كېيىنمۇ مەلۇم ۋاقىت ئەھۋالغا قاراپ باقارمەن» دەپتۇ. بۇ خەۋەر 2000 - يىلى 12 - ئاينىڭ 15 - كۈنى يېزىلغان. بوۋاقتىڭ دۇنياغا كۆز ئېچىشى — ئىنسانىيەت ئۈچۈن تۆھپە دەپ ئويلايمىز. ئەگەر ياراملىق ئادەم بولۇپ تەربىيەلەنسە، ئەلۋەتتە.

ھەرقانداق ئائىلىدە بالا تۇغۇلۇشتىن ئاۋال ۋە تۇغۇلغاندىن كېيىن قانداق ئىسىم قويۇش توغرىسىدا كۆپ ئويلاشلار، مۇلاھىزىلەر، تالاش-تارتىشلار، مەسلىھەتلەر بولىدۇ.

ئىسىم تالاش، شۇ ئاتا - ئانا ئۈچۈن ئېيتقاندا، ياشاش ئارزۇلىرى، ئىستەكلىرى، ئىنتىلىشلىرى، تەپەككۈر، گۈزەل غايىلىرىنىڭ بىر ئېغىز سۆزگە مۇجەسسەملىنىشى بولۇشى مۇمكىن.

بىز ئۇيغۇرلاردىمۇ ئىسىم قويۇش ئەنئەنىسى يەنى ئارزۇ - ئارمان ئىنتىلىشلىرىمىزنى، تىلەكلىرىمىزنى قويغان ئىسىم بىلەن نامايەن قىلىش ۋە بالىنىڭ ھاياتىغا مەسئۇلىيەت تۇيغۇمىزنى بىلدۈرۈش بۇرچىمىز بار.

بۇ ماقالىنى بۇندىن كېيىن بىزنىڭ ئىسىم تالاش، ئىسىم قويۇش ئىشلىرىمىزدا پايدىلىنىش قىممىتى بولۇپ قالار دېگەن مەقسەتتە ئوقۇرمەنلەرگە سۈندۈم.

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

دادا بولغۇچى ئوغلىنى يېڭىلىمەس، كۈچلۈك ئىرادىلىك ئادەم بولسۇن دېگەن شېرىن ئارزۇدا ئىبلىس - ئالۋاستى دەپ ئىسىم قويۇشتا ناھايىتى چىڭ تۇرغان بولسىمۇ، ئەپسۇسكى دادىسىنىڭ ئۆزىنىڭ ئىرادىسى تولىمۇ ئاجىز كېلىپ قالغان. ئۇ 1996 - يىلى 6 - ئايدا زەھەرلىك چېكىملىك سودىسى قىلىپ قولغا ئېلىنغان. ھازىر تۇرمىدە ئىكەن. ھازىر ئاكۇما باشلانغۇچ 1 - يىللىقنىڭ ئوقۇغۇچىسى، ئاشۇ ئىسىمنىڭ غۇلغۇلىسى دادىسىنىڭ قولغا ئېلىنىشى تۈپەيلى، ئۇ باشقىلار تەرىپىدىن بوزەك قىلىنىۋاتامدۇ؟ ساق - سالامەت كېتىۋاتقانمىدۇ؟ ئاكۇمانى دادىسىنىڭ سىڭلىسى بېقىۋېتىپتۇ، ئاپىسى دادىسى قولغا ئېلىنىشتىن 6 ئاي بۇرۇن ئاجرىشىپ كەتكەنىكەن. ھازىر بالىسى بىلەن ئۇچراشمايدىكەن. ئانا تولىمۇ ھەسرەت بىلەن مۇنداق دەپتۇ: «يېڭى تۇرمۇش باشلىغاچقا، بالام بىلەن ئۇچرىشالمىدىم، ئەمما ھەمىشە ئويلايمەن، بالام ھەققىدىكى خىياللىرىم يۈرىكىمنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدا ساقلىنىدۇ».

بوي - نۇرقى ۋىجىكىگە ئاكۇما پۈتۈپ بىلەن ھەرخىل مۇسابىقە ئويۇنلىرىغا قىزىقىدىغان جۇشقۇن بالا بوپتۇ، بىر قېتىملىق تەنتەربىيە مۇسابىقىسىدە يۈگرەشتە 1 - لىكىنى ئاپتۇ. ئۇ گەرچە باشلانغۇچ 1 - يىللىقنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولسىمۇ، بىرەر يېرىنى يارىلاندىرۇپ ئالسا، خۇددى چوڭ كىشىلەردەك ھاممىسىغا «ھېچۋەقەسى يوق ھامما، كېرەك يوق!» دەپ تەسەللى بېرىدىكەن. كەلگۈسىدە پۈتۈپ بولۇش ئارزۇسى بار ئوخشايدۇ. چۈنكى دەرىستىن سىرتقى پۈتۈپ كۈلۈپ قاتنىشىۋېتىپتۇ. كىشىلەر ئەنسىرىگەندەك، باشقىلار تەرىپىدىن بوزەك قىلىنىشتەك ئەھۋاللار كۆرۈلمىگەن ئوخشايدۇ؛ كۆپ دوستلىرى بارمىش.

دادىسى دائىم خەت يېزىپ تۇرمايدىكەن، ناۋادا

«ئۇزاققا سوزۇلغان ئىسىم دەۋاسى» ۋە بىزدىكى كىرىس

ئەسەت سۇلايمان

مۇھىم بىر تەرىپىدۇر. مەريەم ساقىمنىڭ مەزكۇر ماقالىسى بىزگە ئۇلۇغ ئوكياندىكى ئارال دۆلىتى ياپونىيىدە يۈز بەرگەن «ئىسىم ۋەقەسى» نىڭ زىلزىلىسىنى يەتكۈزدى، ھەممە ئىشقا ئەستايىدىل قارايدىغان ياپونىيىلىكلەرنىڭ كەلگۈسى ئەۋلادلىرىغا بولغان كۈچلۈك مەسئۇلىيىتىنى، ئىنسان ھوقۇقلىرى بىلەن مىللىي مەدەنىيەت بۇرچلىرى ئوتتۇرىسىدىكى بەس - مۇنازىرىلىرىنى قىزىقارلىق «ئىسىم ۋەقەسى» ئارقىلىق بايان قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلارغا بولغان مەسئۇلىيىتى ناھايىتى كۈچلۈك بولسىمۇ، لېكىن بالىنىڭ ھەرگىزمۇ ئاتا - ئانىسىنىڭ شەخسىي مۈلكى ئەمەسلىكىنى، بەلكى پەرزەنتلەرنىڭ چوڭ بولغاندىن كېيىن ھامان ئۆز - ئۆزىگە مەنسۇپ بولىدىغانلىقى ۋە جەمئىيەتنىڭ بىر ئەزاسىغا ئايلنىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى. شۇنداق بولغانىكەن، بالىلارغا ئىسىم قويۇش مەسلىسىمۇ ئەلۋەتتە ھەم ئاتا - ئانىنىڭ، ھەم پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ ئورتاق كۆڭۈل بۆلىدىغان ئىشىغا ئايلنىشى كېرەك!

ياپونىيىنىڭ مەلۇم بىر شەھىرىدە ساتۇ ئىسىملىك بىر كىشىنىڭ يېڭىدىن تۇغۇلغان ئوغلىغا Akuma (مەنىسى «ئىبلىس، ئالۋاستى») دېگەن ئىسىمنى قويۇشى بىلەن باشلانغان بۇ كەسكىن مۇنازىرە پۈتكۈل ياپونىيىلىكلەرنى ئىسىم مەدەنىيىتى ھەققىدە قايتا ئويلىنىشقا مەجبۇر قىلدى. كىچىككەن بىر ئىشتەك تۇيۇلىدىغان بۇ ۋەقە ئائىلىدىن ھالقىپ چىقىپ جەمئىيەت ۋە پۈتكۈل دۆلەتنىڭ مۇنازىرە تېمىسىغا ئايلنىدى. بۇ

كىشى ئىسىملىرى گەرچە ئۆز خاراكتېرى بىلەن شەخسلەرگە خاس بەلگە ھېسابلىنىمۇ، لېكىن ئۇ ئۆز نۆۋىتىدە يەنە بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكىنى ۋە ئىستېتىك خاھىشىنى ئىپادە قىلىپ تۇرىدۇ. كىشى ئىسىملىرى ئەركىن تاللىنىدۇ. ئەمما مۇئەييەن دەرىجىدە مىللىي مەدەنىيەت چەمبىرىكى ۋە جامائەت پىكرىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئىسىم قويۇش ھەرقانداق بىر شەخسنىڭ خۇسۇسىي ئىشىدەك كۆرۈنىمۇ، ئەمما ئۇ ھامان مۇئەييەن بىر مىللىي مەدەنىيەتنىڭ خاھىشىنى ئىنكاس قىلىدۇ. دەرۋەقە، ئىسىم - فامىلى مەسلىسى كونكرېت شەخس سۈپىتىدىكى ھەر بىر ئادەمنىڭ خۇسۇسىي ئىشى، شۇنداقلا پۈتكۈل مىللەتنىڭ ئومۇمىي ئىشى. بىر مىللەت ئىسىم - فامىلىلىرىنىڭ ئومۇمىي يۆنىلىشىنى شۇ مىللەتكە مەنسۇپ بولغان شەخسلەرنىڭ كونكرېت تاللىشى بىلەن مىللىي مەدەنىيەت خاھىشى ئورتاق بەلگىلەيدۇ.

يېڭىدىن دۇنياغا كۆز ئېچىش ئالدىدا تۇرغان بىر بوۋاق ئۆزىنىڭ قەيەردە، قايسى مىللەتتە ۋە قايسى ئائىلىدە تۇغۇلۇشىنى تاللىيالمىدۇ، بۇ بوۋاق تۇغۇلغاندىن كېيىن يەنە ئۆزىگە قانداق ئىسىم قويۇلۇشىنىمۇ بەلگىلىيەلمەيدۇ. پەقەتلا ئاتا - ئانىسىنىڭ تاللىشى بىلەن جەمئىيەت ئېتىراپ قىلغان مەلۇم بىر ئىسىم بىلەن ئۆمۈر بويى چاقىرىلىدۇ ۋە ئۇنى ئۆز سالاھىيىتىنىڭ مۇھىم بىر بەلگىسى دەپ بىلىدۇ. شۇڭلاشقا ئىسىم قويۇشتىكى ئەستايىدىللىق ئەمەلىيەتتە مىللەت، جەمئىيەت، ئائىلە ۋە ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنتلەرگە بولغان مەسئۇلىيىتىنىڭ

ئۆزگىرىشلەر مەيدانغا كەلدى. ئاتا - ئانىلار پەرزەنتلىرىگە ئىسىم قويۇشتا ئىلگىرىكى ھەرقانداق دەۋرگە قارىغاندىمۇ كۆپرەك ئويلىنىدىغان بولدى. ۋاھالەنكى، بۇنداق يۈزلىنىش ھېلىھەم ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئومۇمىي كەيپىياتىغا ئايلىنالمىدى. مەنىسى ۋە كېلىش مەنبەسى ئېنىق بولمىغان «رومانە، ئىنارە، تامارا، ۋېنرا، ئوپىرا، ئىلغىرە، يۇپىتېر، ئارسىن، مارس، ئاتوم» قاتارلىق غەيرىي ئۇيغۇرچە كىشى ئىسىملىرىمۇ كۆپىيىپ كەتتى.

ئاتا - ئانىلىرىمىز كىشى ئىسىملىرى بىلەن پەرزەنت، جەمئىيەت، مىللىي مەدەنىيەت ۋە جامائەت پىكرى ئوتتۇرىسىدىكى زەنجىرسىمان مۇناسىۋەتنى تولۇق چۈشىنىپ يەتمىدى. كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمىزغا ئۆز نەسەبىنى كۆرسىتىپ تۇرىدىغان فامىلە قالدۇرۇپ قويۇشنى ئويلىمىدى.

پەرزەنتلىرىمىزگە قويغان تۈرلۈك ئىسىملارنىڭ بىر ئاددىي سالاھىيەت بەلگىسىلا ئەمەس، بەلكى مىللىيەتلىك سۈپىتىمىز بىلەن كىملىكىمىزنىڭ مۇھىم بىر ئالامىتى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلمىدى.

مانا بۇ بىزنىڭ يېڭى ئەسىر بوسۇغۇسىدىكى ئىسىم - فامىلە مەدەنىيىتىمىزدە كۆرۈلۈۋاتقان كىرىستۇر. دۇنيا بىر گەۋدەلىشىش، ئىقتىساد پەر شارلىشىش، مەدەنىيەت چېگرىسىزلىشىش ھالىتىدە تۇرماقتا. ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئۆزىنىڭ مىللىي مەدەنىيىتى بىلەن دۇنيا مەدەنىيىتىدىن ئىبارەت چوڭ ئېقىمغا قوشۇلۇشى زۆرۈر بولماقتا. ۋاھالەنكى، مەدەنىيەتنىڭ قوشۇلۇشى مىللىي ۋە يەرلىك ئالاھىدىلىكلەرنىڭ يوقۇلۇشىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. دۇنيا مەدەنىيىتىگە قاتنىشىش زۆرۈرىيىتى بىزگە ئۆزىمىزگە خاس مىللىي ئىسىم - فامىلە سىستېمىسى يارىتىشنىڭ تەخسىزلىكىنى ھېس قىلدۇرماقتا. مۇشۇنداق بىر پەيتتە، مەرىپەت خانىمىنىڭ مەزكۇر ماقالىسى تىنچ ئوكياندىكى ئارال مەملىكىتىدە يۈز بەرگەن «ئىسىم ۋەقەسى» نىڭ زىلزىلىسى ئارقىلىق بىزنىڭ ئىسىم - فامىلە ھەققىدىكى قايتا ئويلىنىشىمىزغا پىلتە بولالسا ئەجەپ ئەمەس دەپ ئويلايمەن.

مۇنازىرىگە يەنە - ئاتا - ئانىنىڭ ھوقۇقى ۋە مەسئۇلىيىتى، بالىنىڭ كىشىلىك ئىمتىيازى، جامائەت پىكرى ۋە جەمئىيەتنىڭ رولى ھەمدە قانۇن ۋە دۆلەتنىڭ بۇرچى قاتارلىق بىرقاتار مەسىلىلەر ياندىشىدۇ. بۇنىڭ بىلەن بۇ ۋەقە ياپونىيە بۈگۈنكى زامان تارىخىدىكى ئەڭ كۆپ بەس - مۇنازىرە قوزغىغان ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ بىرىگە ئايلىنىدۇ. ياپونىيىلىكلەرنى ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت بىلەن زامانىۋى جەمئىيەتنىڭ، ئاتا - ئانىلار بىلەن پەرزەنتلەرنىڭ، ئىنسان ھوقۇقى بىلەن مەسئۇلىيىتىنىڭ شۇنداقلا خۇسۇسىي تاللاش بىلەن قانۇنىي مەجبۇرىيەتنىڭ كېسىشىش نۇقتىسىدا تۇرۇپ، قايتا تەپەككۈر قىلىشقا ئۈندەيدۇ.

ئىسىم - فامىلە ئىسلاھاتى جىددىي تەكىتلىنىۋاتقان بۈگۈنكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە بىز تېخى نۇرغۇن بوشلۇقلارنى ھېس قىلالىمىدۇق. مەدەنىيەتلىك جەمئىيەتنىڭ مۇھىم بەلگىلىرىدىن بىرى بولغان فامىلە قوللىنىشنىڭ قانچىلىك زۆرۈرلۈكىنى، ئىسىملىرىمىزنى قېلىپلاشتۇرۇش ۋە گۈزەللەشتۈرۈشنىڭ قانچىلىك مۇھىملىقىنى تونۇپ يەتمىدۇق. ئىسلامىيەت ئېتىقادىدىن كېيىنكى مىڭ يىللار داۋامىدا ئەرەبچە كىشى ئىسىملىرى پۈتكۈل ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئاساسىي ئېقىمىنى تەشكىل قىلىپ كەلدى. 20 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىن باشلاپ رۇس مەدەنىيىتىنىڭ كۈچلۈك تەسىرىدە بىر قىسىم كىشى ئىسىملىرىمىزغا « - ئوپ، يۇپ، ئوۋا، يۇۋا» قاتارلىق رۇسچە تەركىبلەر قوشۇلدى ۋە ئاتالمىش يېڭى مەدەنىيەتنىڭ بەلگىسى دەپ قارالدى. «مەدەنىيەت ئىنقىلابى» مەزگىلدە ئەنئەنىۋى كىشى ئىسىملىرىمىزنى كۈنلىقنىڭ، قالاقلقنىڭ ئالامىتى دەپ قارىدۇق ۋە ئۇلارغا بىر كېچىدىلا «ئىنقىلابىي تۈس» بېرىشكە ئۇرۇندۇق. ھەتتا بىر قىسىم خەنزۇچە ئىسىملارنىمۇ قوللاندىق. 80 - يىللاردىن كېيىن، مىللىي مەدەنىيىتىمىز ھەققىدىكى قايتا ئويلىنىشنىڭ زۆرۈرلۈكى ھېس قىلىندى. بۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا تارىخقا ۋە ئەسلىگە قايتىشتىن ئىبارەت خېلى زور

كەلپىنلىكلەر ۋە كەلپىندىكى بىر قىسىم يەر ناملىرى

مامۇت قۇربان

(شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى خىمىيە فاكولتېتىنىڭ دوختىپىنى)

كەلپىن ناھىيىسىنىڭ سۈيى قىسىل تاغ ئېغىزىدىن 6 — 7 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى سۈ بېشى بۇلاقلاردىن كېلىدۇ. كەلپىننىڭ شىمال تەرىپى ئېگىز، تاغقا يېقىن، جەنۇب تەرىپى ئالاھىدە پەس بولغاچقا، يامغۇر ياغسىلا تۇپراق ۋە شېغىللارنى ئېقىتىپ كەلگەن سۇ ئەينى ۋاقىتتا «ئۇلۇغ يار»، «توغرا يار»، «قىسماق سېيى»، «مازار ئېقىن جىلغىسى» نى، ئاچال تەرەپتە «قاغىناق جىلغىسى» قاتارلىق قىيانلىقلارنى ھاسىل قىلغان. بولۇپمۇ مازار ئېقىن قىيانلىقى بىلەن قاغىناق جىلغىسى، «قىسىل تاغ ئېغىزى» دىن كەلگەن سۇ ھەر يىلى كەلپىن يۇرتىغا بەزى ئايەتلەرنى كەلتۈرىدۇ. «ئۇلۇغ يار» بىلەن «توغرا يار» 250 يىلدىن بېرى تېرىلغۇ يەرگە ئايلانغان. كەلپىن ئاچالنىڭ سۈيى كەلپىن ناھىيە بازىرىدىن 5 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى توقاي - مازار ئېقىن (كەلپىن گۇڭگۇرت كان تېغى ئاستىدىن) دىن باشلىنىپ، 30 كىلومېتىر ئارىلىقتا نۇرغۇنلىغان «كۆكۈل» * لاردىكى سۇلارنىڭ قۇشۇلۇشى بىلەن زور ئېقىن ھاسىل قىلغان. كەلپىن ئاچالنىڭ سۈيىنىڭ ئاچچىقراق بولۇشى تەركىبىدە ماگنىي سۇلفات، ناترىي سۇلفاتقا ئوخشاش ئانىئورگانىك تۇز

مەن 1989 - يىلدىن باشلاپ كەلپىن ۋە كەلپىنلىكلەرنىڭ ئىنتىك مەنبەسى، بۇ يەردىكى يەر ناملىرىغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەر ئۈستىدە ئىزدىنىپ بەزى ماتېرىياللارنى توپلىغان بولساممۇ، رەسمىي ماقالە يېزىپ، كۆز قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا چۈرەت قىلالمىغانىدىم. كېيىن ئابدۇللا تالىپ ئاكاڭنىڭ قوللىشى بىلەن بۇ ماقالەمنى يېزىپ پۈتتۈردۈم.

1. كەلپىننىڭ جۇغراپىيىلىك ئورنى

كەلپىن تارىم ئويمانلىقىنىڭ غەربى شىمالىي ئېتىكىگە جايلاشقان، ئورنى ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ غەربىي جەنۇبىغا توغرا كېلىدۇ. بۇ ناھىيىنىڭ شەرقتىن غەربكە ئۇزۇنلۇقى 151 كىلومېتىر، جەنۇبتىن شىمالغا كەڭلىكى 110 كىلومېتىر كېلىدۇ، تاغلىق جايلار يەر كۆلىمىنىڭ %72.4 نى، تۈزلەڭلىك %27.6 نى ئىگىلەيدۇ. كەلپىننىڭ تۆت ئەتراپى تاغ بىلەن ئورالغان، بۇ يۇرت غول قاتناش يولىدىن يىراقتا بولغاچقا، ئاھالىسى ئۇزاق زامانلاردىن بېرى ئۆزىگە خاس ناتۇرال ئىگىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپ ھاياتلىق تارىخىنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن. كىلىماتى قۇرغاق، سۇ قىس، ئەتىيازدا بوران كۆپ چىقىدۇ، شۇ سەۋەبتىن بۇ يۇرتنىڭ ئاھالىسى تېرىقچىلىق، چارۋىچىلىق ۋە ئائىلىۋى قول ھۈنەرۋەنچىلىك قاتارلىق ئۈچ خىل ئىگىلىكنى بىر گەۋدە قىلىپ تىرىقچىلىك قىلىپ كەلگەن.

* «كۆكۈل» — تاتلىق سۇ بۇلىقى دېگەن مەنىدە.

ئۇرۇشلاردىن كېيىن ئەسىرگە ئېلىنغان، لېكىن ئەقىدىسىدىن يانمىغان بۇددىستلار چاقىلىقتىن يېڭى ئەسىر لاگىرى كەلپىنگە ئېلىپ كېلىنىپ ماكانلاشتۇرۇلغانىكەن.

بۇ قارنىماققا رىۋايەت تۈسىنى ئالغاندەك تۇيۇلسىمۇ، لېكىن ئۇ يەنە بىر جەھەتتىن تارىخىي چىنىلىقتىنمۇ ھەرگىز مۇستەسنا ئەمەس. چاقىلىق بىلەن كەلپىن ئاھالىسىنىڭ تىل - شىۋە، ئۆرپ - ئادەت، ئوزۇقلىنىش جەھەتتىكى ئاجايىپ ئوخشاشلىقى، ھەر ئىككىلا جايدا تۆگىدىن پايدىلىنىشنى تولۇق بىلىشى، بىزنىڭ ئەشۇ كۆز قاراشلىرىمىزغا گۇۋاھلىق بېرەلەيدۇ. مەسىلەن:

(1) كەلپىنلىكلەرنىڭ ئىستېمالىدا ئومۇملاشقان ناننىڭ بىر خىلى بولغان «چاپتى» چاقىلىقتىمۇ بار، چاقىلىقلىقلار بۇ ناننى «چاپتى» دەيدۇ. (2) ھەر ئىككىلا جايدا «سىز» نىڭ ئورنىغا «سەن» كۆپ ئىستېمال قىلىنىدۇ. (3) ھەر ئىككى جايدا «d» ھەرپى ئورنىدا «t» ھەرپى كۆپ ئىشلىتىلىدۇ. بۇ يەردە شۇنى قىستۇرۇپ ئۆتۈشكە بولىدۇكى، تىل لېكسىكىسىدا سىپايى - ھۆرمەت سۆزلىرى كەمىدىكىم ئىشلىتىلىپ، «سىلى»، «ئۆزلىرى» قاتارلىق تەكەللۇپ سۆزلىرى ئورنىغا «سەن» تەلەپپۇزىنىڭ كۆپ قوللىنىلىشى ۋە دىئالوگ تەلەپپۇزىنىڭ تېز ۋە چۈش بولۇشىدەك ئامىللارنىمۇ تەتقىق قىلىشقا ئەرزىيدۇ. كەلپىنلىكلەر قوشنا ناھىيە ئۇچتۇرپان، مارالبېشى ئاھالىلىرىدىن 1.5 ھەسسە، ئاقسۇ ئاھالىسىدىن تەخمىنەن 2 ھەسسە تېز سۆزلەيدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن سىرت كەلپىنلىكلەرنىڭ ئېتنىك يۇغۇرۇلمىسىدا يەنە ئىپتىدائىي شامان دىنىنىڭ ساقىنىدىلىرىمۇ ساقلانغان. يېڭى جۇڭگو قۇرۇلۇشتىن بۇرۇن، بىمارلار پېرىخون، باخشىلارنى تەكلىپ قىلىپ پېرە ئوينىتىش ئادىتى كەلپىندە ئەڭ ئەۋج ئالغانىدى. «ئايماق» (كەلپىندە «كەنت» نى كۆرسىتىدۇ) «كەنت» ئاتالغۇسى ئالتاي تىلى سىستېمىسىدىكى خەلقلەرنىڭ قەدىمكى تىل مىراسى بولۇپ، ئۇنىڭغا ھازىر كەلپىنلىكلەر ۋارىسلىق

مىقدارىنىڭ يۇقىرىراق بولغانلىقىدا.

كەلپىن ھازىرقى مەزگىلدە گەزلىك يېزىسى (گەزلىك، پاسۇن، قاشىرىق، باغلىق، قۇملۇق، قالما ئايماقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ)، يۈرچى يېزىسى (قاراكۆت، يۈرچى، تومئېرىق، ئارايماق، قۇمئېرىق، يۇقىرىس ئايماقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ)، ئاچال يېزىسى (ئاچال، كۆل، چىلان، تۇرا قاتارلىق ئايماقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) دىن ئىبارەت ئۈچ بۆلەك كىچىك تۈزلەڭلىكتىن تەركىب تاپقان. يايىدى دەپىلىدىغان يۇلغۇنلۇق يايلىقى، قارا كۆل دەپىلىدىغان تەبىئىي توغراقلىقى، قىزىلتام، ئاقتام، ئۆتەڭ دەپىلىدىغان قونالغۇلىرى بولغان.

2. كەلپىنلىكلەر

كەلپىن ئاھالىسىنىڭ ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكى، ئەتراپتىكى قوشنا ناھىيىلەردىن پەرقلىنىپ تۇرۇشىدىكى سەۋەبىنى بىلىش ئۈچۈن، خەلق ئىچىدە تارقىلىپ كېلىۋاتقان تۆۋەندىكىدەك قىزىق رىۋايەتنى نەقىل كەلتۈرۈپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ:

«ئەيسا پەيغەمبەر دۇنياغا كېلىشتىن بۇرۇن تۇران شاھى ئاپراسىياپ (ئالىپ ئەرتۇڭا) نىڭ چىرىكلىرى ئۈچ، سەپەرۋاي ۋە تاغبۇلاق يۇرتلىرىدا چۈشكۈن بولغانىكەن. تاغبۇلاقتا چۈشكۈن بولغان چىرىكلەرنىڭ دۈلدۈللىرى باغلىق ئايماقنىڭ جەنۇبى ۋە ساقا، ساغان تاغلىرىنىڭ يامزىلىدىكى چۈزگۈن يايلىقىدا ئوتلايدىكەن. بىر كۈنى ئىككى دۈلدۈل يوقاپ كېتىپتۇ. دە، بىر ئايغىچە ھېچ يەردىن تېپىلماپتۇ. شۇڭا بۇ يۇرتتىكى قەدىمكى «تاغبۇلاق» نامى، ساغان تېغىدىكى «دۈلدۈل ئوقۇر» نامى ۋە «ئېزىتقۇ» لەقىسى ئاشۇ زاماندىن قالغانىكەن، ...».

ۋاھالەنكى بۇ يۇرتنىڭ قەدىمكى نامى «تاغبۇلاق» نىڭ ئوتتۇرا ئەسىرگە يېقىن مەزگىللەردە «كەلپىن» ① گە ئۆزگىرىپ قالغانلىقى توغرىسىدا خەلق ئىچىدە تارقىلىپ يۈرگەن يەنە بىر رىۋايەتمۇ بىزنىڭ دىققەت ئېتىبارىمىزنى قوزغىدايۇ: «تەخمىنەن مۇندىن 10 ئەسىرلەر بۇرۇن ئىسلام غازاتچىلىرى بىلەن ئۇدۇن بۇددىستلىرى ئارىسىدا ئۇزۇنغا سوزۇلغان

* ئەسلىدىكى توغرا نامى «كەلپىن» بولۇپ، كېيىنرەك «كەلپىن» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن.

پۇقرالارنىڭ ھېچقانداق پايدا - زىيان ئورتاقچىلىقى يوق، دەپ قاراش تۇيغۇسى قاتارلىق ئامىللار «ئۆزگىچە كەلپىن پىسخىكىسى» نى ياراتقان. قەدىمكى زامان ئامباللىرىنىڭ كەلپىنگە بېرىشنى رەت قىلىشتەك ۋەقەلەر ئاشۇ پاكىتنىڭ دەلىلى، چۈنكى كەلپىندە قىممەت سالىمى كۆپ، پۇللۇق ھەق - تەلەپ ماجىراللىرى سادىر بولمايتتى. سودىسى پەقەت ئېلىم - بېرىم يەنى ماددىي بۇيۇملارنىلا ئالماشتۇرۇشنى ئاساس قىلاتتى. بۇ خىل ھالەت ھازىرمۇ بار. ئەسلىدىلا تاۋار سودا باج كىرىمى يوق دېيەرلىك بولغاچقا، ئادەتتە ئامباللارغا كەلپىندە نەپ يوق ئىدى. شۇ سەۋەبتىن يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ مەنەسپ سېتىۋېلىشقا قىزىقىشى باشقا يۇرتلارنىڭكىدەك زۆرۈر ئەمەس ئىدى. كەلپىن خەلقى ماددىي تۇرمۇشتا كىيىمى پۈتۈن، قورسىقى توق بولۇش كويىدا بولغاندىن باشقا، مەنئۇ تۇرمۇشتا ئۆزى بىلەن ئىلاھ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتىكى ئالدىنقى ئورۇنغا قويايتتى. شۇڭا كەلپىندە ھەربىر بالا سۈننەت يېشىغا توشقاندىن باشلاپ دىنىي مەكتەپكە كىرىپ ئوقۇش پەرھىز ۋە قەرز ئىدى.

مەھەللە ئۆيلىرى قويۇق، ئازغىنە ئەمگەكتىن سىرت بوش چاغلىرى كۆپ بولغان كەلپىن ئاھالىسى ئىچىدە XIX — XIX ئەسىرلەردە خەت ئوقۇيالايدىغان ساۋاتلىقلارنىڭ نىسبىتى %50 تىن ئېشىپ كەتكەندى، ئەينى چاغدىلا بۇ نىسبەتتىكى قوشنا ناھىيەلەردە تەسەۋۋۇر قىلىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

ئەشۇ چاغلاردا دىنىي مەكتەپتە ئوقۇيدىغان كەلپىن ياشلىرى يېزىق (پۈتۈك) ئۈستىدە دەتالاش - مۇنازىرە ئېلىپ بېرىپ، «يېزىقنى تەڭرىمىز دىن تەشۋىقاتى ئۈچۈن پەيغەمبەرلەرگە ئەۋەتكەن» دەپ مۇئەييەنلەشتۈرەتتى. لېكىن كونكرېت مۇنازىرە نۇقتىسى ساناق رەقىمى «1» بىلەن «ئۆل» ئۈستىگە مەركەزلىشىپ، دەتالاش ئەۋجىگە كۆتۈرۈلەتتى. ئۇلار ھە دېگەندە «1» نى تەڭرىنىڭ تەنھالىقىغا، «0»

قىلىپ كەلمەكتە. كەلپىنلىكلەر لەقەمنى ئەڭ كۆپ ئىشلىتىدىغان خەلق. كەلپىن خەلقى ئىچىدىكى لەقەملەرنىڭ يىلتىزىنى ئۈچ مەنبەدىن ئىزدەشكە بولىدۇ: بىرىنچى، ئۇ قەدىمكى توتېم ئادىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. مەسىلەن: ھاپىز تورغاي، ھەسەن تورپاق، ئەمەت قارچۇغا، ھوشۇر مايلاق؛ ئىككىنچى، مىللىي نەسەبگە مۇناسىۋەتلىك. مەسىلەن: مەسۇم چاڭچى، خۇدا بەردى ئوغان، توختى خىتاي، ھەسەن قالماق، مەپىز قالماق؛ ئۈچىنچى، ئايرىم شەخسنىڭ جىسمانىي ۋە روھىي ئالاھىدىلىكىگە مۇناسىۋەتلىك. مەسىلەن: قاسىم كاشال، قادىر داراز، قەييۇم كاسكى، سايىت چەنپەن*، ئاللا قۇش* * .

بىز بىرەر جايدىكى ئاھالىنىڭ ئېتىنىك مەنبەسىنى مۇزاكىرە قىلغان ۋاقىتىمىزدا، ئۇلارنىڭ پىسخىك خاراكتېرىنى نەزەردىن ساقىت قىلالمايمىز. قۇرغاق ئىقلىم — زېرەك ۋە چۈسلۈقنى؛ بىر - بىرىگە زىچ ئۇلىشىپ ئولتۇراقلاشقان مەھەللە تۇرمۇشى — ئۆملۈكنى؛ بىر - بىرىدىن ئانچە پەرقلەنمەيدىغان ئىگىلىك مۇھىتى — تەڭلىكىنى بەخىش ئەتكەن. بۇ جاينىڭ ئاھالىسى جىسمانىي جەھەتتىن ساغلام، مەنئۇ جەھەتتىن ئۈمىدۋار، تىرىشچان كېلىدۇ؛ بۇ جايدا گومۇش - دېۋەك، توغما مېيىپ، قەلەندەر - ساقىللار ئۇچرىمايدۇ.

ئىنسانىيەتنىڭ مەنئۇ - نەزەرىيىۋى تەتقىقات ئوبىيېكتى تۆۋەندىكى 3 نۇقتىدا دەۋر قىلىپ كەلدى: (1) ئادەملەر بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت؛ (2) ئادەملەر بىلەن ئىلاھىيە ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت؛ (3) ئادەملەر بىلەن ھاكىمىيەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت. ئەمما كەلپىن ئاھالىسىنىڭ روھىي دۇنياسىدا ئۇزاق زامانلاردىن بېرى يۇقىرىدىكى 3 نۇقتىنىڭ بىرىنچىسى بىلەن ئۈچىنچىسى ئېتىبارسىز ئورۇندا تۇراتتى. چۈنكى چەكلىك بۇلاق سۈيى ھەمدە باي بىلەن گاداي ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنىڭ ئانچە زور بولماسلىقى، ئۆتمۈشتىكى مەنەسپ ئىگىلىرى بىلەن

* «چەنپەن» دېگەن سۆز ئەسلىدە خەنزۇچە «چەنپەن» دىن كەلگەن بولۇپ، گۇناھكار دېگەن مەنىدە.

* * «ئاللا قۇش» — قۇش بىلەن ئوۋ ئوۋلىغۇچىلار دېگەن مەنىدە.

(4) «لوپ» بۇ «جاڭگال» دېگەن مەندە، ئورنى تومئېرىق ئايمىقىنىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى كەڭ كەتكەن دېھقانچىلىق مەيدانى بولۇپ، ئاخىرىسى قۇم بارخانلىرىغا تۇتۇشىپ كېتىدۇ. «لوپ» بىلەن قارا كۈتنى «توغرا يار» ئايرىپ تۇرىدۇ. مەرھۇم ئاتام قۇربان ئەھمەت (1985 - يىلى 78 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن) ماڭا داۋاملىق «لوپ» توغرىسىدا مۇنداق ھېكايە قىلىپ بېرەتتى: «مۇندىن 250 - 300 يىللار بۇرۇن لوپ ئەسلىدە جاڭگاللىق بولۇپ، ئايغىنى توقايغا، دەڭگە (ئاچالغا) تۇتۇشىپ كەتكەنىدىن. بۇ جاڭگاللىقتا توغراق، يۇلغۇن، كۆرۈك (يۇلغۇن تىپىدىكى بىر خىل چاتقال)، سۆكسۆك، كۆك يانتاق، پىچان، ئاق يانتاق ۋە ھەر خىل چاتقال، يېپىنچا ئۆسۈملۈكلەر بۈك - باراقسان ئۆسكەن تەبىئىي ئورمانلىق ئىكەن. ئۇ ئورمانلىقتا جەرەن، بۆرە، توشقان، تۈلكە، كىرپە، قىرغاۋۇل، توڭگۇز، بۈركۈت، قارچۇغا، لاچىن ۋە بەزىدە تۆگە قۇشلارمۇ ئۇچراپ تۇرار ئىكەن. بۇ ئورمانلىقتا يالغۇز كىرىپ قالغان كىشىنىڭ تىنى شۇرقىرار ئىكەن. كىشىلەر ئەتتىسى تاڭ سۈزۈلگەندە ئوتۇنغا بېرىپ، چۈشتە ياكى پېشىندە ئوتۇن ئېلىپ، ئېشەك تۆڭگىلىرىگە ئارتىپ كېلەر ئىكەن. ئۇ ۋاقىتتا ئادەملەر دەرەخ تىكىشىنى بىلىمگەنمۇ ياكى ئېھتىياجى بولمىغانمۇ، ئۆيلىرىگە «لوپ» تىن ئېلىپ كەلگەن توغراق ياغىچىنى جەگە، يۇلغۇن (قوشام) نى ۋاسا قىلىپ، ئۆي بۈكەپ ئولتۇرۇشىدىكەن. بۇنداق ئۆي سېلىش VIII X ئەسىرنىڭ ئاخىرى، IX X ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە داۋاملاشقان ئىكەن.

(5) «ئۇلۇغ يار» بۇ قەدىمىي قىيانلىقنىڭ نامى بولۇپ، ئورنى قۇمئېرىقنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىدىن باشلىنىپ قارا كۈتنىڭ شەرقىي جەنۇب تەرىپىگە سوزۇلغان، كەڭلىكى 400 - 500 مېتىر كېلىدىغان قەدىمكى قىيانلىق، ھازىر بولسا مۇتلەق كۆپ قىسمى تېرىلغۇ مەيدان قىلىپ ئۆزلەشتۈرۈل

نى بولسا، بۇلاق كۆزىگە مىسال قىلىشسا، ھەتتا بەزىلىرى «0» نى كەلپىننىڭ يۇمىلاق يەر شەكلىگە تەقلىت قىلىپ، كاج تالىشاتتى. «كاج تالىشىش» پاسسىپ پىسخىك ھالەت بولۇپ، ئۇ جاھىللىق بىلەن نادانلىقتىن دېرەك بېرىدۇ. بۇ خىل كاج تالىشىش پىسخىكىسى، يۇقىرى ئاۋازدا سۆزلىشىش ھالىتى، ئۆزىنىڭكىنىلا راست قىلىدىغان مەجەزىلەر كەلپىن روھىدا تاكى ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلمەكتە.

3. كەلپىندىكى يەر ناملىرى ۋە بەزى ئۇرۇقلار

كەلپىن خەلقىنىڭ ئېنىق مەنبەسىنى تەتقىق قىلىشتا ئىنتايىن مۇھىم بولغان بەزى يەر ناملىرىنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتىمىز.

(1) «قارا كۈت» بۇ كەلپىن ناھىيىسىگە ئورۇنلاشقان بىر ئايماق (كەنت) نىڭ نامى بولۇپ، X ئەسىرلەردە ئىسلام غازاتچىلىرى چەرچەن، چاقىلىقتىن ئېلىپ كەلگەن «جەننەن» (گۇناھكار) لەرنىڭ قېچىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن قارا كۈتتە ئادەم قويۇپ كۆزەتكەنىدىن. شۇڭا «قارا كۈت» نىڭ ئەسلى نامى «قاراپ كۈت» دېگەنلىك بولدى. ئۇنىڭدىن باشقا، بەزى كىشىلەر «قارا كۈت» نى «قايغۇلۇق» دېگەن مەنىدە بولىدۇ، دەپ مۇلاھىزە قىلىشىدۇ.

(2) «يۈرچى» بۇ يۈرچى يېزىسىنىڭ نامى، ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىمىن «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى» دېگەن كىتابىدا «يۈرچى» دېگەن سۆزنى «ياۋچىلار» دەپ چۈشەندۈرگەن. يۈرچى خەلقىنىڭ ئۆزگىچە مەجەزى تارىخلاردا تەسۋىرلەنگەن ياۋچىلارنىڭ مەجەزىگە ئوخشاپ كەتكەنلىكتىن، ئەمەلىيەتكە ماس كېلىدۇ، دەپ قاراشقا بولىدۇ.

(3) «ئەسكەنت» بۇ يەر تومئېرىق ئايمىقىدىكى قەدىمكى خارابىنىڭ نامى، ئەسلى «ئەسكى كەنت»، «ئەسلى كەنت» دېگەن مەنىلەرنى بېرىدۇ. بۇ قەدىمكى خارابە ئىزى ئەڭ كەم دېگەندىمۇ 2500 - 3000 يىللىق تارىخقا ئىگە.

* قاراخانىيلار دەۋرىدە كەلپىن ئۈچ رايونى ھازىرقى ئۇچتۇرپان - ئونسۇ بەگلىكىگە قاراشلىق يۇرت بولۇپ، ئۇ يەرگە سۇ چىقىرىش، ئۆستەڭ چېپىش، ئاقسۇ ئايكۆل خەلقىنىڭ زېمىنىگە چۈشكەنلىكتىن، كىشىلەر ئۇ يەرنى «قايغۇلۇقنىڭ ھاشىرى» دېگەن نام بىلەن ئاتىغان.

چارۋىچىلىق قىلىدۇ. . . چىدىرلاردا ياشايدۇ. ئىشىكلىرى كۈن چىقىشقا ئېچىلىدۇ، گۆش يەپ سۈت ئىچىدۇ» ①. يەنە بەزى كىشىلەر بۇ ئۇرۇقنى ئۇرخۇن دەرياسى بويىدىن كەلگەن بولۇشى مۇمكىن دەپمۇ قارىشىدۇ.

(3) «چاڭچىلار» بۇ ئۇرۇقنىڭ ئاساسلىق قىسمى قارا كۈتتە. بىر قىسمى قۇملۇق چوڭتېرەك ئەتراپىدا، يەنە بىر قىسمى ئۈرۈمچى شىمىگو ئەتراپىدا تىرىكچىلىك قىلىدۇ. تارىخىي مەنبەئەلەردە بۇ قوۋم مۇنداق چۈشەندۈرۈلگەن:

چاڭلار «ئوشتۇمتۇت ھۇجۇم قىلىش ئارقىلىق نەتىجە قازىنىدۇ. جەڭدە ئۆلۈشنى خەيىرلىك ھېسابلايدۇ، تەبىئىي باتۇر، قەيسەر بولۇپ، غەربلىكلەرنىڭ خۇسۇسىيىتى بار» ①. «توخىرلار خانى ھۈن تەڭرىقۇتى باتۇر تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ خەلقى تارقىلىپ، بەزىلىرى غەربكە يۈرۈپ، پامىر تاغلىرىدىن ئۆتۈپ كەتتى. ئاجىزلىرى جەنۇبقا يۈرۈپ، تەڭرىتاغدا چاڭلارغا بېقىنىپ، ئولتۇراقلاشتى ۋە بارا - بارا چاڭلار بىلەن توپلىشىدىغان بولدى» ③. بۇ ئۇرۇقتىكىلەرنىڭ غەۋغا ۋە ماجىرادىن قورقمايدىغان مەجەزگە ئاساسلانغاندەك، مۇ، يۈرتىمىزدىكى چاڭچىلار ئاشۇ چاڭلارنىڭ ئۇرۇقى بولۇشى مۇمكىن.

4. كەلپىندىن تېپىۋېلىنغان بىر كوزا 1976 — 1989 - يىلىغىچە كەلپىندە ئېلىپ بېرىلغان ئەسكەنت قەدىمكى شەھىرى، قىسىل تاغ بۇددا خارابىسى، ئارقا شەھەر خارابىسى، چىلان خارابىسى، كونا چىلان خارابىسى، سىسپتە تاش قوراللار ئىزلىرى، سېرىق توغراقتىكى قەدىمكى قەبرىلەر، ياپىدى خارابىسى، مازار ئېقىندىكى قەدىمكى تاش قەبرىلەر قاتارلىق قەدىمكى ئىزلارنى تەكشۈرۈش ئارقىلىق، ئۇ يەردىن تېپىۋېلىنغان قىزىل مىس، ساپال قاچىلار، تاش ئەينەك، يېشىل ياقۇت قاتارلىق 60 نەچچە خىل تۇرمۇش بۇيۇمىنىڭ مۇندىن 1600 — 2500 يىللار بۇرۇنقى ۋاقىتقا تەۋە

كەن. مۇشۇ 30 يىلدىن بېرى كەڭ سايلىق (باش قىسمى) قا كەلگەن قىيان توشقۇزۇلۇپ تېرىلغۇ مەيدانى قىلىپ ئۆزلەشتۈرۈلگەن.

(6) «توغىچى» بۇ قۇمئېرىقتىكى بىر مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ، ئەسلى نامى «تۇرغوجا» (غوجىلار تۇرغان جاي) ئىدى.

(7) «تۇر» بۇ جاي گەزلىك يېزىسىنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىدىكى مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ، «تۇر»، «تەم» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

(8) «ئارقا شەھەر» چوڭ تاشيولىدىن ئۆتۈپ شەرقىي جەنۇب تەرەپكە قاراپ ماڭسا بىر تېتىرلىق ئۇچرايدۇ، مانا بۇ جاي «ئارقا شەھەر» دەپ ئاتىلىدۇ. خارابە ئىزىنى پەرق ئېتىش قىيىن، كىشىلەر بۇ جايىنى «شەھىرى قەيەر» دەپمۇ ئاتىشىدۇ. بۇنىڭدىن قارىغاندا بۇ جاي ئىسلام غازاتچىلىرى مەزگىلىدە بار بولغان بولۇشى مۇمكىن. كەلپىندە ئەسلىدە بار يەرلىك خەلقلەردىن باشقا يەنە ئارايماقتا «دەيۋىت» (داراۋىتلار)، قارا كۈتتە ئايكۆللۈك كىشىلەر، ئۆزبېكلەر، قەشقەرلىكلەر، چاڭلار، ئوغانلار، ئافغان تاجىكلىرى ئۇرۇقىدىكىلەر، ئاتۇشلۇقلارمۇ بار. بۇ ئۇرۇقتىكىلەرنىڭ مۇھىملىرىغا ئىزاھات بەرگەندىلا، كەلپىن خەلقىنىڭ ئېتىنى مەنبەسى مەلۇم دەرىجىدە ئايدىڭلىشىدۇ:

(1) «دەيۋىت» بۇلار ھىندىستاننىڭ جەنۇبى، پاكىستانغا جايلاشقان «داراۋىتلار» نى كۆرسىتىدۇ. بۇلار ئارىئان نەسلى، مەسلەن: ياقۇپ ئەلەمنىڭ ئەجدادلىرى (ئارايماقتىكى بىر قەۋم).

(2) «ئوغانلار» ئەسلى شەرقىي غۇز (تۇڭخۇس) ەۋملىرىدىن بولۇپ، خەن سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرى ھۈن تەڭرىقۇتى باتۇر ئۇلارنىڭ دۆلىتىنى يوقاتقاندىن كېيىن، قالغان قىسمى «ئوغان تېغى» * غا چېكىنىپ بېكىندى ۋە «ئوغان تېغى» نامىنى قەۋم نامى قىلدى، «ئوغانلار ئاتقا مىنىش ۋە ئوقيا ئېتىشقا ماھىر بولۇپ، دائىم ئوۋ ئوۋلاش، قۇش تۇتۇش بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. كۆچمە

* «ئوغان تېغى» ھازىرقى ئىچكى موڭغۇل ئاپتونوم رايونى ئارووكورچىن خۇشۇنىنىڭ غەربىي شىمالىدا بولۇپ، «ئولان تېغى» (ئوغان تېغى) نى كۆرسىتىدۇ.

ئىكەنلىكى ئىسپاتلاپ چىقىلدى.

1968 - يىلى 8 - ئايدا مەرھۇم ئاكام مۇھەممەت قۇربان ھازىرقى خەلق كۈلۈپىنىڭ شەرقىي شىمالىغا توغرا كېلىدىغان «قاراتاش يېرى» گە تەۋە قەدىمكى زاراتكارلىق ئەتراپىدا كېسەك (كىرىپش) قۇيۇۋېتىپ بىر دانە چېدىر شەكىللىك كوزا (كومزەك) تېپىۋېلىپ ئۆيگە ئېلىپ كېلىدۇ. كوزىنىڭ ئېغىزىنىڭ بىر تەرىپى پۇچىلىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇنىڭغا «△»، «» ۋە «X» قا ئوخشاش شەكىللەر چۈشۈرۈلگەن. ئۇنىڭ توپىسى يىرىك بولۇپ، سەل ئۆركۈپ تۇرىدۇ. بۇ كوزىدىن سىرلانغان ئالامەتلەرنى كۆرگىلى بولمايدۇ. ئاكامنىڭ دېيىشىچە، كوزىنىڭ ئىچىدە ئۈچتىن ئىككى قىسىمغا كەلگۈچە كۈل بولۇپ، كوزىنى كولاپ ئالغۇچە ئېھتىياتسىزلىقتىن كۈلنىڭ خېلى بىر قىسمى تۆكۈلۈپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە يىپەك قول ياغلىققا ئورالغان بىر تۈگۈنچەك بار بولۇپ، تۈگۈنچەكنى ئېچىپ كۆرسەك

ئۇزۇن يۆگەلمە چاچ چىقتى.

ئۇيغۇر ئاياللىرى قەدىمدىن تارتىپ تاكى ھازىرغىچە چاچ تارىغاندا چۈشۈپ كەتكەن چاچلىرىنى تۈگۈپ، كومزەككە سېلىپ قويدىغان ئادىتىنى يوقاتماي كەلدى. بۇ كوزا 1975 - يىلى تاساددەپىي ئۆي كۆچۈش مەجبۇرىيىتى بىلەن ئېھتىياتسىزلىقتىن سۈنۈپ كەتكەن. بۇ كوزا ۋە ئىچىدىكى كۈل، چاچلار ھازىرمۇ كۆزۈمگە كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ.

بۇ «كومزەكلەر مىلادىيە VI — VIII ئەسىرلەردە ئۆتكەن تۈركلەرنىڭ قەبرە شەكىللىرىنىڭ بىر خىلى ئىدى»^④. «بۇ دەۋرلەردە ئاقسۇ رايونى غەربىي تۈركلەرنىڭ مەدەنىيەت مەركىزى بولۇپ، ئەينى زاماندا، تۈركلەر جەسەتنى كۆيدۈرۈپ دەپنە قىلاتتى» ۋە بىر قىسىم جەسەت كۈلىنى چېدىر شەكىللىك كومزەكتە ساقلايتتى^⑤. بۇ تارىخىي پاكىت كەلپىندە ئۇزۇن زامانلاردىن بېرى ئۇيغۇرلارنىڭ ياشاپ كەلگەنلىكىنىڭ دەلىلى بولالايدۇ.

ئىزاھلار:

- ① «كېيىنكى خەننامە» 637 - بەت (ئۇيغۇرچە).
- ② «كېيىنكى خەننامە» 434 - بەت (ئۇيغۇرچە).
- ③ «كېيىنكى خەننامە» 486 - بەت (ئۇيغۇرچە).
- ④ ⑤ قۇربان ۋەلى: «بىزنىڭ تارىخىي يېزىقلىرىمىز» شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 1988 - يىلى، 245 - بەت.

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

رىزۋانگۈلنىڭ سۈرىتىنى كىم تونۇيدۇ؟

ئىسرائىل تۈردى

1994 - يىلى 10 - ئايدا نەشر قىلىنغان «شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى» دېگەن سۈرەتلىك ژۇرنالدا بولسا، يۇقىرىقى سۈرەتتىكى قىزلار «مىللىي ئارمىيە قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىلدىكى ئايال جەڭچىلەر» دەپ تونۇشتۇرۇلغان. مىللىي ئارمىيە 1945 - يىلى 4 - ئاينىڭ 8 - كۈنى قۇرۇلدى، رىزۋانگۈل 1945 - يىلى 1 - ئاينىڭ 13 - كۈنى قۇربان بولغان. بۇنىڭدىن قارىغاندا رىزۋانگۈل بۇ سۈرەتكە چۈشمىگەن بولىدۇ.

«5 - كورپۇسنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئىنقىلابىي مۇساپىسى» دېگەن كىتابتا سۈرەتتىكى 6 - قىز «رىزۋانگۈل» دەپ تونۇشتۇرۇلغان.

ئەينى يىللاردىكى سۈيىدۇڭ پولىكىنىڭ جەڭچىسى، ئەسلى سۈيىدۇڭلۇك، ھازىرمۇ سۈيىدۇڭدە ئولتۇرۇشلۇق شېرىپ ئاكا يۇقىرىقى سۈرەتتىكى 6 - قىزنى «رىزۋانگۈل ئەمەس، 6 - سۈرەت پاتىمە ئىسىملىك تاتار قىز. ئۇ مۇسابايونىڭ سۈيىدۇڭدىكى قورۇسىدا ئولتۇرۇشلۇق ئەينى ئىسىملىك تاتار ئايالىنىڭ قىزى، پاتىمەنىڭ رەخمىجان، ئىخيار ئىسىملىك ئىككى ئاكىسى بار ئىدى، پاتىمە رىزۋانگۈل بىلەن بىللە ھەرەمباغ ئۇرۇشىدا قۇربان بولدى، رەخمىجان سىڭلىسى پاتىمە بىلەن بىرلا ۋاقىتتا كەڭساي ئۇرۇشىدا قۇربان بولدى. ئۇلارنىڭ جەستى سۈيىدۇڭگە ئېلىپ كېلىنىپ ئاكا - سىڭىل ئىككىسىنىڭ نامىزى «پەكەن مېچىتى» دەپ ئاتىلىدىغان مېچىتتە چۈشۈرۈلدى، مېچىت نامىزىغا ناھايىتى نۇرغۇن ئادەم قاتناشتى. نامازنى ئېلىنغان

شەپقەت ھەمىرشىسى رىزۋانگۈل 1945 - يىلى 1 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ھەرەمباغ سوقۇشىدا قۇربان بولغاندىن بۇيانقى 55 يىل داۋامىدا «شەپقەت ھەمىرشىسى» دېگەن يېقىملىق نام بىلەن ئاتىلىپ ئەسلىنىپ كېلىۋاتىدۇ. لېكىن بۇ قىزنىڭ سۈرىتى مەتبۇئاتلاردا ھەر خىل تونۇشتۇرۇلدى. كىشىلەر ئارىسىدا تېخىمۇ شۇنداق. بۇ ئىش ماڭا بەكمۇ ئەپسۇسلىق تۇيۇلدى. چۈنكى رىزۋانگۈل — خەلقنىڭ ئەركىنلىكى ئۈچۈن ھاياتىنى بېغىشلىغان قەھرىمان، ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ جۈملىدىن ئۇيغۇر قىزلىرىنىڭ پەخرى. شۇڭا مەن بۇ مەسىلىنى ئېنىقلاش مەقسىتىدە خىلى ئىزدەنگەن بولساممۇ، يەنىلا ئېنىق جاۋابقا ئېرىشەلمىدىم. شۇڭا ئوقۇرمەنلەرگە ئىلتىجا قىلىشنى زۆرۈر دەپ قاراپ بۇ ھەقتىكى ئوخشاشمىسىلىقلارنى تونۇشتۇردۇم:

«ئىنقىلابىي قۇربانلار ئەسلىمىسى» دېگەن سۈرەتلىك كىتابتا، ئۇچىسىغا قايرىما ياقىلىق جۇۋا، بېشىغا قۇلاقچا كىيگەن بىر قىز «شەپقەت ھەمىرشىسى رىزۋانگۈل» دەپ تونۇشتۇرۇلغان. بۇ سۈرەت ئەسلىدە 8 قىزنىڭ ئۆرە تۇرۇپ چۈشكەن كولىپكىتىپ سۈرىتى. ئالدىنقى رەت يەنى 3 - قىزنىڭ سۈرىتى يېرىم گەۋدە قىلىپ ئېلىنغان بولۇپ، بۇ سۈرەتنىڭ قاچان، قەيەردە تارتىلغانلىقى تىلغا ئېلىنمىغان. «ئىلى دەياسى» ژۇرنىلىنىڭ 1985 - يىلى 2 - ساندا يۇقىرىقى سۈرەتتىكى قىزلارنىڭ: 1 - سى زەينەپ، 2 - سى ھۆرىنسا، 3 - سى رىزۋانگۈل، 4 - سى بانۇم، 5 - سى پاتىمە (تاتار) دەپ؛ ئىككىنچى رەت ئوڭدىن سولغا سانغاندىكى 6 - قىز رازىيە (خۇيزۇ) دەپ تونۇشتۇرۇلغان. سۈرەتنىڭ تارتىلغان ۋاقتى ھەم ئورنى تىلغا ئېلىنمىغان.

- مەرغۇپ پولكىدا ئىشلىگەن.
- 2 - رازىيە: غۇلجا تۆپەدەڭ مەھەللىسىدىكى ماگۇپاڭ ئىسىملىك تۇڭگاننىڭ قىزى.
- 3 - قىز نامەلۇم
- 4 - رابىيە: غۇلجا ئونيار مەھەللىسىدىن بولۇپ مەرغۇپ پولكىدا ئىشلىگەن.
- 5 - رابىيە: خىستاي بازىرى چېلەك خاڭزا مەھەللىسىدىكى تېيىپ شىڭگەننىڭ ئۆيىنىڭ ئۇدۇلىدىكى قورۇدا ئولتۇراتتى.
- 6 - خەيرىنىسا: يەنى مۇشۇ سۈرەتتىكى قىزلارنى تونۇشتۇرغان قىزنىڭ ئۆزى بولۇپ، بۇ سۈرەت 1947 - يىلى تارتىلغان دەيدۇ.
- 7 - پاتىگۈل: شىخۇلۇق روزى (تۆشۈك) نىڭ قىزى.
- 8 - نادەي: چىگشورلۇق موڭغۇل قىز، ئۇ ئازات نىشانلىق پولك (ئابرون پولكىدا) دا ئىشلىگەن. شۇ دەۋرنىڭ شاھىتلىرىدىن ھوشۇرخان ھەدە بۇ سۈرەتلەرنى تۆۋەندىكىچە چۈشەندۈردى:
- 1 - زەينەپ: غۇلجا دوستلۇق دوختۇرخانىسىدا

تۆرە ئۆزى چۈشۈردى. ئۇلار سۈيىدۇڭنىڭ شىمالىدىكى چوڭ مازارغا دەپنە قىلىندى. ئۇ مازار ھازىرمۇ بار. لېكىن قەبرىسىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بېرەلمەيمەن، پاتىمەنىڭ ئانىسى ھەم ئۇرۇق - تۇغقانلىرى چەت ئەلگە چىقىپ كەتتى» دېگەنلەرنى سۆزلەپ بەردى.

رىۋايەتنىڭ زامانداشلىرىدىن خەيرىنىسا ھەدە ئۆزىنىڭ — قەشقەرلىك ئابدۇكېرىمخان مەخسۇمنىڭ ئاكىسى مۆمىن مەخسۇمنىڭ قىزى ئىكەنلىكى، ئانىسىنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكى، ئۆزىنىڭ نەمەنگاندا تۇغۇلۇپ كېيىن ئاتا - ئانىسى بىلەن چۆچەككە كېلىپ ئورۇنلاشقانلىقىنى، ئاتا - ئانىسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئاستىنكا ئىسىملىك رۇس ئايالىنىڭ ئۆيىدە بىر مەزگىل تۇرغانلىقى، 1947 - يىلى ئەخمەتخان قاسىمى بىلەن ئابباسوفلار چۆچەككە بارغاندا ئۆزىنى رۇس ئايالىنىڭ قولىدىن ئېلىپ، يەنىسەخەيدە تۇرۇشلۇق زۇنۇن تېيىپ پولكىغا ھەمىشە قىلىپ ئورۇنلاشتۇرغانلىقىنى سۆزلەپ كېلىپ، يۇقىرىقى سۈرەتتىكى قىزلارنى مۇنداق تونۇشتۇردى:

1 - شاھادەت: غۇلجا ئۇچۇنلۇق قىز بولۇپ

بولغان مەكتەپدىشى يەنى ئوخشاش ئىسىملىك دوستى
رىزۋانگۈل ناسىرېۋا بۇ سۈرەتلەرنى مۇنداق
تونۇشتۇردى.

- 1 - رازىيە: خۇيزۇ.
- 2 - سائادەت: ئىنقىلابتىن كېيىن ئىلى قىزلار
ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئوقۇتقۇچى بولغان.
- 3 - رۇقىيە: ئاتار قىز.
- 4 - تۇخان: ئىنقىلابتىن كېيىن غۇلجا
شەھەرلىك ساقچى ئىدارىسىدە ئىشلىگەن.
- 5 - ئايشەم غېنى.
- 6 - شەپقەت ھەمىشەرىسى رىزۋانگۈل.
- 7 - رابىيە غېنى: ئىلى دەرياسىدا سوغا چۈشۈپ
كېتىپ ۋاپات بولغان.
- 8 - زەينەپ.

شەپقەت ھەمىشەرىسى رىزۋانگۈل ھەم باشقا
ھەمىشە قىزلارنىڭ سۈرەتلىرى ھەققىدىكى
تونۇشتۇرۇشلار ئوخشاش بولمىغاندەك، قەبرىسى
توغرىسىدىمۇ ئوخشىماسلىقلار بار. بۇ ھەقتە بەزىلەر
رىزۋانگۈلنىڭ قەبرىسى غۇلجىدىكى «خەلپەم بۇزىرۇك
مازىرى» دا دەپسە، بەزىلەر «ئالتۇنلۇق مازىرى» دا
دەيدۇ. يەنە بەزىلەر «نوغازى زاراتكارلىقى» دا دەيدۇ.
دېمەك، شەپقەت ھەمىشەرىسى رىزۋانگۈل ھەم
شۇقاتار بىر قانچە ھەمىشەرىلەرنىڭ رەسىملىرى ھەم
ئۇلارنىڭ قەبرىلىرىنىڭ ھازىرغىچە ئېنىق بولماسلىقى
كىشىنى ئەپسۇسلاندۇرۇپلا قالماي، بۇ ھەقتە
ئەستايىدىل ئىزدىنىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى
چۈشەندۈرىدۇ.

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

ئىشلەپ ھازىر پېنسىيەگە چىقتى.

- 2 - سائادەت: ئۇ ئىنقىلابتىن كېيىن ئوقۇتقۇچى
مەۋلان كاراباش بىلەن توي قىلغان. ھازىر
قىرغىزىستاننىڭ ئىسسىق كۆل دېگەن يېرىدە.
- 3 - نامەلۇم.
- 4 - تۇخان: سوۋېت ئىتتىپاقىغا چىقىپ
كەتكەن.
- 5 - ئايشەم: غۇلجا دۆڭ مەھەللىدىكى غېنى
ھارۋىكەشنىڭ قىزى. ھازىر ئۆزبېكىستاننىڭ
تاشكەنت شەھىرى قويلۇق دېگەن يېرىدە.
- 6 - جەننەت: سوۋېت ئىتتىپاقىغا چىقىپ
كەتكەن.

7 - رابىيە: غېنى ھارۋىكەشنىڭ كىچىك قىزى،
يەنى مۇشۇ سۈرەتتىكى 5 - قىز ئايشەمنىڭ
سىڭلىسى. ئىنقىلابتىن كېيىن ئىلى دەرياسىدا
قۇلۇق بىلەن كېتىۋاتقاندا ھادىسىگە ئۇچراپ ۋاپات
بولغان.

8 - ئېھتىمال رىزۋانگۈل بولۇشى مۇمكىن،
دەيدۇ. ئەپسۇس، يۇقىرىقى سۈرەتتە «زەينەپ» دەپ
تونۇشتۇرۇلغان ھايات ھەمىشە ياشىنىپ قالغان
بولغاچقا، رەسىمدىكى ئۆزىنىمۇ ئېنىق
تونۇيالماي «1 - ياكى 2 - سۈرەتتىكى مەن
بولۇشۇم مۇمكىن» دەپ ئىككىلىنىپ قالغان
بولسىمۇ، سۈرەتتىكى 4 - قىزنى رىزۋانگۈل، 5 -
قىزنى ئايشەم قاھار، 7 - قىزنى رابىيە قاھار،
ئايشەمنىڭ سىڭلىسى، دەپ تونۇشتۇردى.
رىزۋانگۈلنىڭ باشلانغۇچ مەكتەپ (غۇلجا ئۈچ دەۋرۋازا
مەھەللىسىدىكى ئۈمىد مەكتەپ ياكى ھۈسەيىنىيە
مەكتەپ) ھەم ئۈرۈمچى قىزلار مەكتىپىدە بىللە

ئۇيغۇر كارۋانلىرىنىڭ قوغغۇراقللىرى

ئابدۇراخمان مامۇت دىيارى

(ئونسۇ ناھىيىلىك ئوقۇتقۇچىلار بىلىم ئاشۇرۇش مەكتىپىدىن)

تارىخىمىزنىڭ بەتلەردە قىممەتلىك ئورۇن ئالغان بولسىمۇ، بۇ كەسىپكە مۇناسىۋەتلىك سايمان، جابدۇقلار ۋە ئۇلارنىڭ ناملىرى ئوتتۇرىغا باشلىدى. نامى لۇغەت تەركىبىمىزدىن چىقىپ كېتىۋاتقان، ئۆزى ئېھتىياجىدىن قېلىۋاتقان بۇ قىممەتلىك مىراسلارنىڭ بىرى ئۇيغۇر كارۋانلىرىنىڭ قوغغۇراقللىرىدۇر.

قوغغۇراق — كارۋانلارنىڭ نام - ئاتىقىغا مۇناسىۋەتلىك مۇھىم سايمانلارنىڭ بىرى. قوغغۇراق ئۆزىنىڭ ھەرخىل ئاۋازغا قاراپ، كارۋاننىڭ ھارۋا كارۋىنى، تۆگە كارۋىنى ياكى ئات، قېچىر، ئېشەك كارۋىنى ئىكەنلىكىنى ئايرىپ بېرەلەيدۇ. كارۋاننىڭ قونالغۇغا قانچىلىك يېقىنلاپ كېلىۋاتقانلىقىنى، ياكى قونالغۇدىن قانچىلىك يىراقلاپ كېتىۋاتقانلىقىنىمۇ ئېنىق بىلدۈرەلەيدۇ. كارۋان بازار، شەھەرلەرگە كىرگەندە ياكى دەڭ، سارايلاردىن چىققاندا كوچىلار قاينام - تاشقىنلىققا چۆمدۈ.

ئۇيغۇر كارۋانلىرىنىڭ قوغغۇراقللىرى ئىشلىتىلىشى ۋە ياسالغان ماتېرىياللىرىغا قاراپ تۆۋەندىكىلەرگە بۆلۈنىدۇ.

1. تۆگە قوغغۇراقللىرى

تۆگە قوغغۇراقللىرى چوڭ - كىچىك، قارا ۋە

ئالەمنى چاتقان يىپەك يولىدىن، قىش، ياز توختىماي كارۋان ئۆتىدۇ. تومۇزدا كۆيگەن قۇم بارخانلىرى، بورانلار بىلەن بىللە كۆچىدۇ. («ئەجدادلار ئىزى» ناملىق داستانىمىدىن پارچە)

يىپەك يولى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچى تەتقىقاتچىلار ئۆز ئەسەرلىرىدە ئۇيغۇر كارۋانلىرىنىڭ تەڭرىتاغنىڭ شىمالىي، جەنۇبىي ئېتەكلىرى، تارىم ئويمانلىقى ۋە جۇڭغار ئويمانلىقىدىكى شەھەر، بازارلار ئارا قاتناپلا قالماستىن، ئوتتۇرا ئاسىيا، كىچىك ئاسىيا، پارس قولتوقىنى بويلاپ ئەرەپ يېرىم ئارىلىدىن ئۆتكىچە تاغ، دەريا، دالا، چۆللەرنى كېزىپ، ياۋروپاغا ئايىقى ئۈزۈلمىگەنلىكىنى بايان قىلدى. بۇ بايانلار ئارقىلىق ئەجدادلىرىمىزنىڭ چارۋىچىلىق ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىكتىن ھالقىپ ئۆتۈپ، خەلقئارالىق سودا بىلەن شۇغۇللانغان تارىخىنىڭ ئۇزاق ئۆتمۈشلىرىدىن قىممەتلىك مەلۇماتلارنى بەردى. بۇ مەلۇماتلاردىن ئۇيغۇرلارنىڭ تۆگە، ئات، قېچىر، ئېشەك، ھارۋا كارۋانلىرىنىڭ تاڭ سەھەردە سەپەر قىلىپ، ھاۋا ئىسسىغاندا ئۆتەڭلەردە ياكى ھاۋالىق دالىلاردا، يايلاقلاردا چۈشكۈن قىلىپ غىزالىنىپ، ئۇلاغلىرىنى ئوبدان تويغۇزۇپ، ئەتىكىسى سەپەر ئۈچۈن ئات، تۆگە، قېچىر، ئېشەكلەرنىڭ توقۇمى، چوملىرىنى، ئۇچۇقلىرىنى، ھارۋىنىڭ جابدۇقلىرىنى ئوڭلاۋاتقانلىقىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرىمىز. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇزاق داۋام قىلغان كارۋانچىلىقى

ياكى كىچىكرەك قارا قوڭغۇراق ئاسسىمۇ بولىدۇ. بۇ خىل قوڭغۇراق يىتۈ (باشلىغۇچى ئات) نىڭ بېشىغا ئېسىلىدۇ. يىتۇغا چىرايلىق، كېلىشكەن، ئىلدام ئات تاللىنىدۇ. شەھەر، بازارلاردىن ئۆتكەندە يىتۈچى (باشلامچى ئاتنى يېتىلىگۈچى چاكار) يىتۈنى يېتىلەپ ماڭىدۇ. يىتۈچىغا چېچەن، چەبەس، كېلىشكەن ياش چاكارلار تاللىنىدۇ.

يەككە زاڭ تۇچتىن ياسىلىدۇ. ئاغزى كەڭ، تۈۋى تار، ئۇزۇنچاقراق بولىدۇ. يېنىغا باشقا قوڭغۇراق بېكىتىلمەيدۇ. شۇڭا ئۇ «يەككە زاڭ» دەپ ئاتالغان. يەككە زاڭ توپنى يانداپ ماڭىدىغان ئات ياكى قېچىرغا ئېسىلىدۇ.

چىنە قوڭغۇراق تۇچتىن ياسىلىدۇ. شەكلى خۇددى گۈمبەزگە ياكى پاكار چىنىگە ئوخشايدۇ. ئاۋازى زىل چىقىدۇ. چىنە قوڭغۇراق كەپسىز، شاش، بېشىنى سىلكىپ ماڭىدىغان ئات ياكى قېچىرغا ئېسىلىدۇ. چىنە قوڭغۇراقنى يالغۇز ئېسىشقىمۇ ياكى توك - توك جوۋۇشكا بىلەن بىللە ئېسىشقىمۇ بولىدۇ.

ئات، قېچىر، ئېشەك كارۋانلىرىنىڭ ئومۇمىي كەسپى نامى «ئۇلاغچى» دەپ ئاتالسىمۇ، ئات، قېچىر ئىشلەتكۈچى كارۋانلار «ئاتچى» ئېشەك ئىشلەتكۈچى كارۋانلار «ئېشەكچى» دەپ ئاتىلىدۇ. ئېشەكچىلەر ئېشەك ئېلىپ - ساتقۇچىلار (بىدىك) ياكى ئېشەك يىغىپ باققۇچىلار بولماستىن، ئېشەك بىلەن يۈك توشۇغۇچى كارۋانلاردۇر. شۇڭا كارۋان قوشاقلىرىدا مۇنداق قوشاقمۇ ئۇچرايدۇ.

ئېشەكچى دېمەك بىزنى،

ئەنجان يولىدا كارۋان.

سارغايىدى دېمەك بىزنى،

يار دەردىدە سارغايغان.

مەن سەپەرگە چىققاندا،

يار ئىشىكىدە قالغان.

قاچان كېلىسەن؟ - ياردەپ،

قارا كۆزىگە ياش ئالغان.

قارا قوڭغۇراق پولات تاختىدىن ياسىلىدۇ.

سېرىق رەڭدە بولۇپ، قارا قوڭغۇراقلار قېلىنلىقى 0.003 مېتىر ئەتراپىدىكى پولات تاختىدىن ياسىلىدۇ. ئېگىزلىكى 0.2 مېتىر، دىئامېتىرى 0.15 مېتىر بولۇپ، چاسا شەكىللىك، قوش تىللىق بولىدۇ. بىرىنچى تىلى تۇچتىن ياسالغان كىچىك قوڭغۇراق. ئىككىنچى تىلى تۆمۈردىن ياسىلىپ، كىچىك قوڭغۇراقنىڭ ئىچىگە بېكىتىلىدۇ. بۇ قوڭغۇراقنىڭ بېغى (تاسسىسى) ئۇزۇن بولۇپ، تۆگىنىڭ توقۇمىغا ئېسىلىدۇ، ئۇ تۆگىنىڭ تۆشىگە تېگىپ تۇرىدۇ. ئاۋازى بوم چىقىدۇ. رېتىمى تۆگە قەدىمىنىڭ يۆتكىلىشىگە ماسلىشىدۇ.

رەڭدار، سېرىق قوڭغۇراقلار تۇچتىن ياسىلىدۇ. ئاستىنقى بىرىنچى قوڭغۇراق چوڭ، يانداپ بېكىتىلگەن قوڭغۇراقلار كىچىك بولىدۇ. بۇ قوڭغۇراق تۆگىنىڭ بوينىغا، بېشىغا يېقىن قۇلاق تۈۋىگە ئېسىلىدۇ. بۇ ئىككى قۇر قوڭغۇراق ئاساسەن قول تۆگىسى (قاتارنىڭ ئالدىدىكى تۆگە) گە ئېسىلىدۇ. بوم قوڭغۇراق قاتارنىڭ كەينىدىكى تۆگىگە ئېسىلىدۇ.

2. ئات، قېچىر قوڭغۇراقلىرى

ئات بىلەن قېچىر بىر كارۋان توپىنى ھاسىل قىلىدۇ. بەزىدە خىللانغان ئېشەكلەرمۇ قوشۇلىدۇ. ئات، قېچىر كارۋانلىرىغا ئىشلىتىلىدىغان قوڭغۇراقلار توك - توك جوۋۇشكا، يەككە زاڭ، قارا قوڭغۇراق، چىنە قوڭغۇراق قاتارلىق نۆت خىلغا بۆلۈنىدۇ. بۇ قوڭغۇراقلارنىڭ ياسىلىشى، شەكلى ۋە ئاۋازى ئۆزگىچە، بۇ نۆت خىل قوڭغۇراق بىرلەشتۈرۈلسە، راۋاپ، تەمبۇر، دۇتار، غىجەك، نەيلەرنىڭ بىرىكىشىدىن سازلانغان مۇزىكىدەك يېقىملىق تۈيۈلىدۇ.

توك - توك جوۋۇشكا تۇچتىن ياسالغان چاسا شەكىللىك قوڭغۇراق بولۇپ، چوڭ - كىچىك بولىدۇ. چوڭى ئاستىغا، كىچىكلىرى ئىككى تەرىپىگە بېكىتىلىدۇ. ئاتنىڭ بېشىغا قۇلاق تۈۋىگە يېقىن ئېسىلىدۇ. بەزى چاغلاردا چوڭ توك - توك جوۋۇشكىنىڭ ئورنىغا يەككە زاڭ، چىنە قوڭغۇراق

غورۇڭ، چولدۇراڭلار بىلەن بىللە ئاسسىمۇ بولىدۇ.

4. قوڭغۇراق بېغى (تاسمىسى) نىڭ بېزىلىشى

تۆگە، ئات، قېچىر، ئېشەكلەرنىڭ بويىغا ياكى كۆكسىگە ئېسىلغان قوڭغۇراق بېغىغا كارۋان جابدۇقلىرى ھۈنەر - سەنئىتىنىڭ ئېسىل، كۆركەم بېزەكچىلىكى مۇجەسسەملەنگەن. بۇ قوڭغۇراقلارنىڭ ھەرقاندىقى كالا تېرىسىدىن ئىشلەنگەن پۇختا تاسمىلارغا بېكىتىلىدۇ. تاسمىنىڭ ئۈستى تەرىپى ئالا (چوڭ يوللۇق)، چىپار (كىچىك يوللۇق) كاشا، قۇر (تۆگە، قوي يۇڭى ياكى چۈپۈردىن ئېشىلگەن شوينا يىپ بىلەن توقۇلغان 0.04 مېتىردىن 10.0 مېتىرغىچە كەڭلىكتە توقۇلغان شوينا لېنتا) بىلەن ئۆرۈلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەر خىل رەڭلىك چوڭ - كىچىك كەھرىۋا مارجان، تاش مارجانلار بېكىتىلىدۇ. ئاندىن قىزىل، سېرىق، يېشىل، سۆسۈن رەڭلىك بويالغان يۇڭ يېپتا ھەم ئاق ئاتنىڭ يايلى، قۇيرۇقلىرىنى بۇياپ ياسالغان ھەر خىل شەكىلدىكى پۇپۇكلەر بىلەن تېخىمۇ كۆركەم، نەپىس بېزىلىدۇ. بولۇپمۇ قول تۆگىسىنىڭ نوقتىسىغا بەك ئىشلەيدۇ. نوقتىسىنىڭ چولۇۋۇرىدىمۇ رەڭگا رەڭ پۇپۇكلەر ساڭگىلاپ تۇرىدۇ. بۇ خىل بېزەكلەر سەنئىتى كارۋانلارنى روھلۇق، ھەيۋەتلىك كۆرسىتىپلا قالماستىن، ئۆزىنىڭ جەلپكارلىقىنى ئاشۇرىدۇ.

ھارۋا ئاتلىرىنى جابدۇشمۇ يۈك ئارتىدىغان ئۇلاغلارنى جابدۇشقا ئوخشاپ كېتىدۇ. ھارۋا كارۋانلىرىدىكى يەنە بىر ئارتۇقچىلىق شۇكى، ھارۋا كارۋانلىرىدا «گودۇڭ» دەپ ئاتىلىدىغان ئۈچ تىللىق يەنە بىر چوڭ قوڭغۇراق بار. گودۇڭ تۆگىنىڭ قارا قوڭغۇراقلىرىدىن ئالاھىدە چوڭ بولۇپ يوغانلىرى ئادەتتە 10 كىلوگرام سۇ سىغىدىغان يۇمىلاق (سىلىندىر شەكىللىك) چېلەكتەك بولىدۇ. ئۇنىڭ بىرىنچى تىلى قارا قوڭغۇراق، ئىككىنچى تىلى سېرىق قوڭغۇراق ياكى كىچىك قارا قوڭغۇراق، ئۈچىنچى تىلى پولات تاياقچىدىن ئىبارەت بولۇپ،

تۆگىنىڭ قارا قوڭغۇراقىدىن سەل كىچىك بولۇپ، ئاۋازى توم چىقىدۇ. ئات، قېچىرنىڭ مەيدىسىگە ئېسىلىدۇ. ئات، قېچىرلارغا ئېشىلىتىلگەن قوڭغۇراقلار ئېشەك كارۋانلىرىدىمۇ ئوخشاش ئىشلىتىدۇ. پەرقى، بۇ قوڭغۇراقلارنىڭ ھەممىسى ئېشەكنىڭ تۆشىگە تېگىپ تۇرىدۇ. ئۇچلۇقنىڭ ئالدى تەرىپىگە، قاپتالنىڭ ئۈستىگە بېكىتىلگەن ياي شەكىللىك ئەگرى ياغاچقا ئېسىلىدۇ.

3. ھارۋا قوڭغۇراقلىرى

ھارۋا كارۋانلىرىدىكى ھارۋا ئاتلىرىغا ئېسىلىدىغان قوڭغۇراقلارمۇ تۈچ ۋە پولاتتىن ياسىلىنىدۇ. بۇ قوڭغۇراقلار غور - غورۇڭ، چولدۇراڭ، كىچىك قارا قوڭغۇراقلاردىن ياكى يەككە زاڭنىڭ ئەڭ كىچىكىدىن تەركىب تاپىدۇ. غور - غورۇڭ، چولدۇراڭ، كىچىك يەككە زاڭلار تۈچتىن ياسىلىنىدۇ. شەكلى، غور - غورۇڭلارنىڭ ئوتتۇرىسى بوغماق، ئاستى تەرىپى يېرىقچە بولۇپ، ئاۋازى شۇ يېرىقچىدىن چىقىدۇ. چوڭلۇقى غاز تۇخۇمىدەك، توخۇ تۇخۇمىدەك بولىدۇ. تىلى پولات ياكى چوبۇن شارىكتىن ئىبارەت. غور - غورۇڭ ئاز بولسا، ئاتنىڭ سۆڭىكىگە، ساغرىسىغا توغرىلاپ قوشقۇنغا بېكىتىلىدۇ. جىق بولسا، سۆڭىگەچتىن بېلىگىچە ئىگەرگە يەتكىچە ئېسىلىدۇ. غور - غورۇڭ كۆپ بولسا، تاسمىغا تىزىلىپ، تاسما رەڭدار پۇپۇكلەر بىلەن بېزىلىپ، ئاتنىڭ كۆكسىگە توغرىلاپ جاۋەننىڭ كەينى — جىڭبۇغا ئېسىلىدۇ. چولدۇراڭنىڭ چوڭلۇقى ياڭاق تەك، كىچىكلىرى چۆجە تۇخۇمىدەك ياكى كەپتەر تۇخۇمىدەك بولىدۇ. بەزىلىرى سەل ياپىلاق بولىدۇ. بۇ خىل كىچىك چولدۇراڭلارنى خەنزۇ، خۇيزۇلار كوكا (پىستە، پاكار ئىت) لارغىمۇ ئېسىپ قويىدۇ. چولدۇراڭ ئاتنىڭ بويىغا ئېسىلغاندا، قوڭغۇراق بېغىنىڭ ئاستىغا قارا قوڭغۇراق ياكى كىچىك يەككە زاڭ بېكىتىلىدۇ. قوڭغۇراق بېغى (تاسمىسى) رەڭدار پۇپۇكلەر بىلەن بېزىلىدۇ. قارا قوڭغۇراق بىلەن كىچىك يەككە زاڭنى يالغۇز ئاسسىمۇ ياكى غور -

بەدەل، تەلەمەت داۋانلىرىنى ئاشقان نەچچە ئون ئات، قېچىر، ئېشەكلەرنى قېرىتىپ، 1955 - يىلىغىچە ساقلاندى. مەنمۇ شۇ چىرايلىق، پۆپۈكلۈك قوڭغۇراقلارنى بوينۇمغا ئېسىۋېلىپ، دوستلىرىمنى ئەگەشتۈرۈپ، ئات بولۇپ، ئاقلاپ يۈگۈرۈپ يۈزگەندىم. ئەپسۇس، بۇ قىممەتلىك قوڭغۇراقلار كوپراتسىيىلىشىش ھەرىكىتىدىن كېيىن كېرەكسىز تۆمۈر - تەسەكلەر قاتارىدا سېتىلىپ كەتتى. بۇنى ئويلىسام، ئەمدى ئىچىم ئېچىشىدۇ.

چۈنكى بۇ قىممەتلىك كارۋان مىراسلىرىنىڭ ئىشلىتىلىش قىممىتى تۈگىگەن بولسىمۇ، تارىخىي مەدەنىي يادىكارلىق قىممىتى تۈگىمىگەندى ھەم تۈگىمەيتتى. ئەمدى بۇ قىممەتلىك كارۋانلار يالدامسى قوڭغۇراقلارنى ياسىيالايدىغان ۋە ياراشتۇرۇپ بېزىيەلەيدىغان ئوستىلار يوق. خىيالىمدا قالغىنى پەقەت شىنجاڭنى يىپەك يولى بىلەن ئالەمنىڭ ھەر تەرەپلىرىگە باغلىغان، ئۇيغۇر كارۋانلىرى ئىشلەتكەن قوڭغۇراقلارنىڭ ياڭراق ئاۋازى.

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

ئۇلار بىرنىڭ ئىچىگە بىرى ئورۇنلاشتۇرۇلىدۇ. گودۇڭ ئېسىلغان ھارۋا «گودۇڭلۇق ھارۋا» دېيىلىدۇ. يول قانچە كاتاك بولسا گودۇڭنىڭ ئاۋازى شۇنچە ئاۋازلىق چىقىدۇ. گودۇڭ ھارۋا ئوقىنىڭ ئوتتۇرىسىغا ئېسىلىدۇ.

ئۇزاق ئەسىر داۋام قىلغان ئۇيغۇر كارۋانچىلىقى ئازادلىقتىن كېيىن قاتناش - ترانسپورتىنىڭ تەرەققىياتى بىلەن ئۆز ئورنىنى ئاپتوموبىل، پويىز، پاراخوت، ئايروپىلان قاتارلىق زامانىۋى قاتناش قوراللىرىغا (پولات كارۋانلارغا) ئۆتۈنۈپ بەردى. لېكىن ئۇيغۇر كارۋانلىرى ئىشلەتكەن قوڭغۇراقلار - نىڭ ئاۋازى شىنجاڭنى ئىچكىرى ئۆلكىلەر ۋە ئاسىيا، ياۋروپاغا تۇتاشتۇرغان قەدىمكى يوللارنى ئېسىدىن چىقارمىغان كىشىلەرنىڭ قەلب بوشلۇقىدىن ئۆچۈپ كەتكىنى يوق.

«ئۇيغۇر كارۋانلىرىنىڭ قوڭغۇراقلىرى» ناملىق بۇ ماقالىنى يېزىۋېتىپ، خىيالىم يەنە شۇ كەپسىز بالىلىق دەۋرىمگە كەتتى. مەرھۇم چوڭ دادام يۈسۈپ باڭگازا* ، دادام مامۇت باڭگازا ئىشلەتكەن ئاشۇ ئات، قېچىر، ئېشەك قوڭغۇراقلىرى مۇزارت،

* جەمەتتىمىزنىڭ ئەسلى لەقىمى رۇم، كېيىن كۆپىيىپ شاخلىغاندىن كېيىن ئايرىملىرىغا باڭگازا لەقىمى سىڭگەن. رۇم — ئەجدادىم تۇرۇمتاي ئەۋلادلىرى ئاتۇش تىجەننىڭ كۆپ، قەدىمكى جامائەتلىرىدىن بولغاچقا، كىشىلەر: «جاھان تەۋرىسە رۇمغا پاتار، رۇم تەۋرىسە، نەگە پاتار» دېگەن تەمسىلگە ئاساسەن «رۇم» دېگەن لەقىمىنى قويغانىكەن.

新疆 地方志

(季刊)

目 录

2001 年第三期

总第五十六期

顾 问

乌依古尔·沙依然
伊敏·图尔逊
努尔穆罕默德·多莱提

主 编

沙比尔·艾力

副主编

吾甫尔·吾守尔·尼亚孜
阿不都肉甫·艾力

编 委

(姓氏以维吾尔文字母为序)

阿不都肉甫·艾力
阿不都守库尔·图尔地
阿不都克优木·霍加东
阿不来提·努尔东
阿不来提·伊敏拉米
热沙比尔·艾力
吾甫尔·吾守尔·尼亚孜
霍加阿合买提·优努斯
哈德尔·阿皮孜
哈斯木·霍加提
库尔班·马木提

责任编辑

阿不力孜·鄂尔洋

目 录

历史回忆录

我所见证的事例 赛甫拉也夫 1

历史资料

喀什噶尔游记 乔汉·瓦里哈诺夫 25

人名研究

争论不休的起名状 玛丽娅·萨克木 46

《争论不休的起名状》与维吾尔人的起名危机 艾赛提·苏来曼 50

地名研究

浅谈柯坪人和柯坪的有些历史地名 马木提·库尔班 52

历史人物

谁能够认得出热孜万古丽的照片 司拉依尔·土尔地 58

新疆百业

维吾尔商队的铃铛 阿不都热合曼·马木提 61

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى (پەسىللىك ژۇرنال) ۋېمۇرلەن (ئىككىنچى قىسىم) **خىنجاڭ ئىللىمىيەت ئىنقىلابى**

主 办: 新疆维吾尔自治区地方志编纂委员会
新疆维吾尔自治区地方志学会
编辑出版:《新疆地方志》编辑部
地 址:乌鲁木齐市南湖路西一巷 7 号
照 排:新疆维吾尔自治区地方志编纂委员会
激光照排公司
印 刷:新疆金版印务有限公司

باشقۇرغۇچى: ش ئۇ ئا ر ئەزكىرە كومىتېتى
ش ئۇ ئا ر ئەزكىرە ئىلمىي جەمئىيىتى
تۈزگۈچى ۋە نەشر قىلغۇچى: «شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» نەھىرى بۆلۈمى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 7 - نومۇر
تىزغۇچى: ش ئۇ ئا ر ئەزكىرە كومىتېتى كومپيۇتېر مەتبەئە شىركىتى
باشقۇچى: شىنجاڭ جىننەن مەتبەئە چەكلىك شىركىتى

国内统一刊号 CN65-1128/K-W
电话:4640715 邮政编码:830063
定价:3.00 元

مەملىكەت ئىچىدىكى بىر تۇتاش نومۇرى: CN65-1128/K-W
تېلېفون نومۇرى: 4640715 پوچتا نومۇرى: 830063
باھاسى: 3.00 يۈەن